

Kenan arboğa

- Őirler -

Yayın Tarihi:

25.10.2025

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan Őirlerin tüm yayın hakları Şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Őirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, Şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kiŐinin isteği zerine Antoloji.Com tarafından, Şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıŐtır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve Şiir içerikleri ile ilgili anlaŐmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir Şekilde sorumlu ve taraf değildir.

()

KENAN ÇARBOĞA

Şair, Yazar, Akademisyen, Çevirmen

Sivas'ta doğan şair, ortak Türk edebiyatının oluşması için birçok çalışmalar yaptı. Uluslararası sivil toplum kuruluşlarında görevlerde bulundu. Türkiye ve değişik ülkelerde Türk Edebiyatı, Türk Birliği, Dede Korkut, edebiyat ve şiir konularında konferanslar verdi. Televizyon ve radyo programlarına iştirak etti. Yurt içi ve yurt dışında yayımlanan birçok dergide yazarlık yaptı. Kültür, sanat ve eğitimle ilgili uluslararası çalışmalarda Türkiye Cumhuriyeti Devleti'ni temsilen yer aldı. Ulusal ve uluslararası şiir şölenlerine katıldı. Edebiyat ve Türk Dünyası alanında yapmış olduğu çalışmalardan dolayı Türk ülkeleri tarafından ödül ve madalyalarla taltif edildi. Sivas Cumhuriyet Üniversitesi Türk Dünyası Çalışmaları Uygulama ve Araştırma Merkezi Müdürü olan şair, Türkiye Cumhuriyeti Kültür ve Turizm Bakanlığınca Somut Olmayan Kültürel Miras Taşıyıcısı olarak kabul edilip halk şairi unvanına sahiptir.

Türk Dünyasından Aktarmaları:

1. Kırgızistan:

- Alikul Osmanov
- Kojogeldi Kultegin (Kuluyev)

2. Kazakistan:

- Jambıl Jabayev
- Olcas Süleymanov
- Abay Kunanbayev
- Mukağali Makatayev

3. Azerbaycan:

- Cafer Cabbarlı
- Mikail Müşfik
- Samed Vurgun
- Almas Yıldırım
- Aşık Elesger
- Ahmed Cavad

- Hidayet Orucov
- Ramiz Rövşen
- Deyanet Osmanlı
- Mahire Hüseynova

4. Başkurdistan:

- Mustay Kerim

5. Macaristan:

- Sandor Petöfi

100. Yıl Marşı

Asırlardan süzölen ulu tufanın yeli
Denizlerin dalgası, dağların coşkun seli
Biz aşkın kudretiyle yendik yedi düveli

Güneşe ışık verdi, güneşi eğdi başın
Ana yurdum, Türkiye'm kutlu olsun yüz yaşın!

Tarih, dünkü çocuktu; tarihten öte Türk'tü
Alp Er Tunga, Attila, Oğuzhan, Mete Türk'tü
Adımızı yücelten andımız Atatürk'tü

Bulutların üstüne uzandı bengi taşın
Ana yurdum, Türkiye'm kutlu olsun yüz yaşın!

Al bayrağın uğruna sebil edip al kanı
Bayraklaşan şehitler sarmaladı dört yanı
Ufukların peşinde vatan kıldık cihanı

Senin için vazgeçtik her şeyden peşin peşin
Ana yurdum, Türkiye'm kutlu olsun yüz yaşın!

Gelecek yüzyılları kucaklarız el ele
Mührümüzü vururuz Güneş'e, Ay'a, yele
Bir olur ellerimiz birliğin gücü ile

Tek bir yumruk, tek yürek, eşin bulunmaz eşin
Ana yurdum, Türkiye'm kutlu olsun yüz yaşın!

Ey gençliğim, umudum; ey gönlümü şen eden!
Aşılmadık dağ koymaz çağları gülşen eden
Fatihlerin fetheder yarınları yeniden

Yeni bir gayret ile gerçeğe döner düşün
Ana yurdum, Türkiye'm kutlu olsun yüz yaşın!

Zaferlerin burcunda adını yazdık başa
Senle dolu milletin yüreği baştanbaşa
Sonsuza dek mutlu ol, sonsuza dek hür yaşa

Yalnız sevinçten aksın akacaksa gözyaşın
Ana yurdum, Türkiye'm kutlu olsun yüz yaşın!

Kenan Çarboğa

29 Ekim

Bugün tüm gücümüzle
Cumhuriyet diyoruz
Özgürlük tacımızla
Cumhuriyet diyoruz

Gelip kutlu şafaklar
Şehit dolu topraklar
Elimizde bayraklar
Cumhuriyet diyoruz

Şu gerçek ki biline
Türkü olsun diline
Her şey feda yoluna
Cumhuriyet diyoruz

Gönlümüzde bin çaba
Oğlan, kız, ana, baba
Ey sevgili merhaba!
Cumhuriyet diyoruz

Atamızdan yadigâr
Her taşında adı var
Köy, şehir bütün diyar
Cumhuriyet diyoruz

Türklüğümüz adına
Alkışlar muradına
Dünyanın inadına
Cumhuriyet diyoruz

Kenan Çarboğa

Abdest

Dinin direği namaz
Zahmeti rahmetten az
Önce temizlik gerek
Abdestsiz namaz olmaz

Allah'ın huzuruna
Mümin çıkmadan önce
Abdest alır, süslenir
Gül kokar ince ince

İmandandır temizlik
Resulümden sünnettir
Hakk'a ulaşmak için
Abdest bir ibadettir

Bir ırmaktan beş vakit
Yıkansa bir Müslüman
Üzerinde zerrece
Pislik bulunmaz inan

Abdest böyle insanı
Ayrı tutar her kirden
Arındırır gururdan
Arındırır kibirden

Kenan Çarboğa

Acı

İsmi her duyduğumda
Ciğerimde sigaralar söndürülür
Asitler damlar gözbebeklerime
Feryada döner yüzüm
Zemheri bohçasında götürür umutlarımı
Ayazlara çaldırırım taze baharları
Ters gider velhasıl her şey
Bir dulda ararım aşkımdan azade
İzbe sokaklarına düşerim yalnızlığın
Kendimi kaybederim bilinmezliklerde
Arama derdine düşmem hiçbir zaman
Bilirim adresi çile olan diyarları
Yılkı bir at gibi salarım bir başına
Kurtlar çember çizer etrafında
Bir intihardır bilirim

Bir bir lambaları söner geçmişin
Karanlıklara gömülürüm
Günlerden sürgün yaşayan ömrüm
Teselliden yer son tokadı
Gerçekler azarlar aklımı bazen
Bir kulağından giren nasihatler
Fırar eder öbüründen gizlice
Demir soğukluğu eksik olmaz belimden
Yaşama değil ölüm derdine düşerim
Hibe ederim hayallerimi
Gün görmemiş düşlerimi cellatlara veririm
Tütün basarım kanayan yerlerime
Yanarım alevler içinde
Tırnaklarım sökülür nedensiz
Eterim lime lime dağılır
Bir ses gelmez hayattan yana
Elin olur benim bildiklerim
İşte ben o zaman yanarım

Kenan Çarboğa

Acizlik Harmanı

Firkat ateşiyile yanan şu gönle,
Karlar kâr eylemez,buz aciz kalır.
Huda'nın aşkıyla bir gelse dile,
Diller anlatamaz,söz aciz kalır.

Anlatamaz beni,benden öteyi,
Sırlarla yoğrulmuş tenden öteyi,
O yarı bulduğum candan öteyi,
Çıkarsam özümnden,öz aciz kalır.

Mevla'yı sorarken pir mezarında,
Leyla'yı unuttum yar pazarında.
Aşık gönlündeki nar nazarında,
Alevler utanır,köz aciz kalır.

Ummanlar misali derde düşerken,
Yarıştım Yunus'la aşkta pişerken,
Eyüp'te yaramı kurtlar eşerken,
Kezzaplar acıtmaz,tuz aciz kalır.

El eder gerçekler varayım diye,
Varıp da sırlara ereyim diye,
Bir şeyler gösterir göreyim diye,
Kalp gözüm kör olmuş,göz aciz kalır.

Hakkın denizine dalmak istesem,
İçinde kendimi bulmak istesem,
Onun makamından çalmak istesem,
Nurunu çalmaya saz aciz kalır!

Kenan Çarboğa

Açtı

Yırtıldı yüzün perdesi
Eller ağır ağır açtı
Çıkmadı kimsenin sesi
Hem âmâ hem sağır açtı

Kelep kelep dolandı dert
Yüzü munis, darbesi sert
Paslı hançeriyle namert
Sine yardı, böğür açtı

Kadı sattı tartısını
Bırakmadan tortusunu
Kadın attı örtüsünü
Erkek yaka, bağır açtı

Gözü her an eyesinde
Boynundaki payesinde
Bir münafık şayesinde
Riyakârlık çığır açtı

Havuroğlu, bu sürüye
Ne desen kalır geriye
Sürü gelse de yarıya
Çoban semiz, sığır açtı

Kenan Çarboğa

Adam eşitlemesi

Ne desem anlamaz, aklına koymaz
Tencere adamı, tava adamı
Kendinden gayrıyı adamdan saymaz
Övünür boş yere ova adamı

Kapılıp giderken katran seline
Saldırır pusuda dişi diline
İpini verirse elin eline
Eşeğe güttürür deve adamı

Bilinmez yollara düşerse eğer
Ocaktan uzakta pişerse eğer
Yabanın ağızıyla şişerse eğer
Bir iğne patlatır hava adamı

Yiğitlik umulmaz hoşoğlu hiçten
Yüzüne gülümser, kin güder içten
İster tezekten say, ister kerpiçten
Karışır samana siva adamı

Ne sulha yanaşır ne cenge girer
Bir cenge girmeden bin cöngede girer
Kırk kapı dolaşır, kırk rengine girer
Tutana aşk olsun cıva adamı

Yağdanlık olmadan yağın içinde
Dağılıp gitmeden dağın içinde
Bu kahpe devranın, çağın içinde
Ara ki bulasın dava adamı

Kenan arboğa

Adamlar

Adımızı anmasın, ağalık taslamasın
Alçaklıkta emsalsiz adı olan adamlar
Aslanların tahtına sırtını yaslamasın
Aslanların yanında kedi olan adamlar

Biz köprüyü ararken kervanını geçirdi
Bin asırlık çatıyı başımıza uçurdu
Dilimizi bağladı, tadımızı kaçırdı
Devşirmeye, dönmeye dadı olan adamlar

Bunlar elin cebinden kendi nefsinin besler
Eğer zoru görmezse ne uslanır ne esler
Fırsatını bulunca yediği kaba pisler
Anasının kocası yedi olan adamlar

Türk'ü düşman bilirken türkümüzü bilir mi?
Kâinatı titreten farkımızı bilir mi?
Ki ırzını bilmezken ırkımızı bilir mi?
Yedi cediti topyekûn gidi olan adamlar

Keyfince hüküm verir hem fütursuz hem kati
Adaleti arayan tez kaybeder takati
Elleriyle katleder hak, hukuk, liyakati
Haramiye, hayduda kadı olan adamlar

Şair, bunca sözleri söylemeye dil gerek
Mülk temelden yıkıldı, ne dam kaldı ne direk
Bu gaflete, zillete gayri dayanmaz yürek
Adil diye nam salar adı olan adamlar

Kenan Çarboğa

Adamlar Yüzünden Dinin Ademi

Ben Anadolu'da Müslüman Türküm
Olanları aklım almıyor beyim!
Allah'tan gayrıdan olmadı korkum
Vicdanım susmayı bilmiyor beyim!

Müslüman kapılıp ilahi aşka
Öylece yaşasa öylece keşke!
Nedense bayramdan, Cuma'dan başka
Camiler bir türlü dolmuyor beyim!

Bana inanmazsan erkenden uyan
Sabah ezanıyla camiye dayan
Kaç kişi sayarsın bu emre uyan?
Bu emir uykuyu bölmüyor beyim!

Farz oldu ahvali getirmek dile
Bitmeli, gitmeli artık bu çile
Merkezden okunan ezanlar ile
Adamlar camiye gelmiyor beyim!

Çünkü adamların mezarcısı var
Celebi, çiftçisi, hızarıcısı var
Arıcısı vardır, pazarcısı var
Hiçbiri bir işle kalmıyor beyim!

İlmihal, Akaid, Siyer bilmezler
Tefsiri okuyup hisse almazlar
Faizden, gıybetten geri kalmazlar
Bunlar hiç günahattan yılmıyor beyim!

Cami çok, cemaat ara bulasın
Dağları, yolları yara bulasın
İsterim bu derde çare bulasın
Adamlar bir çare bulmuyor beyim!

Dinsizlik ülkede arttıysa eğer
Arsızlık yüzünü yırttıysa eğer
Cehalet dört yanı örtüyse eğer
İslâmlık modayla olmuyor beyim!

Bir mümin dinine canını adar
O tebliğ uğruna ölüme gider
Misyoner itlerin çeyreği kadar
Yelmiyor adamlar yelmiyor beyim!

Havuroğlu, haykır haydi hak sözü
Kaldıramaz bu adamlar çok sözü
Bunların yüzünden İslam'ın yüzü
Gülmüyor, gülmüyor, gülmüyor beyim

Kenan Çarboğa

Adamotu

Ŗo beylerin ne âlâ
Uçağı var, atı var
KöŖturdukça dörtlâ
Battıkları batı var

Tez bulunur zirvası
Kizirleri, kirvesi
Yüceliğin zirvesi
Alçaklığın katı var

Adı batsın adının
Adil denen adinin
Mahkemede kadının
Çolağı var, çotu var

Havuroğlu, er darda
Çok diyemem yer dar da
Ötun adamı var da
Adamın da otu var

Kenan Çarboğa

Adana Türküsü

Ellerini ver bana
Ellerime alayım
Boşa kurban arama
Ben kurbanın olayım

Adanalı sevgilim
Olsam da dilim dilim
Bir Adana bir de sen
Başka söz bilmez dilim

Her gece düşlerimde
Uyuttuğum sensin yâr
Sırmalı sevdalarda
Büyüttüğüm sensin yâr

Adanalı sevgilim
Olsam da dilim dilim
Bir Adana bir de sen
Başka söz bilmez dilim

Bir türküsün içimde
Çılgımsın, sesimsin
Ben sensiz yaşayamam
Hayatım, nefesimsin

Adanalı sevgilim
Olsam da dilim dilim
Bir Adana bir de sen
Başka söz bilmez dilim

Kenan Çarboğa

Adaylık Gerekçesi

Yüce Mevla'm nasip et
Gökte durdukça ayım
Devlet mülkünde devlet
Görmek için adayım

Buyruk etti liderim
Buyruğuyla giderim
Onun yanındır yerim
Varmak için adayım

Hakanım Türkmen Beyi
O Türklüğün her şeyi
Ülküm ile ülkeyi
Sarmak için adayım

Dokuz ışık şavk verir
Ülkücüye şevk verir
Nice Nevruz yeşerir
Dermek için adayım

Gezip köyü şehrini
Aşıp dağı, nehrini
Çağa Türk'ün mührünü
Vurmak için adayım

Yemin olsun her âna
Al bayrağa, Kur'an'a
Konur atı Turan'a
Sürmek için adayım

Kırım, Kıbrıs, Şam, Fizan
Her karışta Türk yazan
Acuna Türkçe mizan
Vermek için adayım

Çare olup derdine
Yiğidine, merdine
Kızıl elma yurduna
Ermek için adayım

Yüce Mevla'm nasip et
Gökte durdukça ayım
Devlet mülkünde devlet
Görmek için adayım

Kenan Çarboğa

Âdem'e Sitem

Sürgün olduğu yeri özlüyor insan
Bütün çaba geriye dönmek için
Çalışmanın,
İbadetin,
Uykusuzluğun,
Pişmanlıkların sebebi malum...

Kimi işini özler,
Kimi eşini,
Kimisi yurdunu.
Kimi evini
En çok da çocukluğunu özler insan
Ve hasret duyar sürgün olduğu yere

Ah Âdem Baba,
Havva Ana!
Kovulmasaydınız Cennet'ten
İçimize ekmeseydiniz hasretlik tohumunu
Güle oynaya yaşasaydık ne vardı!

Kenan Çarboğa

Adet Üzere Bir Ölünün Ardından

Ölünün ardından kem söz denilmez
Günahı çoksa da iyi adamdı!
Adamlık bahsinde adı anılmaz
Necaset koksa da iyi adamdı!

Nesebi meçhuldü, kanı meçhuldü
Bugünü, yarını, dünü meçhuldü
Kıblesi çorbaydı, dini meçhuldü
Bir yönü yoksa da iyi adamdı!

Unu yelde sattı, suyu filede
İblis çırak çıktı şirkte, hilede
Kundakta bebekken beytülmale de
Gözünü dikse de iyi adamdı!

Ruhunu arardı yitirmek için
Karnından gevişle getirmek için
Ahlakı, töreyi bitirmek için
Meşakkat çekse de iyi adamdı!

Dikenler ekerken ayak yalına
Gözünü dikerdi itin yalına
Öksüzün, yetimin, dulun dalına,
Malına çökse de iyi adamdı!

Haini olsa da hâlin, hatırın
Başında bekçiydi haçlı yatırın
Gebermiş eşegin, atın, katırın
Nalını sökse de iyi adamdı!

Adalet beslerken zulüm devini
Zalime gördürdü her görevini
Huzurun evini, hakkın evini
Yaksa da yıksa da iyi adamdı!

Şair der: "Gidemem göçün ardından
Menzili tamudur, kaçın ardından!
Bu hiçin ardından, suçun ardından
Küfretmek haksı da iyi adamdı!"

Kenan Çarboğa

Adım Türk

"Türk" adını Tanrı verdi dedemin
Kanım Türk'tü, anım Türk'tü, adım Türk!
Beşiğini ben salladım âdemin
Kulağına destan destan dedim: "Türk!"

Ellerimi gökyüzüne uzattım
Yerin, göğün sırlarına göz attım
Mağdurları, mazlumları gözettim
Tacım Türk'tü, tahtım Türk'tü, tadım Türk!

Bulutlara gölge yaptım tuğları
Tulpar ile eşik kıldım çağları
Kül eyledim yolumdaki dağları
Ardım Türk'tü, ordum Türk'tü, odum Türk!

Adaleti hâkim kıldım âleme
Sığınmadım dünya denen kaleme
Bel bağladım kılıç ile kaleme
Hakan benim, her an halka hadim Türk!

Milletlere baş olduysam börk isem
Gökbörünün bağı kadar berk isem
Ben, Tanrı'nın kut verdiği Türk isem
Sonsuza dek söylenecek yâdım Türk!

Ozan söyle, adımla yer ığransın
Bilmeyenler kör kılıçla doğransın
Sen haykır ki cümle cihan öğrensın
Benim adım kâinattan kadim Türk!

Kenan Çarboğa

Adın Soğulsun

Beni mecbur ettin âha:
Kız adın sanın soğulsun
Ölsem de meyletmem daha
Kız adın sanın soğulsun

Bir rüyaydın, çabuk bittin
Yâr sandım, yarlara ittin
Gayrı kargışı hak ettin
Kız adın sanın soğulsun

Gönlümdeki sevda, yara
Gözüne, dizine dura
Gençliğine kıran gire
Kız adın sanın soğulsun

Ne tadım ne tuzum kaldı
Hep yollarda gözüm kaldı
Diyecek ne sözüm kaldı
Kız adın sanın soğulsun

Yaşın, başın kara gele
Dertler sıra sıra gele
Düşürdün adımı dile
Kız adın sanın soğulsun

Havuroğlu, aşk uğruna
Ateşi bastın bağrına
Herkes "Âmin!" der çağrına
Kız adın sanın soğulsun

Kenan Çarboğa

Adınız Batsın

Biz dava derdindeyiz, sizler hava derdinde
Pisliğiniz peklensin, havanız batsın ulan!
Menzili şaşırdınız köpeklerin ardında
Davarları dost sayan davanız batsın ulan!

Ne deveyi güderiz ne diyardan gideriz
Ne sizlere baş eğer ne her söze "He!" deriz
Yekinsek topunuza dünyayı dar ederiz
Yurdumuzu kirleten yuvanız batsın ulan!

Elinizde öürken çağlara sığmaz çanlar
Ezanlardan evvela çanlar çalındı, çanlar...
Her yanı kuşatsa da kansızlar, yarımkanlar
Ferman sökmez dağlara, ovanız batsın ulan!

Biz Türkmen delisiyiz, deliye ferman olmaz
Haramiye eğilen haydutla harman olmaz
Derdi derman eyledik, özgesi derman olmaz
Derdimizi dağlarız, devanız batsın ulan!

Suratınız kızarmaz şişerken avurdunuz
Siz sahi gavurlardan önce mi gavurdunuz?
Ulan çeribaşını çengiye çevirdiniz
Divanınız yıkılsın, divanız batsın ulan!

Şair, sözünü dinler yiğidin de merdin de
Ben size kulak asmam, işiniz yalan dolan
Biz dava derdindeyiz, sizler hava derdinde
Pisliğiniz peklensin, havanız batsın ulan!

Kenan Çarboğa

Adresi Belli Şiir

Kes sesini artık kes
Onun bunun çocuğu
Seni tanısın herkes
Onun bunun çocuğu

İblisin torunusun
İnsanlık sorunusun
İmece ürünüsün
Onun bunun çocuğu

Türk'e düşmansın Türk'e
Ürürsün ürke ürke
Yaşanmaz korka korka
Onun bunun çocuğu

Yaladın kaç çanağı
Kandırdın kaç ineği
Kahpe çağın döneği
Onun bunun çocuğu

Havuroğlu, derine
Söz gider tam yerine
Alınsın üzerine
Onun bunun çocuğu

Kenan Çarboğa

Adressiz Mektup

Sesleniş basitliğinden uzak
Tanıdık kelimelere,
Küflenmiş başlangıçlara ters düşüp
Boyalı sözlere yüz çeviriyorum
Sadece söyleyememenin ezikliği unutup
Bir kez olsun sana yazıyorum
Çünkü sana kendimi hiç anlatamadım.

İlk kez demir atınca gözlerine gözlerim
Fark ettim cehennem ateşinin sonsuzluğunu
Bu yüzden vermek istemedim sana gönlümü
Sevgiden kaçışım hep bu yüzdendi
Bu yüzdendi kuytulara saklanışım
Ama kaybettiremedim aşkına izimi
Yakaladı en boş anımda
Elinden kurtulamadım.

Davetsiz ve zorla geldin
Gönlümün kapısını kırarak,
Bir harami edasıyla girdin içeri
Teslim olmaya yoktu niyetim
Çekmeyecektim teslim bayrağını
Vermeyecektim bir karışını bile
Tüm gücümle savaşıyordum
Şah damarıma vurdun neşterini
Dayanamadım.

Ama öldürmedin bağladın saçlarıyla
Gezdirdin şehir şehir çünkü zafer senindi
Tutsağın oluyordum yıkılmış surlarımla
Teslim olmadığım için istila ediyordun hücrelerimi
Duygularım gaspa uğruyordu gözlerimin önünde
Bütün gizemlerim ifşa ediliyordu
Yay kırışlarında aklımı boğduruyordun
Nişangah ediyordun oklarına ruhumu
Alyuvarlarıma naylon damlatıyordun
İnanamadım.

Gidişini dün gibi hatırlıyorum
Gelişinden farklı değildi pek
Yine talan ediyordun,
Ateşe veriyordun her yanı
Yine mağrurdun yüzüme bakarken
Diz çökmemi istiyordun yangın yerinde
Karşı koyan gururumu kırbaçlıyordun
Çaresiz kalmam için çareler buluyordun
Esrar gibi aşkını içiriyordun durmadan
Gönlümü müptela ediyordun kendine
Gönlümü kıskanamadım

Kayboldun bir toz bulutuyla
Yıkılmış kaleler,

Harabe bir şehir,
Yağmalanmış duygular
Ve ardında bir keş bıraktın aşkına
Ayrılığın koymadı aslında
Beraberken tüketmişim göz yaşlarımı
İnan ki hiç ağlamadım

Kenan Çarboğa

Ağıt

El uzattım elsize elinde elim gitti
Kandığım, güvendiğim, tuttuğum dalım gitti.

Sabır, Şükür ederken gidenlere düşünce
Mazlum kaldı bedenim ve küfre dilim gitti

Kopardılar gönlümden en mahrem çiçekleri
Sonbaharda solmayan bir solmaz gülüm gitti

Gülü giden bahçeler bülbüle gurbet oldu
Gönül hazana döndü yeşilim,alım gitti

Bülbül isyan yurdunda kendini çekti dâra
Arılar zehir içti peteğim,balım gitti

Gönlümdeki fırtına yıktı geçti her şeyi
Sevdanın denizinde sallanan salım gitti

Dimağım ters yüz oldu aklım depreme gebe
Yönüm vuslata döndü firkate yolum gitti

Ben yârime ağlarken hasretin narı ile
Bir de baktım omuzda önümden salım gitti

Kenan Çarboğa

Ağlamak Üstüne

Çok ağladım çocukken
Yırtılan ayakkabının,
Patlayan topun,
Kaybolan kuzunun
Ve hiç sahip olamadığım
Bisikletlerin ardından...

Bilye için de ağladım aslında
Ama ütöldüğümde sadece...
Kimse ağlamadı peşim sıra bir sefer.
Yalnız anam ağladı ardından,
Bir de yarım bıraktığım yemekler!

Kenan Çarboğa

Ağlamıyorum

Bugünlerde durduk yere
Gözlerime toz kaçıyor
Dur duraksız uzun süre
Gözlerime toz kaçıyor

Dolaşırken sersem sersem
Ufuklara perde gersem
Bir hüznü çocuk görsem
Gözlerime toz kaçıyor

Yüreğimin yarasından
Kaderimin karasından
Resimlerin arasından
Gözlerime toz kaçıyor

Yastık biber saçmıyorsa
Uyuyunca geçmiyorsa
Şayet soğan kaçmıyorsa
Gözlerime toz kaçıyor

Otursam da, yürüsem de
Damda karı kürüsem de
Başa yorgan bürüsem de
Gözlerime toz kaçıyor

Bent ummanı bağlar mı hiç!
Kurumuş göl çağlar mı hiç!
Koca Reis ağlar mı hiç!
Gözlerime toz kaçıyor

Kenan Çarboğa

Ağlarım

Gün çekilir gece başlar
Eller uyur, ben ağlarım
Umudumu öksüz düşler
Sallar uyur, ben ağlarım

Yanıp durur gönül harda
Sönmek bilmez buzda, karda
Eski eski mektuplarda
Pullar uyur, ben ağlarım

Ne bir güvenç ne bir dayak
Düşünemem yörep, koyak
Yola düştüm yalınayak
Yollar uyur, ben ağlarım

Her gün gece kaçıp giden
Onmaz yara açıp giden
Yaşanmadan geçip giden
Yıllar uyur, ben ağlarım

Kenan Çarboğa

Ah

Başımı yere eğdirdin
Başın kopsun, başın senin
Derdimi göğre deydirdin
Dinmesin gözyaşın senin

Dünya yalan, sen yalansın
Ak alna kara çalansın
Kan tükür, ciğerin yansın
Parçalansın düşün senin

Köpekte olan sadakat
Senden fazla, senden kat kat
Bin yalana bin yalan kat
Aksamasın işin senin

Kaybolan iffet, arın da
Yılan olsun mezarında
Bulunmasın mezarın da
Bilinmesin taşın senin

Bunca ahı, bunca sözü
Söyleyip öldürdün bizi
Ey vicdansız, soysuz kızı
Şeytan mıdır eşin senin?

Kenan Çarboğa

Ahvâl

Öyle bir çıkmaza saplandı zaman
Düşündüm şeytanın artık işi ne?
Kucaklaştı, birlik oldu sap, saman
Akıl ermez ahir zaman işine

Yönünü yitirmiş avane başlar
Fırsatı bulunca talana başlar
Hiç ibret almaz mı yüreği taşlar
Danışmaz mı hayaline, düşünene?

Bakılsa gönülden, bakılsa özden
Sırlar ifşa olur gizlenmez gözden
Yürüyüp de geçti Musa denizden
İzan ehli bir lahzacık düşünene

Lakin kâfirlerin sesi gür olur
İblis zincir kırar, tasma hür olur
Atın izi, itin izi bir olur
Karga konar kartalların leşine

Münafık ki riyasından çark etmez
Batıldan vazgeçmez, hakkı terk etmez!
Ha yaşamış ha gebermiş fark etmez
İmansızın varlığı ne, leşi ne

Korkudan bedende saklanan canın
Parayla, makamla alınan şanın
İlkesiz insanın, ruhsuz insanın
Anlaşılmaz önü nedir peşi ne

Aslı olan ayağında getirir
Asılsızlar bet bereket bitirir
Eğri yollar eğri yöne götürür
Kurt olan düşer mi köpek peşine

Öyle bir çıkmaza saplandı zaman
Düşündüm şeytanın artık işi ne?
Kucaklaştı, birlik oldu sap, saman
Akıl ermez ahir zaman işine

Kenan Çarboğa

Akıl Dışı

Aklımızdan çıkmayanlar
Aklımızdan çıkacak diye
Aklımız çıkıyor!

Kenan Çarboğa

Akın Var

Alperenler at binsin
Bugün Çin'e akın var!
Adsızlar ad edinsin
Çin içine akın var!

Han, buduna buyurdu
Buyruğunu duyurdu
Eri şerden ayırdı
Düştü öne, akın var!

Hakan önde, halk artta
Düğün bayram tüm yurтта
Kılavuzluk bozkurtta
Uyduk ona, akın var!

Bahadırlar saf durdu
Kurt sinirli yay kurdu
Ok sançayıp gürz vurdu
Mızrak süne, akın var!

Çıktı bağlı kılıçlar
Belden yağlı kılıçlar
Bugün zağlı kılıçlar
Girmez kına, akın var!

Toprak arı, gün duru
Yere düştü ay nuru
Yağız, kula, al, doru
Yügrük yine, akın var!

Alperenler at binsin
Bugün Çin'e akın var!
Adsızlar ad edinsin
Çin içine akın var!

Kenan Çarboğa

Aklımdasın

Unutması ne mümkün yâr
Nere baksam aklımdasın
Gökyüzünde gözlerin var
Yere baksam aklımdasın

Anıların yorgan bana
Çepeçevre kurgan bana
Beliklerin urgan bana
Dâra baksam aklımdasın

Ben herkesi tanıyorken!
Herkesi sen sanıyorken
Alev alev yanıyorken
Kora baksam aklımdasın

Aşikârsın içim gibi
Saklanılmaz suçum gibi
Dağ başında saçım gibi
Kara baksam aklımdasın

Kara talih kara bende
Dert diyorsan ara bende
Yâr denilen yara bende
Yara baksam aklımdasın

Kenan Çarboğa

Al Birini al Birine

Şair, artık umudu kes
Al birini al birine
Bir tornadan Şimdi herkes
Al birini al birine

Ölü aynı, diri aynı
Yüzlerinin kiri aynı
Tuza koşan sürü aynı
Al birini al birine

Bir halayda hısım, hasım
Kasılırlar kasım kasım
La alayı tıpkıbasım
Al birini al birine

Yazı da bir, yaban da bir
AĞa, abdal, oban da bir
Tavan da bir, taban da bir
Al birini al birine

Kafalar a, karın toktur
Kafalardan karın çoktur
Birbirinden farkı yoktur
Al birini al birine

Zamanenin puŐtu, merdi
Yiğitliği yere serdi
Hepsi Şeyin laciverdi
Al birini al birine

Şair, bunca kelam boşa
Őövgü boşa, selam boşa
Edebini gayrı boşa
Al birini al birine

Kenan arboğa

Aldanış

Boyalı çağın aşkzedesinin şiiri

Bir güzel sevmiştim yârim diyerek
Hayırsız yabana yarmış efendim!
Yaklaştım yanına nurum diyerek
Meğerse pislikmiş, kirmiş efendim!

Benzettim yüzünü açmamış güle
Demedim sevdamı riyakâr dile
Korktum ellerini tutmaya bile
Bellerini eller sarmış efendim!

Ne edebi kalmış ne de hayâsı
Erimiş, yıkılmış inanç kayası
Belli ki bozukmuş onun mayası
Namusu karaya vurmuş efendim!

O kadar yüzsüz ki dövsem utanmaz
Tertemiz sevgimle sevsem utanmaz
Yüzüne tükürsem, sövsem utanmaz
Hayâ zincirini kırmış efendim!

Kenan Çarboğa

Alevi-Sünni Kardeşir

Yürüsün canlar el ele
Alevi-Sünni kardeşir
Omuz omuza, kol kola
Alevi-Sünni kardeşir

Geçmiş bizim, yarın bizim
Dede bizim, torun bizim
Vursun davul, çalsın sazım
Alevi-Sünni kardeşir

Dünümüzü saysak bir bir
Oğuz, Türkmen boyumuz bir
Kanımız bir, soyumuz bir
Alevi-Sünni kardeşir

Sen Ali'sin, sen Osman'sın
Aynı millet, aynı kansın
Ayrı görenler utansın
Alevi-Sünni kardeşir

İkilik oynarken oyun
Şehit oldu Şah Hüseyin
Haydi, haykırın, söyleyin
Alevi-Sünni kardeşir

Kitap Kuran, peygamber hak
Kible aynı yol muhakkak
Ayrılmak, ayrışmak yasak
Alevi-Sünni kardeşir

Çıkalım birlik köşküne
Ne bu korku bu kuşku ne?
Muhammed, Ali aşkına
Alevi-Sünni kardeşir

Bizi bize saran kader
Bizleri vatana adar
Ezelden mahşere kadar
Alevi-Sünni kardeşir

Kenan Çarboğa

Alıç Ağacıyım

Alıç ağacıyım bir dağbaşında
Dalıma tñneyen kuşlar ah çeker
Dertler emziririm Nuh'un yaşında
Yorulmuş seneler, yaşlar ah çeker

Sürüler yaklaşır cılga yoluyla
Sonumu fısıldar kendi diliyle
Bir çoban eliyle, çocuk eliyle
Üstüme atılan taşlar ah çeker

Günün ışıkları ağmadan daha
Çiğdemler boynunu eğmeden daha
Gölgesi gölgeme değmeden daha
Bulutlar hüzünle başlar ah çeker

Alıç ağacıyım sama uğramış
Yâr diyen döşüne kama uğramış
Umut diyarında gama uğramış
Sevdalar bağrımda kışlar, ah çeker

Kenan Çarboğa

Alkış

Kından çıksın gök polatlar
Yay gerilsin, pala çıksın
Kara yöne yağız atlar,
Al yönüne kula çıksın

Baklakırı gök yönüne
Kır atlarım ak yönüne
Rehber olsun Bozkurt yine
Demir dağdan yele çıksın!

lker, Zühre sarsın Ay'ı
şarmalasın tüm Altay'ı
Ötüken'de kurultayı
Kuran beyler ele çıksın

Dedem Korkut soylayanda
Kopuzla boy boylayanda
Oğuz akın eyleyende
Kıpçak, Karluk yola çıksın

Kanat açsın Tuğrul kuşu
Yoldaş olsun Yada Taşı
Kutlu Dağ'ın kutlu başı
Yıldızlara kale çıksın

Sema adır, gün tuğ diye
Ne ayrılık ne yuğ diye
Başımıza Başbuğ diye
Gökbörü'den bala çıksın

Kenan arboğa

Allah

Kalp gözüyle gören bilir
Batın Allah, zahir Allah
Aşık olan arar bulur
Bulunmakta mahir Allah

Emsalsizdir, tek Hak'tır O
Nuru sonsuz, hem paktır O
Leke bilmez apaktır O
Arı duru, tahir Allah

İster "Gök!" de ister "Yer!" de
O görünür gökte, yerde
O'nun elbet gök de yer de
Bağban Allah, bahir Allah

Herkes bilir liman O'nu
Gönle alır iman O'nu
Kuşatamaz zaman O'nu
Evvel Allah, ahir Allah

Kenan Çarboğa

Allah Aşkıyla

Allah diyen gönüller
Kanar Allah aşkıyla
Gül dalına bülbüller
Konar Allah aşkıyla

Yağmura, yele inat
Sonsuza açar kanat
Şu koskoca kâinat
Döner Allah aşkıyla

Ayan olunca gizler
Sızlar yüreği sızlar
Gökte güneş, yıldızlar
Yanar Allah aşkıyla

Mazlum etmişse iman
Zalime demez aman!
İnananlar her zaman
Yener Allah aşkıyla

Bulunur mu O'na eş?
Narına, nuruna eş
Aşktan başka her ateş
Söner Allah aşkıyla

Kenan Çarboğa

Allah Şahit

Dik yaşadım, dik yürüdüm
Bükülmedim Allah şahit
Cenk yerinde tek yürüdüm
Çekilmedim Allah şahit

Kül atana gül attım ben
Sonsuzluğa el attım ben
Çul değildim, polattım ben
Sökülmedim Allah şahit

Ne kan için ne kâr için
Ben var oldum vakar için
Bir soysuza çıkar için
Sokulmadım Allah şahit

Er olmaktan, mert olmaktan
Delilere dert olmaktan
Eyvallahsız fert olmaktan
Sıkılmadım Allah şahit

Baş üstünde baş gibiyim
Kapanmayan çağ gibiyim
Başı karlı dağ gibiyim
Yıkılmadım Allah şahit

Kenan Çarboğa

Allah Yüzüne Baksın

“İslah etsin!” diyemem
Allah yüzüne baksın
Beddua söyleyemem
Allah yüzüne baksın

İnanıp vara yoğa
Sırt döndün koca dağa
Evine buğday yağa
Allah yüzüne baksın

Aklın viranlık gibi
Sözün bir anlık gibi
Sonun karanlık gibi
Allah yüzüne baksın

Önünü gör eğil de
Gül biter mi ağılda
Bana lazım değil de
Allah yüzüne baksın

İster oku ister yaz
Az düşüncen, fikrin az
Kendi düşen ağlamaz
Allah yüzüne baksın

Kenan Çarboğa

Allah'a Şükür

Rehberim Kur'an
Elhamdülillah
Ayrılmam bir an
Elhamdülillah

Tutuyor elim
Doğru yolum
Müslüman kulum
Elhamdülillah

Güneşe, aya
Ekmeğe, suya
Şükür Mevla'ya
Elhamdülillah

Çel kutlu çağım
Ölmedim, sağım
Gökte bayrağım
Elhamdülillah

Bu cana, tene
Rızıkına yine
Her nimetine
Elhamdülillah

Kenan Çarboğa

Allahuekber

Bir sefer başlasın sabah ezanı
Yürüsün alaylar, Allahuekber!
Yelteme çalınca Türkmen ozanı
Tuğ çeksın tüm boylar, Allahuekber!

Bismillah diyerek şevk ile hazla
Gönüller şad olur ekmekle, tuzla
Dedem Korkut gelir kolca kopuzla
Oğuz'a soy soylar, Allahuekber!

Özbek, Kırgız, Kazak, Uygur, Tatar'ım
Bir başbuğ emrinde katar katarım
Semaya uzanır güneş tutarım
Bir elimde aylar, Allahuekber!

Börüler, çeriler ülkü bağında
Alpler, alperenler fetih çağında
Türk'ün oğulları Tanrı Dağı'nda
Kursun kurultaylar, Allahuekber!

Başta Oğuz Kağan, sesi derinden
Haykırır, dünyayı sallar yerinden
Nara seslerinden, nal seslerinden
Çınlasın Altaylar, Allahuekber!

Yiğitler var, bengisular içirir
Kargısıyla eri ere geçirir
Ak yelekli ütkün oklar uçurur
Kurt sinirli yaylar, Allahuekber!

Teginler, Tarkanlar başlar alıcı
Çift başlı kartalım kuşlar alıcı
Hamayıl kuşansın erler kılıcı
Zirh giymesin beyler, Allahuekber!

Konur atlar saha kalkınca baştan
Hür olur akıllar, sıyrılır baştan
Buyruk alan Türk'ü cenkten, uğraştan
Ancak ölüm eyler, Allahuekber!

Havuroğlu büyük akın olaydı
Kılıçlardan göge çakın olaydı
Kürşadlarca uçmak yakın olaydı
Can acunu neyleyler, Allahuekber!

Kenan Çarboğa

Allahüâlem

Bu din, dincilerden çektiği kadar
Dinsizden çekmedi Allahüâlem
Münafık gürhün diktiği kadar
Görklü put dikmedi Allahüâlem

Duymadım "Mehdiyim! " diyen dinsizi
"Mesihim! " diyerek soyan dinsizi
Görmedim papaza uyan dinsizi
Siyon, haç takmadı Allahüâlem

"İslâm'da reformu! " öneren canlar!
Dinci mi, dinsiz mi düşünen anlar
İncil'e, Tevrat'a pek hoş bakanlar!
Kur'an'a bakmadı Allahüâlem

Hangi dinsiz "Allah! " deyip kandırdı?
Amentüyü kırpıp beşe indirdi?
Hangi dinsiz dini kuşa döndürdü?
Bir bidat sokmadı Allahüâlem

İşbu dinsizlerin şerri, adisi
Olmadı İslâm'la dedikodusu
Sahih mi değil mi diye hadisi
Kökünden yıkmadı Allahüâlem

Faize, zinaya cevaz verenler
Haini, hırsızı meşru görenler
İçimize tefrikayla girenler
Geberip çıkmadı Allahüâlem

Müminler, dindarlar, Allah dostları
Hiçbirinin dine olmaz kastları
Lakin dinci münafığın postları
Münkiri yakmadı Allahüâlem

Havuroğlu, dinciler de dinsiz de
"Dinime zararlı dinci, dinsiz! " de
Biliyorum makam, para, din sizde
Kisralar çökmedi Allahüâlem

Kenan Çarboğa

Alma Meselesi

Yalnız Âdem Baba'yla, Havva Ana'mız varken
Görklü uçmak içinde kaygısızca yaşarken

Türlü türlü nimetler vermişti Hak onlara
Yasaktı yalnızca bir meyve yasak onlara

Tanrı "alma" demişti yasaklanan meyveye
Tanrı "Alma!" demişti Âdem ile Havva'ya

İblis'in vesvesesi, sözü tatlı gelince
Söylenilen yalanla Havva ikna olunca

Ağaçtan kopararak hakkı olmayan payı
Havva almayı yedi, tüm insanlık ayvayı

Kenan Çarboğa

Alp Gönlüm

Alp gönlüm aşk elinde
Derde, belaya düştü
Bu âŐiklik yolunda
Derdi âlâya düştü

Hem pusatsız hem yayan
"Dayan!" dedi "Az dayan!"
Bir kurt duydu uluyan
Koştu ileye düştü

zledi dişi kurdu
Gözledi dişi kurdu
zledi dişi kurdu
Demir kaleye düştü

Eridike izinde
Odlar yandı özünde
Sevdalığın gznde
Gözü elaya düştü

Alp gönlüm, yüce gönlüm
EĞilmez güce gönlüm
Gel gör ki koca gönlüm
Gökçe balaya düştü

Kenan arboğa

Anadolu

Sen Anadolu'yu gördün mü gardaş?
Tozlu yollarına vuruldun mu hiç?
Sen torbanda kuru ekmek, yavan aş
Gurbetten gurbete sürüldün mü hiç?

Uyandın mı şöyle ezandan erken?
Seher rüzgârında mahmurluk varken
Sen taşlı tarlada ekin biçerken
Tırpana şevk ile sarıldın mı hiç?

Konuştun mu şu karşıda duranla?
Kirmen çevirenle, kirkit vuranla
Dolunay altında sap savuranla
Bir yer yatağına serildin mi hiç?

Yaylalar beyaz kar, serin havalı
Orda ozan sazı, çoban kavalı
Evler bilir misin kerpiç sıvalı?
Taşına, tozuna karıldın mı hiç?

Emlik kuzuların içli sesinde
Geçtin mi suları at terkisinde?
Düğün gecesinin arifesinde
Yurt için cepheye verildin mi hiç?

Evdeşin ellere gelin oldu mu?
Muradın koynunda yarım kaldı mı?
Tek oğlun askerden şehit geldi mi?
Diz dövüp, saç yolup yoruldun mu hiç?

Yemen'in yasını tandır başında
Dinledin mi bir nenenin döşünde?
Hele yoksulluğun karakışında
Veremden, tifodan kırıldın mı hiç?

Türküler duydun mu, yandı mı için?
Türküler ağıdı giden her göçün
Delik pabuç, yırtık mintanın için
Makamda hor, hakir görüldün mü hiç?

Kenan Çarboğa

Analar

Ayakları öpülesi Türk Analarına!

Onlar cennet kapıları
Onlar başımızda taç
Gözlerimiz arar incinse bir yanımız
Bir yanımız onlara muhtaç

Güneş doğmaz onlar uyanmadan
Sabah ezanında minare olur elleri
Semaya uzanır avuçlarında hilâl
Yıldızlardan tutar hayalleri

Yalın ayak çift sürer dağ başında
Topukları diken tarlası
Yırtık etek, yamalı fistan
Ellerinde gelinlik kınası

Sarıkamış'ı çağırır tandır başında
Kızgın çölü, Yemen'i
Kınalı parmaklarında bir gelin hüznü
Hatırlatır gidip de gelmeyi

Süsü yok, boyası yok
Anadolu kadar temiz
Borçluyuz bu güzel vatani onlara
Onlar bizim gözbebeklerimiz

Onlar cennet kapıları
Onlar başımızda taç
Gözlerimiz arar incinse bir yanımız
Bir yanımız onlara muhtaç

Kenan Çarboğa

Anama GÖRE Zamanenin Gelin Kızı

Çekirgeyi höllemeden gelirler
Kazma, kürek bellemeden gelirler
Bu zamanın kirli, sifli kızları
Hiçbir işe ellemeden gelirler

Bulaşmazlar, dolaşmazlar, değmezler
İki eve, on ahıra sığmazlar
Koyun, keçi yemlemezler, sağmazlar
Köpekleri yallamadan gelirler

Evde durmaz laf kokusu alınca
Dili şişer diline laf dolunca
Bir komşuda kovu, gıybet olunca
Herifleri yollamadan gelirler

Bebe bakmak zaten sıkır onları
Bebelerle çok sıkılır canları
Hele hele pasta, börek günleri
Uşahları sallamadan gelirler

Kayınana, kayınbaba ne der ki?
Düşünen kim, gelin, kızlar hep er ki!
Anaları bir çağırsın yeter ki
Fırsatını kollamadan gelirler

Anasına koşturunca her yiğ
İp olurlar her kirmene, her iğ
Güz ayında nohut koyar evliğe
İlkbaharda çillemeden gelirler

Eşi sefil, evi, yurdu tamtakır
Evlerinde fare ehli ders okur
Sekiz aydan çok durmazlar çok şükür!
Anasında yıllamadan gelirler

Akrabanın düğünleri, sünneti
Hısımların cinayeti, cinneti
Umre ile cebe koyar cenneti
Mevsimleri sollamadan gelirler

Çekirgeyi höllemeden gelirler
Kazma, kürek bellemeden gelirler
Bu zamanın kirli, sifli kızları
Hiçbir işe ellemeden gelirler

Kenan Çarboğa

Anamın Dilinden

Ben anamın dizlerinde yatarken
"Mert anadan namert doğmaz!" demişti
Yüreğiyle yüreğimi tutarken
"Coşkun ırmak göle sığmaz!" demişti

"Böyle durmayınan düşman basılmaz
Deveye binip de yere pusulmaz
Hak gelmeden küfrün sesi kesilmez
Hak bulutu halka yağmaz" demişti

Ellerini çekmese de gam, gada
İsyan edip çıkarmazdı ses seda
Aracıdan taş yediğim kavgada
"Dek durana depik değmez!" demişti

"Sen altıñı kimselere çaldırma
Kan ağlarken gül, ellere bildirme
Can yurdundan adaleti kaldırma
Doğru mizan elbet çöğmez!" demişti

"Mal saklama gardaşından, bacından
Herkes yese kazancını gücünden
Abdal oğlu o gün ölür acından
Cömert insan mal, mülk yığmaz!" demişti

"Hem beynini hem gönlünü ver ilme
Gel, ilimden başkasını yâr bilme
Ağır otur, batman götür, yeğnilme
Bir bozkurdu bin it boğmaz!" demişti

Havuroğlu, anam tandır başında
Belki altmış, belki yetmiş yaşında
İğ çeviren ak elleri döşünde
"Er olanı Allah eğmez!" demişti

Kenan Çarboğa

Anamın Geline

ANAMIÑ GELİNİNE

Ey kaderim, alıñ yazım
Gel anamıñ gelini yâr
Sevdiceğim, gönül sızım
Ver elime eliñi yâr

Yârim dedim, yaram bildim
Bahtımdaki karam bildim
Başkasıñı haram bildim
Tutmam eliñ elini yâr

Dilim yalnız aşkı aña
Zikreyleye seni saña
Veda ettim gayrı baña
Yurt belledim êliñi yâr

Sevda sarsıñ iliğini
Yüreğini, soluğunu
Ben öreyim beligiñi
Ben sarayım beliñi yâr

Bozkır benim, yayla sensiñ
Güneş'le sen, Ay'la sensiñ
Ben Mecnun'um, Leyla sensiñ
Unutma bu deliñi yâr

Kenan Çarboğa

Anamın Sevgisi

Anam "Seni seviyorum!" demedi hiç
"Kurban olayım!" dedi
"Gadanı alayım!" dedi
"Önünde öleyim!" dedi
"Derdin derdim üstüme!" dedi
"Seviyorum!" demedi

Anam "Seni seviyorum!" demedi hiç
Keşme şekeri ıslatarak verdiği dürümün,
Yoğurt sürdüğü çöreğin,
Yağladığı bazlamanın
Kuru yerlerini yedi
"Seviyorum!" demedi

Anam "Seni seviyorum!" demedi hiç
Görürken on baş horantanın işini,
Sap çekerken, mal yayarken
Eksik etmedi gülüşünü
Beni yokuşlarda sırtından indirmede
"Seviyorum!" demedi

Anam "Seni seviyorum!" demedi hiç
Şarmaladı sımsıcak
İncinmemden korktu öperken
Hastalansam gözünde yaş, dilinde dua
Sabaha dek başımda bekledi
"Seviyorum!" demedi

Anam "Seni seviyorum!" demedi hiç
Bilmezdi lafın süslüsünü
Yalanı, riyayı, boyayı
Konuşmadı dilinin ucuyla
Ne söylese yüreğinden söyledi
Anam bana her hâliyle "Seni seviyorum!" dedi

Kenan Çarboğa

And

Ulu Tanrı'm fırsat ver
Adın ile and verdim
Hak okunu haksıza
Batırmazsam namerdim

Suçlu ise bey, paşa
Nefes aldirmam boşa
Urgana koşa koşa
Götürmezsem namerdim

Hırsız, harami, katil
Tatil yapamaz tatil
Burnundan fitil fitil
Getirmezsem namerdim

Kökten kesip yemini
Çıkarmadan gemini
Şoysuzların tümünü
Bitirmezsem namerdim

Havuroğlu, yurt bana
Kim ki düşmansa ona
Kör bıçağın altına
Yatırmazsam namerdim

Kenan Çarboğa

And Olsun

AND OLSUN

Yaradan güç versin, milletim yetki...
Hakkını vermezsem adam değilim!
Bu bir heves değil, bu bende tutku
Utkuma ermezsem adam değilim!

Ant içip el bastım Kur'an üstüne;
Bayrağa, silaha, Turan üstüne.
Kasırga üstüne, boran üstüne
Dalkılıç varmazsam adam değilim!

Oy deyip halkıma oyun gütmekten
Menfaat peşinde seyip gitmeden
Deliyim, kimseye biat etmeden
Sözümde durmazsam adam değilim!

Hesaba katmadan tozu, köpüğü
Hırsızı, haydudu, puştı, şapığı
Devlete diklenen iti kopuğu
Meclise sermezsem adam değilim!

Türklüğü tehlike gören güruhun
İblise ruhunu veren güruhun
Dinime, töreme üren güruhun
Ağzını yirmezsem adam değilim!

Karşımda bir ordu, obam olsa da
Kırk yıllık emeğim, çabam olsa da
Hainlik eyleyen babam olsa da
Alnından vurmazsam adam değilim!

Kamunun malıyla semirenlerden
Adalet mülkünü kemirenlerden
Mazlumun kanını sömürenlerden
Hesabı sormazsam adam değilim!

Savaşta sıvışan kaçak ehlini
Deviren, kıvıran köçek ehlini
Yurdumu kirleten kaçak ehlini
Yurduna sürmezsem adam değilim!

Destanım gezerken dilde nişane
Önümde duramaz saray, kâşane
Ben bilmem, anlamam bey ne paşa ne!
Haksızı yirmezsem adam değilim!

Yaradan güç versin, milletim yetki...
Hakkını vermezsem adam değilim!
Bu bir heves değil, bu bende tutku
Utkuma ermezsem adam değilim!

Kenan arboğa

Andımız

Ben Türk'üm, doğruyum, çalışkanım da
Bir volkan dolaşır asil kanımda

"Küçüğü korumak, büyüğü saymak
Yurt, millet aşkını özünde duymak"

İlkemdir doğduğum ilk günden beri
Ülküm: Yükselerek gitmek ileri

Ey büyük Atatürk, yüce liderim!
Yolunda gitmeye yemin ederim

Varlığım armağan Türk varlığına
Başımı koyarım her zorluğuna

Yıllardır söyledim, söylerim yine
Ne mutlu, ne mutlu Türk'üm diyene!

Kenan Çarboğa

Ankara Havası

Bir mendil verin bana
Yâr şinanay, şinanay!
Ya bana ya yabana
Yâr şinanay, şinanay!

Öte dursun ev, eşik
Ne gerek ozan, aşık
Kırılısın şimşir kaşık
Yâr şinanay, şinanay!

Dostlarım, gardaşlarım
Cürümde sırdaşlarım
Başkasını taşlarım
Yâr şinanay, şinanay!

Tarlayı, bağı sattık
Ovayı, dağı sattık
Köyü, çardağı sattık
Yâr şinanay, şinanay!

Çamura battı teker
Tükendik teker teker
Uç maymun halay çeker
Yâr şinanay, şinanay!

Zenneler gerdan kırsın
Türlü kılığa girsin
Alem kıvrıma görsün
Yâr şinanay, şinanay!

Zaten ahali saftı
Sifti aslanım sifti
Ardıç kadı, çam müftü
Yâr şinanay, şinanay!

Şair, kızma gafile
Gafil gitmez laf ile
Yazdıkların nafile
Yâr şinanay, şinanay!

Kenan Çarboğa

Anlamadın

Gözlerimi Şu dünyaya
Amâ ettim anlamadın!
Gül yüzünü güne, aya
Sima ettim anlamadın!

Her vazife, her iş gibi
Ver ölümü, ver iş gibi
Etrafında derviş gibi
Semâ ettim anlamadın!

Hayat oyun, hayat hile
Hayat oldun bile bile
Aklı, fikri senin ile
Seme ettim anlamadın!

Zehir kattın aŐıma yâr
Gel zehrini taşıma yâr
Seni bahtsız başıma yâr
Hüma ettim anlamadın!

Vuslat için evdiğimi
Dizi, döŐü dövdüğümü
Her Şiirde sevdiğimi
İma ettim anlamadın!

Kenan Çarboğa

Anlayan Kim?

Hayat uzun bir bilmece
Çözdüm ama anlayan kim?
Manasını gündüz, gece
Süzdüm ama anlayan kim?

Şu dünyada ömür boyu
Adım başı tuzak, kuyu
Bir başıma bir orduyu
Bozdum ama anlayan kim?

Öttürmedim borusunu
Güttürmedim sürüsünü
Şer ehlinin derisini
Yüzdüm ama anlayan kim?

Muteberken cüzdan, fistan
Kafalar boş, beyin bostan...
Kitap kitap şiir, destan
Yazdım ama anlayan kim?

Hiç kaçmadım kolayına
Hiciv yazdım kalayına
Necasetin alayına
Kızdım ama anlayan kim?

Havuroğlu, postlarını
Deldim İblis dostlarını
Altlarını, üstlerini
Çizdim ama anlayan kim?

Kenan Çarboğa

Anneciğim

Anneciğim özün elmas
Kalbin, gönlün altındandır
Evdeki cennet kokusu
Ayağının altındandır

En saf en ince hâlinle
Üzerimize titrerken
Misilsiz saygı duyarız
Kardeşlerim, ablam ve ben

Gecemiz aydınlık olur
Senin gece namazınla
Tülbendinden güneş doğar
Rabbimize niyazınla

Dedem, ninem, babam razı
Her hâlinden her işinden
Hanemizde güller açar
Tebessümle gülüşünden

Sensin huzur tomurcuğu
Sensin hakça uzanan el
Ey nur yüzlüm, anneciğim
Seninle yaşamak güzel

Kenan Çarboğa

Ant ve Hayıf

Gece, şairin velinimetidir

Ant olsun incire, zeytine
Ant olsun kımıza, kopuza
Atın ve pusatın üzerine ant olsun

Kan terleyen, ateş soluyan
Nefes nefese koşarken dörtnala
Nallarından kıvılcımlar sağılan
Ve gecenin örtüsü yırtıldığında
Tozu dumana katarak ansızın
Kalabalıklar içine baskınlar yapan
Cennetin atlarına ant olsun

Ant olsun kaleme ve yazdıklarına
Ant olsun şiire ve şaire
O kalemlerin mürekkebi cennet atlarının kanındandır
Dizeleri mızrak gibidir
Dizeleri dizginsiz

Ant olsun o şairlere ki
Gezindikleri her vadide
Ne yapmadıklarını söylerler
Ne de yapmacık
Onların dilleri nurdan bir ışıktır
Öçleri kalmamıştır kimsede
Ki kalsa da
Geceler boyu kanlı gözlerle
Cennet atlarının kanlarına divit banarak
Mısra mısra, mızrak mızrak
Hayıflarını almaktayım

Kenan Çarboğa

Ar Eyleme

Sen avcısın, ben şikârım
Pus, pismaktan ar eyleme
Kas yayını aşikârım
Kas, kasmaktan ar eyleme

Şadağından okun gelsin
Ölüm ne ki dokun gelsin
Her seherde kokun gelsin
Es, esmekten ar eyleme

Yarım akıl, yanık sine
Seni izler sine sine
Yâr özünden özgesine
Küs, küsmekten ar eyleme

Aşkın ayrı, acın ayrı
Ayrılığın bitsin gayrı
Her telinle ayrı ayrı
As, asmaktan ar eyleme

Ruhum senle teskin olur
Sensizlikte baskın olur
Sükûnunla suskun olur
Sus, susmaktan ar eyleme

Göğü giydim urban diye
Gönül kurdum türben diye
Her bayramda kurban diye
Kes, kesmekten ar eyleme

Kenan Çarboğa

Ara Sıra

Çok şey mi isterim senden bilmem ki
Arada sırada aklımdan çıksan
Boş yere ağlayıp boşa gülmem ki
Arada sırada aklımdan çıksan

Alnıma ezelden nakşetmiş Huda
Sen varsın havada, karada, suda
Mesela okulda, evde, uykuda
Arada sırada aklımdan çıksan

Zamanın içinde akıp gidersin
Gönlümü perişan, talan edersin
Ah neyin eksilir, ne kaybedersin,
Arada sırada aklımdan çıksan

Yıllarım yiterken canı dünyada
Kendimi bilseydim hani, dünyada
Üç günlük hayatta, fani dünyada
Arada sırada aklımdan çıksan

Gölgeye dizilmiş tespihi çekmem
Dişimi, düşümü kökünden sökmem
Yemeği üstüme başıma dökmem
Arada sırada aklımdan çıksan

Eğer ki sen değil el olsa derdim
Adını değil de adım derdim
Belki ben de para, makam isterdim
Arada sırada aklımdan çıksan

Kenan Çarboğa

Araf'tayım

Araf'tayım, ne olursun bir ses ver
Çekip kurtar sonu gelmez boşluktan
Ya kalbinin kıyısında duldala
Ya ateşin ortasına sal beni
Belirsizlik girdabında bırakma

Uğundurma böyle perme perişan
Çepeçevre çıkmazların içinde
Senden yannı bir işaret beklerken
Yıgılıırım kaç azabın böğrüne
Çare sensin, elbet sensin, yalnız sen

Hakikatler hayalleri yenceler
İnme iner umutların dizine
Öğbet öğbet yakınlaşır ecelim
Dayanağım, sığınağım bulunmaz
Biliyorum pek elimdir emelim

Araf'tayım, ne olursun bir ses ver
Uğundurma böyle perme perişan
Hakikatler hayalleri yenceler
Biliyorum pek elimdir emelim
Araf'tayım, ne olursun bir ses ver

Kenan Çarboğa

Arasa

Bir boşluğun içinde
Yüzer bizim arasa
Sarhoşluğun içinde
Sızar bizim arasa

Piresi bitinden çok
Buçuktur bütünden çok
İmir'in itinden çok
Gezer bizim arasa

Keyfi gıcır olunca
Yağlı kemik dolunca
Yalı sıcak bulunca
Azar bizim arasa

Ağı atsalar ağı
Öldürmez bu alçağı
Gözerle süttten yağı
Süzer bizim arasa

Havuroğlu, sen onu
Taşlamıştın dün onu
Kuyruğuyla sonunu
Kazar bizim arasa

Kenan Çarboğa

Arıya Gitti

Sen gittin tutuştı seneler, aylar
Yazlarım, kışlarım arıya gitti
Yıkıldı içimde hanlar, saraylar
Temelim, taşlarım arıya gitti

Umudum çiğ düşmüş izlerindeyken
Yeniden yeşerir dizlerindeyken
Bu ömrün anlamı gözlerindeyken
Gözünde yaşlarım arıya gitti

Meğer kastın varmış, kastın canıma
O yüzden ellerin girmiş kanıma
Ellerim çaresiz düştü yanıma
Düz giden işlerim arıya gitti

Talihim kenarda siflendi, derken
Yarınım sandıkta küflendi, derken
Sûr'uma yok yere üflendi, derken
Kanatsız kuşlarım arıya gitti

Bu gidiş gönlümün sen vedasıydı
Bu gidiş gönlümün son vedasıydı
Bu gidiş ömrümün elvedasıydı
Kundakta düşlerim arıya gitti

Kenan Çarboğa

Asena Olmalı

Demir dağı yak çeri
Yak Asena olmalı
Turan sarsın gökleri
Kök Asena olmalı

Göz eğlenmez budakta
Söz eğlenmez dudakta
Gönlümdeki sadakta
Ok Asena olmalı

Haykırmalı dün gibi
Çağlar aşan ün gibi
Alını, yüzü gün gibi
Ak Asena olmalı

Erin en zor anında
Can gizlidir canında
Gökbörünün yanında
Gök Asena olmalı

Öcün için Türk ırkı
Gücün için Türk ırkı
Acun için Türk ırkı
Çok Asena olmalı

Kenan Çarboğa

Asıl Meselesi

Her nesne aslını saklar özünde
Yiğitler mertlikten bıkar olur mu?
İlgar ile gider Hakk'ın izinde
Yalanla dinini yıkar olur mu?

Görülmez bal ile tuzun kokması
Bilinmez deryada suyun akması
Yenilmez görgüsüz, cahil lokması
Arifler her aşâ çöker olur mu?

Girilirse asaletin faslına
Yüz verilmez devşirmenin nesline
Döne döne bir gün varır aslına
Katranı kaynatsan şeker olur mu?

Bazısı var babasına zenne der
Bazısı var her düzene anne der
Yüzüne tükürsen yağmur zanneder
Ayak takımında vâkar olur mu?

Havuroğlu, görklü yolun uludur
Sağın, solun alpler ile doludur
Köpekler her devrin kapıkuludur
Hiç kurttan, aslandan nöker olur mu?

Kenan Çarboğa

Asıl Olmayana İhtar

Bu millet asildir, asıldır hem de
Vekâlet verdiği kula ne deyim?
Sen yerini anla söylemesem de
Hürmetle önünde kalk, eğil beyim!

Bu milletin adı Türk'tür en baştan
Adı ile çıktı türlü savaştan
Aksini diyeni ayırdı baştan
Türk: Kutlu millettir, halk değil beyim!

İçinden, dışından onu bölmeye
Kimler yeltenmedi yerden silmeye
Sen de yakın durma gafil olmaya
Bu tuzak, bu oyun ilk değil beyim!

Elbet keser döner, elbet sap döner
Bilirsin gün gelir her hesap döner
Bu devran değişir, bu kandil söner
Mahkeme kadiya mülk değil beyim!

Kenan Çarboğa

Asil Kanını Kirletme

Türk gençliği tarih yazan
Asil kanını kirletme
Damarında Türkçe gezen
Asil kanını kirletme

Gün doğuya, gün batıya
Kara yere, gök çatıya
Uyma uğruya, kötüye
Asil kanını kirletme

Emanettir bu can sana
Hain olma aziz cana
Layık evlat ol atana
Asil kanını kirletme

Uyuşturma dinçliğini
Çelikliği, tunçluğunu
Heba etme gençliğini
Asil kanını kirletme

Ağına düşme zilletin
Kölesi olma illetin
Umudusun bu milletin
Asil kanını kirletme

Yurda âşık huyumuz var
Yıldızımız, ayımız var
Gel ocağa çayımız var
Asil kanını kirletme

Kenan Çarboğa

Âşık Gönü

Âşık gönü sırça köşktür
Taşlanmayı kabul etmez
Yârden uzak bir diyarda
Düşlenmeyi kabul etmez

Bir ateş ki alev özü
Su içinde yanar közü
Yaşlansa da iki gözü
Yaşlanmayı kabul etmez

Çennetteyken Havva çalsa
Âdem'den de miras kalsa
Türk'te Kızıl Elma olsa
Dışlenmeyi kabul etmez

Âşık gönü sırça köşktür
Taşlanmayı kabul etmez
İçi aşktır, dışı aşktır
Dışlanmayı kabul etmez

Kenan Çarboğa

Âşık Niyaz Eder Maşuk Naz Eder

Mevla yaratalı semayı, yeri
Âşık niyaz eder maşuk naz eder
Âtam Âdem ile Havva'dan beri
Âşık niyaz eder maşuk naz eder

Bu işin ezelden hükmü böyledir
Bugün de öyledir dün de öyledir
Âşkın kitabında kanun şöyledir:
Âşık niyaz eder maşuk naz eder

Vuslatla kaybolur sihri sevdanın
Sevdayı yüceltir kahrı sevdanın
Bir kere vurulmuş mührü sevdanın
Âşık niyaz eder maşuk naz eder

Beklenen umutlar dağın ardında
Zamanı tükenmiş çağın ardında
Uçsuz bucaksız bir sevda yurdunda
Âşık niyaz eder maşuk naz eder

Değişmez aşğın kaderi, huyu
Ya çöldür nasibi ya dipsiz kuyu
Böyle mahşere dek, asırlar boyu
Âşık niyaz eder maşuk naz eder

Bülbül, gül aşkıyla boyanır kana
Ama gül dikenle durur yan yana
Kavuşmadan yana, özlemde yana
Âşık niyaz eder maşuk naz eder

Seven boyun eğmez hakana, beye
Kör olur yârinden başka her şeye
Benlikle birliğe varılmaz diye
Âşık niyaz eder maşuk naz eder

Gönülde yer bulmaz ne riya ne şek
Her türlü cefayla sınıdır tek tek
Kesretten vahdete ulaşana dek
Âşık niyaz eder maşuk naz eder

Kenan Çarboğa

Âşık Veysel

Hak'tan ilham alıp Hakk'ın sesini
Hâl ehli kalplere verirdi Veysel
Özünde duyarak pir nefesini
Mızraba aşk ile vururdu Veysel

İmanı kalbinde, sazı elinde
Gönül incitmeden kendi hâlinde
İnsanlık yolunda, dostluk yolunda
Türküyle koşardı, yürürdü Veysel

Hak bildiği yoldan dönmeden geri
Avazı doldurdu semayı, yeri
Bilinir bilinmez hakikatleri
Gönlünün gözüyle görürdü Veysel

Birliği düşledi, Bir'e inandı
Dille tasdik etti, kalbiyle andı
Vahdet çeşmesinden içerek kandı
Her nefeste coşar, erirdi Veysel

Görülmez siması şirkin isinde
Bulunmaz zerresi kesret pasında
Zalim karşısında, kin karşısında
Sevgiyi kuşanıp dururdu Veysel

Havuroğlu söyle sevda erine
Kimseler gelmedi onun yerine
İki kapılı han, sadık yârine
Salınca özlemle varırdı Veysel

Kenan Çarboğa

Aşk Baskını

Alp yüreğim aşka düştü
Kaşla gözün arasında
Üzerine dert üşüştü
Kaşla gözün arasında

Kuşatmışken koca Çin'i
Gözüm görmez yüzü, bini
Kız, Albız mı saldı seni
Kaşla gözün arasında

Yeryüzünü iğrattın sen
Korktuğuma uğrattın sen
Kılıcıma doğrattın sen
Kaşla gözün arasında

Dilim varmaz "Vay!" çekmeye
Nara atıp "Hay!" çekmeye
Tövbe ettim yay çekmeye
Kaşla gözün arasında

Yalnız sensin yakan beni
Kara yere çakan beni
Sağ bırakmaz Hakan beni
Kaşla gözün arasında

Ben sevdanın eri oldum
Kırk Çinli'den geri oldum
Buyruk bilmez çeri oldum
Kaşla gözün arasında

Bu Havur'u udu yaktı
Türk kızının adı yaktı
Ergenekon odu yaktı
Kaşla gözün arasında

Kenan Çarboğa

Aşk Hâli

Beni aşkıyla yakan yâr
Sevenin bağı başlıdır
Araya girmesin ağıyar
Muhabbet iki başlıdır

Gönülde durdukça yaran
Ne dost ister ne de yâran
Dört mevsimim tipi, boran
Her daim karakışlıdır

Kader küser, elem ulur
Her cefa ömrümü bulur
Çamurum gamla yoğrulur
Talihim mezar taşlıdır

Ne sultana ne de beye
Eğilmezken bir kimseye
Kalbim vuslat diye diye
Dert ile içli dışlıdır

Ruhlar sıyrılmazsa kinden
Bir büyük olmazsa binden
Evvel, ahir aşk elinden
Aşığın gözü yaşlıdır

Kenan Çarboğa

Aşk İlanı

Hayaline baş koyduğum güzel kız
Seni seviyorum, sana aşığım!
Elim mahkum, ne söylese faydasız
Seni seviyorum, sana aşığım!

Sebebini sorma hiç deme niçin?
Bak nasıl yanmışım gör için için
Sadece Allah'ın rızası için
Seni seviyorum, sana aşığım!

Sen olmazsan solgun doğar güneşim
Sen olmazsan tütmez sevda ateşim
Kalp atışım, alınyazım, evdeşim
Seni seviyorum, sana aşığım!

Ey gönlüme bağdaş kuran nazlı yâr
Hak katında sana bir ikrarım var
Yer yarılrsa, sema çökse ne çıkar
Seni seviyorum, sana aşığım!

Boşa mı verilen bu kadar emek?
Unutmak ne demek, caymak ne demek!
Yâr kalubeladan kıyamete dek
Seni seviyorum, sana aşığım!

Hâlîm ayan anlatmaya lüzum yok
Adın ile başlamayan sözüm yok
Senden başka hiçbir şeyde gözüm yok
Seni seviyorum, sana aşığım!

Kenan Çarboğa

Aşk Meselesi

Aşk bir gönle girdiğinde
Dil ile hâl hemhâl olur
Sevdiğini gördüğünde
Umutları dal dal olur

Yer tutunca alev döşte
Tat bırakmaz aşta, işte
Hayalini görse düşte
Yanakları al al olur

Zülüfte saç olmasa da
Kervanda baş olmasa da
Başına taç olmasa da
Ayağına halhal olur

Bulamazsa çare gönül
Olur pare pare gönül
Kavuşmazsa yâre gönül
Korkarım ki bir hâl olur

Kenan Çarboğa

Aşk Olsun

Deli gönül yılık atı
Tutabilene aşk olsun
Yokluk denen saltanatı
Satabilene aşk olsun

Kaçıp kulluk pazarından
Kem gözlerin nazarından
Benliğini üzerinden
Atabilene aşk olsun

Ateş çıkar tayınında
Közü vardır suyunun da
Aşkî aşık oyununda
Ütebilene aşk olsun

Bir edenler günü, ayı
Ayrılıktan alır payı
Yâr olmayan her yarayı
Hata bilene aşk olsun

Kör olmadan hırsı ile
Kararmadan hersi ile
Arzı elin tersi ile
İtebilene aşk olsun

Deli gönül yılık atı
Yetebilene aşk olsun
Damla bilip kâinatı
Yitebilene aşk olsun

Kenan Çarboğa

Aştır Dayanağımız

Gönül ehli pervaz etse aşka kanat dayanmaz
Yıkılır sırça köşkleri mülk, saltanat dayanmaz

Pervaneler göz kırpmadan tavaf eder ateşi
Muradına yüğruk olan yürüğe at dayanmaz

Demir çarık, demir asa toz olur ayağında
Parçalanır kara polat; isyan, inat dayanmaz

Aştır elbet kâinatı bir kararda var eden
Gönül ehli feryat etse bu kâinat dayanmaz

Kenan Çarboğa

Atam İzindeyiz

Sen öldüğün günden beri
Atam her an izindeyiz!
Bir ileri iki geri
Atam her an izindeyiz!

Derisini yüze yüze
Gayreti getirdik dize
On iki ay tatil bize
Atam her an izindeyiz!

Ruhsuz beden, aşksız yürek
Yıllar yılı çekti kürek
Bizlere de izin gerek
Atam her an izindeyiz!

Her gelen deyince; Uyu!
Uyku sardı şehri, köyü
Rapor aldık ömür boyu
Atam her an izindeyiz!

Umut donarken buzlukta
Yol kayboldu yolsuzlukta
Hem kışlıkta hem yazlıkta
Atam her an izindeyiz!

Bir tembellik fark eyledik
Gayemizden çark eyledik
İşi, gücü terk eyledik
Atam her an izindeyiz!

Ne çalışma ne mefkûre
Her birini soktuk yere
Göğsümüzü gere gere
Atam her an izindeyiz!

Bıraktın ya bizleri sen
Aynı yerde millet hâlen
Emekli olduk malulen
Atam her an izindeyiz!

Kenan Çarboğa

Avladı Beni

Dağlarda nazlı ceylan
Avdı, avladı beni
Yalnızca, yalnız bir an
Sevdi, avladı beni

Katildi anlı şanlı!
Katildi eli kanlı
Başından yarı canlı
Savdı, avladı beni

Masumdu suçlarıyla
Mağrurdu taçlarıyla
Örstedim saçlarıyla
Dövdü, avladı beni

Bağlıyken gönlüm saça
Dolandı kaça kaça
Vuslattan yaka paça
Kovdu, avladı beni

Kenan Çarboğa

Avuntu

Azığım kuru ekmek
Katiğım sabır
Biraz da Şükür sürerim üzerine
Kuşlar kıskanır beni
Gözleri ellerimden ayrılmaz
Ellerimde fakirlik
Parmaklarıma yapıŐmıŐ bırakmaz

Adamın sofrasında kuş sütü eksik
Şaray annesi bir evde oturur
İhtiras baş köşede
Dilinde küfür
Ama kuşlar kıskanmaz onu
Bir an bile bakmazlar ellerine
Adamın elinde kadehi olur
Gizli gizli sevinirim
Çünkü kuşlar sevmezler içkiyi

Kenan Çarboğa

Ayağa Kalk Türkiye

Yeter, bu gaflet nedir!
Ayağa kalk Türkiye!
Yattın bunca senedir
Ayağa kalk Türkiye!

Yık ihanet dağını
Kur kutlu otağını
At lü toprağını
Ayağa kalk Türkiye!

Bu Şehitler, bu erler
Yarın sana ne derler
Kan oldu gökler, yerler
Ayağa kalk Türkiye!

Ses vermezsens vatanda
Hesap sorar atan da
Allah'tan kork, utan da
Ayağa kalk Türkiye!

Ya kuzgun leşe dönsün
Ya devlet başa konsun
Yanarsa âlem yansın
Ayağa kalk Türkiye!

Şaşma artık tuz koksa
Yer yarılrsa, gök çökse
Aklından zorun yoksa
Ayağa kalk Türkiye!

Hainler bakıp sana
Kına yakarlar kına
Haydi, Allah aşkına
Ayağa kalk Türkiye!

Kenan arboğa

Ayasofya Açılsın

Ey Müslüman, ey Müslüman, Müslüman!
Ayasofya ibadete açılsın!
Açmayana ah eyledi Fatih Han
Ayasofya ibadete açılsın!

Dinlemeyip yalan yanlış düzeni
Düzeltemeli şu ayarsız mizanı
Tekbirlerle bugün sabah ezanı
Ayasofya ibadete açılsın!

Tepkilerden, tehditlerden ürkmeden
Tacizlerden, tahditlerden ürkmeden
İsevi'den, Musevi'den korkmadan
Ayasofya ibadete açılsın!

Gök çöküp de dökülmedi zemine
Er olanlar bakmaz küfrün kemine
Açmamıza engel kimdir, mâni ne?
Ayasofya ibadete açılsın!

İslâmlıktan para, paye alanlar!
Cihat deyip cehalete dalanlar!
Yüreğinde zerre iman olanlar
Ayasofya ibadete açılsın!

Ufkumuzu saran gaflet yırtılıp
Üzerine kızgın lavlar örtülüp
Yeter artık, esaretten kurtulup
Ayasofya ibadete açılsın!

Havuroğlu, kaybetmeden çok zaman
Suçlu olur bu duruma göz yuman
Allah için ayağa kalk Müslüman!
Ayasofya ibadete açılsın!

Kenan Çarboğa

Aybala

Ben gökçek gözlerinde
Gamlanmışım Aybala
Kül olup közlerinde
Çimlenmişim Aybala

Ok vurunca döşüme
Yağı düştü peşime
Derdinle bir başıma
Emlenmişim Aybala

Sensin sultan, ece de
Ova sensin, yüce de
Çay renkli bir gecede
Demlenmişim Aybala

Obada börü diye
Sevdanın eri diye
Efsunlu çeri diye
Mimlenmişim Aybala

Her sevincim bun gibi
Yaş akıttım hun gibi
Zulada kurşun gibi
Nemlenmişim Aybala

Kenan Çarboğa

Aybala II

Rabbim muradımı yerde koymadı
Sen geldin, gün açtı yüzüm Aybala
Başkaymış bu hissin bambaşka tadı
Kaynadı, çağladı özüm Aybala

Hüsnün kıskandırır gökteki ayı
Kaşların hedefe gerilmiş yayı
Gül yüzünde gördüm kızıl elmayı
Demir dağca yandı közüm Aybala

Taze umutlara uzanan yoldun
Muştunla beraber gönlüme doldun
Bir Turanım vardı bir de sen oldun
Artık açık gitmez gözüm Aybala

Geldin ve dağıldı başımın pusu
Ne kederim kaldı ne can korkusu
Ey gönül meyvesi, cennet kokusu
Gökçeğim, ay parçam, kızım Aybala

Kenan Çarboğa

Aygerim

Ay göklerde doğmadan
Bende doğar Aygerim
Uykudayken henüz tan
Yere açar Aygerim

Hüzünlense, gamlansa
Bir çay gibi demlense
Gök gözleri nemlense
Yağmur yağar Aygerim

Ne yamandır işleri
Yağma eder düşleri
Ok kuşansa kaşları
Çin'e değer Aygerim

Geldiğinde aşk yâda
Ne dert kalır ne gada
Yılık güder yaylada,
Kısarak sağar Aygerim

Kımız ile arınır
Gül rengine bürünür
Umay gibi görünür
Gülse eğer Aygerim

Bakmaz Hind'e, İnan'a
Yârdır Türk'e yârana
Sığmaz görklü Turan'a
Gönle sığar Aygerim

Kenan Çarboğa

Aygerim Türkçe Konuş

Aygerim Türkçe konuş!
Öz dilinle söyleş, anadilinle
Yâdına çağır asırlar öncesini
Düş gördüğümüz,
Çadır kurduğumuz,
Nevruz derdiğimiz kelimeleri getir
Çıkmasın dudaklarından gayrısı
Konuşma el sözüyle ne olur!
Kendimi böyle yadırgı sanıyorum

Bakışın, gülüşün, tavrın
Süleyman Dağı'na kazıdığımız tamga gibi tanidik
Belki borkün eksik
Belki sadağın...
Beliklerin yine bozkır kokuyor
Yine çekik gözlerine sığınmış dünya
Sen kollarını çemrerken
Utaniyor gökte ay
Ben yerde yanıyorum

Aygerim hatırla!
Mete'nin ordusunda sadakat sınavındaydım
Buyruğuyla oklamıştım tepel kaşga aygırı
Tereddüt göstermemiştim zerrece
Yalnız yelesinden bir tutam yadigâr vardı koynumda
Kuyruğundan bir tutam...
Sonra sıra sana gelince
Ok takıp yay germiştim sinene
Elim titrememişti fakat
Yüreğim kızılca kıyametti
Sonra hâlimize acıyıp Mete Han insaf etti
Biz Görklü Tanrı'ya şükür ettik
Ben hâlâ o sözleri anıyorum

Aygerim Türkçe konuş!
Önce Çuçu'dan şiir oku sonra Aprunçur Tigin'den
Manas'ı haykır günlerce
Göğümüzü doldursun Kaşgarlı'nın, Nevai'nin sedası
Hoca Ahmet'in duası üstümüze olsun
Türküler, şiirler, destanlar
Koşup gelsin eskisi gibi
Bakmayalım el gibi birbirimize
El sözüyle konuşmayalım
Bedenimiz, ruhumuz, yurdumuz
Ve gönlümüz birken
Gün yüzüne çıkaralım sevdamızı
Sen beni anla, ben seni
Ben sana el olmaktan utaniyorum...

Kenan Çarboğa

Aynı Tas Aynı Hamam

Dostum, sorma ahvali
Aynı tas aynı hamam!
Sorup durma ahvali
Aynı tas aynı hamam!

Az icraat, çok çene
Yok başakta yok dene
Çağ atlarız her sene!
Aynı tas aynı hamam!

Bulamazsın âlimi
Sayamazsın zalimi
Ben arz ettim halimi
Aynı tas aynı hamam!

Güveyi bol, paşa bol
Dilde "Varol, yaşa!" bol
Her yerde kargaşa bol
Aynı tas aynı hamam!

Sultan, vezir yok ama
Vekilleri çok ama
Yapıştılar makama
Aynı tas aynı hamam!

Hele şu demokrasi
Bilen yok neyin nesi!
Duyulmaz halkın sesi
Aynı tas aynı hamam!

Can çıkınca hekim var
Kadı yok da hâkim var
Kula göre hüküm var
Aynı tas aynı hamam!

Değişmedi doyan da
Değişmedi soyan da
Düzen aynı bu yanda
Aynı tas aynı hamam!

Havuroğlu, güdemez
Devran böyle gidemez
Artık devam edemez
Aynı tas aynı hamam!

Kenan Çarboğa

Ayrılık Hâli

Sensizlikte yokuş tırmanır zaman
Bir lahza bin asır olur aniden
Saatler iç savaş yaşar içinde
Yarınları sokar sinsice akrep
Yelkovan şuursuz döner geçmişe

Şensizlikte başlar en büyük yasım
Üstümden çıkarmam karanlıkları
Güneşe nefretim artar gittikçe
Gözyaşı dökerim gözbebeğine
Söndürürüm dünyamdaki ışığı

Sensizlikte titrer sabi duygular
Uyuşur ilkönce parmak uçları
Elini arzular ısınmak için
Kangren eder bu nafile istek
insafsız bir cerrah keser elini

Sensizlikte artık yarım yamalak
Ağır aksak bir hayatı yaşarım
Aklımı oyuncak eder yetimler
Sesimi çıkarmam susarım yalnız
Halaya dururum gölgelerimle

Kenan Çarboğa

Ayrılık Öğüdü

Sen gidince ansızın hazan vurdu gönlüme
Çevreledi dünyamı bir anda sarı renkler
Utandım, kimselerin bakamadım yüzüne
Gül yüzünle kör olan gözlerimle bir kere

Gül yüzünden başkası haramdı zaten bana
Çarnaçar oluşumun yegâne sebebiydi
Şikâyetçi değildim, derdin başım üstüne
Baş koymuştum yoluna sonumu bile bile

Lakin ayrılık değil ben ölüme razıyım
Uzatmıştım boynumu İsmail'ce önüne
Vur diye bekliyordum taş kesen bıçağını
Canımı verecektim adını söyleyerek

Keşke çevrilmeseydi yüzün başka yönlere
Yadırgı diyarları sıla bellemeseydi
Bu denli üzülmezdim, yaş dökmezdim bu kadar
Seherin hoyrat yeli değmeseydi saçına

Hele güneş doğarken yıkılır, kahrolurum
Işığını dağıtır pervasızca dünyaya
Sen ki karlar altında yetişen Oğuz Gülü
Tenine değdiğinde güneşin izi kalır

O yüzden sakın ola sen güneşe görünme
Gizlen kuytu yerlerde, yaşa karanlıklarda
Ne in ne de cin görsün, bilmesin varlığını
Bilmesin benden başka hiç kimse seni emi

Kenan Çarboğa

Ayşe

Gönlümü kaybettim gönlümü sende
Gönlümü bulmaya var mısın Ayşe?
Aşkın tarifini öğrenmesen de
Aşk ile dolmaya var mısın Ayşe?

İkilik, ayrılık varsa içinde
Kör kuyulara at vuslat göçünde
Gururu, benliği ipek saçında
İdama salmaya var mısın Ayşe?

Sonsuza eş iken özlemin adı
Sonsuza yürümek nefsin muradı
Yanımda bir günlük değil, ebedi
Ebedi kalmaya var mısın Ayşe?

Ezel meclisinde olan ikrarım
Belki de bu yüzden seni ararım
Bugünüm, yarınım, sevdiğim, karım
Her şeyim olmaya var mısın Ayşe?

Unutma sadece sevdiğimi bil
Eğilirsen ancak sevdana eğil
Marifet birlikte yaşamak değil
Beraber ölmeye var mısın Ayşe?

Kenan Çarboğa

Az Kaldı

Sabredin, yeter ki yol versin Allah
Bir sefere çıkacağız az kaldı
Her derdin, tasanın, zulmün inşallah
İcabına bakacağız az kaldı

Ümmeti boğarken kâfirin gücü
Hiç kimse sormuyor kim bunlar, neci?
Melanet yurduna incir ağacı
Dikeceğiz, dikeceğiz az kaldı

Evvela memleket, evvela vatan
Bizle yürüyemez bunu unutan
Bey olsa da halkın hakkını yutan
Gırtlığını sıkacağız az kaldı

Arkasına alıp siyon itini
Kimse oynatamaz yurttan atını
Küfrün düzenini, saltanatını
Başlarına yıkacağız az kaldı

Faili kim ise akan kanların
Keyfine baksınlar kalan günlerin!
Milletin kanını sömürenlerin
Dışlerini sökeceğiz az kaldı

Bulunduğu zaman çakal inleri
Görelim 'bölünmek şart' diyenleri!
Doyduğu kaplara pisleyenleri
Deliklere tıkacağız az kaldı

İçerdeki enik bizlere çalım
Attıkça el diyor 'tez bırakalım'
Sıkıysa bir daha ürsün bakalım!
Hücrelerinde yakacağız az kaldı

Bize kin besleyen hain böcekler
Aklını başına devşirecekler
Hepsi hükmümüze ram edecekler
İplerini çekeceğiz az kaldı

Kenan Çarboğa

Az Sabır

Âli İmran ÇİFTÇİ kardeşime...

Bir muştuyla köhne düzen
Yıkılacak az sabreyle
Eğri mizan, uğru mizan
Yakılacak az sabreyle

Tutuşunca sirk putları
Mahvolacak şirk putları
Baştan gaflet bulutları
Çekilecek az sabreyle

Son vererek günlerine
Boya vurup gönlerine
Ayı, sırtlan inlerine
Tıkılacak az sabreyle

Akmayacak gözden yaşlar
Oynayacak cümle taşlar
Suçlu bilek, zalim başlar
Bükülecek az sabreyle

Çıkan kılıç girmez kına
Kılıcını cenkte sına
Sular ülkü deryasına
Dökülecek az sabreyle

Saray doğar örenlikten
Kurtuluruz viranlıktan
Bu çıkmazdan, karanlıktan
Çıkılacak az sabreyle

Havuroğlu, gözün göre
Beklesen de uzun süre
Sırça köşkler gökten yere
Çakılacak az sabreyle

Kenan Çarboğa

Bağdaş Kurdum

Hanlar hanı bağır bastı
Otağına bağdaş kurdum
Ulu dağlar dizgin kastı
Eteğine bağdaş kurdum

Ne "İlk!" dedim ne de "Bu son!"
Kon ey gönlüm bir dala kon!
İki yanım Ergenekon
Çatağına bağdaş kurdum

Düzden keklik, sarptan sığın
Kaçtığında yığın yığın
Çalkaranın, yalınsağın
Yatağına bağdaş kurdum

Eteğine bağdaş kurdum
Ulu dağlar dizgin kastı
Otağına bağdaş kurdum
Hanlar hanı bağır bastı

Kenan Çarboğa

Bahanem Hazır

Sen "Unutma!" dedin tama
Ben o yüzden unutmadım
Bir ses duydum "Unutama!"
Ben o yüzden unutmadım

Yazan demek böyle yazdı
Yüreğime seni kazdı
Unutsaydım gün doğmazdı
Ben o yüzden unutmadım

Ne arardın ne bulurdun
Em yerine gam solurdun
Ben değil sen yok olurdun
Ben o yüzden unutmadım

Sordurmadım "Hani?" diye
"Eli kanlı canı!" diye
Düşünmedim fani diye
Ben o yüzden unutmadım

Anıların yardım etti
Hayalini yurdum etti
Unutulmak kıyametti
Ben o yüzden unutmadım

Kenan Çarboğa

Bahar Temizliği

Ey bahar!
Sen geldin,
Karıştı her şey
Kıskançlıkları zirve yaptı kadınların
Kıskandılar, neden geldin!

Kadınlar umursamaz
Soğuk yüzlü kışı,
Soluk sonbaharı,
Bunaltan yazı...
Sensin bu telaşenin başı!

Her evde bir uğraş;
Halılar, kilimler,
Köşe bucak...
Senden bile canlı görünür
Ev, ocak

Gelişinle gülümsedi her yan
şimdi seni kıskandırır hanelerimiz
Temizledin, temizlettin her yanı
Çünkü kadınlar sevmez
Kendisinden güzel olanı!

Kenan Çarboğa

Bahset

Anlat hocam anlat meydan senindir
Benim bilmeğim Şeylerden bahset
Nasıl olsa bugün ferman gündenür
Saçma sapan konuş gaylerden bahset

Uzaydan, dñnyadan, başka yöreden
Dem vur ki insanlar kaçsın töreden
İŞin su getirmek bin bir dereden
Mazeret köpüren çaylardan bahset

Kimse ses çıkarmaz küfür etsen de
Gençleri kandırıp kafir etsen de
İmanı, hayayı sıfır etsen de
Sen yine mübarek aylardan bahset

Bir gün moda piri, bir gün çağdıŐı
Bir gün sol dargını, bir gün sağ dışı
Düşünce engelli, fikir iđdiŐı
Kör topal vicdanlı beylerden bahset

Kenan Çarboğa

Baht Meselesi

Çıkar mı demeyin, çıkar elbette
Tosbağa tavana, terasa çıkar
Neler neler çıkar bu memlekette
Bolca hain, gidi, arasa çıkar

Yiğit küstüğünde kara bahtına
Ya ite itibar ya da tohtuna
Çakal bağdaş kurar aslan tahtına
Bülbül kafesinden yarasa çıkar

Taş cıvır, tuz kokar, ballar tat vermez
Rabbim düşünene hamakat vermez
Zamane işine akıl sır ermez
Gül diye koklarınız pırasa çıkar

Havuroğlu, çağı alnından vursan
Haram çıkar haram karnını yarsan
Cümle müşküllere sebep ararsan
İpin ucu birkaç terese çıkar

Kenan Çarboğa

Bakmasaydın Keşke

Nasıl girdin gönlüme,
Uğru gibi böyle sen?
Bundan kelli "El! " deme
Bildiğini eyle sen

Ben göklerde bir bazdım
Göğü üstüne yazdım
Belinleyip kalkmazdım
Söyleseydin layla sen

İster düş de, hayal de
Düş de sensin, hayal de
Başında börk, saç yelde
Gez elinde yayla sen

Gözlerin yıldız, ay mı?
Bindiğin doru tay mı?
Ayzıt mısın, Umay mı?
Peri misin söyle sen?

Yüzüne göz değmesin
Değip boynun eğmesin
Sen doğ, güneş doğmasın
Yarış günle, ayla sen

Şarılmazdım elbizce
Örülmezdim elbizce
At üstünde albızca
Bakmasaydın öyle sen!

Kenan Çarboğa

Bana Gül Gönder

Bana gökçek güller gönder, gökyüzüne takayım
Gözlerini özledikçe gök yüzüne bakayım

Gözlerin ki gönlümü yakıp da kor ederken
Senden özge kullara gönlümü kör ederken

Teslim oldum, aman kıldım, yâr aman!
Hâlîm harap, hâlîm sensiz, toz duman

Yolcusuyken her yokuşun
Yemi oldum kurdun kuşun

Cem olunca derdim cem
Dağıldı dağım, yücem

Kuruyunca pınar gibi
Devrilince çınar gibi

Sana döndüm, dört yanım da sendin yâr
Yenilmeyen hasretimi yendin yâr

Ufuklara bakarken ufukta gözün vardı
Yıldızları gül eden göklerde yüzün vardı

O yüzden ki sen gül gönder, cömertliğin şan olsun
Gülüşlerin güller açsın, göklerde nişan olsun

Kenan Çarboğa

Barışamam

Konuştuğum kandırmasın
Küstüm sana barışamam
Gözde buğum kandırmasın
Küstüm sana barışamam

Ela gözde belam ne ki!
Selân gelsin selam ne ki!
Bundan kelli kelim ne ki!
Küstüm sana barışamam

Haber salma, arama yâr
Ak saçımı tarama yâr
Em olsan da yarama yâr
Küstüm sana barışamam

Andım keser, kırpar beni
Yanardağa çırpar beni
Ekmek, Kur'an çarpar beni
Küstüm sana barışamam

Yüzyıl geçse üzerinden
Ben kaçırım nazarından
Babam çıksa mezarından
Küstüm sana barışamam

Kenan Çarboğa

Bari Sensizliği Bırak

Ey yâr!
Aşkına diyar...
Gönül tahtında
Bahtı bahtiyar

Azıksız, çarıksız düştüm peşine,
Kor ateşine
Bana inanmazsan
Sor ateşine

Baldıran damlayan diline kandım,
Kana boyandım
Seninle uyudum,
Senle uyandım

Nokta oldum her noksanda
Beni yokluğa soksan da
Ayrılığın ölüm değil
Sensizlik var, sen yoksan da

Canı aldın, teni aldın,
Beni aldın
Sensizliği bırak bari
Sen evvela seni aldın

Ey yâr!
Duymasın ağyar
Sensizlik yoksa
Elimde ne var?

Kenan Çarboğa

Baş Belirsiz Meydan İssiz

Her tarafta bir kargaşa
Baş belirsiz, meydan ıssız
İtibar heykele, taş
Baş belirsiz, meydan ıssız

Tersten sollayınca çağ
Tez yıkıldı umut dağı
Ülke, Kel Ali'nin Bağı
Baş belirsiz, meydan ıssız

Adalet kapısı örtük
Pul peşinde yüzü yırtık
Kim kime, dum duma artık
Baş belirsiz, meydan ıssız

Haram yiyip hak kusan çok
Harami çok, yol kesen çok
Ali kıran baş kesen çok
Baş belirsiz, meydan ıssız

Havuroğlu, gün hasatta
Dil zehirde, el pusatta
Yol ararız Arasat'ta
Baş belirsiz, meydan ıssız

Kenan Çarboğa

Baş Giderse Börk De Gider

Sel coşturur kuru çayı
Sel önünde ark kalır mı?
İncitirsen gökte Ay'ı
Garp kalır mı, şark kalır mı?

Dostu olsa tilki, atın
Cılkı çıkar cılkı atın
Zincir kıran yıldı atın
Ayağında örk kalır mı?

Her ağaçtan hezen olmaz
Her çalgıcı ozan olmaz
Su altında hozan olmaz
Sulu tarla herk kalır mı?

Töre gitse dil de gider
İdil, Tuna, Nil de gider
İlhan ile il de gider
Baş gidince börk kalır mı?

Türkçe aşkı bulmadıkça
Gönlü ülkü dolmadıkça
Türkler Turan olmadıkça
Türk yurtları Türk kalır mı?

Kenan Çarboğa

Baş Olmak

“Büyük başım” diye övünen kullar
Kervanın da başı eşek değil mi?
Üzerinde semer, başında yular
Peşindeki deve, köşek değil mi?

Kurt kurdun ardında it de itlerin
Yiğittir yoldaşı er yiğitlerin
Aslı yavşak olan cümle bitlerin
Mekânı hemî baş, döşek değil mi?

Baş tutan da vardır başı giden de
Koyun olan da var koyun güden de
Hakikat aslına rücû edende
Beylerin de aslı uşak değil mi?

Ayının burnunda halkası nişan
Biraz düşünmeli yolundan şaşan
Tırpanı vurunca ilk yere düşen
Sap, samandan önce başak değil mi?

Boşa sevinmesin baş olan başlar
Hesaplar evvela başlardan başlar

Kenan Çarboğa

Başbuğ'a Sagu

Dört Nisan'da dört bir yana pus çöktü
Kan ağladı batı, doğu Başbuğum
Sen gidince Türkeli'ne yas çöktü
Türkeli'nin varı, yoğu Başbuğum

Gök ağladı, feryat ile zâr ile
Yer yumruldu yâran ile yâr ile
Börülerin abdest aldı kar ile
Göz görmedi böyle yuğu Başbuğum

Bahar geldi, akınımız başlamaz
Çerilerin Çin Eli'nde kışlamaz
Gidişinle zaman durdu, işlemez
Zaman içti sanki ağı Başbuğum

Yasın ile yaralandı Türk Yurdu
Can özünden paralandı Türk Yurdu
Gök çıkarıp karalandı Türk Yurdu
İçin için güldü yağı Başbuğum

Acına da Türkmen Beyim acına
Acın vardı yerin öbür ucuna
Kanımızla otağ kıldık acuna
Kaldırdığın görklü tuğu Başbuğum

Dağdan gemi yürütürdü bozkurtlar
Ummanları kuruturdu bozkurtlar
"Erit!" desen eritirdi bozkurtlar
Sarp kayayı, demir dağı Başbuğum

Havuroğlu, daha deniz, müren var
Dokuz ışık, rehberimiz Kur'an var
Çok şükür ki Kızıl Elma, Turan var
Ülkün sarar çağdan çağı Başbuğum

Kenan Çarboğa

Başın İçin

Aşk ehline gülmek haram
Ağlama yâr başın için
Göyündükçe gönül yaram
Dağlama yâr başın için

Boşa yelme yel içinde
El oynamaz el içinde
Boz bulanık sel içinde
Çağlama yâr başın için

Kına eyle allarımı
Kemer eyle kollarımı
Gözlerinle yollarımı
Bağlama yâr başın için

Ben alıştım bensizliğe
Deliliğe, densizliğe
Sebebimi sensizliğe
Düğleme yâr başın için

Yokluğunda yolum uçtu
Bir kederim bini geçti
Tren kaçtı, kervan göçtü
Eğleme yâr başın için

Kenan Çarboğa

Başına Buyruk

Töre der ki: Yeryüzünde
Tanrı'nın bir eli vardır
Dünyanın doğduğu günde
Kurt doğuran kulu vardır

Bu ordu kurtlar sürüsü
Bu ordu Tanrı çerisi
Bunlar Altay'ın börüsü
Demir dağda kolu vardır

Yurdu için kan verecek
Er hükmünce şan verecek
Mazlumlara can verecek
Nice nice deli vardır

Günün gökte yanmasında
Gâh parlayıp sönmesinde
Şu dünyanın dönmesinde
Delilerin eli vardır

Anlamaz aklın erdiği
Toplayıp göğe serdiği
Tanrı'nın Türk'e verdiği
Acun adlı ili vardır

Odsuz, ocaksız bozkırda
Adsız, ocaksız bozkırda
Uçsuz bucaksız bozkırda
Her Türk'ün bir yolu vardır

Kenan Çarboğa

Başka Sevda

Katran giymiş kör geceler
Mil çekiyor gözüme mil
Şu zirveler, şu yüceler
Hasretimin burcu değil

Her vakitte seni anmak
Her hayali hâlin sanmak
Sen gülerken sana yanmak
Yâr boynumun borcu değil

Can havliyle doğdu aklar
Gençliğimi boğdu aklar
Saçlarıma yağdı aklar
Saçlarıma kırcı değil

Ey sevdiğim insaf eyle
Ya öldür gel, ya af eyle
Bu sevdayı çekmek öyle
Her yiğidin harcı değil

Kenan Çarboğa

Başüstüne

Gül yüzlümden selam gelmiş, selamı başüstüne!
Lütfeyleyip söz söylemiş, kelamı başüstüne!

Ondan gelen her nesneye sinemi tûrap kıldım
Dertlerini deva bildim, "Bela mı?" başüstüne!

Âşık olan aşk elinde acıları yüksünmez
Gadası, cevri, tasası, eleme başüstüne!

Yâr hakkımda ferman verip yağma etmiş kalemi
Benim için kırmış madem kalemi başüstüne!

Hem hükmümü ayan edip bir de tellal çağırtmış
İdamımı ilan etmiş, ilamı başüstüne!

Gül yüzlümden selam gelmiş, selamı başüstüne!
Selamıyla sâlâm gelmiş, "Sâlâ mı?" başüstüne!

Kenan Çarboğa

Bayram Etsek

Kaç mevsimdir bir bahar yaşamadık seninle
Kara bahtı birazcık üzüp de bayram etsek
Hasretliğin burcunu ne olur yık seninle
Hasretliğe bir mezar kazıp da bayram etsek

Fevkalade bir şiir doğuyorken gönlüme
Yıldızlar çisil çisil yağıyorken gönlüme
Kılıç çekmiş belikler değıyorken gönlüme
Örgülü saçlarını çözüp de bayram etsek

Ben Altay'dan göç etmiş bir bozkırın yeliydim
Dişi kurdun gözünde kurtuluş bedeliydim
Ben aşkına diz kırmış adsızdım, zırdeliydim
Sendе esrik gönlümü sezip de bayram etsek

"Bende her müşkülâtın bir çözümü var!" desen
"Yeter artık bu kadar zulüm sana yâr!" desen
"Bugün arife!" desen, "Bugün son iftar!" desen
Sensizlik orucunu bozup da bayram etsek

Kenan Çarboğa

Bayram Şekeri

Dolanmışım saçlarına
Ey deli kız, kurbanınım!
Diyet deyip suçlarına
Kurşuna diz, kurbanınım!

Adağındım, çıktım öne
Acımadan cana, tene
Ellerinle göm gamzene
Kabrimi kaz, kurbanınım!

Ya dik başım, vakarım ol
Ya ceylanım, şikârım ol
Ramazanda şekerim ol
Kurbanda söz, kurbanınım!

Kenan Çarboğa

Bayramlar Vardı

Gardaş, bilir misin çocuk çağında
Adıyla doyduğum bayramlar vardı
Aman geç kalmasın, tez gelsin diye
Günlere kıydığım bayramlar vardı

Erkenden beklerdim, umutla erken
Başka gün sevmezdim bayramlar varken
Heyecanla, daha oruç başlarken
Elimle saydığım bayramlar vardı

Bekliyordum haftaların göçünde
Biliyordum hangi ayın kaçında
Elin eskisini neşe içinde
Bayramlık giydığım bayramlar vardı

Hayaliyle koca bir yıl bekleyip
Kırk defa uyanıp kırk kez yoklayıp
Bir kara lastiği öpüp koklayıp
Başıma koyduğum bayramlar vardı

Köyü seyrederek köyün dışında
Hemi bir başıma dağın başında
Bayram ezanında sürü peşinde
Mal melal yaydığım bayramlar vardı

Aceleyle gözden abdest alarak
Yaşlarını yağlığıma silerek
Gölge ile sımsıkı saf olarak
İmama uyduğum bayramlar vardı

Uçarak giderken yârana, dosta
Dünyalar kurardım şekilde, seste
Düşlerimi demetleyip üst üste
Yüklüğe kaydığım bayramlar vardı

Gardaş, o bayramlar hani, nerede?
Ayrılıp zamandan baksam arada
Acep bulunur mu sizin orada,
Gönlümde duyduğum bayramlar vardı?

Kenan Çarboğa

Bedava

Koş vatandaş, durma koş!
Koşsun artık dağ, ova
Gemi battı, bey sarhoş
Paye almak bedava

Aş kaçarken aç yetmez
Ete, süte hiç yetmez
Geçinmeye güç yetmez
Saç, baş yolmak bedava

Oyalanma pulsuzla
Çapulcuyla, çulsuzla
Kısa yoldan yolsuzla
Yolu bulmak bedava

Şöhret beleş, şan beleş
Su paralı, kan beleş
Canavara can beleş
Hem can çalmak bedava

Havuroğlu, yerin dar
Sözün yüce dağ kadar
Mertliğin bedeli var
Namert olmak bedava

Kenan Çarboğa

Beddua

Bir aşkın kanına girdin ve gittin
Geri dön diyemem Allah'ından bul!
Onu kundağında boğdun, katlettin
Sen de yan diyemem Allah'ından bul!

Herhalde şaşırıdık herhalde şaştık!
Bak inat uğruna ne hâle düştük
Unutmamak için yemin etmiştik
Sözümden cayamam Allah'ından bul!

Kavuşmak zorsa da bir gün dirine
Olsun, seviyorum körü körüne!
Gönlümde imkânsız senin yerine
Kimseyi koyamam Allah'ından bul!

Bazen hatıralar sökün ediyor
Uğruna bir ömür güme gidiyor
Kör şeytan içimde çekip vur diyor!
Nefsime uyamam Allah'ından bul!

Şöyle düşününce geçen anları
Tatlı hayalleri, mutlu günleri
Ördüğün atkıyı, eldivenleri
Koklarım, giyemem Allah'ından bul!

Her an aklımdasın aramasam da
Sımsıkı sarılıp, saramasam da
Saçların koynumda, resmin masamda
Bakmaya kıyamam Allah'ından bul!

Kenan Çarboğa

Bekle Beni

Geleceğim'e...

Yollara çık bekle beni
Bekle beni geleceğim
Yak takvimi, ayı, günü
Bekle beni geleceğim

Dünya bir araya gelse
Üstüme ordular salsın
İki elim kan da olşın
Bekle beni geleceğim

Seher vaktinde yellerle
Nice düşle, hayallerle
Kırmızı-beyaz güllerle
Bekle beni geleceğim

Sen olmuşken içim, dışım
Günüm, gecem, yazım, kışım
Hayat bağım, gönül kuşum
Bekle beni geleceğim

İzlensem de her adımda
Kaç hesap var gör adımda
Aşkım da çok inadım da
Bekle beni geleceğim

Sözüm söz sakın unutma
Üzme, kendini incitme
Geleceğim merak etme
Bekle beni geleceğim

Başım dimdik ve alnım ak
Belki yorgun, yalın ayak
Sana söz verdim, muhakkak
Bekle beni geleceğim

Kenan Çarboğa

Beklemesinler

Kahraman Mehmetçik Mehmet Kuzu'ya...

Yemin ettim tank üstünde
Canım, kanım denk üstünde
Dönüş bilmem cenk üstünde
Beklemesinler!

Ülkü için yanar sinem
Yanardağa döner sinem
Anam, babam, yârim, ninem
Beklemesinler!

Hedef küfrü zelil kılma
Şer ehlini yere çalma
İstikamet Kızıl Elma
Beklemesinler!

Aç olanı tok etmeden
Bahtlarını ak etmeden
Düşmanları yok etmeden
Beklemesinler!

Ben bozkurtça ün eyledim
Gök tuğumu gün eyledim
Al bayrağı gön eyledim
Beklemesinler!

Kenan Çarboğa

Bekleyiş

Oltu tespah tane tane
Dağılmadan gelir misin?
Yanık bağır, yanık sine
Soğulmadan gelir misin?

Çare varken en başında
Gururunu yen başında
Umutlarım gözyaşında
Boğulmadan gelir misin?

Ateş dolu ateş koynum
Ateş aldı gönlüm, beynim
Kul önünde bozkurt boynum
Eğilmeden gelir misin?

Kime desem derdi kime
Derdim eder lime lime
Kara toprak üzerime
Yığılmadan gelir misin?

Kenan Çarboğa

Belki

Kim bilir, Keloğlan kel olmasaydı
Gönül verir miydi padişahın kızına?
Savaşır mıydı devlerle?
Aşar mıydı Kaf Dağı'nı?

Kim bilir, Veysel kaybetmeseydi gözlerini
Gider miydi gündüz gece?
Taç eder miydi gülşende çiçek yarasını?
Bu denli bağlanır mıydı kara toprağa?

Kim bilir, Timur'un kısa olmasaydı bir bacağı
Koşturur muydu dünyanın bir ucundan bir ucuna?
Dolaşır mıydı ülkeleri adım adım?
Diz çöktürür müydü hakanları önünde?

Kim bilir, birazcık aklım olsaydı benim de
Sever miydim seni?
Kapılır mıydım Turan düşlerine?
Karşıma alır mıydım cümle cihanı?

Kenan Çarboğa

Belki De

-Bunca hayat telaşı,
Koşuşturma,
Kavga, gürültü
Uykusuzluk, umutsuzluk,
Mutsuzluk...
Ne için?
-Daha mutlu yaşamak için!

Çok sebep lazımmış mutlu olmaya,
Yaşamaya çok sebep...
Belki de ölmek iyisi!

Kenan Çarboğa

Beller

Elimize el olan
Yabancıyı yâr beller
Yar dibinde yer bulan
Kâinatı dar beller

Er unuttur talimi
Akıl satar âlimi
Zamanenin zalimi
Ettiğini kâr beller

Haramiler, hödükler
Gidileri gıdıklar
Asaleti güdükler
İti, kurdu bir beller

Namert merdi biçerse
Kanlarını içerse
Soysuz tahta geçerse
Serseriye ser beller

Havuroğlu, yelmeyen
Yerde çelik çelmeyen
Kara kışı bilmeyen
Kırağıyı kar beller

Kenan Çarboğa

Ben Olsaydım

Tatlı dilin ninni söyler
Dizindeki ben olsaydım
Kül olana ateş neyler
Közündeki ben olsaydım

Saçlarınla sar sineni
Kar kıskanır kar sineni
Mülk edinsem yâr sineni
Özündeki ben olsaydım

Sen hasretim, özlediğim
Kapılarda gözlediğim
Adım adım izlediğim
İzindeki ben olsaydım

Ne diyorsan tamam, peki!
Sultanlara isyan ne ki
Kalbindeki, gönlündeki,
Gözündeki ben olsaydım

Gül basmışken gül yanağı
Gülşen sandım al yanağı
Dudağının dayanağı,
Yüzündeki ben olsaydım

Kenan Çarboğa

Ben Öleyim

Saçlarını urgan eyle
Şar boynuma ben öleyim
Üşüyorum yorgan eyle
Ser boynuma ben öleyim

Bahtım kara, bağrım delik
Dert başımda bölük bölük
Gül saçını belik belik
Vur boynuma ben öleyim

Aşka inan, aşk hakikat
İster em kat, ister gam kat
Şicim gibi öyle kat kat
Ör boynuma ben öleyim

Mühim değil gayrı olmak
Sağlam olmak, sayrı olmak
Senden böyle ayrı olmak
Ar boynuma ben öleyim

Zülüflerin kement vursa
Her bir teli sine yarsa
Yâr ne kadar derdin varsa
Yâr boynuma ben öleyim

Kenan Çarboğa

Ben Sana Kızamam Ki

Ey canım, ey celladım
Ben sana kızamam ki!
Yâr bildim, yâr belledim
Ben sana kızamam ki

Adını andı diye
Aşkına kandı diye
Ciğerim yandı diye
Ben sana kızamam ki

Çok olsun dertten payım
Tükensin günüm, ayım
Şiirim, demli çayım
Ben sana kızamam ki

Her ahı hak etsen de
Canıma tak etsen de
Vursan da, yok etsen de
Ben sana kızamam ki

Olsam da lime lime
Söz gelmez söz dilime
Kırılmak ne kelime
Ben sana kızamam ki

Kenan Çarboğa

Ben Sivaslıyım

Ben Sivaslıyım gardaş
Yüreğim pamuk, ellerim nasır
Tembellik yıldızlar kadar ırak
Yüzümde güneşin ve ayazın yanıkları
Helal kazancıma şahit olacak

Ben Sivaslıyım gardaş
Timur'dan çekmemişim gurbetten çektiğimi
Yad ellere gitmişim yalınayak
Doğduğum yurduma dönememişim
Aynı kaderi yaşamış Kızılırmak

Ben Sivaslıyım gardaş
Eğilmedim Allah'tan gayrısına
Ölümümdür muhannete el açmak
Leke bilmez yiğitliğim, mertliğim
Çocuklarıma miras kalacak

Ben Sivaslıyım gardaş
Sılaya giderim bir yanık türküyle
Derdimi unutturur Ağırlama, Uçayak
Bütün tatlar sizin olsun istemem
Bir bulgur pilavı isterim bir de madımak

Ben Sivaslıyım gardaş
Allah için, yurt için sallamışım durmadan
Cephede kılıç, tarlada orak
Unutulmuş, geri kalmışım
Aklıma gelmemiş devlete kafa tutmak

Ben Sivaslıyım gardaş
Gel sokul yanıma, bağdaş kur, otur
İşte gönül, işte sevgi, işte aşk
Bir ayrıksı hayat yaşadığım şey
Başım dik, alnım ak

Kenan Çarboğa

Ben Türküm

Dünya beni iyi bil
Batı benim, şark benim
Yalnız polattan değil
Gök demirden berk benim

Baş eğmeden bir güce
Adım pak, adım yüce
Yalınkılıç bir gece
Çin'i basan kırk benim

"Ordum! " diye sevilen
Özü nurla dövülen
Hak Kur'an'da övülen
Kutlu, necip ırk benim

Kin güttüysen hatırla
Kan tuttuysan hatırla
Unuttuysan hatırla
Hanlar Hanı Türk benim

Kenan Çarboğa

Ben Varım

Müslüman'ım, Türk'üm dünya durdukça
Ayyıldız'ın allarında ben varım
Muradımız semaya boy verdikçe
Yirmi dört boy dallarında ben varım

Yaradan'ım "Ordum" diye buyurmuş
Kut bahşetmiş, cümlesinden ayırmış
Hür adımı tüm cihana duyurmuş
Adım adım illerinde ben varım

Kanında gezdirmiş Hazreti Âdem
Yafesoğlu Türk'üm, Nuh Nebi dedem
Bir ersem İbrahim soyundan madem
Şol Hazreç'in güllerinde ben varım

Zulkarneyn'le ne dur bildim ne durak
Dünyayı fethetti bendeki merak
Kürşad ile Vey Nehri'ni aşarak
Ötüken'in yollarında ben varım

Hun atları kişneyince doğuda
Sevinç sarar kara yeri, göğü de
Yol görünür dokuz tuğlu yigide
Tümen tümen sellerinde ben varım

Yüreğimde iman, dilimde türkü
Ferimle dönerdi zamanın çarkı
Türk tarihi yazdı tarih de Türk'ü
Aylarında, yıllarında ben varım

Doğu, batı, güney, kuzey, dört yönde
Alperenim, akın ettim en önde
Bir vuruşta üç yağıyı bölende
Gazilerin ellerinde ben varım

Yesi'deki hikmet saçan ocağım
Erenleri kundaklayan kucağım
Mevlana'da güneş gibi sıcağım
Yunusların dillerinde ben varım

Nevruz'la gel edip bahara, yaza
Dalarım cenkteki yükselen toza
Selam olsun Köroğlu'na, Ayvaz'a
Çamlıbel'in bellerinde ben varım

Dinim İslâm, Peygamber'im hak benim
O'ndan özge bir rehberim yok benim
Ne mutlu ki Türkoğlu'yum, Türkmen'im
Tanrı Dağ'ın yellerinde ben varım

Müslüman'ım, Türk'üm dünya durdukça
Ayyıldız'ın allarında ben varım

Muradımız semaya boy verdikçe
Yirmi dört boy dallarında ben varım

Kenan arboğa

Ben ve Sen

Ben ki;

Gündoğudan günbatıya
Kara yerden gök çatıya

Kızıl, kara yönlerin
Yıldızların, günlerin

Yedi iklim, beş umman
Kaşgar, Keşmir, Niş, Amman

İran, Turan, Çin'in de
Meksika, Maçın'ın de

Karluk, Kıpçak, Oğuz'un
Doru, kula, yağızın

Asırlardır dinmeyen
Er tahtından inmeyen

Şairiyim, şairi...

Mississippi, Volga, Nil,
Mora, Meriç, Ren, İdil,

Dinyeper, Arda, Aras,
Tiber, Ural, Sen miras

Tuna, Seyhun, Sakarya
Benden bana akar ya

Kişi doğalı beri
Fethedip göğü, yeri

Etrüsk'ün, Endülüs'ün
Kerkük, Kırım, Kudüs'ün

Dizliye diz çöktüren
Başlıya baş büktüren

Şairiyim, şairi...

Altaylardan Alplere
Ova, deniz, dağ, dere

Türk olmanın namıyla
Tanrı'nın ilhamıyla

Destan ünlerken zaman
Ozan, baksı, kam, şaman

Aprunçur'un, Yunus'un

Korkutça okyanusun

Ülgen'in, Gilgamiş'in
Manas'ın, Alpamiş'in

Sesi çağları aşan
Sonsuz yarına koşan

Şairiyim, şairi...

Sen ki;

Bilemem, kimsin nesen?
Sesin yok çünkü sesin!

Kenan Çarboğa

Bende Varmış

Yüreğimden aşk ırmağı
Çağıldayıp bende varmış
Yârın ismi, cismi, resmi...
Ne ararsam bende varmış
Ela gözlerinde bela
Yüzünde çift ben de varmış

Kör kuyuda yardımına
Yâr zülfünden bir tel ine
Tellerince ateş döksen
Dilim varmaz ki teline
Yakarım kamu cihanı
Değişemem bir teline

Dost bağında ağyar kuşa
"Bülbül gibi çile!" denmez
Yeşil olur ilkbaharda
Güz gününde çile denmez
Rahmet akar aşk ırmağı
Çekilene çile denmez

Bu yüzden ki ay yüzlü yâr
Yolum düşse yara bilmez
Parçalasan şu sinemi
Sinem onu yara bilmez
Gönlü yalnız yâr yaralar
Başka pusat yarabilmez

Kenan Çarboğa

Benden Demesi

Kılıcımız kından çıktı
Bundan sonra el düşünsün
Ateşimiz dağı yaktı
Su artık bir yol düşünsün

Yağı yesin ok düşüne
Kor alevi dök düşüne
Kan bulaştı kurt dişine
Gayrı acun, il düşünsün

Yiğitler, it ürdürmeye
İte fırsat verdirmeye
Türk erini durdurmaya
Albız soyu al düşünsün

Başbuğ, tarkan, kağan, çeri
Ko titretsin göğü, yeri
Bir tufanız bundan geri
Dağ titresin, sel düşünsün

Yurdu sevdik, yara aldık
Yurt derdinden çare aldık
Biz Rüstem'i yere çaldık
Matemini Zâl düşünsün

Havuroğlu, at üstünde
Savaş, dövüş, yat üstünde
Pusatını çat üstünde
At şahlansın, nal düşünsün

Kenan Çarboğa

Benden Sorulur

Sevda diyarının hakanı benim
Fermanım okunur, mührüm vurulur
Bir gül için güne isyan edenim
Uykusuz geceler benden sorulur

Geceler gönlümü yitiren eldir
Yokluğa götürüp getiren eldir
Kerem, Ferhat, Mecnun dünkü meseldir
Niceler niceler benden sorulur!

Tâ Kalubela'dan böyledir huyum
Topraktan sabırlı, sudan duruyum
Ben ki en rütbeli aşk mağduruyum
Zirveler, yüceler benden sorulur!

Vuslatı bilemem, o neyin nesi?
Ne cismi görünür ne çıkar sesi
Üstüme zimmetli derdin cümlesi
Bitmemiş heceler benden sorulur!

Kenan Çarboğa

Bengi Gözlerinin Müptelasıyım

Geceme güneşi doğduran güzel
Gönlüme âlemi sığdıran güzel
Eğilmez başımı eğdiren güzel
Sen yoksan bilmem ki kimin nesiyim?
Bengi gözlerinin müptelasıyım

Seni söyledikçe geceler boyu
Semaya denk oldu sevdamin boyu
Düşünmem ekmeği, havayı, suyu
Gönül erlerinin merdi, hasıyım
Bengi gözlerinin müptelasıyım

Gökçe bir ay doğar yüzün içinde
Gökyüzü toplarım gözün içinde
Bir yanım kavrulur hüzün içinde
Yetim gözyaşıyım, öksüz yasıyım
Bengi gözlerinin müptelasıyım

Belki çılgılığımı duyar diyerek
Duyup davetime uyar diyerek
Haykırıp dururum "Yâr, yâr!" diyerek
Demirden dağların bozkurt sesiyim
Bengi gözlerinin müptelasıyım

Aşkın çemberine almam kimseyi
Derde derman diye bulmam kimseyi
Bir seni bilirim, bilmem kimseyi
Birazcık deliyim, biraz asiyim
Bengi gözlerinin müptelasıyım

Kenan Çarboğa

Beni Kesin Seviyor

Bakışından anladım
O da beni seviyor!
Yüreğini dinledim
O da beni seviyor!

Gülümsedi, yüz verdi
Gülüşüyle söz verdi
Sevmeseydi söylerdi
O da beni seviyor!

Hayalleri peşimde
Rahat vermez işimde
Fısıldadı düşümde
O da beni seviyor!

Aşk yurdum, zeminim
Odur ahtım, yeminim
Adım kadar eminim
O da beni seviyor!

Göz süzerek nazlıca
Işık gibi hızlıca
Sezdirmeden, gizlice
O da beni seviyor!

Düşünmeden sonunu
Ahirini, önünü
Seviyorsam ben onu
O da beni seviyor!

Her tipide, her yelde
Her yağmurda, her selde
Kalpsiz değil herhalde
O da beni seviyor!

Bakışından anladım
O da beni seviyor!
Eğer Kenan'sa adım
O da beni seviyor!

Kenan Çarboğa

Beni Turan'a Götür

Ey Altay'dan esen yel
Beni Turan'a götür
Hızır gibi çıkıp gel
Beni Turan'a götür

Ruhum, kemiğim, etim
Yetim ağlıyor yetim
Bilsen nasıl hasretim
Beni Turan'a götür

Şu gönlümün alp yurdu
Balaca düşler kurdu
Rehber edip gök kurdu
Beni Turan'a götür

Sen dizime güç ver de
Arzum kalmasın yerde
Nevruz günü seherde
Beni Turan'a götür

Bir lavım söndür beni
Tipiyim dindir beni
Tulpar'a bindir beni
Beni Turan'a götür

Yaş döker Aras, Tuna
Kalbim dayanmaz buna
Ötüken'e, Orhun'a,
Beni Turan'a götür

Ey Altay'ın hür yeli
Bu aşkla oldum deli
Ölümse de bedeli
Beni Turan'a götür

Kenan Çarboğa

Beni Unutma

Ellerimi el bilme, el değilim vallahi
Düşte olsun bir kere dökün, beni unutma!
Biliyorsan günahı, biliyorsan Allah'ı
Ayrılık uykusundan yekin, beni unutma!

Kaşlarını gerince kirpiklerin ok olur
Var bildiğim ne varsa yokluğunda yok olur
Bu dünyaya elbette iki deli çok olur
Gel aklını başına takın, beni unutma!

Aşk yurdundan sürgüne eşik deme, ev deme
Can özünden özgeyi canan bilip sev, deme
Sensizlikte bu gönül ağır gelir gövdeme
Mezar ile mesafem yakın, beni unutma!

Ördüğün al atkıyı dört mevsim bağlıyorsam
Yanardağın içinde bağrımı dağlıyorsam
Durduk yere gülüyor, yok yere ağlıyorsam
Eyvahımdan, ahımdan çekin, beni unutma!

Bir yüzüğün gizinde ismimi hecele yâr
Sesinle, nefesinle ismim de yücele yâr
Ezelimsin, evvelim koşturma ecele yâr
Birgün kara bahtıma bakın, beni unutma!

İster yerde süründür istersen kıyam ettir
Göster bana günümü, göster sen, kıyam ettir
Unutmak ihanettir, unutmak kıyamettir
Sakın ola sevdiğim, sakın beni unutma!

Kenan Çarboğa

Benim Öğrü

Gardaş, onuncu köye
Göçtün mü benim öğrü?
Ordan sonuncu köye
Geçtin mi benim öğrü?

Kurt sanıp kuçuları
Mert sanıp kuçuları
Kaçırıp keçileri
Kaçtın mı benim öğrü?

Küstün mü çağalarla?
Düveyle, boğalarla?
Arayı ağalarla
Açtın mı benim öğrü?

Bey, ele hayran diye
Samanlık seyran diye
Ağıyı ayran diye
İçtin mi benim öğrü?

Bunalıp hissizlikten
Yönelip ıssızlıktan
Sesini sessizlikten
Seçtin mi benim öğrü?

Ölür mü kurdun kini?
Yakar mı biri, bini?
Ölmeden kefenini
Biçtin mi benim öğrü?

Kenan Çarboğa

Benim, Ben!

Beni iyi duysun sağır sultanlar
Yıkılmaz surları yıkan benim, ben!
Yeniden yeğnilsin ağır(!) sultanlar
Dağları, çağları yakan benim, ben!

Mademki mensubum en necip ırka
Çomağı sokarım düzene, çarka
Yetime arkayım, yoksula hırka
Zalimin boynunu sıkan benim, ben!

Buyruğum döndürür ili, acunu
Bırakmaz kanını, koymaz öcünü
Baş olan başlara beylik tacını
Bahşedip eliyle takan benim, ben!

Ne vezir ne nazır ne paşa ne bey
Ol görüp yüzüme diyemez bir şey
Yeter ki kükresin yüreğim hey, hey!
Köklerden göklere çakan benim, ben!

Elbette yerde er, gökte mah benim
Batıda sultanım, şarkta şah benim
Kut ile kutlanmış padişah benim
Her yerde, her yurtta hakan benim, ben!

Kenan Çarboğa

Besmele

Rahman ve Rahim olan
Yaradan'ın adıyla
"Ol" emriyle âlemi
Var edenin adıyla

Her şey O'ndan, her işe
Adıyla başlıyorum
Adıyla çalışıyor
Adıyla işliyorum

Zindandaki Yusuf'u
Hür edenin adıyla
Firavun'a denizi
Dar edenin adıyla

Su içer, yemek yerken
Sabah uyandığım an
Bismillah zikir gibi
Dilimdedir her zaman

Muhammed Mustafa'yı
Yâr edenin adıyla
Kur'an'la kâinatı
Nur edenin adıyla

Girip çıkarken eve
Ya da abdest alırken
Her işten önce mutlak
Besmele çekerim ben

Şanını sonsuz, yüce,
Bir edenin adıyla
Müminlere cenneti
Yer edenin adıyla

Her amelin başıdır
Her kapıya anahtar
Ondan vazgeçmemeli
Ömrün sonuna kadar

Rahman ve Rahim olan
Yaradan'ın adıyla
"Ol" emriyle âlemi
Var edenin adıyla

Kenan Çarboğa

Beş Günlük

Bu ses benim değil,
Bu nefes benim...
Bu sokaklar kimin,
Kimin bu şehir?

Kavuşmak, Kaf Dağı;
Umutlar yorgun,
Mutluluk acemi,
Acılar mahir

Bir yanda esrimiş
Hârût'la Mârût,
Bir yanda dipdiri
Zühre'yle sihir

Zamandan mülteci,
Boşluğa tutsak
Yokuşa tırmanır
Ağlayan nehir

"Kayın"ın altında
Kopuz ve şaman.
Şamanın elinde
Davul ve buhur

Üç günlük dünyada,
Beş günlük kahr...

Kenan Çarboğa

Beşleme Tevşih

Ellerine değmeden ellerim alev aldı
Lalezarım kül oldu, küllerim alev aldı
Vah edecek çılgıım, dillerim alev aldı
İçindeki Leyla'yla çöllerim alev aldı
Ne söylenir ateşe, sellerim alev aldı

Erişince sevdanın od kaynayan özüne
Lavlarını su diye gönlüm çarptı yüzüne
Varlığını bıraktı bir hayalin közüne
İtiraz eylemedi yâr olanın sözüne
Nasıl da gül kokunla güllerim alev aldı

Emrine amadeyim, emrine "Ama!" demem
Lime lime etsen de "Yaramı yama!" demem
Varsın delinsin sinem "Kirpiğin kama!" demem
İnlesem de adını ben derde, gama demem
Neyim varsa yak senin, yellerim alev aldı

Kenan Çarboğa

Bezginlik

Yaka silktim bu dünyadan ben yaka
Usandım ben, usandım ben, usandım!
Her tarafı yalan dolan, fiyaka
Usandım ben, usandım ben, usandım!

Yılık göze sürme yaptı hezeni
Baş eyledi kapı kapı gezeni
Düzelttikçe dağılıyor düzeni
Usandım ben, usandım ben, usandım!

İt çatladı ardım sıra ürmekten
Yorulduklar dost boyası sürmekten
Namertleri, nankörleri görmekten
Usandım ben, usandım ben, usandım!

Uyuz kürük semirdikçe kürk attı
Zincir kırdı, nal eskitti, örk attı
Akrabalar, akreplere fark attı
Usandım ben, usandım ben, usandım!

Havuroğlu, soysuzları sevmekten(!)
Haşlamaktan, taşlamaktan, dövmekten
Kaçaklara, köçeklere sövmekten
Usandım ben, usandım ben, usandım!

Kenan Çarboğa

Bilenimiz Yok

Biz Anadolu'nun dimdik başıyız
El etek öpmeyi bilenimiz yok
Törenin, davanın temel taşıyız
Yolundan sapmayı bilenimiz yok

Rızayı umarız en yüce kattan
Gözümüz ıraktır yalından, yattan
Sağlamdır kavlimiz kara polattan
Sünmeyi, kopmayı bilenimiz yok

Ahlâkı, vefayı öte atarak
Elin yalanına yalan katarak
Dünya çıkarına dünü satarak
Hiç köşe kapmayı bilenimiz yok

Bazısının gitse bile ağına
Biz biliriz eğri nedir, uğru ne!
Makam, servet, şan ve şöhret uğruna
Paraya tapmayı bilenimiz yok

Havuroğlu, Türklük büyük gururken
Bu gurur ki yüreklerde vururken
Gök yeleli bozkurt olmak dururken
Zağarlık yapmayı bilenimiz yok

Kenan Çarboğa

Bilmedin

Sen yarama alıştın, ben yaranla alıştım
Yâr bildiğim yaraydın, yandığımı bilmedin
Umudumu un ettim, unutmaya çalıştım
Her ânımda adını andığımı bilmedin

Düşlerine düşerken dünyalık bir düşünce
Dünya dünden düş oldu düşlerine düşünce
Hâlimi düşman bildim hayalince, düşünce
Derdinin denizinde kandığımı bilmedin

Çağırıydın gözlerim bu kadar çağlamazdı
Bahaneler yol kesip yolumu bağlamazdı
Elbette âşık gülmez, deliler ağlamazdı
Aynalarda beni sen sandığımı bilmedin

Uçurumun ucuna muradını uçladım
Köpan tufanlar için saçlarını suçladım
Alazların ağzında alevi ayuçladım
Baldırana bağrımı bandığımı bilmedin

Bilmedin yâr, giderken parmaklarım buz tuttu
Gök polattan yüreğim çürümeye yüz tuttu
Visallerin unuttu, masalların uyuttu
Her nazına, sözüne kandığımı bilmedin

Kenan Çarboğa

Bilmezsin Ama

Her gün senin derdinle
Hislenirim bilmezsin

Ll olmuş ığlığımla
Seslenirim bilmezsin

ığlar düşer başıma
Puslanırım bilmezsin

Yakar hicran ateşi
İslenirim bilmezsin

zlemine, yasına
Yaslanırım bilmezsin

Alp iken eren olur
Uslanırım bilmezsin

Sahipsiz pusat gibi
Paslanırım bilmezsin

Kenan arboğa

Bilmiyor

Bir kız var ki derdi benim başıma
Derdi ile deli oldum, bilmiyor
Kor alevi loda vurdu döşüme
Gülüşünden yara aldım, bilmiyor

Karşısında erim erim erirken
Peşi sıra fermanımı sürürken
Sebepsizce, öyle durup dururken
Gözlerinde naçar kaldım, bilmiyor

O, keyfince günlerini gün eder
Gün kıskanır, gül yüzüne kin eder
Özüm O'nu aynalarda seyreder
Hayalini hâlim bildim, bilmiyor

Kenan Çarboğa

Bilmiyor Sanma

Yükünü yükseğe yığma
Ederinden haberim var
Yılan kırkıp sinek sağma
Hederinden haberim var

Hayli oldu çark ettiğin
Avantaya park ettiğin
Memleketi terk ettiğin
Kederinden haberim var

İlmin kısa, kibrin uzun
Düşmanısın suyun, tuzun
Karga çıktı kılavuzun
Liderinden haberim var

Âlemin delip dildiği
Soykasın burun sildiği
Yalnız annenin bildiği
Pederinden haberim var

Şair der, sözden geçenin
Ben senle, seni seçenin
Tarlani ekip biçenin
Biderinden haberim var

Kenan Çarboğa

Bilmiyorsun

Elini bulama kana
Kanıyorum bilmiyorsun
Ne deseler senden yana
Kanıyorum bilmiyorsun

Göz yumunca zalim göçe
Ömrümü bağladım hiçe
Sessiz sessiz, içten içe
Yanıyorum bilmiyorsun

Her mektupta her resimde
Sözüm de sensin, sesim de
Adını her nefesimde
Anıyorum bilmiyorsun

“Unut” deme “Unut” boşa
Kolay ise sen gel yaşa
Etrafında koşa koşa
Dönüyorum bilmiyorsun

Akıl sürgün, gönül zayı
Yoklukla pay ettim payı
Cansız, ruhsuz yaşamayı
Deniyorum bilmiyorsun

Kenan Çarboğa

Bir Anda

Boncuk taktım bulutların saçına
Bel bağladım gölgelerin göçüne

Kendimi boşluğa attım bir anda

Zamanı eledim bir tutam kaldı
Sabrı süzdüğümde elde gam kaldı

Varımı yokluğa sattım bir anda

Irmağa dayandım, güne sarıldım
Her yanı ateşten göne sarıldım

Özümü toprağa kattım bir anda

Elim boğazımı sıkmaya vardı
Ölüm de, zulüm de elim kadardı

Ölümü elimle tuttum bir anda

Acer umutlarla kocaldım sonra
Dertleri yüklenip yüceldim sonra

Bilinmez yerlere yettim bir anda

Kenan Çarboğa

Bir ay Koy

Muhabbet ceminde sinem tutuştu
Yoluna ldüğüm, hele bir çay koy!
Saki payımıza muhanet düştü
Kurbanım, sevdiğim, kele bir çay koy!

Sen ay koy, yüreğim gamlı olmasın
Gözlerim puslanıp nemli olmasın
Sen gel de şekere gerek kalmasın
Elini bandığın n'ola bir çay koy!

Kerbela gibiyim hele şu ara
Ne gölgeyi getir ne de su ara
Kanımdan kırmızı, bahtımdan kara
Allah'ın seversen ele bir çay koy

Kenan arboğa

Bir oban Olsam

Bir hayal kurarım kendi kendime
Çıkıp yaylalarda bir oban olsam
Bütün gemileri sökün suyuyla
Yakıp yaylalarda bir oban olsam

Dağlardan özüme gelince çağrı
Bu çağrı söndürür kavrulan bağı
Sürüyü kırgıdan koyağa doğru
Yıkıp yaylalarda bir oban olsam

Bir çelteğim olsa gözü açıktan
Koçu düşürmese yardan, uçuktan
Aleği düze gayet küçükten
Dikip yaylalarda bir oban olsam

Arhaca varınca ocak taşına
Meşeyi yığarak peşi peşine
İsli çaydanlıkla közün başına
Çöküp yaylalarda bir oban olsam

Koyunu sağarak köremez etsem
Ekmeği doğrayıp içine katsam
Şişeğin boynuna bağırcağ atsam
Takıp yaylalarda bir oban olsam

Düşümü beleyip alın terime
O hâlde keçeyle yatsam yerime
Davarı kaldırıp gece örüme
Çekip yaylalarda bir oban olsam

Enikler seğırtse güdüleyince
Koyunlar meleşe düdüleyince
Keçiler toplansa gidileyince
Bakıp yaylalarda bir oban olsam

Derler: Güzlük kuzu büyür, hiç olur
Amma emlik kuzu gider koç olur
Dan uykusu cana ne de güç olur
Bıkıp yaylalarda bir oban olsam

İti zavurlasam kurt geldiği an
Yalınsak hışmıyla sert geldiği an
Karabaş ardında yaman mı yaman
Sekip yaylalarda bir oban olsam

Könneşe giderken sürü yazıdan
Emişip ayrılır koyun kuzudan
Gönlümü islenmiş, paslı maziden
Söküp yaylalarda bir oban olsam

Azığı heybeye, ömrü çuvala
Havuroğlu böyle koş ha, kovala

Sevdamı, kavgamı, derdi kavala
Döküp yaylalarda bir çoban olsam

Kenan Çarboğa

Bir Demli ay, Bir Cıgara

Ben her gece Ay beklerim
Bir demli çay, bir cıgara!
Perperişan pay beklerim
Bir demli çay, bir cıgara!

Ne su olur ne aş olur
Gam çektikçe gardaş olur
Şiirime sırdaş olur
Bir demli çay, bir cıgara!

Kara zülüf, kara gözler
Karanlıkta neler gizler?
Ölsem bile beni özler
Bir demli çay, bir cıgara!

Biri yanar yaman olur
Biri demde duman olur
Efkârıma liman olur
Bir demli çay, bir cıgara!

Umutlarım yara bere
Avlanırken suçsuz yere
Sığınırım türkölere
Bir demli çay, bir cıgara!

Ya niyazım, nazım olur
Sevdalansam sazım olur
Dert çekene lazım olur
Bir demli çay, bir cıgara!

Kenan arboa

Bir Destan Çağından Kaçırdım Seni

Bir destan çağından kaçırdım seni
Bir doru atım vardı
Bir de kılıcım
Yayımlı almamıştım yanıma
Sadağım boştu
Gönlümü kaplayan karasevdayla
Hayli kımız içmiştim
Başım sarhoştı
Peşine düştüğüm sendin

Bir destan çağından kaçırdım seni
Vakit geceydi
Karanlıktı dağ, deniz
El açmıştım bir ağaç dibinde
Görklü Tanrı'ya gönlümü açmıştım
"Yâr!" diyerek
"Ver!" diyerek
Kendimden geçmiştim
Haddimi aştığım sendin

Bir destan çağından kaçırdım seni
Mavi bir ışık süzüldü gecede
Ulu ağaç gövdesine nur doldu
Sen göründün gözlerime
Şen göründün
Alev bakışlarını bırakıp gönlüme
Bindin bir tulpar ata
Emsalsiz bir meleğe büründün
Aşkıyla coştüğüm sendin

Bir destan çağından kaçırdım seni
İzini bulmak için
Yolunda ölmek için
Çabaladım durmadan
Aradığım her vaha,
Her ova yol gizledi
Demir dağlar engel oldu önümde
İnsaf edip yol gösterdi gökbörü
Erittim yüce dağları
Erittim nice dağları
Durmadan koştum sana
Düşmedim hiç şüpheye
Nevruzlar çıktığında kavuştum sana
Kaderim diyerek koştüğüm sendin...

Kenan Çarboğa

Bir Gece Ansızın

Türk Milleti, beklenen gün doğacak
Kem talihin çözülecek bir gece
Biiznillah zulmeti nur boğacak
Ufuklardan süzülecek bir gece

Sabreyledin aylar, yıllar boyunca
Kudurdular itler kana doyunca
Mehter ile cenk çağrısı duyunca
Seni üzen üzülecek bir gece

Ehli olan aldığıında işleri
Kâbus olur hayalleri, düşleri
Haraminin, eşkıyanın başları
Böcek gibi ezilecek bir gece

Dalaletin, hıyanetin, gafletin
Suçu ağır, cezaları pek çetin
Hısmı kimse memleketin, devletin
Üzerleri çizilecek bir gece

Okul yakan, cami yakan, ev yakan
Aramıza fitne, nifak, kin sokan
Bebeğe, askere kurşunlar sıkan
Kurşunlara dizilecek bir gece

Düşmanıysa bayrak ile ezanın
Adresidir görülmemiş ezanın
Yollarına hendek, kuyu kazanın
Mezarları kazılacak bir gece

Yola çıkar alpler kefen giyerek
Kur'an'ına, Resul'üne uyarak
Sonsuza dek değişmesin diyerek
Tarih baştan yazılacak bir gece

Kenan Çarboğa

Bir Resim Gönder

Bir resmini yolla bana
Özledikçe seyredeyim
Yüregimi senden yana
Közledikçe seyredeyim

Gönder çocuk hâllerini
Nevruz kokan ellerini
Gelir diye yollarını
Gözledikçe seyredeyim

Tükenmeyen hasretin var
Gönül hazan, fırtına, kar...
Sensiz burnun direği yâr
Sızladıkça seyredeyim

Yad yabandan akıl alıp
Can yurdunu nara salıp
Sen yüzünü haram kılıp
Gizledikçe seyredeyim

Kenan Çarboğa

Bir Şey

Hep bir Şeyim oldun sen
Sevdiğim, her bir Şeyim,
Her Őeyimdin eskiden
Őimdiyse hiçbir Şeyim

Kenan arboğa

Bir Taşa Kırk Ses

İblisleri hicvederken bir ara
Bir taş attım kırk kapıdan ses geldi
Kemik için çenileyen zağara
Bir taş attım kırk kapıdan ses geldi

Yağ akarken damağından, dışından
Iramadı kap yalamak işinden
Namussuzun, düzenbazın peşinden
Bir taş attım kırk kapıdan ses geldi

Karnı doyan ardım sıra gürlüyor
Beş babayı üç vakitte birliyor
Yalamalar, yallamalar hırılıyor
Bir taş attım kırk kapıdan ses geldi

Ürüyünce birkaç uyuz hırs ile
Uğraşmadım ikaz ile ders ile
Kuduzların başlarına hers ile
Bir taş attım kırk kapıdan ses geldi

Bu devirde mert olması zor gardaş
Namertlere dert olması zor gardaş
Bu devirde kurt olması zor gardaş
Bir taş attım kırk kapıdan ses geldi

Kenan Çarboğa

Bir Yalnızlık Lazım

Eksiğim yok, her şeyim tam
Bana bir yalnızlık lazım
Fazla değil, iki tutam...
Bana bir yalnızlık lazım

Bir başıma baş başında
Başı karlı dağ başında
Tanrı Dağ'ın sağ başında
Bana bir yalnızlık lazım

İnsanlardan irak olan
Kuruntusu kurak olan
İlhamlara durak olan
Bana bir yalnızlık lazım

Yücelikler yerim, yurdum
Yurt belleyip yuva kurdum
Ben ki yalınsak bir kurdum
Bana bir yalnızlık lazım

Yolu yalçın, yolu çamur
Başı bulut, omzu samur
Tam şöyle dört başı mamur
Bana bir yalnızlık lazım

Güzergâhı yazılmayan
İzi, sırrı çözülmeyen
Yüz yıl geçse bozulmayan
Bana bir yalnızlık lazım

Kim duyarsa bu sözü kim
Bana bir yalnızlık lazım
Mal değil ki istediğim
Bana bir yalnızlık lazım

Kenan Çarboğa

Birlik Marşı

Bir umut yeşerir doğan her günden
Beslenir imandan, vatandan, dinden
Çıkmadan Allah'ın hiçbir emrinden

Ümmetim, milletim yâr olsun diye
Haydi al bayrağı, haydi Türkiye

Her zaman namluda görüldük, yeter!
Müslüman-Türk diye vurulduk, yeter!
Ezildik, kırıldık, sürüldük, yeter!

Bu işler bir daha zor olsun diye
Haydi uyan artık, haydi Türkiye

Hocalı'da yurdu basılan benim
Tebriz'de, Kerkük'te asılan benim
Bosna'da, Kudüs'te kesilen benim

Zalimin zulmüne dur olsun diye
Haydi Türk Milleti, haydi Türkiye

Toplanmalı gayrı akıllar başa
Ya kuzgunlar leşe ya devlet başa
Düşmanlık gütmesin gardaş gardaşa

Sesimiz herkesten gür olsun diye
Haydi Türk Dünyası, haydi Türkiye

Yavru Vatan Kıbrıs yarım kalmasın
Gedik Ahmet Paşa mahzun olmasın
Gönüllerde Rauf Denктаş ölmesin

Lefkoşa ülküme fer olsun diye
Haydi durma Kıbrıs, haydi Türkiye

Karabağ, Nahçıvan, Tebriz ve Bakü
Hepsi bir bütündür, alnımın akı
Babek, Şah İsmail, Şehriyar kökü

Aşkına su veren Kür olsun diye
Haydi Azerbaycan, haydi Türkiye

Bakar Hoca Ahmet Yesi ilinden
Dünyaya yayılır hikmet dilinden
Onun hem gayesi hem hayalinden

Astana'da kalpler kor olsun diye
Haydi Kazakistan, haydi Türkiye

Aşkabat kalır mı bir adım geri?
Mahtumkulu ile koşar ileri
Titretir semayı titretir yeri

Bu dünya sevdama dar olsun diye
Haydi Türkmenistan, haydi Türkiye

Ali Şir Nevai cezbeyle birden
Elinde bayrakla doğrulur yerden
Başka ne beklenir er oğlu erden

Bu akın Taşkent'e ar olsun diye
Haydi Özbekistan, haydi Türkiye

Manas'ın narası sarsın dört yanı
Yeniden yürüsün şöhreti, şanı
Aşkla kenetlesin kutlu vatani

Bişkek zalimlere sur olsun diye
Haydi Kırgızistan, haydi Türkiye

Bir aziz davanın peşinde giden
Sevgiyle cihanı bahtiyar eden
Güney, kuzey, doğu, batı demeden

Dünyadaki Türkler hür olsun diye
Haydi tunç yürekler, haydi Türkiye

Müminiz, zafere ermek isteriz
Nizam-ı âlemi kurmak isteriz
Ölsek de o günü görmek isteriz

Kâinat Kur'an'la nur olsun diye
Haydi Ehli İslam, haydi Türkiye

Cümle âlem bunu böyle bilmeli
Olacaksa murat böyle olmalı
Allah'ın hükmünü hâkim kılmalı

Soydaşlar, dindaşlar bir olsun diye
Haydi Müslüman-Türk, haydi Türkiye

Kenan Çarboğa

Biz

Biziz güvencesi dinin, devletin
Bunlar için candan geçenleriz biz
Karşısına çıkıp şirkin, zilletin
Kalplerine korku saçanlarız biz

Sayırsız çadırla, yiğit kişiyle
Bâtılı geberttik yay kirisiyle
Şatuk Kerim Han'ın kutlu düşüyle
İslâm'ın nurunu seçenleriz biz

Türkistan yurdunda yeşeren gülü
Gözledi günlerce hep Anadolu
Ahmet Yesevi'nin açtığı yolu
Kanatlı atlarla uçanlarız biz

Şeyhim Edebalı muştular verdi
Osman'ın dalları coştı, göverdi
Fatih hadisteki vuslata erdi
Çağları kapatıp, açanlarız biz

Kaç kere saldırdı haçlı kaç kere
Her sefer onları biz gömdük yere
Mohaç, Çanakkale doydu zafere
Cennete binlerce göçenleriz biz

Erler yalınkılıç, yürekler volkan
Şahittir yerle gök şahittir zaman
Hakan'dan vur emri alındığı an
Düşmanı meydanda biçenleriz biz

Doğuştan vatana kurban edildik
Bayrak, vatan, millet bunları bildik
Bu yüzden yaşadık bu yüzden öldük
Eceli kundakta içenleriz biz

Kenan Çarboğa

Biz Geliyoruz!

Gönüllerde hasret, kalplerde iman
Bekle bizi geliyoruz Türkiye'm!
Artık bayram olsun, şen olsun vatan
Bekle bizi geliyoruz Türkiye'm!

Bir heyecan düştü toprağa, taş
Edirne'den Kars'a ta baştan başa
Selam efelere, selam dadaşa
Bekle bizi geliyoruz Türkiye'm!

Trabzon'da horon, Sivas'ta halay
Kol kola milletim bu aşk, bu olay
Allah yürü dedi, gerisi kolay
Bekle bizi geliyoruz Türkiye'm!

Milyonlarca yiğit çadırı kurmuş
Erciyes yüceden selama durmuş
Hangi göz böyle bir sevdayı görmüş?
Bekle bizi geliyoruz Türkiye'm!

Kerkük boynu bükük kalmaz diyerek
Kıbrıs'la ayrılık olmaz diyerek
Ezan dinmez, şehit ölmez diyerek
Bekle bizi geliyoruz Türkiye'm!

Soydaşlarım, dindaşlarım küsmesin
Geleceğiz, umudunu kesmesin
Vatanımda vatandaşım susmasın
Bekle bizi geliyoruz Türkiye'm!

Hortumcunun hortumunu kesmeye
Cehaletin çanına ot basmaya
Zalimlere tufan olup esmeye
Bekle bizi geliyoruz Türkiye'm!

Bundan böyle öksüz, yetim gülecek
Zinciri kıranlar ipe gelecek
Milletin hakimi millet olacak
Bekle bizi geliyoruz Türkiye'm!

İpliğini çıkararak pazara
Yolsuzluğu göndeririz mezara
Adaleti tesis etmek üzere
Bekle bizi geliyoruz Türkiye'm!

Kardeşi kardeşe vurduran güçler
Gölgemizi görse ölüm amaçlar
Bitecek anarşi, bitecek suçlar
Bekle bizi geliyoruz Türkiye'm!

Mademki Türkiye Türklerin yurdu
Farkında olacak çakalı, kurdu

Allah Allah diye koskoca ordu
Bekle bizi geliyoruz Türkiye'm!

Bilgiyle yıkandık, aşkla boyandık
Uğruna İsmail, koçtuk, kurbandık
Sana kınalandık, sana adandık
Bekle bizi geliyoruz Türkiye'm!

Ne gün derde düşsen orda biz vardık
Kuduran itleri taşlar, kovardık
Beyaz kefenleri bedene sardık
Bekle bizi geliyoruz Türkiye'm!

Kenan Çarboğa

Bolu Beyi'nden Köroğlu'na Nazire

Selamını aldım ey körün oğlu
Artık akli olan uslanmalıdır
Haklı olanlarsa zincire bağlı,
Küflü zindanlarda paslanmalıdır

Küçüğü yutarken büyük balıklar
Hiç ibret almasın beyler, alıklar
Devletine deniz diyen sülükler
Milletin kanıyla beslenmelidir

Türk olmak günahdır, Müslüman öcü
Yoksa yaşanmazdı bu kadar acı
Adaletse eğer zulmün ilacı
Haksızlar güçlüye yaslanmalıdır

Çok geride kaldık, fark etmeliyiz
Haçlı olup Hak'tan çark etmeliyiz
Çağdaşça İslâm'ı terk etmeliyiz
Papazlar camide seslenmelidir

Yahudi efendim, ateist dostum
Hiçbirine olmaz zerrece kastım
Ben ehli küffarı bağrım bastım
Hakikatin gözü puslanmalıdır

Soydaşı, dindaşı atıp bir yana
Gayrimüslimlerle olsak can cana
Haç verin secdeye alın koyana
O başlar vaftizde islanmalıdır

Daha selam salma sen körün oğlu
Hayalin hatırda islenmelidir
İmandan, ilimden kısmeti bağlı
Müslüman soyunup süslenmelidir

Kenan Çarboğa

Bolu Sevdası

Nasıl tarif etsem yeşil Bolu'yu?
Eser efil efil yelleri güzel
Anmamak olur mu Koç Köroğlu'yu
Kıratın gezdiği belleri güzel

Duayla, tekbirle dikilen otağ
Üstüne al bayrak çekilen otağ
Abant, Yedigöller, Gölcük, Aladağ
Saymakla tükenmez gölleri güzel

İzzet Baysal babasıdır Bolu'nun
Gayretidir, çabasıdır Bolu'nun
Tokadî Hayreddin hikmet yolunun
Takvası, perdesi, tülleri güzel

Hesap sormuş zalim Bolu Beyi'nden
Aslı Türkmen yani Oğuz Boyu'ndan
İçenler şad olur Kökez Suyu'ndan
Abıhayat gibi selleri güzel

Akşemseddin, Fatih Hân'ın hocası
Göynük diyarının nurlu kocası
Nice gönül eri daha nicesi
Allah'a yâr olmuş kulları güzel

Kıbrıscık'ın yaylaları şen olur
Yağmur yağar arkasından gün olur
Bahar gelse evlerde düğün olur
Meler koyun, kuzu yolları güzel

Dörtdivan'da Düldül Mevlüt söz eri
Hicivde Neyzen'den kalmazdı geri
Çıkıp yücesine seyret her yeri
Kokar burcu burcu gülleri güzel

Gerede'nin hem baharı hem yazı
Kalplere nakşeder ayı, yıldızı
Onun için doğan her oğlu, kızı
Hilâle bağlanmış hâlleri güzel

Dünyayı doyuran aşçılar eli
Gören gönülleri tez eder deli
Sahi sevilmez mi Mengen güzeli
Su gibi konuşur dilleri güzel

Mudurnu tavuğun anavatanı
Sülüklü Göl bilir kalpte atanı
Masmavi gökyüzü, yeşil her yanı
Kucaklar âlemi kolları güzel

Seben'de bayramdır Nevruz olması
Kudret Ateşi'nde bahar gelmesi

Cennetten armağan Seben Elması
Uzanmış toprağa dalları güzel

Yeniçağa göle vermiş ardını
Aşık Dertli diyememiş derdini
Bilen bilir bu yiğitler yurdunu
Gezsen adım adım elleri güzel

Seçilse de kelimelerin en hası
Ummanı alamaz bu çeşme taşı
Anlatmakla bitmez Bolu sevdası
Mavisi, yeşili, alları güzel

Kenan Çarboğa

Bolu'ya mektup

Alpaslan KARABULUT'A

Aziz dostum, elinizden haber ver
Yücelerde duman var mı, pus var mı?
Memleketi evlek evlek böldüler
Köroğlu'nun diyarında ses var mı?

Bolu Beyi sultan olmuş vatana
Yüzü olan ar eyleye, utana
Tenekeyi davul diye tutana
Oralarda tokmak var mı, kös var mı?

Zamanenin köçekleri, şûhları
Çevreleyip şık eylemiş şıhları
Mil bağlamış gayrı milli ruhları
Millî duruş, millî bakış, his var mı?

Adalet'i gebe koyan ağalar
Döllerini gün görmeden boğalar
Doğduğunda iğdiş olan boğalar
Düvelere baba çıkmış, yas var mı?

Taşlar bağlı, köpekler hür kalırsa
Yal yediği yeri düşman bilirse
Faiz helal, zina serbest olursa
Bu pislikten daha büyük pis var mı?

İki gözüm, can gardaşım, söz uzun
Ben on yazsam bir-iki de siz yazın
Eli sizde Köroğlu'nun, Ayvaz'ın
Mert olana can vermeden pes var mı?

Kenan Çarboğa

Borç

Bülbüller ötmesin, güller açmasın
Bağbanın bağlardan alacağı var
Mecnunlar boşuna çöle kaçmasın
Ferhat'ın dağlardan alacağı var

Tarihi yazarken bir bengi taş
Aşka meyledenler meyletmez aş
Anların, günlerin feryadı boşa
Yılların çağlardan alacağı var

Bayrağı yücelten, baş verenlerdir
Düşmanın okuna dök verenlerdir
Dünyanın varını boş verenlerdir
Tolganın tuğlardan alacağı var

Ey gönlüm, düşünme mülkü, mirası
Yarası geçse de geçmez karası
Mezarla mahşerin iki arası
Ölünün sağılardan alacağı var

Kenan Çarboğa

BoşA Arama

Her taraf öğrenci her taraf hoca
Okuyup yazanı bulamazsın ki!
Duvarlar diploma, unvan koskoca
Sen akli, izanı bulamazsın ki!

Beylere bakarken karıştı baylar
Karıştı lağıma dereler, çaylar
Karıştı mevsimler, takvimler, aylar
Baharı, hazanı bulamazsın ki!

Haksızlar haddini aştıysa eğer
Liyakat ters yöne koştıysa eğer
Adalet çukura düştüyse eğer
Kuyuyu kazanı bulamazsın ki!

Nerede köprüler, hisarlar hani?
Taşlara can veren keserler hani?
Yapılar gani de eserler hani?
Sanatı, özeni bulamazsın ki!

Kimisi cüzdanda, kimisi kolda
Kimisi yönünü yitirir yolda
Çalgıcı, çengici, yıldızlar bol da
Aşığı, ozanı bulamazsın ki!

Havuroğlu, değme yarama artık
Bakan yok helale, harama artık
Boşuna dünyada arama artık
Hilesiz mizanı bulamazsın ki!

Kenan Çarboğa

Boşu Boşuna

Boşa geçti onca yıllar
Gelmedin de ne kazandın?
Gözyaşımı sildi eller
Silmedin de ne kazandın?

Yakılırken kanlı kınan
Bendim asıl sende yanan
Sultanımdın, cana canan
Olmadın da ne kazandın?

Her zerremde gül düğümü
Gören olmaz güldüğümü
Sessiz sessiz öldüğümü
Bilmedin de ne kazandın?

Gelsen gönlüm uçacaktı
Derdim korkup kaçacaktı
Gülse güller açacaktı
Gülmedin de ne kazandın?

Kenan Çarboğa

Bozkır ocuğu

Beni bilen bilir, bilmeyen varsa
Bozkır çocuğuyum, dağ adamıyım
Adamlar âlemde adı kadarsa
Bozkır çocuğuyum, dağ adamıyım

Ebem göbeğimi boranda kesmiş
O gece fırtına durmadan esmiş
Anamı uyurken Al Kızı basmış
Bozkır çocuğuyum, dağ adamıyım

Salgınla, savağla, dertle anılan
Yalana, yârene, yâre yanılan
Yağıyı alt edip yoğa yenilen
Bozkır çocuğuyum, dağ adamıyım

Gün döner, çimenin rengi savrulur
Feleğin okları döşe çevrilir
Ak alnım ayazda, yazda kavrulur
Bozkır çocuğuyum, dağ adamıyım

Canını adaktan esirgemeyen
Gözünü budaktan esirgemeyen
Sözünü dudaktan esirgemeyen
Bozkır çocuğuyum, dağ adamıyım

Doğrunun önünde riya, set bilmez
Eğriye, uğruya riyaset bilmez
Entrika, fırlıdak, siyaset bilmez
Bozkır çocuğuyum, dağ adamıyım

Alıca, ahlata, aręa ahım yok
Bir Allah bilirim, beş Allah'ım yok
Şaha, padişaha eyvallahım yok
Bozkır çocuğuyum, dağ adamıyım

Kenan Çarboğa

Bölüneni Börü Yer

Bölüneni börü yer
Tutar diri diri yer.

Duy beni Türk Milleti
Duy mavi gök, arı yer
Bir olsun doğu, batı
Bölüneni börü yer

Gaflet sararsa bir an
Pişman olursun pişman
Sırtlan misali düşman
Seni diri diri yer

Kan ağlarken Azeri
Kafkaslar can pazarı
Bu hâldeyken üzeri
Nasıl çökmez kuru yer?

Oğuz, Kıpçak ve Kalaç
Uzaksa kulaç kulaç
Bu derde Turan ilaç
O gün görsün eri yer

Tuna hüzünlü akar
Hasreti yürek yakar
Nil küsmüş, boyun büker
Beni her gün biri yer

Soydaş soyu bilmezse
Bir araya gelmezse
Mümin birlik olmazsa
Küffar elbet nuru yer

Türk-Müslüman bir beden
Budur bizi hür eden
Kutlu nizama giden
Yollar nice çeri yer

Duy beni Türk Milleti
Duy mavi gök, arı yer
Bir olsun doğu, batı
Bölüneni börü yer

Kenan Çarboğa

Böyüklere Öneri

Bana göre bu vatan
Sizin olsun temelli!
Bu gerçeği unutan
Yakılsın adı belli!

Zaten kanun, hakan siz
Ağlayan biz, bakan siz
Her eve heykeliniz
Dikilsin adı belli!

Sizler yurdu dilmekle
Direğini çelmekle
Uğraşmayın bölmekle
Yıkılsın adı belli!

İşçi, köylü habire
Kanını katsın tere
Emeğine yok yere
Çökülsün adı belli!

Çocuk doğduğu andan
Vergi alınsın ondan
Ekmeğe camekândan
Bakılsın adı belli!

Kul odur ki hep susa
Kırbaç yiye, kan kusa
Konuşanlar mahpusa
Sokulsun adı belli!

Nesep ne ki, soy ne ki!
Budun ne ki, boy ne ki!
Bu yıldız, bu ay ne ki!
Sökülsün adı belli!

Havuroğlu, der size
Bu memleket dar size
"Türkümler!" diyen denize
Dökülsün adı belli!

Kenan Çarboğa

Bu Dem Her Dem Olmaz

Gelin canlar dem çekelim
Bu demler ki her dem olmaz
Yaramıza tuz ekelim
Yaramıza yâr em olmaz

Çekip alır dağlar beni
Karakışla bağlar beni
Kızgın okla dağlar beni
Yâr eliyle merhem olmaz

Sele gitti cümle varım
Dolaşırım yarım yarım
Bölük pörçük umutlarım
Bin senede bir cem olmaz

Gönül aşkla dolmuş ise
Hicran ile solmuş ise
Ateşe göz olmuş ise
Gözlerinde hiç nem olmaz

Bu demler ki her dem olmaz
Gelin canlar dem çekelim
Yaramıza yâr em olmaz
Yaramıza tuz ekelim

Kenan Çarboğa

Bu İşin Oluru Yok

Bu iş, erkek işidir; bu iş, yiğit işidir
Devşirmeyle, dönmeyle, dutmayla olmaz bu iş
Er dediğin elbette eğilmeyen kişidir
Her gelenin altına yatmayla olmaz bu iş

Marifetin apaçık: Ne kokmak ne bulaşmak
En kestirme köşeden menziline ulaşmak
İmirin iti gibi sallan seyip dolaşmak
Kurtların arkasından atmayla olmaz bu iş

İlkin merhamet edip diri tutmuştum diri
El atıp çözecektim boynundaki zinciri
Ulan, berbat eyledin sen bir çuval inciri!
Çeri çöpü katığa katmayla olmaz bu iş

Bir alaca dansözle, bir iğdiş koç, bir cüce,
Bir zağar zavuruyla koşturdu gündüz gece
Öncünüz karga çıktı, hamladınız iyice
Başınızla ahmına batmayla olmaz bu iş

Armuda göz dikince yedi dağın ayısı
Kayıplara karıştı emmi, bibi, dayısı
Ciridine oturdu kör eşğin seyisi
Oyun ile oyunu satmayla olmaz bu iş

Ödünü patlatmazsa bugünkü naram sana
Ortalarda övün, gez; şan olsun yaram sana
Gayrı tokmak başından gerisi haram sana
Her lokmayı, zokayı yutmayla olmaz bu iş

Şair, vurdu küsküyü; inleyecek hâlin yok
Ne söylesem ne desem anlayacak hâlin yok
Suç seni doğurtan da senin de vebalin yok
Çalma, çarpma, çırpma, çatmayla olmaz bu iş

Kenan Çarboğa

Bu Sene

Bu yılı da tamam ettik çok şükür
Neler duyduk, neler gördük bu sene
Düşünmeden öksüz, yetim, dul, fakir
Her birinden uzak durduk bu sene

Kaybedince insanlığı önceden
Anlamadık kalın ile inceden
Bin minnetle boz gevenden, yoncadan
Gariplere dürüm dürdük bu sene

İlaç diye ağı için hastalar
"Daha fazla verin! " diye üsteler
Samanları halik etti ustalar
Gazellerden duvar ördük bu sene

Bakarlarken sıcak güne, sarp aya
Kül üfürdük civanlara, körpeye
Hepi topu iki urup arpaya
Aklımızı icar verdik bu sene

Günler geçti adaletsiz, töresiz
Katil serbest, hain serbest firesiz
Hırsız, haydut korkusundan çaresiz
İt damına hedik serdik bu sene

Her gün gezdik yayla, ova, dağ, yamaç
Ne ilke var, ne iman var, ne amaç
Ağızları dağlayınca bulamaç
Keseklerle demir kırdık bu sene

Para ile ağa, abdal taçlandık
Suçüstünde suçlu diye suçlandık
Gölgelerle güreşerek güçlendik
Kendimizi hayli yorduk bu sene

Kenan Çarboğa

Bu Vatan Kimlerin Değil

Bu vatan bizimdir sonsuza kadar
Askerden, vergiden kaanın değil!
Bizimdir, töremiz böyle emreder
Savcıdan, sorgudan kaanın değil!

Adalet temeli mülkün elbette
Temeller kurulur ilkin elbette
Bu vatan, "Hak!" diyen halkın elbette
Mizandan, yargıdan kaanın değil!

Sahibi bizleriz en zor anında
Hesabı yapılmaz canın, kanın da
Bizler vuruşurken er meydanında
Sngden, kargıdan kaanın değil!

Bizler savaşıırken, bizler ölürken
Bayraklaşan erler göğü bulurken
Krpeler, civanlar şehit olurken
Bu vatan, kırgıdan kaanın değil!

Kenan arboğa

Bu Zaman

Bu zamanı anlamak güç
Bu zaman zeval zamanı
Yüz boyalı, kafa hörgüç
Fikirde aval zamanı

Vezir, kızır, paşa, ağa
Bin tilkiyle girer bağa
Baykuş tüner boş konağa
Milletsiz düvel zamanı

Ya gafildir ya da deli
İşte dünü, işte hâli
Yayılp oynar ahali
Def ile kaval zamanı

Su kırılır, hava erir
Kuş sürünür, balık yürür
Çok ekâbir fetva verir
Martaval, maval zamanı

Havuroğlu, Hak bilinmez
Bilinip ibret alınmaz
Sallı saplı baş bulunmaz
Kızıl sırt, gövel zamanı

Kenan Çarboğa

Bugün

Sözün bittiği yere
Geldiğimiz gün bugün
Bir hayale yok yere
Yeldiğimiz gün bugün

Belli değil gelin, kız
İster ağla, ister kız
Kadı haydut, bey hırsız
Yıldıığımız gün bugün

Fazla bulunca yalı
Ne yat koydu, ne yalı
Beytülmalé bin malı
Saldığımız gün bugün

Kız anaya "Kele! "der
Er babaya "Ula! "der
Çansız yapar, dinsiz yer
Öldüğümüz gün bugün

Umut dağlardan öte
Sürükler ite ite
Kurt ile kıyamete
Kaldığımız gün bugün

Kenan Çarboğa

Bugün Bayram

Ey Müslüman bayram eyle
Arakan'da bayram bugün!
Halep, Bağdat kan içinde
Muş'ta, Van'da bayram bugün!

Kolda zincir, boyunda ip
Esir yaşar Maçın, Mağrip
Urumçi'de Uygur garip
Türkistan'da bayram bugün!

Dert altında bunca sene
Bekliyor ki ahı dine
Mahzun Razgrad, Gümülcine
Tüm Balkan'da bayram bugün!

Kara donlu gâvurların
Sası dinli gâvurların
Eli kanlı gâvurların
Eli kanda, bayram bugün!

Havuroğlu, gözyaşında
Kan düşünde, kan başında
Müslüman Türk'ün dışında
Dört bir yanda bayram bugün!

Kenan Çarboğa

Bulan Söylesin

Putlar girmiş bir savaşa
Baba masum, bebe canı
Bağlayan yok başı başa
Şeytan safta, halka hani?

Kana batar susayan biz
Mili, kili su sayan biz
Göl dibinde susayan biz
Güğüm delik, helke hani?

Dışın başka, başka için
Haram yiyip haram için
Ey Müslüman ilaç için
Töre, ahlâk, ilke hani?

Havuroğlu, şu gördüğüm
Tam rezalet, tam kördüğüm
"Vatan!" deyip can verdiğim
Şan verdiğim ülke hani?

Kenan Çarboğa

Bundan Sonrası Yok

Bir çağa saplandık, bir çağa düştük
Baharı yitirdik, güz geçmez artık
Alçaktan kaçarken alçağa düştük
Asalet yurdunda öz geçmez artık

Birçoğu yalanı fikir ediyor
Diline her daim zikir ediyor
Yüzüne tükürsen şükür ediyor
Kösele yüzlere biz geçmez artık

Aile haramla evlat doyurur
Terbiye öğretmez, kapar koyurur
Uşak babasına yumuş buyurur
Bir kımık bebeye söz geçmez artık

Bir çağa saplandık balçık her yanı
Tutulmaz, yutulmaz kılçık her yanı
Taşlayan kalmadı iti, şeytanı
Huylu huylarından vazgeçmez artık

Kenan Çarboğa

Buyruk

Alpler hemen atlanın
Atın uçun üstüne
Yalıncağ pusatlanın
Öyle geçin üstüne

Gök gözlerde çakın var
Hiç bekleme, yekin, var!
Altaylardan akın var
Çin ve Maçın üstüne

Aç doyursun aşların
Surlar yıksın taşların
Baş eğmeyen başların
Başlar biçin üstüne

Cenk Türklüğün oyunu
Seçer kurtla koyunu
Yecüc, Mecüc soyunu
Katın hiçin üstüne

Zalim yola gelmezse
Hududunu bilmezse
Türk'e tâbi olmazsa
Oklar saçın üstüne

Havuroğlu, vurmali
Şer ehlini kırmali
Görklü otağ kurmalı
Hilâl, haçın üstüne

Kenan Çarboğa

Bügelek Tutar

Konuşsam büyükbaşların
Başları bügelek tutar
Nodula layık başların
Peşleri bügelek tutar

Hicvederken çolağını
Salağını, solağını
Geçtim malı, malağını
Kuşları bügelek tutar

Koltuğunda kabarsa da
Yokluğumda gubarsa da
Hırslarından geberse de
Leşleri bügelek tutar

Ortanın yoluk kazları
Üstüne alır sözleri
Hakikatin ahrazları,
Şaşları bügelek tutar

Beyi, bayı, puştı hepten
Yallanırlar aynı kaptan
İblis dölllerinin toptan
Eşleri bügelek tutar

Havuroğlu, sen hâsılı
Söz dedin, sözün asılı
Düzenin tavlı, besili
Dişleri bügelek tutar

Kenan Çarboğa

Büyük Değişim

Kimsenin zoruna gitmesin amma
Bu millet eskiden böyle değildi
Mazisi aydınlık, ati muamma
Bu millet eskiden böyle değildi

Sadaka taşından para almazken
Kapıda koruma, kilit olmazken
Hırsız türedi hırsız bilmezken
Bu millet eskiden böyle değildi

Sağının verdiği hayrı sol yanı
Görmezdi, böyleydi halis imanı
Nerde bu hasletler, erdemler hani?
Bu millet eskiden böyle değildi

Feraset ehliydi, akıl pekâlâ
İtibar etmezdi kıla, sakala
Kurdu boğdurmazdı kurdu çakala
Bu millet eskiden böyle değildi

Asalet arardı kullarda asıl
Soysuz bir mahlûku bilmezdi nesil
Nasıl devşirmeye meyletti nasıl?
Bu millet eskiden böyle değildi

İhanet baş tacı edilemezdi
Gafilin ardından gidilemezdi
Yalanla memleket güdülemezdi
Bu millet eskiden böyle değildi

Havuroğlu, gayrı sözü neylesin
Felakete giden sonu söylesin
Allah sonumuzu hayır eylesin
Bu millet eskiden böyle değildi

Kenan Çarboğa

Büyümedim

Gecelerde ağıt yaktım
Ninnilerle uyumadım
Beşğimi kıracaktım
Hoşlandım da büyümedim

Fermanımı yazdı zaman
Mezarımı kazdı zaman
Nesimi'ce yüzdü zaman
Taşlandım da büyümedim

Sevdalandım, yâre düştüm
Yarasıyla dâra düştüm
Yüzükoyun nâra düştüm
Haşlandım da büyümedim

Gönlüm beni derde saldı
Gözlerinden ateş aldı
Hep bir yanım çocuk kaldı
Yaşlandım da büyümedim

Kenan Çarboğa

Büyürken Öldürdük Her Şeyi

Çocukken aklımızın yetmediklerine
Büyüdük, gücümüz yetmez oldu
Hatıra kumbaramızı patlatırken
Yenilgi, yanilgi, hasret,
Dünün pişmanlığı, günün evhamı...
Bir şey de kalmayınca uğruna ölünecek
Kalmadı yaşamının anlamı

Kenan Çarboğa

Can Borcu

-Oğuz Erdem'e...-

Reis, hatırlar mısın?
Sevdalandığım sıraydı
Efkârlı şiirler yazıyordum
Aysız gecelerden umut sağıyordum
Yüreğim baştanbaşa yaraydı
Ama eksik kalmazdım hiçbir kavgadan
Saldırırdım belaların üstüne
Gözüm karaydı...

Reis, hatırlar mısın?
Hainler vardı etrafımızda
Gözleri bir kere kalkmazdı yerden
Eğer bunlar bizim memlekette olsa
Kimse saymazdı erden!
Ak alınımız, dik başımızla
Sivas bıçağı gibiydik dövme demirden

Reis, hatırlar mısın?
Ramazan ayıydı
Sahura yönelmişti vaktim
Karanlık bir sokak ortasında
Üç kişiye karşı tektim
Girmeseydin bıçakla arama
Ölecektim!

Reis, sen sakın unutma!
Söylediğimiz marşları,
Ettiğimiz yemini
Zaman unutursa ne gam!
Vefa imandandır,
Vefasız şeytan!
Gayrıyı düşünmem,
Gayrıyı tutmam!
Ben sana can borcumu
Ölsem unutmam!

Kenan Çarboğa

Can Olur

Gönül cümle müşküllerin yâr ile âsan olur
Her edası bengi sunar, her sözü yasan olur

Ağyar seni sürükleyip yardan atmak istese
Vefa varsa sevdiğinde ya himmet ya san olur

Gül zülfünden urgan eyler, sarar ince boynuna
Selvi boyda salındırır darında asan olur

Dünya, ahret senin olsa yine dinmez gözyaşın
Masıvadan yüz çevirip can verenler can olur

Kenan Çarboğa

Canın Sağ Olsun

Beddua edemem, kızamam sana
Ömrümü tükettin canın sağ olsun!
Acıdan, hasretten, çileden yana
Rızkımı çok ettin canın sağ olsun!

Vakitsiz ayrıldık sayende erken
Daha yaşanacak hayaller varken
Doludizgin mutluluğa koşarken
Sebepsiz terk ettin canın sağ olsun!

Hiç mi düşünmedin durup bir ara?
Böyle gitmek var mı kafana göre?
Sahi acımadan, göz göre göre
Bir aşkı yok ettin canın sağ olsun!

Kenan Çarboğa

Cenk Duası

Alp ozanlar, bahadırlar, çeriler
Buyruk üzre meydanlara gelsin hey!
Gökçe kızlar, gök yeleli börüler
Zafer için ilden ile yelsin hey!

Haykıranda Başbuğumuz yüceden
Seda gelir demir dağdan, geceden
Ad alanlar Korkut gibi kocadan
Yüreklerden gamı, yası silsin hey!

Cenk zamanı kös sesini duyanlar
Akın için bu çağrıya uyanlar
Muradına, gençliğine doyanlar
Muradını sonsuzlukta alsın hey!

Toplanınca tek bayrağın altında
Tanrı Dağ'da, gök bayrağın altında
Al kanını dök bayrağın altında
Gül benizler solacaksa solsün hey!

Saldırsın en önde Oğuz erleri
Kanıyla nur etsin kara yerleri
Türkistan'ın yalınkılıç kürleri
On binlere bozkurt gibi dalsın hey!

Yayımızdan yağmur gibi ok yağsın
Gök çatlasın yıldızlardan çok yağsın
Kılıçlardan şimşek şimşek gün doğsun
Kargılarım sineleri delsin hey!

Zırh takmasın Türkeli'nin koçları
Topuzuyla baştan alsın taçları
Kedilmesin palaların uçları
Yağları beşer onar bölsün hey!

Kırışta sırt versin mert olan merde
Göklerin ibretle baktığı yerde
Yedi tamu mesken olsun namerde
Sekiz uçmak yiğitlerle dolsun hey!

Gözler görsün Türk'ün büyük gücünü
Unutmasın yerde koymaz öcünü
Yurt etmişiz gök kubbeli acunu
Cümle âlem bunu böyle bilsin hey!

Mühür vurduk al güneşe, gül aya
Üç ay ile cenkte durduk halaya
Görklü Tanrı, Muhammed Mustafa'ya
Kutlu ümmet, kutlu yoldaş kılsın hey!

Kenan Çarboğa

Cennetten Er Mektubu

Ben Mehmet, askerdim yirmi yaşımda
Cepheye sürüldüm, vatan sağ olsun!
Eşkiya peşinde, hain peşinde
Dağ aşım, yoruldu, vatan sağ olsun!

Karanlık gecede kurt, kuş yatarken
Memleket aşkına uyku satarken
Gözümü kırpmadan nöbet tutarken
Hedefte görüldüm, vatan sağ olsun!

Arı imanımı namluya sürdüm
Onunla kaç şeytan dölünü kırdım
Düşmanı ben gibi yiğit sanırdım
Pusuda vuruldum, vatan sağ olsun!

Anam hasret ile beni özlerken
Döktüğü yaşları elden gizlerken
Babam şafak sayıp yolu gözlerken
Bayrağa sarıldım, vatan sağ olsun!

Kenan Çarboğa

Cinnet

Şiirler yarım kalır
Duygular gönlümde asılı
Hayaller terk edilir hurdalıklara
Vefa cami avlusunda bir sübyan
Değerlerin çoktan bozulmuştur abdesti
Verilen sözler masal olmuştur artık
Gerçek denilen şeyler
Yalan çıkar bir bir
Kara çalınır sütbeyaz düşlere
Fazilet pazarlarda satılır üç kuruşa
Utanmazlık kırar ipini
Sevda safların işidir
Umut fakirin ekmeği
Çoraptan önce değişir sevgililer
Leyla'lar ayyaş gezer kaldırımlarda
Mecnun'lar erkekliğinden bıkmış
Her gece bir başkasını yakar Aslı
Kirlenir bakir kalan yanlarımız
Her zerremde isyanım büyür
Kalemim üşenir yazmaya
Kimseye ulaşmaz sesim
Çıldırırım!

Kenan Çarboğa

Curcuna

Bizim köyü sorarsan
Ardıç kadı, çam müftü
Derde derman ararsan
Ardıç kadı, çam müftü

Muhtar mührü bırakmaz
Sebilinden sır akmaz
Köye kanun gerekmez
Ardıç kadı, çam müftü

İster sütü suya kat
İster rüya, riya kat
Lime lime liyakat
Ardıç kadı, çam müftü

Tayı salma çimene
Denk gelmesin çimene
Adaletten kime ne!
Ardıç kadı, çam müftü

Dış gürülder, iç göyner
Kazanlarda kış kaynar
..... çalar, oynar
Ardıç kadı, çam müftü

Kenan Çarboğa

Çabuk Gel

Göğ göcektim, gündönümü sararttı
Firez diye yakıyorlar çabuk gel
Vcdansızlar gözlerini kararttı
Can evimi yıkıyorlar çabuk gel

Bir sam vurdu habersizce, hayınca
Hangi dağ dayanır bu kadar hınca
Dışlığım gelmiyor sen olmayınca
Kara yere sokuyorlar çabuk gel

Mart Dokuzu ümidimi çaldırdı
Körpe, filiz dallarımı yoldurdu
April Beşi neyim varsa soldurdu
Toprağımdan söküyorlar çabuk gel

Her mektupta, her avazda, her ünde
Akıl susar, gönül zaten sürgünde
Hem çiy düştü hem kırağı bir günde
Beyaz ateş döküyorlar çabuk gel

Haziranda Koç Karını yağdırdın
Can özüme ayazını değdirdin
Bir çınardım, eğilmezdim, eğdirdin
Hasretinle büküyorlar çabuk gel

İbibik atınca dokuz taşını
Hem beni yedirdi hem de başını
Su eyleyip gözlerimin yaşını
Teneşirde yıkıyorlar çabuk gel

Kenan Çarboğa

Çağdaş Müslüman!

Allah esirgesin bunlardan bizi
Bir karışık ayar çağdaş Müslüman!
Şaşırılmış menzili, kaybetmiş izi
Hep yerinde sayar çağdaş Müslüman!

Namazdan, oruçtan, zekâttan ayrı
Şerre demir atıp terk etmiş hayrı
Her dine saygılı, dininden gayrı
Dininden zül duyar çağdaş Müslüman!

Kur'an'ı duvardı asılı durur
İrfanı sandıkta basılı durur
Nefsi vicdanında beşili durur
Haram ile doyar çağdaş Müslüman!

Eliyle öteler ilm ile harsı
Kalbinde yer tutar imanın tersi
Köreltir gözünü mal, makam hırsı
Her ahdinden cayar çağdaş Müslüman!

Kimi gün İslam'da reform derdinde
Kimi gün papazla, haham ardında
Kimisi baş olur fitne yurdunda
Ne canlara kıyar çağdaş Müslüman!

Komşusu aç iken tok gezer bunlar
Tebliğde, irşatta yok, gezer bunlar
Bir de kapı kapı çok gezer bunlar
Allah deyip soyar çağdaş Müslüman!

İlman denizde ılıklaşır da
Aklını bırakır, alıklaşır da
Bu tatlı sulara balıklaşır da
Elden ele kayar çağdaş Müslüman!

Erkeği faizin elinde naçar
Kadını ziyneti gösterir, saçar
Başını kapatır kışını açar
Neler neler giyer çağdaş Müslüman!

Oğlanı, babası, gelini, kızı
Cennet bezirgâni, iffet hırsız
Bazı feministtir, liberal bazı
Her modaya uyar çağdaş Müslüman!

Allah esirgesin bunlardan bizi
Bir karışık ayar çağdaş Müslüman!
Karşısında görse inanan gözü
Parmağıyla oyar çağdaş Müslüman!

Kenan Çarboğa

Çağrı

Türk milleti birliğine
Atıyorlar uyan, uyan!
Birliğine, dirliğine
Çatıyorlar uyan, uyan!

Huzur gitti, gitti barış
Fitne için bütün yarış
Memleketi karış karış
Satıyorlar uyan, uyan!

Kasayı alınca ele
Razı oldular her hâle
Beyler haramı helale
Katıyorlar uyan, uyan!

Milletin arı, uduyla
Baş oldular umuduyla
Hazineyi hamuduyla
Yutuyorlar uyan, uyan!

Bozukmuş ki soyu, kanı
Devşirme, dönme dört yanı
Bizde yallanıp yabanı
Tutuyorlar uyan, uyan!

Bir çoban sürü ardında
Koyunlar ikbal derdinde
Kuzgunlar bozkurt yurdunda
Ötüyorlar uyan, uyan!

Çare sensin bu duruma
Gafletin gider zoruma
Türkiye'yi uçuruma
İtiyorlar uyan, uyan!

Düştün hain peşine mi?
Kandın iblis işine mi?
Şehitlerin boşuna mı
Yatıyorlar uyan, uyan!

Kenan Çarboğa

Çakıroğlu Fırat Yılmaz Destanı

Gül yüzlü kurt ordusunda
Erat Yılmaz Çakıroğlu
Türklüğün mert ordusunda
Sürat Yılmaz Çakıroğlu

Bir ülkü yetirdi seni
Aşkında yitirdi seni
Uçmağa götürdü seni
Kir at, Yılmaz Çakıroğlu

Kırk çeriyle Kürşad dedem
Sana karşı geldi madem
Yas değil toy, düğün edem
Murat Yılmaz Çakıroğlu

Doymasın da yâr yüzüne
Aşk yüzüne, ar yüzüne
Nur yüzünden yeryüzüne
Nur at, Yılmaz Çakıroğlu

Hak yola düşen ölemez
Ölse de öcü kalmaz
Şehide engel olamaz
Şirat, Yılmaz Çakıroğlu

Engel olmaz çünkü erden
Her kuloğlu geçmez serden
Sen almiştın Peygamber'den
Berat Yılmaz Çakıroğlu

Yerde bozkurt, gökte bazdı
Bengi taşa destan kazdı
O tarihti, tarih yazdı
Fırat Yılmaz Çakıroğlu

Kenan Çarboğa

Çalma Sanatı

Yurdu sarmış kabalık, yaltaklık
Yükseliş varsa sebep alçaklık
Hüseyin Cavid

Allah ıslah eylesin şu kuduran güruhu
Bunlar, bağı yolarken dal çalmayı öğrenmiş
Ne İslam'dır ne insan; ne beyni var ne ruhu
Kâl ehliyle meşk edip hâl çalmayı öğrenmiş

Hünerleri takıyye, fenerleri menfaat
Menfaatin peşinde koştururlar her saat
Çoğu Hakk'a yüz dönmüş, ne iman var ne taat...
Âlbız'ın kucagında al çalmayı öğrenmiş

Münafıklık depresmiş alayının içinde
Kaybolmuşlar debdebe halayının içinde
Mahdumları ürerken balayının içinde
Aç olanın ağızına bal çalmayı öğrenmiş

Herkes kendi çapında çiğnerken yasaları
Salınarak süslemiş nisalar masaları
Kimisi hazineyi, kimisi kasaları
Kimisi it önünden yal çalmayı öğrenmiş

İzzeti yere çalıp mideyi almış başa
Adaleti, hikmeti taşa tutmuşlar taşa!
Darülharpten sayarak vatani baştanbaşaya
Her biri beytûlmalden mal çalmayı öğrenmiş

Kör olan tuttuğunu, topallar yettiğini
Ustanın yaptığını, çobanın güttüğünü
Süvarisi soyarken ardından gittiğini
Seyisi ölmüş attan nal çalmayı öğrenmiş

Şair, bu kadar küfür yağ gibidir bunlara
Doğrulukta bir lahza, çağ gibidir bunlara
Ki esfele safilin dağ gibidir bunlara
Bunlar yükselmek için alçalmayı öğrenmiş

Kenan Çarboğa

Çanakkale Geçilemez

Bu ses Türk'ün gür sesidir
Engel bilmez hür sesidir
Bu hakkın özgür sesidir
Bu ses büyür, küçülemez!
Çanakkale geçilemez!

İngiliz, Fransız ile
Anzak, Hintli, yamyam, köle
Saldırdı bu kutlu ele
Bu el zorla açılmaz!
Çanakkale geçilemez!

Yığın yığın kuduz kelpeler
Saldırsa da korkmaz kalpler
Hak ipine bağlı alpler
Tespah gibi saçılmaz!
Çanakkale geçilemez!

Güneş doğar, ay dolunur
Yurda kurban koç olunur
Can verilir, can alınır
Bu diyardan göçülemez!
Çanakkale geçilemez!

Kerküklü, Batumlu erler
Ocağı yetimli erler
Alevi, Kırmanç neferler
Birbirinden seçilemez!
Çanakkale geçilemez!

Yedi düvel durma, savuş!
Bize düğün, bayram dövüş
Sağken Seyit, Yahya Çavuş
Boğazlardan kaçılmaz!
Çanakkale geçilemez!

Gölge olmaz tuğumuzda
Solumuzda, sağımızda
Bizden uğrun göğümüzde
Kuş olursa uçulamaz
Çanakkale geçilemez

Bu bedenden can çıkmadan
Bu dünyadan el çekmeden
Yer yarıp gök çökmeden
Türk'e kefen biçilemez!
Çanakkale geçilemez!

Kenan Çarboğa

Çanakkale'de

Biz bu kutsal vatanın bin yıllık askerleri
Dünyanın karşısında durduk Çanakkale'de!
Biz Asya'nın kurtları, Muhammed'in erleri
Kahramanca vurulduk, vurduk Çanakkale'de!

Hak şahit hiçbirimiz dönmeyi düşünmedik
Şahadet makamından inmeyi düşünmedik
Kâfirlerden korkmadık, irkilmedik, sinmedik
Erkekçe canımızı verdik Çanakkale'de!

Yüksekteki bayrağım inmesin diye yere
Sineler siper ettik uğruna yüz bin kere
Maşere dek bir daha açılmamak üzere
Salibin defterini dürdük Çanakkale'de!

Kimimiz daha küçük henüz on üç yaşında
Kimimiz kurbanlık koç, kınaları başında
Seyid'in güllesinde, Yahya'nın ateşinde
Zaferin muştusunu gördük Çanakkale'de!

Ah şu gökler konuşsa, yıldızlar gelse dile
Önümüzde diz çöker asırlık taşlar bile
Dilimizde tekbirle, ellerde süngü ile
Düşmanın cümlesini sürdük Çanakkale'de!

Bir orduya bir kişi karşı gelen bizleriz
Cenaze namazını kendi kılan bizleriz
Mağrur yedi düveli yere çalan bizleriz
Zalimlerin belini kırdık Çanakkale'de!

Allah'a dua ettik her belada, zorlukta
O bizi eşsiz kıldı yiğitlikte, erlikte
Kâbe'den kalkıp gelen Resulümlle birlikte
Adım adım cennete vardık Çanakkale'de!

Biz bu kutsal vatanın bin yıllık askerleri
Dünyanın karşısında durduk Çanakkale'de!
Biz Asya'nın kurtları, Muhammed'in erleri
Kahramanca vurulduk, vurduk Çanakkale'de!

Kenan Çarboğa

Çarpık Yansıma

Kapkara bir gecede dünyaya geldi
Karavanda merhaba dedi hayata
Kara gözleriyle ilk kez o an ağladı
Saçları, kaşları hep karaydı
Babası Kara İbrahim, annesi Kara Emine çok sevindiler
Oğullarına Kara Ali adını verdiler
Annesi karayollarında temizlikçilik yaptı
Babası karakollarda bekçilik
Bahçelerine karabiber ektiler
Karalahana yetiştirdiler
Böyle sürüp gitti fukaralıkları
Bir gün Ankara'ya gittiler sayısız umutlarla
Bütün paralarını karaborsacıya kaptırdılar
Karabulutlar dolaştı üzerlerinde
Yine de Ali kızmadı kara talihine
Kara lastikleriyle yürümeye başladı
Karabaş köpeğiyle oynadı
Büyüyüp kara önlüğünü giydi
23 Nisan'da Karagöz rolünü aldı
Kara tahtaya kaldırdı öğretmeni
Karakalemleriyle yazdı defterine
Hiç eksik olmadı kara günleri
Anne ve babası karaciğer kanseri oldular
Çok sürmeden kara haberleri geldi
Karakışta anne ve babasını verdi kara toprağa
Gün geldi karasevdaya tutuldu
Kara gözlü bir kızı sevdi
Aralarına karaçalı soktular
Kara kedi musallat ettiler tertemiz aşklarına
Dayanamadı hasretin karabasanlarına
Kara saplı bıçağını soktu kalbine göçtü dünyadan
İstedığı gibi kara bir kefene sardılar
Belki bu ölüm alınının karayazısıydı
Ama Ali alını hep ak olarak yaşamıştı hayatı

Kenan Çarboğa

Çat Yaylası'nda

Gardaş, gezmek için Sivas'a gel de
Sevinçten uçasın Çat Yaylası'nda
Gemerek isimli bu cennet elde
Kendinden geçesin Çat Yaylası'nda

Ormanın içinden yürü yüceye
Bulutı yağlık et bürü yüceye
Suları peşinden sürü yüceye
Bengisu içesin Çat Yaylası'nda

Ciğerine çekip temiz havayı
Tertemiz kanınla seyret ovayı
Burada bulasın derde devayı
Derdinden kaçasın Çat Yaylası'nda

Kuzular, koyunlar meler burada
Arılar dört yanı eler burada
Bilmezsın neler var neler burada?
Gönlünü açasın Çat Yaylası'nda

Gardaş, dört mevsim de seyri güzeldir
Bilirim güzelden gayrı güzeldir
Çayı yudumlarken ayrı güzeldir
Mutluluk saçasın Çat Yaylası'nda

Kenan Çarboğa

Çayın Var mı?

Bak ben geldim, vakit gece
Aziz dostum çayın var mı?
Mısra mısra, hece hece
Yâre küstüm, çayın var mı?

Onca dertten, onca kinden
Kaçamadı birim binden
Ak kâğıda en sertinden
Tütün bastım, çayın var mı?

Uyku vermez ağrım, sızım
Kan ağlatır sızım sızım
Tedbirsizim, silahsızım
Bomboş üstüm, çayın var mı?

Bir esmer sevdadır kuşandığım
Vakit, bahtımın renginde bir gecedir
Dolunay bulutlarla perdelenmiş
Her taraf Yusuf kuyusunca bir mezar
Elbisem, tespihim, sevdam
Bahtımın rengindedir

Biliyorsun dostum
Koşardım kavgaların üstüne
Kaçardım sevdalardan
Şimdi yüreğimden kaçıyorum,
Alp yüreğimden...
Bir yiğit yüreksiz yaşar mı?
Sükûta, teselliye muhtacım
Çayın var mı?

Yüreğimde eziğim var
Aşk yurdunda çizdiğim var
Bak şiirden azığım var
Sohbet kastım, çayın var mı?

İçim matem, içim bunlu
Her hicrette göçüm bunlu
Uslanmayan deli gönlü
Düne astım, çayın var mı?

Aziz dostum emle hadi
Dertlerimi gemle hadi
Yak ateşi, demle hadi
Gayrı sustum, çayın var mı?

Kenan Çarboğa

Çekilmez Dünya

Ya çocuk olmalı veyahut deli
Yoksa bu dünyanın kahrı çekilmez
Doğarken herkeste gözyaşı seli
Zoraki gelmişiz, fahri çekilmez

Biz gitsek de bu kez kalanlar ağlar
Nedense pek acır ölüye sağlar!
Bu dünya insanı kendine bağlar
Püsküllü yalanı, sihri çekilmez

Kurt ile korkutup keçi, koyunu
Çobana yedirir budur oyunu
Köyünde yaşayan sevmez köyünü
Bilmez ki kazası, şehri çekilmez

Bu koca dünyanın her yanı yama
Cahile kız gibi görünür tama
Her kula nikâhlı evdeştir ama
Başlığı, çeyizi, mihri çekilmez

Her gelen şansını dener durmadan
Herkesi kumarda yener durmadan
Bu çarkıfelektir, döner durmadan
Süleyman olsan da mührü çekilmez

Havuroğlu, dünya gurbet bilirsin
Göçtüğümüz yerden berbat bilirsin
Son gelen badeyi şerbet bilirsin
İç yoksa dünyanın zehri çekilmez

Kenan Çarboğa

Çelişki

Gölgeler gizledi güneşi bazen
Kuşlukta karanlık yaktı mumları
Yıllarca boşluğun üstünde gezen
Bir boşluk tüketti bütün demleri

Ummanlar içinden pamuk gemiler
Beyaz matemlerle ateş taşıdı
Utangaç mescitler, mahzun camiler
Titrek dualardan pişman üşüdü

Çalemler kırıldı adalet için
Üç ayak umutlar yere devrildi
Ve hakim konuştu "inanmak suçun"
Tüm gözler hak için Hakk'a çevrildi

Damlalar semaya yağdı her defa
Yağmurlar susadı, toprak ağladı
Nehirler, yıldızlar geldi bir safa
Sahipsiz bulutlar bayrak bağladı

Hacizli beyinler ram etti neye?
Namaz bitişinde ruhum çalındı
Sevgiler küflendi, rağbet yok diye
Yıllarca dinmeyen ahım delindi.

Sonunda boynuma astım sebebi
Sorular usandı sonu ararken
Sarıldım koynuma bastım sebebi
Gerçeğin saçını gönlüm tararken

Kenan Çarboğa

Çıglık

Aramıza girdi ağyar
Aramızı araladın
Dolaştırdın diyar diyar
Parça parça paraladın

Çekemezken ham yükünü
Hasretinin sam yükünü
Cem eyledin gam yükünü
Ardım sıra sıraladın

Her acıma "Devre!" derken
Derdi derde devrederken
Zulmederken, çevrederken
Ne durdun ne duraladın

Yere soktun sözümü de
Özge ettin özümü de
Kardan beyaz yüzümü de
Bahtım gibi karaladın

Bir akılsız baş misali
Yardan düşen şaş misali
Avucunda taş misali
Dağdan dağa küreledin

Aza ettin ezaları
Ahım aştı fezaları
Her cinneti, cezaları
Canıma mı kiraladın?

Yansam bile is etmezdim
Yenilmezdim, pes etmezdim
Öldürsen de ses etmezdim
Yâr yaramdan yaraladın

Kenan Çarboğa

Çıkarım

Fitne ahir zamanda
Hacı, hocadan çıkar
Dağ kaybolur dumanda
Duman yüceden çıkar

Oldukça böyle tutum
Kopar kemiğim, etim
Soyguna çıksa yetim
Ay ilk geceden çıkar

İbrahim Hakkı dese
Kulak versek bu sese
Hileyi sever köse
Hile cüceden çıkar

Gaflet kulu kör eden
Yol olur bir kereden
Deniz doğar dereden
Cümle heceden çıkar

Sözden hisse alınca
Manadan söz kalınca
Hırsız evden olunca
Öküz bacadan çıkar

Kenan Çarboğa

Çıkarsa

Ne yapsın bu millet, bir iğdiş erden
Bir çocuk beklerken yedi çıkarsa
Elbette başını kaldırmaz yerden
Bey sandığı geda, gidi çıkarsa

Zalimin elinde kalınca naçar
Her zulme, zulmete kapılar açar
Mülk temelden batır, adalet kaçır
Haksızın ardında kadı çıkarsa

Umutlar bağlayıp talih kuşuna
Günleri yitirir boşu boşuna
Yıkılır dünyası, çöker başına
Kaplanın postundan kedi çıkarsa

Kullar yolsuzlukla yola gelir mi?
Düşünen beyinler ibret alır mı?
Kanuna, nizama güven kalır mı!
Adil bilinenler adı çıkarsa

Devşirme, vicdanda hile uyutur
Hepimizi bile bile uyutur
Devlet haramiyi elde büyütür
Gaflet ihanete dadı çıkarsa

Havuroğlu, bu hâl payidar olmaz
Yiğitler öcünü mahşere salmaz
Yok olur pislikler, zerresi kalmaz
Göge Ergenekon odu çıkarsa

Kenan Çarboğa

Çıkla Sen

Bir gökçek kızım var gülden narince
Gülüşü, bakışı, yüzü çıkla sen
Bana hak verirsin onu görünce
Edası, sedası, sözü çıkla sen

İncedir, yok yere küser, barışmaz
Geç kalsam yüzünü asar, barışmaz
Buluttan nem kapar, susar, barışmaz
İnadım inattır, nazı çıkla sen

Bu nasıl benzerlik, bu nasıl işmiş?
Belki de hayalmiş, belki de düşmüş
Sanırsın hık deyip burnundan düşmüş
Gelip de bir görsen "cazı" çıkla sen

Dışı neyse onun içi de aynı
Kırdığı, döktüğü suçu da aynı
Kaşları da aynı, saçı da aynı
Gülünce gamzesi, gözü çıkla sen

O hekim olunca hastası oldum
Yakılan türkümün bestesi oldum
Ben, belik örmenin ustası oldum
Örgüsü, buklesi, düzü çıkla sen

Resmine bakmama lüzum yok artık
Hicrine, kahrına sözüm yok artık
Özge şey kalmadı, özüm yok artık
Özlemi öldüren özü çıkla sen

Çıkla: Bütünüyle, tamamen
Cazı: Cadı

Kenan Çarboğa

Çıkmıyorsun Aklımdan

Sen gidince ben de benden vazgeçtim
Derdî nazlım çıkmıyorsun aklımdan
Unutmaya yemin ettim, ant içtim
Gül benizlim çıkmıyorsun aklımdan

Gönül ile kesim kesmişim önce
Böylelikle her şey bitmişti bence
Teyemmüm bozuldu suyu görünce
Bengi gözlüm çıkmıyorsun aklımdan

Kar olup da yağdığında saçıma
Damla damla sen döküldün içime
Sebep sensin vebalime, suçuma
Saklım gizlim çıkmıyorsun aklımdan

Ulu Tanrı günahımı affede
Ne sultanlık talep ettim taht ne de
Sümme hâşâ, her rükûda, secdede
Umay yüzlüm çıkmıyorsun aklımdan

Günler geçti, aylar geçti, yıl oldu
Sen gelmedin sinem, özüm kül oldu
Aklım, gönlüm hayalinde kayboldu
Şirin sözlüm çıkmıyorsun aklımdan

Kenan Çarboğa

Çırpınma

Ey gönül!
Gamlanma, küsme,
Dertlenme; dert içinde çırpınmaktan
Umut kesme.
Bu çırpınma kurtuluşun başıdır.
Unutma, ey gönlüm unutma!
Kuşları uçuran çırpınışıdır!

Kenan Çarboğa

Çile Türküsü

Sebepsiz acılar geldi üstüme
Bu gece dertliyim bu gece garip
Hüzün askerini saldı üstüme
Bu gece dertliyim bu gece garip

Her anı maziye götürdü beni
Mazinin içinde yitirdi beni
İşte bu anılar bitirdi beni
Bu gece dertliyim bu gece garip

Baktığım resimler onu söyledi
Tanıdık isimler onu söyledi
Takvimde mevsimler onu söyledi
Bu gece dertliyim bu gece garip

Sonunda elimde inadım kaldı
Ellerim koynumda muradım kaldı
Ölümlle aramda bir adım kaldı
Bu gece dertliyim bu gece garip

Kenan Çarboğa

Çizgi

Baş koyduğum kutlu yoldan
Gayrıya ayak basmazam
Cilasun gönlümden başka
Kimseye kulak asmazam

Yâr ömrümü yara çekse
Gözleriyle nara çekse
Bin ordu karşıma çıksa
Birinden korkup puzmazam

İçimde haykıran sesi
Susturamaz âlim, asi
Eserken yârin nefesi
Kasırga olsam esmezem

Ben aşkı tavaf eylerim
Aşksız âlemi neylerim
Şairim, hakkı söylerim
Haksıza karşı susmazam

Kenan Çarboğa

Çocukça Nasihat

Ey çocuk sabret!
Belki gökyüzünde bir Güneş olamayabilirsin
Fakat yerini ararsan yılmadan
Mesela Ay olabilirsin karanlıkta
Yahut yolunu kaybedene Kutup Yıldızı...

Deniz olman,
Okyanus olman imkânsız belki
Bir çölde pınar olabilmen ihtimal dâhilinde
Kurumuş dudaklara hayat veren,
Yanan yürekleri soğutan,
Arı duru bir pınar...

Bir çınar ağacı
Bir servi olmasan bile
Alıç olabilirsin bir dağ başında
Dallarına kuşların yuva yaptığı,
Duldasına tavşanların sığındığı,
Dağ başında allı morlu bir alıç...

Bir peri,
Bir dev olamazsın ama
Yürür yüreğinde sonsuz hayaller
İçinde dünyayı değiştirme isteği
O yüzden çocuk
Önce değiştir kendini
Kendince değişsin dünya...

Kenan Çarboğa

Çocuklar Çiçek Açtı

Boşluk içinde bir an
Geçerken böyle zaman
Daha güneş doğmadan

Bir ışık geldi, geçti
Çocuklar çiçek açtı

Sanki sihirli eldi
Bilinmez yerden geldi
Ah, ne kadar güzeldi

Etrafa neşe saçtı
Çocuklar çiçek açtı

Bahar dedim yaz dedim
Kutlu bir avaz dedim
Bir türlü çözemedim

Konmadı dala, uçtu
Çocuklar çiçek açtı

Esiyordu serince
Derinlerden derince
Geldiğini görünce

Cehalet korktu, kaçtı
Çocuklar çiçek açtı

Uğradığı her yerden
Sevgiler taşıtı birden
Tertemiz gönüllerden

Göğe ay, yıldız seçti
Çocuklar çiçek açtı

Bilmiyorken ben beni
Ne geçmişi ne günü
Anladım öğretmeni

Anlatması pek güçtü
Çocuklar çiçek açtı

"Bu çaba bu aşk niçin? "
Diyordum için için
Mutlu yarınlar için

Öğretmen kucak açtı
Çocuklar çiçek açtı

Kenan Çarboğa

Çocukluğum Geri Dön

Neredeyse duy beni,
Çocukluğum geri dön!
Kundağına koy beni
Çocukluğum geri dön!

Sen gideli kırgınım
Senelere dargınım
Uzağına sürgünüm
Çocukluğum geri dön!

Sen gideli yurdundan
Çok ağladım derdinden
Koyun, kuzu ardından
Çocukluğum geri dön!

Beşiğinde bey idin
Ne de çabuk büyüdün
Harmanda mı uyudun?
Çocukluğum geri dön!

Karasını aklayan
Yarasını saklayan
Damda hedik bekleyen
Çocukluğum geri dön!

Uzak durup nazlanma
Şımarma hiç, sızlanma
Şobelemem, gizlenme
Çocukluğum geri dön!

Deme yakın, ırak gel!
Her mevsimim kurak, gel!
Çocukluğu bırak, gel!
Çocukluğum geri dön!

Kenan Çarboğa

Çoğaldı

Adalet kayboldu, asalet gitti.
İffet ağacını yıkan çoğaldı.
Modern moda geldi, zarafet bitti.
Edebi çarımhta yakan çoğaldı.

Kimisi çalıştı, kimisi yattı.
Kimisi olmayan malını sattı.
Kimisine ise rahatlık battı.
Erkeklikten böyle bıkan çoğaldı.

Utanmadan Hak dinine dört deyip.
Halkımıza Çerkez deyip, Kürt deyip.
Türkiye'yi bölmek bize şart deyip.
Mehmetçiğe kurşun sıkan çoğaldı.

Kötüye alıştık, iyi görmedik.
Rahatlıktan başka neyi görmedik?
Gurbette yaşadık, köyü görmedik.
Çalışmaktan canı çıkan çoğaldı.

Hâl değil kardeşim bizim hâlimiz.
Yanmışız da görünmüyor külümüz.
Hiç artmadı azaldı bak gülümüz.
Gülşen talan oldu diken çoğaldı.

Kenan Çarboğa

Çok Ağlarsın

Yüreğimden yâr adını
Sildiğimde çok ağlarsın
Yüreğimin muradını
Aldığımda çok ağlarsın

Mukaddesken ülkü gibi
Her varlığın ilki gibi
Şu gönlümü yılki gibi
Saldığımda çok ağlarsın

Zarardaydım külli zarar
Fırar etti aklım fırar
Mutlulukta kavli karar
Kıldığımda çok ağlarsın

İster ağla, istersen kız
Baş döndürür sendeki hız
Tatlı sütken acı kımız
Olduğumda çok ağlarsın

Elemini yarılayıp
Sabır ile durulayıp
Gözyaşımı kurulayıp
Güldüğümde çok ağlarsın

Bilmedin aşk töresini
Yandırmadın çirasını
Sensizliğin çaresini
Bulduğumda çok ağlarsın

Kenan Çarboğa

Çok Şey... Var!

Uyan ey milletim uyan be uyan!
Koynunda hırlayan, tıslayanlar var!
Sen böyle her şeye sustuğun zaman
Şımarıp erkeklik taslayanlar var!

İşte kudurdular, azdılar yine
Yine kan bulaştı doğacak güne
Millî birliğine, bütünlüğüne
Kasteden, kin, nefret besleyenler var!

Artık duysun bizi gaflete doyan!
Hakk'a niyetlenip batıla uyan!
Bak hâlâ millete kulak tıkayan
Hainin sözünü esleyenler var!

Kim diye bunları edersen merak
Aç fitnevizyonu tam karşına bak
İthal maskesiyle ve sırtararak
Cami duvarına pisleyenler var!

Sen de biliyorsun bu malum itler!
Hamisi olmasa ödleri patlar
Dernekler, vakıflar, sinsi örgütler
Sırtını bir yere yaslayanlar var!

Bunlar var ya bunlar ruhunu satan
Devleti sömüren, halkı aldatan
Bunların umrunda değil bu vatan
Varlığına resmen toslayanlar var!

Uyan ey milletim uyan be uyan!
Koynunda hırlayan, tıslayanlar var!
Sen böyle her şeye sustuğun zaman
Şımarıp erkeklik taslayanlar var!

Kenan Çarboğa

Da Var Şiiri

Dün tezek görünce gözüm yaşardı
Seni hatırladım kılların da var
Eğer değişseydin aklım şaşardı
Demek ki değişmez halların da var

Altın semer at etmezse eşeği
Öyle ise in yukardan aşağı
Had bilmeyen ey elekçi uşağı
Daha kırılmamış nalların da var

Şiir yazmak sana biraz zor ama
Çünkü şiir atfedilir adama
Mısralarla sürüklesem idama
Cehennemden öte yolların da var

Süt vermeyen kör dananın evladı
On kocalı, dört ananın evladı
Ah nesepsiz, ah yunanın evladı
Tasından taşacak yalların da var

Sözüm batsa bir münasip yerine
Rahat dursan daha gider derine
Bu işleri bugün senin yerine
Hevesle yapacak kulların da var

Ferman sende düzen senin, çağ senin
Ekmek senin, kaymak senin, yağ senin
Yönün yoktur bak sol senin, sağ senin
Her yana uzanır dalların da var

Kenan Çarboğa

Dağıtma İşi

Cingözler ekmeği çalıp
Bönlere öğün dağıtır!
Bebeden mamayı alıp
Babaya ağın dağıtır

Harmanda ağlayan uşak
Bağlatmaz bir kolan, kuşak
Anam der: "Sıpalı eşek
Tarlada yığın dağıtır"

Bir başa bir bürük yeter
Bir yere bir erik yeter!
Bir yurda bir Yörük yeter!
Bir kurt bin sığın dağıtır

Cimriler dağın çığını
Toplayıp saklar çoğunu!
Çömertler tüm varlığını
Ölene değin dağıtır

Mirasçı bilmez gam, keder
Tilkiyle kaz, tavuk güder
Har vurup da harman eder
Yağmadan yeğin dağıtır

Er olan farkına vara
Ak yüzü olmaya kara
Yaradan, her gün kullara
Cenaze, düğün dağıtır

Kenan Çarboğa

Dağlara Çağrı

Sür atını dörtnala
Dağlara çık, dağlara!
Dev doruklar dert ala
Dağlara çık, dağlara!

Çiğdem boyun bükünce
Yerden yekin yükünce
Gönlüne gam çökünce
Dağlara çık, dağlara!

Heva ise devalar
Deva olmaz davalar
Avutmasın ovalar
Dağlara çık, dağlara!

Zaman durur, an bilmez
Kar üstünde kan bilmez
Ferman bilmez, han bilmez
Dağlara çık, dağlara!

Yiğitlerin yurdudur
Güvencidir, ardıdır
Bir yenilmez ordudur
Dağlara çık, dağlara!

Gördüğünde hilali
Odur hakkın helali
Koy, desinler "Celali!"
Dağlara çık, dağlara!

Dağlar açık dağlara!

Kenan Çarboğa

Dağların Da Yücesinde Kar Olur

Kızıma...

Gönül yurdum alev olsa ses etmem
Aşk ehlinin söylemesi ar olur
Ben ağyara teslim olmam, pes etmem
Beni yıkan Yaradan'la yâr olur

Sevda oku atıldıysa bir kere
Hilal kaşlar çatıldıysa bir kere
Gül aşkına tutulduysa bir kere
Bülbüllerin işi gücü zâr olur

Dirliğini bir olanda bulanın
Birliğini bir olanda bulanın
Varlığını bir olanda bulanın
Ezeli dâr, akıbeti dâr olur

Dertlerimin çokluğuna üzülme
Dostlarımın yokluğuna üzülme
Saçlarımın aklığınâ üzülme
Dağların da yücesinde kar olur

Kenan Çarboğa

Davet

Bütün gücün ile dosta vurana
Vurmak istiyorsan gel bu sevdaya.
O yüce ülkümüz kutlu Turan'a
Varmak istiyorsan gel bu sevdaya.

Bağlandığın paslı zincirleri kır.
Durmak bize yasak, kimse demez "dur! "
Bütün Türk-İslam'ı beraber ve bir
Görmek istiyorsan gel bu sevdaya.

Zarar verme sakın dostun başına.
Çok yaklaştık artık Türklük Çağına.
Atını çevirip Tanrı Dağı'na
Sürmek istiyorsan gel bu sevdaya.

Kılıçlar istemez gayrı kınını.
Çok özledi düşmanların kanını.
Gerekirse bu uğurda canını
Vermek istiyorsan gel bu sevdaya.

Bırakmadan Ülkümüzün peşini
Ezmeliyiz düşmanların başını.
Dünyadaki tüm pisliğin leşini
Sermek istiyorsan gel bu sevdaya.

Davete uymayan kansızmış meğer.
Bu dava yolunda ölmeye değer.
Varsa sorulacak hesabın eğer.
Sormak istiyorsan gel bu sevdaya.

Kenan Çarboğa

Dayanma Gücüm

Susuzluğa yedi gün,
Açlığa sekiz hafta,
Sensiz bir "an"a asla...

Kenan Çarboğa

Dayanmak

Yâr
Ah, yâr!
Ahım var
Her yan elem
Gönlümde bu dem
Çektiğin dağ yandı
Közüm kana boyandı
Sana vardım adım adım
Sensizlik kapıma dayandı,
Ben sensizliğe dayanamadım!

Kenan Çarboğa

Dayanmaz

Bülbül candan bir ah etse
Gülşen yanar, gül dayanmaz
Aşk elinden fizah etse
Bu feryada dil dayanmaz

Yaslı inler gönül yaslı
Dert gönülden iltimaslı
Aslı ise işin aslı
Kerem eyle, kül dayanmaz

Emlik kuzu mahzun meler
Neler gelir başa neler?
Ferhat olan dağı deler
Kudretine kol dayanmaz

Arzumanın ayla olsa
Yad elinde yayla olsa
Leyl dediğin Leyla olsa
Kays çıldırır, çöl dayanmaz

Ayak yalın yollara çık
Yak ağıtı açık açık
Menzil belli, yollar açık
Türkülere yol dayanmaz

Kenan Çarboğa

Deli Kız

Ben sana canımı armağan versem
Sakla desem saklar mısın deli kız?
Cennet bahçesinden bir gonca dersem
Kokla desem koklar mısın deli kız?

Aşğınım, sevdalınım bilesin
Gir gönlüme sen kendini bulasın
Gönül ister mahşere dek kalasın
Bekle desem bekler misin deli kız?

Yaptıkların gider gönlün gücüne
Yine de talibim bütün acına
Dertlerini dertlerimin ucuna
Ekle desem ekler misin deli kız?

Köprüm oldun geçmişimle yarınla
Kabulümsün zararınla, kârınla
Ruhumdaki tüm kirleri nurunla
Pakla desem paklar mısın deli kız?

Yaşarken yanıma gelmesen bile
Aldırmam sevdiğim çeksem de çile
Her gün mezarımı Fatiha ile
Yokla desem yoklar mısın deli kız?

Kenan Çarboğa

Deli Sorular

Destan yazdım, anlamıyor
Muhatabım alık mı ne?
Söylemiyor, dinlemiyor
Bilmiyorum lalık mı ne?

Yurt satılır "Bana ne! " der
İkaz etsem "Sana ne! " der
Köksüzlüğe "Anane! " der
Acep beyni uluk mu ne?

Çoktur halkı uyuttuğu
Çıkar için seyittiği
Kul hakkıyla büyüttüğü
Göbek midir, duluk mu ne?

Hemi cahil hemi pişkin
Pula, çula, yala düşkün
Enşe etli, gıdık şişkin
Yağdanlık mı, tuluk mu ne?

Beleş bulsa hemen çöker
Her sahibe boyun büker
Sineklenir sütü döker
Bizim inek çalık mı ne?

Havuroğlu, yazma boşa
Yazdıkların gitmez hoşa
Bu tür insan değil haşa!
Kan emici sülük mü ne?

Kenan Çarboğa

Delilerin Takvimi

Yalnızca bahar bizde mevsimler,
Günlerin tamamı bayram...
İlkbahar,
Yazbahar,
Sonbahar,
Kışbahar...
Her mevsim bahar,
Her gün bayram bize.

Kenan arboğa

Deliliğim Delilimdir

Aşk yurdunun hakanı kim,
Sultanı kim, hânı kimdir?
Bu diyarda birim, tekim
Deliliğim delilimdir

Yel kanatlı kıratım var
Yeli geçen süratim var
Bak elimde beratım var
Deliliğim delilimdir

Esrarımı bilmez dünya
Ardım sıra gelmez dünya
Umurumda olmaz dünya
Deliliğim delilimdir

Bilmem paşa, bilmem beyi
Eğilemem mal, mülk deyi
Gözüm görmez hiç kimseyi
Deliliğim delilimdir

Girdim yokluk halayına
Bakmam işin kolayına
Restim kulun alayına
Deliliğim delilimdir

Deliliğim alın teri
Miras gibi gitmez geri
Tâ doğduğum günden beri
Deliliğim delilimdir

Kenan Çarboğa

Dem Vakti

Esrik olmaz âşık meyle
Ney inlesin, tar hoş olsun!
İnayet kıl, kerem eyle
Sar sımsıkı, sar, hoş olsun!

İster gökten görkü çığır
İster başsız borkü çığır
Bir yanıkça türkü çığır
Bağrındaki har hoş olsun!

Yel incitir; yel, tenini
Tülden ince, tül tenini
Gün görmesin gül tenini
Kâr bilip de kar hoş olsun!

Yaşamadan yaşını ver
Gözündeki yaşını ver
Bir bakışa başını ver
Seni asan dar hoş olsun!

Yârden yara alsan ne gam,
Yaralanıp kalsan ne gam,
Yâr yolunda ölsen ne gam?
Yâr yaşasın, yâr hoş olsun!

Kenan Çarboğa

Demedi Deme

Bir gün bu ellerden sessiz, sedasız,
Hiç gelmemiş gibi çekip giderim
Öyle habersizce, öyle vedasız
Öyle bir başıma çıkıp giderim

Aklıma almadan tası, tarağı
Bir ederim yakın ile ırağı
Beni içten içe yakan yüreği
Yürek ateşiyle yakıp giderim

Dört mevsim, dört duvar, yağmurda, siste
Gözlerim yollarda, kulağım seste
Hayali, gerçeği koyup üst üste
Hepsine bir kibrit çakıp giderim

Bir daha nazını çekmem mazinin
Önünde eğilip çökmem mazinin
Gözünün yaşına bakmam mazinin
Alnına bir kurşun sıkıp giderim

Nihayet bir hısmım bin hasmım kalır
Gözlerde çivili son resmim kalır
Geride ne ismim ne cismim kalır
Gölgemi peşime takıp giderim

Kenan Çarboğa

Demli Sevda

Demli bir sevdaydı bizimkisi
Sen açmak istedin
Ben kimseye açmadım

Kenan Çarboğa

Deneme

Bana yar deme.
Yarim var deme.

Seni sellere attım.
Aşkı yellere sattım.

Gece gündüz yorulmadan,
Anılara sarılmadan,

Unutup teselli bulmak istedim.
Huzurun koynunda ölmek istedim.

Sensizliğin yurduna gönülsüz girdi gönül.
İşte böyle Mecnunlar tahtına vardı gönül.

Ne saray var, ne bir çadır her bir yanı tarumar,
Bir divane başköşede, başında da dört duvar.

Belli sevda kuşatmış, işgal etmiş her yanı,
Kedere teslim etmiş kurtuluş arayanı.

Çemberden çıkmaya gücüm yetmedi.
Tükenmez azabım baktım bitmedi.

Anladım sonum gelmekte.
Tek çare yağlı ilmekte.

Gel artık gel sen ölüm.
O yardan gelsen ölüm.

Ona yar deme.
Yarim var deme.

Kenan Çarboğa

Deprem Sonrası Dua

Kan uykulu gözlerle karanlığa uyandık
Zelzelenin zulmüyle semayı sardı ahım
Bizler sana inanan, buyruğuna uyandık
Senden gayrı sözümüz, virdimiz yok Allah'ım!

Tövbe olsun kalbini zerre kadar kırdıysak
Suçumuzu affeyle insafını yorduysak
Biz ki senin emrinde hazır kıta orduysak
Bundan başka erimiz, ordumuz yok Allah'ım!

Şımardıysa nefsimiz savaşıarak yenelim
Senin merhametine, rahmetine sinelim
Sen bize sırt döndüysen biz kime güvenelim?
Senden başka hamimiz, ardımız yok Allah'ım!

Sana açık elleri kırıp da çolak etme
Gönülleri yaralı, gözleri sulak etme
Namertlere kızıp da bizleri helak etme
Sana asi olacak merdimiz yok Allah'ım!

Görklü Çalap, Hak Çalap duy gönlümün sesini
Bir anda hayra çevir milletin çilesini
Sen koru Türkiye'mi, Türk'ün son kalesini
Bundan başka ilimiz, yurdumuz yok Allah'ım!

Kenan Çarboğa

Dert Değildi

Yemin olsun güne, aya
Şair olmak şart değildi
Beribenzer bir sevdaya
Tutulsaydım dert değildi

Yara aldım yara birden
Yâr yaramı sara birden
İbrahim'ce kora birden
Atılsaydım dert değildi

Ulaşınca can canına
Çan gelirdi her yanına
Aşıkların kervanına
Katılsaydım dert değildi

Üzülmezdim çile diye
Hayat oyun, hile diye
Pazarlarda köle diye
Satılsaydım dert değildi

Şair olmak şart değildi
Yemin olsun güne, aya
Tutulsaydım dert değildi
Beribenzer bir sevdaya

Kenan Çarboğa

Destan Çağı

Türkoğlu, umut sende
Gel, çıkar pıstan çağı
Bozkurtça ünlesen de
Kurtarsan yastan çağı

Çıkagel tek adınla
Çoklardan çok adınla
Yıkılsın tokadınla
Muz çağı, bostan çağı

Adiler adı versin
Kul, köçek, gidi versin
Tamuya gidiversin
Zennenin fistan çağı

Sırtlanlar sırtaracak
Karşında zırtacak
Kılıcın kurtaracak
Şu kirden, pastan çağı

Türkünle, tören ile
Mühür vur Turan ile
Uyandır naran ile
Esrimiş mestan çağı

İlham al bengi taştan
Tarihin dengi taştan
Yeniden, yeni baştan
Yazılsın Destan Çağı

Kenan Çarboğa

Deva

Dizim kanasa,
Elim sıyrılsa,
Başım ağrısa
Öpmen yeterdi

Yıllar var ki yüreğim sizler
Ne ilaç kâr eder
Ne hekim
Oysa bir kez öpsen geçerdi

Kenan Çarboğa

Devlet Baba Emrindeyiz

Ey yolbaşım, Türkmen Ata,
Devlet Baba emrindeyiz!
Evlatların hazır kıta
Devlet Baba emrindeyiz!

Bizler bozkurt uranıyla
Yüreginde Kur'an'ıyla
Ülküsüyle, Turan'ıyla
Devlet Baba emrindeyiz!

Hakan sensin, çeri biziz
Cenk yerinin eri biziz
Gök yeleli börü biziz
Devlet Baba emrindeyiz!

Dağlar yakan çıramız var
Türklük adlı çaremiz var
Dokuz Işık, töremiz var
Devlet Baba emrindeyiz!

İşkenceden yakınmadan
Hiçbir güçten çekinmeden
Canımızı sakınmadan
Devlet Baba emrindeyiz!

Oğuz Kağan atan diye
Gök tuğunu tutan diye
Bayrak, millet, vatan diye
Devlet Baba emrindeyiz!

Havuroğlu, kulak seste
Saklı durmaz can kafeste
Son neferde, son nefeste
Devlet Baba emrindeyiz!

Kenan Çarboğa

Devrin Adamları

Her fırsatta ardım sıra ürüyen
İtler bugün bozkurt olma derdinde
İkbâl için kuyruğunu sürüyen
İstikbâlde paye bulma derdinde

“Türkçü!” diye beni taşa tutanlar
Şiirime, destanıma çatanlar
Şerefini bir dolara satanlar
Şerefsizce öne gelme derdinde

Bıyık saldı benim gibi bazısı
Kurt olmadı kapıkulu tazısı
Soysuz sopsuz, mazisi yok mazisi!
Uyanıklar mazi çalma derdinde

Şeyhe gidip eteğini öpen puşt!
İhaleyi, ganimeti kapan puşt!
Şeyh bitince aksi yöne sapan puşt!
Menfaate olta salma derdinde

Fırıldak ki her devirde dönüyor
İbreleri döne döne yanıyor
İbneliği bunlar moda sanıyor
Su akarken bunlar dolma derdinde

Tek dertleri koltuktaki etleri
Koltuksuzluk cıbil eder itleri
Bu düzenin keneleri, bitleri
Sırtımızda baki kalma derdinde

Havuroğlu, sen yolunda dik yürü
Nemrutları, Şeddatları yık, yürü
Gök bayrağı al eline, çık yürü
Yiğitler ki Kızılelma derdinde

Kenan Çarboğa

Deyyus

Biz onu milletçe bildik bileli
Kızıyor, ağlıyor, zırlıyor deyyus!
Belli ki mazisiz, soyu şüpheli
Nerede Türk görse hırlıyor deyyus!

İlk başta Müslüman sanmıştık onu
Velâkin hiç öyle olmadı sonu
Oynadığı misyonerlik oyunu
İslâm'ı diliyle kirliyor deyyus!

Hahamla, papazla girip kol kola
Diyalog diyerek düştü bir yola
Kuran'ı, sünneti bilmez budala
Kâfirler nezdinde parlıyor deyyus!

Eğer ki hamisi yanında ise
Ya havra onarır yahut kilise
Mesela birisi "fırlama" dese
Üstüne alınıp fırlıyor deyyus!

Vaftizde bakınca suyun tadına
Erişmek istedi her muradına
İsa Mesih, kutsal mehdi adına
Epeyce koşuyor, terliyor deyyus!

Meydanda kürsüyü geçirse ele
Ne vaatler verir yeminler ile
Yaptığı bir iş yok, yalan hergele!
Yağmasa da bol bol gürlüyor deyyus!

Şaşırp sonunda kendi safını
Kaybetti vicdanı ve insafını
Arkadaş eyledi yal eşrafını
Döneği, haini derliyor deyyus!

Sayesinde hayâsızlık hız aldı
Töreler bozuldu, görgü azaldı
Son demdeyiz çıldırmaya az kaldı
Sabrın sınırını zorluyor deyyus!

21.03.2000

Kenan Çarboğa

Dilek

Gönlümden geçeni bir duyabilsen,
Anlarsın ahvalim zor ela gözlüm.
Duyup da gönlüme bir uyabilsen,
Çözülür muamma, sır ela gözlüm

Kıskanırım, cemalini saklarım.
Uğrun, uğrun hayalini koklarım.
Bil ki mahşere dek seni beklerim,
Yeter ki bir ümit ver ela gözlüm

Ümit versen, Kafdağı'nı aşardım.
Sensizlikten, sonsuzluğa koşardım.
Bir kere sorsaydın, bin yıl yaşardım.
İnsaf et, öldürme sar ela gözlüm.

İster Mecnun diye sal çöllerine,
İster deli diye gül hallerine,
İster 'yarım' diye al kollarına,
İster hain diye vur ela gözlüm

Düşündüm dün gece düşümde gördüm.
Bağından açmamış gülleri derdim.
Seninle vuslata, murada erdim.
Ne olur hayıra yor ela gözlüm

Kenan Çarboğa

Dilime Nasihat

Çok sözün var, var ama...
Dost sekiz, düşman dokuz!
İsyana yer arama
Dost sekiz, düşman dokuz!

Biliyorum işin zor
Yor hışmını, biraz yor
Küfretsen de olmuyor
Dost sekiz, düşman dokuz!

Esrik olsa da başın
Dinmese de gözyaşın
Dayansın sabır taşın
Dost sekiz, düşman dokuz!

Elin çeri çöpünü
Külahını, küpünü
Karıştırma topunu...
Dost sekiz, düşman dokuz!

Yuvama bile bile
Kim geldi gele gele?
Sık dişini, dur hele
Dost sekiz, düşman dokuz!

İçerde hain, çarşı
Türerken çeşit çeşit
Sükût eyle, söz işit
Dost sekiz, düşman dokuz!

Mahzun kalırken tuğum
Yuğum yapılır, yuğum
Gör ki boğaz kırk boğum
Dost sekiz, düşman dokuz!

"Kara gündür, gider!" de
"Kardeş olmaz keder!" de
"La havle!" çek, "Kader!" de
Dost sekiz, düşman dokuz!

Ey dilim, yiğit dilim
Öfkeni öğüt dilim
Dinlersen öğüt dilim
Dost sekiz, düşman dokuz!

Kenan Çarboğa

Dinelen Hüzün

Eprimiş bir hüzün dinelmiş yüzümde
Olabildiğince telaşsız, bıçkın
Meydan okurcasına geçen zamana
Bozkırda bir alıç misali dinelmiş bir başına
Ki hüzün sevdamin iskeletidir

Hüznümün önünde sıralanır geçit törenleri
Taşkalak edilmiş kadınlar geçer günahkâr gözlerin refakatinde
İplere üfleyenler, boynunu ipe verenler
Kabala'nın ve Havas'ın heveslileri
Geçer, geçmez dediklerimiz

Bir bebek bohçası, bir ölü soykası
Işkın verme telaşında yüzümde yüzükoyun
Oysaki unutmuşum umutların konduğu yeri
Oysaki diri diri...
Kim yerse yesin helvadan putları
Puttan helvaları
Ben kızgın çöllerde çiçeklenen kız çocuklarını ararım

Yüzümde dinelen eprimiş hüzün
Suçsuz ise atsın ilk taşı var gücüyle
Elleri sırtlanmasın yetmiş taşın yükünü
Alıç gibi öylece bir başına dinelsin
Ve taşkalak edilen masum kadınlar
Kanına girilenler
Urgana verilenler
Kızgın çöllerde çiçeklenen kızlarım
Beni hüznün duldasında arasın

Kenan Çarboğa

Dinsiz Diyene

Türk'e "Dinsiz!" diyen kansız mahlukat
Sözlerin her halattan, suçtan ötede
Belli ki haddini aşmışsın kat kat
Bu hesap sorulur oçten ötede

Ey soysuz torunu soysuz dedenin
Kanında gizlidir kuduz nedenin
Hakk'ın ordusuna küfür edenin
Babası elbette üçten ötede

Türk'ün buyruğunda Türk'e saldırır
Kendini kaybeder, azar, çıldırır
Beyanı bizlere şunu bildirir:
Beyanın sahibi piçten ötede

Havuroğlu, Türk'ü yeren köpeğin
Yal için tasmaya giren köpeğin
Övülmüş millete üren köpeğin
Başı uzak durmaz kıçtan ötede

Kenan Çarboğa

Diyarbakır

Sur üstünden bir akşam seyreyledim sessizce
Sanki koca ülkenin kalkanı Diyarbakır
Aralandı habersiz ruhumdaki bilmece
Gizlemek mümkün değil sevdanı Diyarbakır

Öyle temiz bir aşk ki gökteki kardan beyaz
Dilim çaresiz kalır, diyecek söz bulamaz
Dede Korkut kopuzu çalıp, söylese biraz
Anlaşılır gönlümün destanı Diyarbakır

Halife Ömer ile tanışmıştık bir ara
Orda görüp sevmiştim, ondandı bunca yara
Kavuşmasak vallahi götürürdü mezara
Kanayan yüreğimin dermanı Diyarbakır

Sağda Kırmanç Türkleri, solda Kayı erleri
Arkasında İslam'ın mübarek tekbirleri
Bunlar Türk'ün korkusuz, gözüpek neferleri
Uğruna kefen giydi sultanı Diyarbakır

Malazgirt kapısından girdiğimiz ilk anda
Yönümüzü çevirdik sana aynı zamanda
Tükenmez bir hevesle göründün Alparslan'da
Selçuklu'nun kırılmaz fidanı Diyarbakır

Ayrılacak da kimi gün bağlanmadın ellere
Osmanlı'yı işledin tertemiz hayallere
Uğruna sefer kıldı yüzbinleri yollara
Yavuz Sultan Selim'in fermanı Diyarbakır

Dört yandan kuşatıldık, o günleri gördün sen
Türkiye olmak için engelleri kırdın sen
Sancağa kan gerekti fazlasını verdin sen
Bayrağımın hilâli, al kanı Diyarbakır

Ankara'da birinin eline diken batsa
Senin yüreğin yanar parmağını kanatsa
Ben buna sevda dedim, eğer bu bir muratsa
Yurdumun her karışı, her yanı Diyarbakır

Batının yallarıyla palazlanan zağarlar
Fırsat bulsa ilk önce babasını boğarlar
Mahzun Filistin gibi evimizden kovarlar
Çakallar boş bulursa meydanı Diyarbakır

Telafer'de kudurdu, görüyorsun vahşeti
Hepsi gözbebeğimiz, ecdadın emaneti
Kerkük'teki olanlar soykırım işareti
Kabarıyor ruhumun ayrıntı Diyarbakır

Nemrut'un veletleri aşkımıza kin güder
Bizi ayırmak için arzı seferber eder

İbrahim torunuyuz anlamıyor derbeder
Türklüğün ve İslam'ın vatani Diyarbakır

Kenan Çarboğa

Diyemem

Ey aşkımdan habersiz yâr
Yüregimde ateş kaynar
Desem yer yerinden oynar
Diyemem ki!

Kafa tutarım acuna
Eyvallah etmem gücüne
Gelir dilimin ucuna
Diyemem ki!

Çekerim derdi çetinden
Kemik ayrılır etinden
Ölsem bile hasretinden
Diyemem ki!

Geçse de fırsat elime
Fırsatı vermem dilime
Tamamı iki kelime
Diyemem ki!

Onca destan yazarım da
Orduları bozarım da
Otlar bitse mezarımda
Diyemem ki!

Ferman etse Sultan Selim
Parçalasa dilim dilim
Lâl olur, tutulur dilim
Diyemem ki!

Kenan Çarboğa

Diyor Ki

Ŗu başların irisi
Günü nü gün ediyor
Bir saray soytarısı
Dört diyor, dokuz diyor

Ne kökü ne aslı var
Karmakarış nesli var
Kediye, kaza: davar
Deveye öküz diyor

Kurban olsa danası
On pay satar anası
İmeceli zinesi:
"Ŗeytanla ikiz" diyor

Terazi, mühür onda
Puştluksa mahir onda
Doğrulukta en sonda
Yalana sakız diyor

İnkâr eder dününü
Tez değişir gönünü
Sorsan hesap gününü
"Orada yokuz!" diyor

Söylesem sözden almaz
Gittiği yoldan kalmaz
Ŗekte hakikat olmaz
"Hak söze tokuz" diyor

Kenan Çarboğa

Doğu Türkistan'a Azatlık Muştusu

Bu bahar ilk cemre Türk yurtlarına
Düşsün, azat olsun Doğu Türkistan
Buyruklar salınsın bozkurtlarına
Koşsun, azat olsun Doğu Türkistan

Yakup Han, Nözügüm, Alihan Töre
Yine Osman Batur sancağı gere
Seddine saklanan kızıl kefere
Şaşsın, azat olsun Doğu Türkistan

Yeniden yaşatsın destan çağını
Yüceltsin Kaşgar'da han otağını
Altay'ı, Pamir'i, Tanrı Dağı'nı
Aşsın, azat olsun Doğu Türkistan

Nevruzlar boy versin Taklamakan'da
Görsün gök bayrağı göğe bakanda
Türkçe bir narayla şimşek çakanda
Coşsun, azat olsun Doğu Türkistan

Aksu, Yarkent, Gulca, Urumçi, İli
Açılsın Asya'nın yüreği, dili
Bağraş, Kanas, Sayram, Ulungur Gölü
Taşsın, azat olsun Doğu Türkistan

Kürşad'ın muradı budur biline
Ya artık gök çöke ya yer deline
Bir mezar zincire, bir mezar Çin'e
Eşsin, azat olsun Doğu Türkistan

Kenan Çarboğa

Dost Dağlara

Dik başımız pek tekin,
Yurt olmuş kara dağlar!
Başımız ak velakin,
Bahtımız kara dağlar!

Ne yanar ne üşürüz
Bir gül ile ışırlız
Sinemizde taşırız
Yâr için yara dağlar!

Esse seher yeliyle
Teleğiyle, teliyle
Yâr isterse eliyle
Sinemi yara dağlar!

İzlerinde al kan var
Sözlerinde kalkan var
Gözlerinde volkan var
Düşürür nâra dağlar!

Bu deliye us gönder
Tipi, boran, pus gönder
Sen sesime ses gönder
Çekince nara dağlar!

Kenan Çarboğa

Dost Doğru Ol

Gel, gönlüme bağdaş kur
Dost, doğru ol; dosdoğru...
Eğrilikten uzak dur
Dost, doğru ol; dosdoğru...

"Dünya" deyip dağılma
Yad yanına yığılma
Kırıl ama eğilme
Dost, doğru ol; dosdoğru...

Yürü yoldan yok gibi
Yokluğundan çok gibi
Mızrak gibi, ok gibi
Dost, doğru ol; dosdoğru...

Sırt dayama yorgana
Ne yorgan ne kurgana
Gitsen bile urgana
Dost, doğru ol; dosdoğru...

Makam derdi, mal derdi
Bilmem kime ne verdi?
Yoldaş etme namerdi
Dost, doğru ol; dosdoğru...

Er olana ırak yok
Yorulacak yürek yok
Yamulmaya gerek yok
Dost, doğru ol; dosdoğru...

Tek başına kalsan da
Kurşunlara gelsen de
Vurulsan da ölsen de
Dost, doğru ol; dosdoğru

Kenan Çarboğa

Dört Melek

Dört büyük melek vardır
Dördünün ayrı yeri
Hepsinin birbirinden
Farklıdır görevleri

Cebrail; bir elçidir
Allah'tan peygambere
Aldığı her ayeti,
Her emri haber vere

Mikail; sorumludur
Doğa olaylarından
Rüzgârın esmesinden
Yağmurundan, karından

Hem kıyamet gününde
Hem tekrar dirilirken
İsrafil Sûr'a üfler
Kâinat dürülürken

Ömrü sona erenin
Canını almak işi
Azrail'le ölümü
Tadacaktır her kişi

Kenan Çarboğa

Dua

Kadir Mevla'm sen bilirsin sen bizi
Yetim malı yiyenlerden eyleme
Şaşırırsak nasip etme gündüzü
Kör nefesine uyanlardan eyleme

Bilirim ki sırat cennetten önce
Kılıçtan da keskin kıldan da ince
Onun için fırsat ele geçince
Devletini soyanlardan eyleme

Eğer alnımıza çalınırsa kir
Gönder gazabını, yüzüme tükür
Kurt doğanlar kurt ölüyor çok şükür
Yal kabından doyanlardan eyleme

Yiğitlik, insanlık, adamlık bence
Belli olur bir çıkmaza girince
Mesela uğraşta zoru görünce
Kuyruk kısıp, tüyenlerden eyleme

Geçse de muhannet, gam denizinden
Erkek olan yürür aynı izinden
İstikbal, şan, şöhret, para yüzünden
Davasından cayanlardan eyleme

İster gerçek olsun isterse şaka
Cahil sözü balyoz vurur ahlâka
"Siyasette, ticarete mutlaka
Yalan lazım" diyenlerden eyleme

Kimi gün geç kaldık kimi gün erken
Treni kaçırdık vakit var derken
Zalimler Venüs'e, Mars'a giderken
Yerlerinde sayanlardan eyleme

Yüce kitap bakın neler söylüyor;
"Hak gelince batıl zaildir" diyor
İğdiş ümmet kime hizmet ediyor?
Papaz donu giyenlerden eyleme

Nuru denk sayarsa biri dışkıyla
İmanını tez yitirir kuşkuyla
Niyetlenip güya Kuran aşkıyla!
Vatikan'a uyanlardan eyleme

Neyse bir insanın fikri, niyeti
O olur elbette meşguliyeti
Toprak için toprak olan milleti
Kul yerine koyanlardan eyleme

Türkoğluyum ne mutlu ki Türküm ben
Tanrı Dağ'dan Hira Nur'a bir beden

“Vatan aşkı imandan” der emreden
Yurduna kin duyanlardan eyleme

Kabul eyle bu duamı kabul et
Dergâhında her duadan makbul et
Döner isek bizi boşsun kıyamet
Sağa, sola kayanlardan eyleme

Kenan Çarboğa

Dua Dilinde

Yerin, göğün tek Hân'ı
Kalpler senle gark olsun
Yine bütün cihanı
Aydınlatan şark olsun

Doğsun börü Altay'da
Erin yeri Altay'da
Kurttan çeri Altay'da
Kağanıyla kırk olsun

Başlayınca sorgumuz
Dağıtılsın yargımız
Kılıcımız, kargımız
Kavlimizce berk olsun

Ordun biziz, ordu biz
Mazlumların ardı biz
Namus bildik yurdu biz
Sevmeyenler terk olsun

Türk'ü görmez şaş olan
Yürekleri taş olan
Türk eline baş olan
Olacaksa Türk olsun!

Kenan Çarboğa

Dua II

Ulu Tanrı'm biz yalnız sana secde ederiz
Sana layık olmayan başımızı dik etme

Senden başka birine eğilip bükülürsek
Göğe uçur başları, omuzlara yük etme

Gönlümüzle bağlıyız gönderdiğin nebiye
Ona ümmet olmazsak günümüzü ak etme

Elimizde Kur'an'la Turan'ı arzularız
Nizam-ı âlem için yolumuzu çok etme

Urumçi'den Bosna'ya, Kırım'dan Mısır'a dek
Bir et cümle elleri, gazabınla yok etme

Zalimlerden zulmünü biz soralım dünyada
Eğer adil olmazsak cennetinde pak etme

Yeryüzünde askerin olmakla bahtiyarız
Hüküm ancak senindir, haksızları hak etme

Verdiğin her nimete şükür ettik bin kere
Nurun ile aç bırak narın ile tok etme

Görklü Tanrı'm sen koru Oğuz'un erlerini
Çoğumuzu azaltma, azımızı tüketme

Kenan Çarboğa

Durum

Türk Milleti dön kendine
Kalk yerinden yekin artık
Sahip çık da ilk andına
Yağdır öze çakın artık

Nerde dostun, nerde düşman?
Sürür seni derde düşman
Olduğun her yerde düşman
Etrafına bakın artık

Ya çapulcu ya serseri
Köşeyi tutmuş ekseri
Memleketin hiçbir yeri
Tekin değil tekin artık

Hakka sürgün, hakka Fizan
Ne kanun var ne çiftbozan
Her yan firez, her yan hozan
Bitmez göcek, ekin artık

Usta yaptı aha bayak
Sazdan hezen, saptan dayak
Akıncılar yalınayak
Pula eder akın artık

Havuroğlu, söz kederse
Kurtları koyun güderse
Gidişat böyle giderse
Kıyamet çok yakın artık

Kenan Çarboğa

Duygularım Deprem Yeri

Bu nasıl felaket, bu nasıl acı?
Tek kelam etmekten utanıyorum
Böyle bir acının var mı ilacı?
Kalemi tutmaktan utanıyorum

Yıkımı görünce kanım çekildi
İflahım kesildi, kalbim söküldü
Lokmamın içine alev döküldü
Lokmayı yutmaktan utanıyorum

Virane yerlerde nabzım atmıyor
Bitmiyor azabım, derdim bitmiyor
Ayağım kalkmıyor, dizim tutmuyor
Ben adım atmaktan utanıyorum

Oğlunun başında ağlar bir baba
Ağlarken kalpleri dağlar bir baba
Yanına yaklaşısam ne der acaba?
Yanına gitmekten utanıyorum

Umuda kalkanlar derde yatarken
Açıkta, ayazda, karda yatarken
Çocuklar enkazda, yerde yatarken
Yatakta yatmaktan utanıyorum

Facia, felaket ara ver bize...
Doğrulup kalkmaya süre ver bize
Allah'ım sabır ver, çare ver bize
Kadere çatmaktan utanıyorum

Kenan Çarboğa

Dün Akşam

Anılar yolunu kesti dün akşam
Yakama yapışıp sordular seni
Bilmem anlatmaya nerden başlasam
Gözümde, gönlümde gördüler seni

Utanıp vermeye korktuğun mektup
Aşkını haykırdı seni unutup
Resimler çağırdı elimden tutup
Odama yavaşça serdiler seni

Çiçekler, mendiller, şiirler derken
Gerçekler üşüştü aklıma erken
Hainliğin hatırlandı giderken
Anılar ömründen sürdüler seni

Kenan Çarboğa

Dün Gece

Bir düş gördüm gözüm açık, gönlüm boş
Tüm ışıklar birden söndü dün gece
Bu nasıl hâl ne ayığım ne sarhoş
Birden bire başım döndü dün gece

Ne olduysa işte o anda oldu
Gözümün önünden perde kayboldu
Sanki samanyolu dünyama doldu
Gökten nurlar yere indi dün gece

Meğerse kısmetim bu ışık imiş
Gönlüm bu ışığa alışık imiş
Tâ elest bezminden bir aşık imiş
Arzum muradına kandı dün gece

Bilirdim gönlümün muradı sendin
Nefsimi susturdun, aklımı yendin
Aşka hasret yüreğime seslendin
Saat durdu, zaman dondu dün gece

İçimi tarifsiz bir özlem sardı
İllaki sen diye ağladı, durdu
Feyadımdan dağlar, taşlar çıldırdı
Hasretinden sular yandı dün gece

Kenan Çarboğa

Dünler Geri Gelsin

Bir damla düştüğünde
Süt Gölü'nden bir damla;
Sonsuz övünçle, kamlar
Dokuz dallı bir ağaç,
Dokuz kollu bir ağaç
Konuk etti içine

Gün Ana'mla Ay Ata'm,
Saydılar dokuz ayı.
Dokuz hilâl dolundu.
Baş kaldırıp bakınca,
Beşiğimden çıkınca
Büyüdüğüm bilindi.
Verdiler kopuz, yayı

Bir kır atın sırtında
Gök yönünden fırlayıp
Yöneldim ak yönüne,
Kutlu şafak yönüne...
Gezdim cümle acunu,
Yurt ettim her ucunu.
Atımın yelesinde
Yada Taşı taşırdım,
Ben bu taşı taşıırken
Ne yanar ne üşürdüm.
Sahi bu kutlu taşı
Ben nerede düşürdüm?

Şimdi Zühre'yle Ülker
Geldiğinde yan yana
Yüreğimde acılar
Kapı açar tufana.
Sesimi duysun artık
Ay Ata'mla Gün Ana
Umudumun ışığı,
Demirden dağlar delsin,
Ya günler ün doğursun
Ya dünler geri gelsin!

Kenan Çarboğa

Dünya Hâli

Bu dünya bir uzun katar
Biri iner biri biner
Gün gelir toprağa katar
Hanene baykuşlar tüner

Oğlum deme, kızım deme
Hâk'la geldin sen bu deme
Sırrını halka söyleme
Ağyar duyar, âlem kınar

Neye yarar malın, mülkün
Terk ederler seni ilkin
Tövbe et, şaşırma, silkin
Yaradan kulunu sınar

Güvenilmez elkızına
Aldanma işve, nazına
Yürekten yanmaz sızına
Yanarsa bir anan yanar

Ne parada ne pulda ol
Her zaman doğru yolda ol
Öksüz, yetime dulda ol
Bir kuş bir çalıya siner

Elest Bezmi'nde özünden
Verdiğin o söz yüzünden
Ölsen de dönme sözünden
Dünya fırlıdaktır, döner

Kenan Çarboğa

Dünya Ya

Dertlerimi sağaltır mı
Derdimi demek dünyaya?
Kelep kelep çoğaltır mı,
Sarılsam yumak dünyaya?

Aklımı göz göre göre
Bağladım izanı köre
Acıları öre öre
Gerdim bir hamak dünyaya

Gâhi sarsın gâhi vursun
Yollarıma pusu kursun
Gözüne, dizine dursun
Verdiğim emek dünyaya

Boş çalıştım, boşa yeldim
Aşık attım, çelik çeldim
Sanki oynamaya geldim
Ben çelik çomak dünyaya

Havuroğlu, haksız kaldı
Yük altında yüksüz kaldı
Umutlarım öksüz kaldı
İşte bir hömek dünyaya

Kenan Çarboğa

Dünyaya

Kimse bu dünyayı baki sanmasın
Gözünü kapatsan yok olur dünya!
Süsüne püsüne kimse kanmasın
Sanmasın yıkansa ak olur dünya!

Emsali bulunmaz kendi yaşınca
Yolunu bilemez yönü şaşınca
Böyle zaman zaman haddi aşınca
Çileden çıkartır, çok olur dünya!

Zincirli köledir derdini çeken
Namerde gül olur, yiğide diken
Zalimin elinde oyuncak iken
Mazlumun sırtına yük olur dünya!

Ey dünya, kızarken nedenlere biz!
Bakmayız cefayı edenlere biz
Sana gelen ağlar, gidenlere biz
Ne zaman aç gözün tok olur dünya?

Kenan Çarboğa

Dünyaya İhtar

Artık dünya ayağını denk alsın
Olmazları öldürmeye hazırız!
Sürtük dünya ayağını denk alsın
Biz deliler çıldırmaya hazırız!

Herkes bilir namert belli, er belli
Koçak belli, köçek belli, şer belli
Baltaları gömdüğümüz yer belli
Bileyleyip saldırmaya hazırız!

Şahipleri bırakınca ipini
Üç beş köpek tez unuttu çapını
Türk yurduna göz dikeninin topunu
Yeryüzünden kaldırmaya hazırız!

Hep birlikte Hakk'ı andı bozkurtlar
Can özünden içti andı bozkurtlar
Sefer için kınalandı bozkurtlar
Şahadete yeldirmeye hazırız!

Bir yanında Bakü, Taşkent olacak
Halep, Batum, Kaşgar eş kent olacak
Turan için Kerkük başkent olacak
Türk elini güldürmeye hazırız!

Havuroğlu, yirmi dört boy kolunda
Bozok sağda, Üçok hemen solunda
Göz kırpmadan Kur'an, bayrak yolunda
Biz ölmeye, öldürmeye hazırız!

Kenan Çarboğa

Düşün Demi

Düşün demi
Uyumakla çıkar mı,
Sevdanın, düşün demi?
Bana bunca ezayı
Öğrendin düşünde mi?
Hâlin düşman tamam da!
Hayalin, düşün de mi?

Balaya
Yâr gülünce tat verir
Bal güneşe, bal aya
Alıp gider gönlümü
Bir körpecik balaya
Gece boyu uyutmaz
Sevdiceğim bala ya!

Asılsam
Gelip vurur ansızın
Yüreğimi asıl sam
Görklü aşkın yurdunda
Ben asilsem, asılsam
Sesim çıkmaz bir kere
Yâr zülfünde asılsam

Kenan Çarboğa

Düşünce

Bahtım karardıkça saçım ağardı
Payıma dertlerin çoğu düşünce
Başıma buluttan kımız yağardı
Gönlüme sevdanın yuğu düşünce

İçine çekerken yerin batını
Katladım semanın yedi katını
Alp ruhum uçmağa sürdü atını
Aşkımın sancağı, tuğu düşünce

Güle el uzattım kolumdan oldum
Soluğum kesildi solumdan oldum
Boşuna yoruldum yolumdan oldum
Yâr diye yanıma yağı düşünce

Kenan Çarboğa

Düşürür

Ey Türk uyma gayr-ı Türk'e
İçerine dert düşürür
Hayrı olmaz hayrı Türk'e
Namert faka mert düşürür

Birleşse de cini, insi
Ses edemez hiçbir cinsi
Seni tahttan sinsi sinsi
Tat düşürür, Sart düşürür

İster isen bin kez yama
Dikiş tutmaz eski yama
At yumuşak atar ama
Eşek yere sert düşürür

Hane olmaz yolun ağzı
Tarla olmaz selin ağzı
Bir açılrsa elin ağzı
Kuru yere kurt düşürür

Değdiğinde bıçak ete
Ses çıkarmaz soysuz çete
Milletleri felakete
Gafil, sefil fert düşürür

Havuroğlu, günü, ayı
Tuğ eylesin Bayat, Kayı
Yüreğine bu sevdayı
Turan adlı yurt düşürür

Kenan Çarboğa

Edebiyat Üstüne

Son zamanda edipler
"Edebi at!" diyorlar
Tenekeler, boş küpler
"Edebî yat!" diyorlar

Tâbi olup uşağa
Yol gösterip köşeğe
Çok anıran eşeğe
"Edebî at!" diyorlar

Bunlar sağır hak sese
Duymaz millet ne dese
Gafil kalkmak istese
"Ede, bi yat!" diyorlar

"Çökmüş vicdan direğim
Ben doğrudan ırağım
Şu satılmış yüreğim
Ede bi yat!" diyorlar

Üç beş ruhu kekeme
Kıpılanıp rakama
"İnsan pula, makama
Ede biat!" diyorlar

Havuroğlu, alayı
Kap yalayı yalayı
"Sözün beleş, kolayı
Edebiyat!" diyorlar

Kenan Çarboğa

Eder

Pisliğini dke sağa
Sifli kız temizlik eder
Zibilleri yaka paça
Ggsne remizlik eder

Bir köprüyü tutan ayı
Her geğenden alır payı
Biri enenmiş sıpayı
Sürüye damızlık eder

Muhtar hırsız, bekçi olak
Ne yol kalır ne de yolak
Çamura yan yatan malak
Kendince camızlık eder

Havuroğlu, varsa yalan
Biri desin biri ulan
Aslı, nesli domuz olan
Elbette domuzluk eder

Kenan arboğa

Efendimize

Doğumunla bir gonca
Gül geldi dünyamıza
Cennetten serin, ince
Yel geldi dünyamıza

Anıldığıın her yerde
Kalktı karanlık, perde
Adın ile dillerde
Bal geldi dünyamıza

Gönüllerde gezinen
Kutlu nurla bezenen
Hak'tan Hakk'a uzanan
Dal geldi dünyamıza

Hira Dağı'n sevdiği
Yerin, göğün sevdiği
Yaradan'ın övdüğü
Kul geldi dünyamıza

Kenan Çarboğa

Eğilmedim

Düz yaşarken "Deli!" diye
Anılsam da eğilmedim
Dert gömleği giye giye
Yanılsam da eğilmedim

Dâra gittim dimdik dâra
Siperleri yara yara
Kurban diye cellatlara
Sunulsam da eğilmedim

Bir yiğittim anlı şanlı
Kefenlendim canlı canlı
Musallaya ala kanlı
Konulsam da eğilmedim

Hak yolunda nefer için
Can saklamam sefer için
Eğilmedim zafer için
Yenilsem de eğilmedim

Kenan Çarboğa

Ekin Hatırası

Yollara düşerdik güneş doğmadan
Anamın ezanla hazırladığı azıkla
Babam eşeğe biner, biz ardından yürürdük
Vurulurduk yamaca anadutla, tırmıkla

Tarlaya varırdık herkesten önce
Yükümüzü yıkardık bir ağaç gölgesine
Babam "Bismillah" deyip tırpana sarılırdı
Kaptırırdı kendini gayretin ötesine

Bazı zoğ biçerdi bazı da deste
Her tarlanın başka biçimi vardı
Ekini desteye biçmek isterse
Evvela altına tönge bağlardı

Sağ ayağı önde, sol hep arkada
Bilmeyen uzaktan bir topal sanır
Nefes darlığına düşer olmasa
Babama ekin mi, dağ mı dayanır

Her sıradan sonra durur, dinlenir
Çekiç vurur, masat çalar tırpana
Sararmış parmaklarla tütün sarar ardından
Bir bacıma bakar, bir bana

Biz tırmık çekeriz, deste toplarız
Bakmayız garipliğimize
Şüzme yoğurt, bulgur pilavı
Ögle vakti koşar önümüze

Şükrederiz, şükür kursağımıza işlemiş
Heveslenmeyiz elin bir tek çöpüne
Daha bir şevk ile davranırız yeniden
Buğday başağına, buğday sapına

Güneş batana dek akıtıp teri
Yorgun argın dönerdik köye doğru
Kurumuş dudaklara, kararmış tene
Ana kucağıydı yorganın bağı

Böyle gelip geçti günler peş peşe
Geçen yıllar neler neler götürdü
Bir isli çaydanlık, bir kırık bakraç
Yüreğime kızgın oklar batırdı

Ah babam olaydı, biz aç olaydık
Yollara düşeydik güneş doğmadan
Bize her gün düşün, bayram olurdu
Babam ile ekin, babamla harman

Kenan Çarboğa

Eksik Şiir

Başlar ayak oldu ayaklarsa baş
Hâlâ saklananın, pusanların ta...
Özgürlük adına her gün arkadaş
Millele kinini kusanların ta...

İpini koparan meydana çıkar
Devlete diklenir, bağırır, yıkar
Türkiye bölünsün diyen alçaklar
Kundakta bebeği kesenlerin ta...

Dışardan destekli malum kişiler
Pek muhterem beyler, oynak dişiler
Ülkeme parçalı motif aşılar
Ben bu mozağin, desenlerin ta...

Kafayı kaldırıp etrafa bakın
At gözlüklerini yere bırakın
Tehdit uzak değil artık çok yakın
Küresel rüzgârla esenlerin ta...

Nerede Müslüman varsa nerede
Kan, gözyaşı, işgal, baskı orada
Küfrün ittifakı son macerada
Filistin'de cami basanların ta...

Hele Balayurdum yanı başımda
Kıyıma uğruyor sınır taşımda
Tarifsiz acılar öz gardaşımda
Kerkük'te Türkmen'i asanların ta...

Abdestsiz bedenler sanki bir ine
Girer gibi daldı Allah evine
Sünnetsiz düzünün İslâm neyine!
Irak'ta ezanı kısanların ta...

Tepki vermek lazım, vakit o andır
Bir hadis dilimde hayli zamandır
'Zulme karşı susan dilsiz şeytandır'
Hağlının zulmüne susanların ta...

Kenan Çarboğa

Eksik Şiir II

Duysun sağır sultan, duysun yal ehli
Korkanın, sinenin alayını ben...
Ülkeye kin güden eli silahlı
Veled-i zinanın alayını ben...

Esiri olunca bir soysuz putun
Memleket gaflete daldı büsbütün
O bebek katili, bölücü itin
Adını ananın alayını ben...

Saplıyken vatanın hançer bağrına
Elbette soysuzun gitmez ağrına
Altın tasma, yağlı kemik uğruna
Yolundan dönenin alayını ben...

Ulufe taksimi olduğu zaman
Önce büyükbaşlar koşturur hemen
Köylünün, işçinin kanını emen
Sülügün, kenenin alayını ben...

Yürekten söylense İstiklal Marşı
Titretir dünyayı, titretir arşı
Sabah-akşam dine, devlete karşı
Çemkiren çenenin alayını ben...

Âleme ayandır ne hali varsa
Kızarır inşallah, cemali varsa
Ne kadar harami, celali varsa
Ayırmam inanın alayını ben...

Kılıç artıkları kıssın sesini
Kısmakla da yetmez kessin sesini
Yazdığım şiirin tek adresini
Kendisi sananın alayını ben...

Kenan Çarboğa

Eksik Şiir III

Mazluma kalkan her elin
Gelmişini, geçmişini...
Hak yolda duran engelin
Gelmişini, geçmişini...

Devlet malı deniz diye
Denizi kurutmak niye?
Kim destekse haramiye
Gelmişini, geçmişini...

Şülük yapıştı gitmiyor
İsteği, emri bitmiyor
La havle demek yetmiyor
Gelmişini, geçmişini...

Halk çeker derdi, elemi
Bu çile bitmez çile mi?
Sorumlu Bey küsme emi?
Gelmişini, geçmişini...

Küllükte anıran sese
Haklı millet "Çüş, sus! " dese
Her kim Türk'e düşman ise
Gelmişini, geçmişini...

Her gün kudurup, azanın
Atamı canı yazanın
Şu satılmış borazanın
Gelmişini, geçmişini...

Ferman bizim, dağlar bizim
Ölü bizim, sağlar bizim
Bölücüye bu son sözüm:
Gelmişini, geçmişini...

Esir Türk-Müslüman esir
Esir yaşar onca asır
Kimdeyse kabahat, kusur
Gelmişini, geçmişini...

Bugün gelip dün gidenin
Ağıtla düşün edenin
Dinimize kin güdenin
Gelmişini, geçmişini...

Sözün sırrı bilinirse
Şiire suç bulunursa
Kim üstüne alınırsa
Gelmişini, geçmişini...

Kenan Çarboğa

Eksik Şiir IV

Ey bölücübaşı, bebek katili,
Yüz babalı deyyus seni ben var ya...
Seni değil seni doğuran kulu
Ha işte anladın onu ben var ya...

Sen ki çok müptezel, sayın birisin
Domuza ram etmiş koyun birisin
Hem soysuz hem alçak, hayın birisin
Damarında gezen kanı ben var ya...

Kansızsın efendi kanla beslendin
Çoluk çocuk vurup canla beslendin
Nifak esvabına girdin, süslendin
Hay senin giydiğin donu ben var ya...

Zerdüşt'ün tutması, besleme dölü
Sana insan diyen delidir deli
Anan belli değil baban şüpheli
Gittiğin menzili, yönü ben var ya...

Maksadın milleti ikiye bölmek
Akılsız başların aklını çelmek
Ama hakkın değil gebermek, ölmek
Ölsen de ölünü hani ben var ya...

Bir ipe bağlayıp taşlarım seni
Asitle, kezzapla haşlarım seni
Tığ ile oyarak işlerim seni
Çıkmasa çıkmasın canı ben var ya...

Yaptığın her zulmü zaten bilirim
Gözüne damlayan naylon olurum
Postunu sırtından yüzer alırım
İşe yaramazsa gönü ben var ya...

Bitecek İblisçe hayal kurduğun
Cefaya dönecek sefa sürdüğün
Kucaktan kucağa gezip derdiğin
Payeyi, şerefi, şanı ben var ya...

Çok çabuk geberme, çenile, inle
Toprak kabul etmez Türklüğe kinle
Hâsılı yoldaşın, dönmelerinle
Dörtnala koştuğun sonu ben var ya...

Kenan Çarboğa

Eksik Şiir IX

"Sus!" diyorlar susamam ben
Haykırmazsam bende hata
Yönü, dini, kanı kökten
Göçük olan beylerin ta...

Semirirken iti, biti
Yapamazdım söz diyeti
Asaleti, milliyeti
Buçuk olan beylerin ta...

Âlem kanar karasından
Yalanından, yarasından
İtibarı parasından
Küçük olan beylerin ta...

Yahu bunlar neyin nesi?
Kimin dölü, kimin sesi?
Aklı ile mesafesi
Açık olan beylerin ta...

Avanağı ağa kılan
Ya akreptir ya da yılan
Dahi diye dayatılan
Kaçık olan beylerin ta...

Kenan Çarboğa

Eksik Şiir IX veya Kambur Köprü Destanı

Dümdüz yola kambur köprü
Kim yazdıysa, yazdırdıysa...
Buçuk muçuk tam bir köprü!
Kim çizdiyse, çizdirdiyse...

Ben söylerim olanını
Yolsuz bilir yolanını
Beş, on kere planını
Kim bozduysa, bozdurduysa...

Kaz o yandan, kaz bu yandan...
Haz duyarak haz bu yandan
Az o yandan, az bu yandan
Kim büzdüyse, büzdürdüyse...

Sahne oldu sakar için
Vahamettir vakar için
Şerefini çıkar için
Kim düzdüyse, düzdürdüyse...

Kimi kesti ayağını
Kimi kesti dayağını
Bu işlerin kıyağını
Kim süzdüyse, süzdürdüyse...

Gelip geçen suçlu arar
Haklamaya haçlı arar
Annenizi saçlı arar
Kim kızdıysa, kızdırdıysa...

Şair, söver mezarına
Namussuzun nazarına
Bu şiiri üzerine
Kim sezdiyse, sezdiriyse...

Kenan Çarboğa

Eksik Şiir V

Sabırının direği çöktü
Çelenin yedi ceddini...
Ütkün oklar yaydan çıktı
Kalanın yedi ceddini...

Bilmem hayın, sayın, oyun
Bükmem şaha, şıha boyun
Bu milleti sağmal koyun
Bilenin yedi ceddini...

Sözümü bıçak eyledim
Aklımı kaçak eyledim
"Çalmayın!" diye söyledim
Çalanın yedi ceddini...

Düşünmem düşmanı, derdi
Bu hâli Hak bana verdi
Üstüme cümle namerdi
Salanın yedi ceddini...

Havuroğlu, söz derine
Ulaşıp varsın yerine
Bu şiiri üzerine
Alanın yedi ceddini...

Kenan Çarboğa

Eksik Şiir VI

Ben söyledim yarısını
Sözümü tam etmeyenin...
Siz söyleyin gerisini
Doğru yolda gitmeyenin...

Eksik mısra nasıl olsun?
İsyan gibi asil olsun
Vekil olsun asıl olsun
Doğru adım atmayanın...

Kanıyorken bunca yara
Düşünmeli kara kara
Kör nefisini bir kenara
Eli ile itmeyenin...

İşi yokken emin ile
Dua ile âmin ile
Vatandaşa yemin ile
Söz verip de tutmayanın...

Vicdan yerse domuz eti
Tez kararır benzi beti
Kul hakkını, adaleti
Hiç hesaba katmayanın...

Sağda solda salınıp da
Kulağına çalınıp da
Bu şiire alınıp da
Şairine çatmayanın...

Kenan Çarboğa

Eksik Şiir VII

Al atını albız dünya
Tımarını, atını da...
Elin, yüzün elbiz dünya
Duvarını, çatını da...

Namertlere kapın açık
Bunu dersin açık açık
Devşirilmiş, soyu buçuk
Yavşasını, bitini de...

Can derdiyle gece üren
Korktuğunda kuyruk düren
Yal peşinde gerdan kıran
Kurt bozması itini de...

Yeter boru öttürdüğün
Tilkiye kaz güttürdüğün
İlah diye yutturduğun
Heykelini, putunu da...

Ah eylemem derdine ah
Vah hâline, hâline vah!
İkrah ettim senden ikrah
Damarını, sütünü de...

Topak dünya, dinle artık!
İşim olmaz senle artık
Ne anlarsan anla artık
Kutunu da, kötünü de...

Kenan Çarboğa

Eksik Şiir VIII

Çiftçi kırdı sabanı
Şamanın (nokta nokta)
Tavan, sattı tabanı
Amanın, (nokta nokta)!

Ama deme, sen ama
Aıştık zulme, zama
Bin yırtığa bir yama
Yamanın (nokta nokta)

Kimi yat, kimi inde
Kimi itin izinde
Beytülmal denizinde
Çimenin (nokta nokta)

Kimi arar yüzünü
Kimi saklar sözünü
Hakikate gözünü
Yumanın (nokta nokta)

Uyuz eşek, topal at
Ün devşirir her saat
Siyasetten menfaat
Umanın (nokta nokta)

Beyne çekildi perde
Nerde adalet, nerde?
Ateş olmayan yerde
Dumanın (nokta, nokta)

Havuroğlu, her ânın
Boş kalsa da boş yanın
Böyle çarpık devranın,
Zamanın (nokta nokta)

Kenan Çarboğa

Eksilir

Ömür, çölde kum saati
Kum içinde kum eksilir
Vade belli, vade kati
Devran geçer, dem eksilir

Anısını anar ömür
Teselliye banar ömür
Mum misali yanar ömür
Yana yana mum eksilir

Kaderini kara alan
Boran verip bora alan
Yâr dedikçe yara alan
Hem çoğalır hem eksilir

Nazar kılsam göğe nazar
Gönül göynür, derdi azar
Aşk elinden azar azar
Gam yücelir, kâm eksilir

Canım tenden kaçıp gitse
Uçmağına uçup gitse
Bu cihandan geçip gitse
Bu cihandan kim eksilir?

Kenan Çarboğa

El Duymasın

Bu sırrıma mukayyet ol, aman ha!
Sevdiğimi ele deme, tamam mı?
Ak saçlarım, kara yazım yaman ha!
Sevdiğimi kele deme, tamam mı?

Uğraşırsan benim gibi şaşkınla
Boğulursun içimdeki taşkınla
Çıvdırmamak mümkün değil aşkınla
Çıvdığımı ele deme tamam mı?

Akıl ile âşık olmam ben baştan
O yüzden ki âşıklığım şen baştan
Senin ile akı, fikri en baştan
Kovduğumu ele deme, tamam mı?

Kakinç kakma yıllarımı sen e mi?
Umudusun sen gönlümün sen emi
Feryat ile dizlerimi, sinemi
Dövdüğümü ele deme, tamam mı?

Kenan Çarboğa

Elazığ'a Selam

Selam olsun yiğitlerin
Silasına selam olsun
Kurt bakışlı görklü erin
Âlâsına selam olsun

Önü, ardı, sağı, solu
Şehitlerle, pırle dolu
Harput'un Türk gibi ulu
Kalesine selam olsun

Artuk Bey: Ferman buyuran
Ününü arşa duyuran
Merdi namertten ayıran
Palasına selam olsun

Torunu ol Balak Gazi
Rabbim ondan olsun razı
Bindiği atlar şahbazı
Kulasına selam olsun

O atlar fetih kuşuna
Taşdı Oğuz, Aşına
Akıtmalı, dik başına,
Yelesine selam olsun

Peygamber sözü ardına
Koşanlar geldi yurduna
Muştulu, aziz derdine,
Belasına selam olsun

Niyazi Yıldırım Hoca
Eğilmedi hiçbir güce
O ülküsü, aşkı yüce
Çilesine selam olsun

Selam olsun yiğitlerin
Silasına selam olsun
Kurt bakışlı görklü erin
Âlâsına selam olsun

Kenan Çarboğa

Elim Değmiyor

Ey sevdiğim gözden yaşı
Silmeye elim değmiyor
Feryat edip saçı, başı
Yolmaya elim değmiyor

Yâr dendi mi aşk dendi mi
Kırarım her kemendimi
Seni bırakıp kendimi
Bulmaya elim değmiyor

Öyle doluyum ki senle
Ne gerek var akla, gönle
Sen oldum sen bilmesen de
Bilmeye elim değmiyor

Sırtlanıp dertleri, gamı
Unuttum neşeyi, kamı
Aşkın bırakmaz yakamı
Ölmeye elim değmiyor

Kenan Çarboğa

Elimde Olsaydı

Bu gönlüm deli olmazdı
Elin elimde olsaydı
Saçım başımı yolmazdı
Telin elimde olsaydı

Ağlamazdım kanar gibi
Kurumazdım pınar gibi
Yıkılmazdım çınar gibi
Dalın elimde olsaydı

Ya bahtıma yâr olurdu
Yahut ihtiyar olurdu
Ama bahtiyar olurdu
Gülün elimde olsaydı

Ne eşik bilirdim ne ev
Ne Kaf Dağı ne peri, dev
Tutuşurdum alev alev
Külün elimde olsaydı

Aşılırdı dağ sayende
An olurdu çağ sayende
Sağ olurdu, sağ sayende
Solun elimde olsaydı

Ey mezeli, meyli güzel
Hâlîm harap hayli güzel
Leyl olurdu leyli güzel
Çölün elimde olsaydı

Kenan Çarboğa

Emanet

İsraf etme gel kardeşim
Günün sana emanettir
Kıymetini bil kardeşim
Anın sana emanettir

Gören gözün, tutan elin
Ciğerlerin, başın, belin
Kalbin, beynin, dişin, dilin,
Tenin sana emanettir

Dert yağmuru vurur cama
Ne derde bak ne de gama
Damarında gezer ama
Kanın sana emanettir

Bakma dünya varlığına
Düşme şeytan körlüğüne
Şükret Hakk'ın birliğine
Binin sana emanettir

Henüz bulmadan nihayet
Gör gerçeği, açık gayet
Emanete riayet et
Canın sana emanettir

Kenan Çarboğa

Emmi

Güz gününde yağan karlar
Lapa lapa olmaz emmi
Anlayana öğüt derler
Her laf küpe olmaz emmi

Hayrı, şerri bilenlerin
Hak evini bulanların
Menzili hak olanların
Yolu sapa olmaz emmi

Kuzu; toklu, şişek olur
Yünü yorgan, döşek olur
Sıpa büyür eşek olur
"Eşek" sıpa olmaz emmi

Kat karıştır yoğu varla
İster sabret ister zorla
Herk edilmez tıkız tarla
Hozan çapa olmaz emmi

Bir dev gibi uyansa da!
Dağ rengine boyansa da!
Başı göğe dayansa da!
Külden tepe olmaz emmi

Kenan Çarboğa

Emmiyle Söyleşme

Şu milletin dert, gamını
Ben diyeyim kime emmi?
Demesem de tamamını
Sen anlarsın tama emmi

Ülkü oldu yatlar, katlar
Mabutlaştı taşlar, putlar
Aydın denen zerzevatlar
Baş gömüyor kuma emmi

Çolak verip çap ararken
Gül dibinde sap ararken
Biz danaya ip ararken
Deve çıktı dama emmi

Her gün kılıç artıkları
Açtıkça tüm örtükleri
Ahlâktaki yırtıkları
Kapatmıyor yama emmi

Deşirici ahi imiş!
Her yalanı sahi imiş
Namussuzlar dahi imiş!
Namuslular seme(!) emmi

Atı otlar kandırırlar
İti etle kandırırlar
İti itle kandırırlar
Kurt gelir mi yeme emmi!

Zalim yedi, mazlum baktı
Sinesinde ateş yaktı
Mert dediğin namert çıktı
Hiç kıçını yuma emmi

Havuroğlu, soylamasa
Hakkı beyan eylemese
Deli devre söylemese
Haksız dönmez muma emmi

Kenan Çarboğa

Engelleri Aşalım

Tutuşalım el ele
Engelleri aşalım
Aşk ile sevgi ile
Engelleri aşalım

Okulda, evde, yolda
Düşüncede, gönülde
Her koşulda her hâlde
Engelleri aşalım

Söylenmese de adım
Mutlu olmak maksadım
Birlikte adım adım
Engelleri aşalım

“Özürlü, sakat” sözü
Derinden üzer bizi
Kırmadan kalbimizi
Engelleri aşalım

Uygun olursa yerim
Ne sağırım ne körüm
Ben engelsiz özgürüm
Engelleri aşalım

Sonsuz bir derya için
Tatlı bir rüya için
Engelsiz dünya için
Engelleri aşalım

Kenan Çarboğa

Erdem Yolu

Sevgini sar kalbine
Kalbin nura boyansın
Sen gönlüne gül yine
Günün gülüp uyansın

Doğru düşün, doğru bak
Doğru, dostun bağrındır
Kem fikirle yaşamak
Derman bulmaz ağrıdır

Dost yoluna can ada
Aşkla bağlan özünden
Şu üç günlük dünyada
Ham çıkmasın sözünden

Kardeşliği, erliği
Düşlerine sar, uyu
Aşkla yücelt birliği
Gölgesine var, uyu

Kenan Çarboğa

Essah mı?

Tevir tevir haber gelir sıldan
Köyde yazlar kışa çıkmış essah mı?
Merkep ehli yüz bulunca kuladan
Boyunları boşa çıkmış essah mı?

Topal Kız'ın elli batman çektiği
Dilde gezer taştan taşa sektiği
Çap Ahmet'in tarlasına ektiği
Pürçüklüden meşe çıkmış essah mı?

Bambaşkaymış zaten dışı içiyle
Çimiyorken gören olmuş suçuyla
Kırk senelik sakalıyla, saçıyla
Paşa Emmi, Eşe çıkmış essah mı?

Boz Durmuş'la yordakçısı Kır Ali
Önerince Paslı Dudu, Kel Sali
Kör Burhan'ı bekçi tutmuş ahali
Kancikoğlan başa çıkmış essah mı?

Tazı Fadik elbirliğe başlamış
Pilingirlik damarına işlemiş
İpi kırmış, işi gücü boşlamış
Soyka kızı poşa çıkmış essah mı?

Şenlenince izbe ahır, boş damlar
Bardak olmuş eski çamlar, hoş çamlar
Gölgelere heykel diken adamlar
Gün doğmadan köşe çıkmış essah mı?

Sığirtmacın abasını çalmışlar
Harmandaki yabasını çalmışlar
Pis Gidi'nin babasını çalmışlar
Elin oğlu işe çıkmış essah mı?

Berberken sağmal, öveç, yozumuz
Belli değil gelin ile kızımız
Tam kösele, meşin olmuş yüzümüz
Günah dizden döşe çıkmış essah mı?

Yazdıklarım bildiğimin birazı
Yazamadım, ihaneti, marazı
Para için çöğdüğünde terazi
İblislere neşe çıkmış essah mı?

Kenan Çarboğa

Ey Olmazım, Olsaydın

"Gitme!" demiştim sana "Gitme de yanımda kal!"
Kalmasan olurdu da kalsaydın olmaz mıydı?
Şu zifirî dünyama aydınlık bir ihtilal
Salmasan olurdu da salsaydın olmaz mıydı?

Ben saklambaç sanmıştım kaybolduğun masalı
Masallardan ıradım kaderime küseli
Bir sabah gün doğmadan bana Hızır misali
Gelmesen olurdu da gelseydin olmaz mıydı?

Menevişli umutlar, vuslat hayali ve sen...
Bir nevruz kokusudur benim gönlümde esen
Kör talihim gülerdi yüzüme gülümse sen
Gülmesen olurdu da gülseydin olmaz mıydı?

Sen ki kalp atışısın can dediğim canımda
Doludizgin koşarsın yüreğimde, kanımda
Her saniye, her saat, her gün, her an yanımda
Olmasan olurdu da olsaydın olmaz mıydı?

Olmasaydın olmazdım çünkü bende ben yoktu
Çünkü sensiz hayatta olmama neden yoktu
Bil artık ey sevgilim sensiz bir beden yoktu
Bilmesen olurdu da bilseydin olmaz mıydı?

Kenan Çarboğa

Eyvallahım Yok

Ben görklü Allah'a iman etmişim
Gayriya bakana eyvallahım yok!
İmanı gönlüme liman etmişim
Gemiyi yakana eyvallahım yok!

Yüreğim yanardağ; sulardan duru
Ne keyfim gıcırır ne tuzum kuru
Ok gibi yaşarım okça dosdoğru
Köçekçe sekene eyvallahım yok!

Bakışım ayırır namerdi erden
Mazlumu kaldırır düştüğü yerden
Ulufe beklemem devşirmelerden
Üleşe çökene eyvallahım yok!

Deve kuşu gibi kafa gömerek
Dönen dolaplara gözü yumarak
"Rükû"nun dışında ikbal umarak
Boynunu bükene eyvallahım yok!

Ben kula kulluğu günah bilirim
Şahları deviren bir ah bilirim
Ne sultan bilirim ne şah bilirim
Bakana, hakana eyvallahım yok!

Kenan Çarboğa

Fark

Zıt kutuplar gibiyiz seninle
Sende mevsimlerin tümü bahar
Benim bağrım yas evi
Sende düğün var

Ben ağlarım
Sen gülersin
Gözüm yok sevincinde
Allah daha çok versin

Sana gül sunulur her zaman
Ben her diyarda taşlanırım
Sen gitgide çocuk olursun
Ben yaşlanırım

Sen canı bilirsin
Bense cananı
Sen gönlünden geçeni seversin
Ben gönlümde kalanı

Kenan Çarboğa

Ferman Senin

Al eline eğir iğle
Kirmen gibi çevir beni
Can zme ateş bağla
Kavurgayla kavur beni

Sen deryasın, ben pınarım
Ben ki aşkta can sınarım
Başı gökte bir ınarım
Vur darbeni, devir beni

Kervan olsam bac üstünde
Hicret bilmem hac üstünde
Ekmek eyle sac üstünde
Evrağağla evir beni

Sen Şen isen ben de Őenim
Feda sana canım, tenim
Sen hakansın, ben klenim
Bilme başka tevir beni

Ben bittim de dert bitmedi
Benden uzak yol gitmedi
Senin kadar incitmedi
Kara donlu gâvur beni

Bir harmanda saban idim
Hem kendime yaban idim
Ben kymde oban idim
Sen eyledin Havur beni

Kenan arboğa

Feryat

Gayrı sana ne söyleyim, ne deyim
Tatlı aşı taş başında yedirdin
Darmadağın, bir perişan hâldeyim
Tatlı aşı taş başında yedirdin

Kanadımı kırk yerinden kırmakla
Ne kazandın taştan taşa vurmakla
Gözyaşlarım yarış etti ırmakla
Tatlı aşı taş başında yedirdin

Adres ettin her belana, gadana
Hasret kıldın gülüşüne, edana
Allah için, ne yaptım ki ben sana
Tatlı aşı taş başında yedirdin

Ölüme yürürken ben adım adım
Sana ninni geldi ahım, feryadım
Ne huzurum kaldı ne ağız tadım
Tatlı aşı taş başında yedirdin

Kenan Çarboğa

Festival Okuntusu

Ey ahali toyumuz var
Vur patlasın, çal oynasın!
Tam ibretlik, akla zarar
Vur patlasın, çal oynasın!

Kurban ettik kırk koyunu
Sen de yetiş kap payını
Haydi, fişek yap mayını
Vur patlasın, çal oynasın!

Yollarımız çukur ama
Ceplerimiz bakir ama
Millet sefil, fakir ama
Vur patlasın, çal oynasın!

Artsın diye ünüm, şanı
Gerdan kırsın dansöz hanım
Ne var bunda ne var canım!
Vur patlasın, çal oynasın!

Mersin'de muz festivali
Konya'da tuz festivali
Bak, Kars'ta kaz festivali
Vur patlasın, çal oynasın!

Nar, patates, kabak, hıyar
Yoksul yese karnı doyar
Ama bizde halkı soyar
Vur patlasın, çal oynasın!

Yolcu lazım uçaklara
Paye lazım kaçaklara
Para yağsın köçeklere
Vur patlasın, çal oynasın!

Toya gelsin ayı inden
Az olmasın sayı binden
Vatandaşın kesesinden
Vur patlasın, çal oynasın!

Havuroğlu, zaman böyle
İş görmedim yaman böyle
Kör olsun göz yuman böyle
Vur patlasın, çal oynasın!

Kenan Çarboğa

Fırat akıroğlu'na

Alına
Bir bahadır alp yitirdim
Kahpe hainin alına
Adı yüreklerde ağlar
Ahtı namustur, alına
Őehidimiz can verirken
Nazlı hilalin alına

Görsün
O cennete akın etti
Tuğ kaldırdı, murat görsün
KuŐanarak şahadeti
Yarasını berat görsün
stne basmadan geçer
Fırat'ımı sırat görsün

Yerde kalmaz
Yolu uçmak olan erler
Gökte durmaz, yerde kalmaz
c alınır yiğidin
Kanı kara yerde kalmaz
Sr fleriz âlem için
Gök de kalmaz yer de kalmaz

Kenan arboğa

Fırat'a Yemin

Ey ¼lk¼ uğrun da can veren yiğit
Seni unutanın kanı kurusun!
Ŗu ¼dle k acuna Ŗan veren yiğit
Ŗanı unutanın kanı kurusun!

Hak dava yolunda erce koŖtuęun
T¼rkęe dalgalanı p T¼rkęe coŖtuęun
Dal gibi vurulup yere d¼Ŗt¼ę¼n
G¼n¼ unutanın kanı kurusun!

Ŗu koca Altay mı baŖı puslanan?
Ardından gizlice g¼z¼ ıslanan?
Ŗehidim Ŗahsında T¼rk'e beslenen
Kini unutanın kanı kurusun!

Biz yıldıza, aya yemin eyledik
Biz kılıca, yaya yemin eyledik
Kanını almaya yemin eyledik
Kanı unutanın kanı kurusun!

Kenan arboğa

Filistin

Ey Yakup'un ülkesi, ilk kıblem, kutlu toprak
Sensin mübarek vatan, sensin İrem Filistin
Zalimlerin elinde düştüğün şu hâle bak
Yanıyorsun ateşte buram buram Filistin

Çağdaş dünya kör oldu, soykırımı gören yok
Kâfirlerden bu zulmün hesabını soran yok
Müminler hâlâ sessiz, hâlâ tepki veren yok
Tükenmeye yaklaştı umut çıram Filistin

Muhammed ümmetiyim Hak için akar kanım
"Zafer inananların" şüphe bilmez imanım
Suçluyum evet dünya, çünkü ben Müslüman'ım
O yüzden yangın yeri yanıyım, yörem Filistin

Caniler azdı yine, gün dünden daha kötü
Sokakta bebek kanı, duvarda bebek eti
Nerelere kayboldu Ömer'in adaleti?
Nerelere kayboldu yasam, törem Filistin?

Mahzun bekliyor Burak miraca giden yolda
Mescid-i Aksa ağlar gözleri yaşlı hâlde
Selahaddin Eyyubi mezarından çık gel de
Yıkılsın küfrün tacı, dinsin yaram Filistin

Ne Firavun, ne Nemrud, ne şeytanın dölleri
Durduramaz elbette imanlı gönülleri
Vur kurtulsun dindaşım Müslüman'ın elleri
Vur ki kurtulsun artık, bahtı karam Filistin

Bir yanda yalın ayak, baş açık, alını aklar
Diğer yanda füzeli sürü sürü alçaklar
Kurşunlara yürürken sapan taşlı çocuklar
Bize yaşamak haram, hayat haram Filistin!

Kenan Çarboğa

Gadasını Aldığım

Sen gideli gece gündüz uykumu
Arıyorum gadasını aldığım
Yaşadığım hayal midir, uyku mu?
Soruyorum gadasını aldığım

Kaçıyorken aldan, cinden, caniden
Belinleyip kalkıyorum aniden
Ne istersin benim gibi faniden
Eriyorum gadasını aldığım

Hem maziye hem atıye küsmüşüm
Benliğimi nişangâha asmışım
Mavzerime yağlı kurşun basmışım
Vuruyorum gadasını aldığım

Ne var yani sevdi diye bu deli
Akli baştan savdı diye bu deli
Ömür ise bir sevdanın bedeli
Veriyorum gadasını aldığım

İstiyorsan dert üstüne dert ekle
Yetmez ise yad ellerden al yükle
Bak elimde delik deşik yürekle
Yürüyorum gadasını aldığım

Dinledikçe feryadımı, ahımı
Gülermişsin doğru söyle, sahi mi?
İpe taktım peşim sıra ruhumu
Sürüyorum gadasını aldığım

Bir başına ortalıkta kaldım ya
Hasretinle iğne-iplik oldum ya
Müebbetle kavli karar kıldım ya
Çürüyorum gadasını aldığım

Artık gelme, sensizlikte ben sana
Eriyorum gadasını aldığım
Kabristana hayalinle yan yana
Giriyorum gadasını aldığım

Kenan Çarboğa

Gam Yemezdim

Yağdanlıklar kiskansın, söylemesin adımı
Yağcılıktan birisi yılsaydı gam yemezdim
Haykırırken yiğitçe ülkümü, muradımı
Ulu Çalap borcunu alsaydı gam yemezdim

Destanımı dinlerken dağlar, iklimler, iller
Destanıma ses verdi çağları sarsan diller
Şiirimi, türkümü uğrulayan gafiller
Mânânın kapısını çalsaydı gam yemezdim

Bir başıma dikildim zalimin alayına
Omuz verip girmedim toyuna, halayına
Ben tevessül etmedim ben işin kolayına
Felek cümle zorunu salsaydı gam yemezdim

Kader her gün başıma dert elermiş, dert değil
Menfaatçi dostlarım pul dilermiş, dert değil
Alçakların ordusu dış bilermiş, dert değil
Bir namuslu düşmanım olsaydı gam yemezdim

Bir namuslu düşmanım olsaydı nazar için
Sonsuza dek karşımda kalsaydı gam yemezdim
Bir övünç madalyası bilirdim mezar için
Ecel beni bulmadan bulsaydı gam yemezdim

Kenan Çarboğa

Gardaş Nasihatı

Dimdik yaşa, dağ gibi...
Pusmayı düşünme ha!
Yeminini yağ gibi
Kusmayı düşünme ha!

Bin harami, bin çete
Şürse de ite ite
Ölsen bile devlete
Küsmeyi düşünme ha!

Ava gitsin avara
Zağar koşsun zavara
Davamızı duvara
Asmayı düşünme ha!

Çal mehterin kösünü
Şil tarihin sisini
Vicdanının sesini
Kısmayı düşünme ha!

Kan olsa da koynunda
Bedeninde, beyninde
Bozkurtların boynunda
Tasmayı düşünme ha!

Düşünen ibret alır
Arayan elbet bulur
Susan, şeytandan olur
Susmayı düşünme ha!

Kenan Çarboğa

Garibin Biri

Güzergâhı bozuk dünya yolunda
Ağlayarak geldi, geçti bir garip
Gülşenin içinde gonca dalında
Dikeni yar diye seçti bir garip

Kaderin yüzünden kedere daldı
Sevda kapısını vakitsiz çaldı
Yedi kat semada şaşırıldı kaldı
Firkate kanatsız uçtu bir garip

Gazele dönerken güzel peşinde
Kavrulup, kavuştu yâre düşünde
Âşık yaylasında, pınar başında
Hurilerle zezem içti bir garip

Bıktı bu dünyadan çekti elini
Dost diye tuttuğu yaktı elini
El öpen yılanlar soktu elini
Çiçek ekti diken biçti bir garip

"Uykudan uyandı buldum" diyerek
"Yaradan'dan davet aldım" diyerek
Bağırdı göklere "geldim" diyerek
Sonunda sonsuza göçtü bir garip

Kenan Çarboğa

Gariplik

İlk defa dünyaya geldiğim zaman
Kendimi bu çağa yabancı buldum.
Arayıp ben beni bulduğum zaman
Kendimi bu çağa yabancı buldum.

Hilekarlar, sahtekarlar, sayınlar
Uyuttu alemi kalleş oyunlar.
Bulmadı bunlara çözüm beyinler
Kendimi bu çağa yabancı buldum.

Hak, hukuk, adalet raflarda bugün
Haksızın olduğu saflarda bugün
Baktım da pek çok şey laflarda bugün
Kendimi bu çağa yabancı buldum.

Günümüz, ayımız anmayla doldu.
Makamlar havadan inmeyle doldu.
Caddeler, sokaklar dönmeyle doldu.
Kendimi bu çağa yabancı buldum.

Saygı çaldı, sevgi çaldı hırsızlar.
Ar namusa sahip çıktı arsızlar!
Ders verdi imama yüzü nirsuzlar.
Kendimi bu çağa yabancı buldum.

Duymadım zamanın doğru sözünü.
Çaldırmak istedi bozuk sazını.
Görünce her şeyin gerçek yüzünü
Kendimi bu çağa yabancı buldum.

Kenan Çarboğa

Gayil Olmam

Hak'tan tek seni istedim
Başkasına gayil olmam
"Sensiz lahza asır" dedim
Aya, güne gayil olmam

Kor ateşte yaksan bile
Kara yere soksan bile
Temelimden yıksan bile
Nasıl sana gayil olmam

Çare mi, sensiz istemem
Keremi sensiz istemem
İrem'i sensiz istemem
Haram bana, gayil olmam

Gözyaşımınla yuya yuya
Gerçek oldu hayal, rüya
Gölgen düşse çöle, suya
Yana yana gayil olmam

Sen doğmadan doğar ise
Doğup ufku eğer ise
Gül yüzüne değer ise
Doğan güne gayil olmam

Kenan Çarboğa

Gayrı

Bir bütün mıknatistik
Bölündük orta yerden
Buluşmamız imkânsız

Parça parça el olduk
Yadırgı her yanımız
Bilişmemiz imkânsız

Özge bir canız ey can!
Aynı derdi, acıyı
Bölüşmemiz imkânsız

Bir gün birbirimize
Eğreti bile olsa
İlişmemiz imkânsız

Gel gör ki...

Ayrı ayrı bir hayat
Aşınalar ayrıkısı
Alışmamız imkânsız...

Kenan Çarboğa

Gece

Suların sinesinde uyuyan bir gece var
Yüzlerde kat kat maske, ruhlarda işkence var

Yokluğun gölgesine sığınmış gölgesizler
Her yanında muamma her yanda bilmece var

Bana böyle göründü gecenin korkunç rengi
Yere doğru açılmış pencere var, baca var

Zebaniler, iblisler, cinler kol kola girmiş
Başlarında kılavuz kesik başlı cüce var

Umutlar elbiz tutmuş, kapatmış aydınlığı
Ufka kanla örülmüş tülde nice nice var

Şanki bir Hun çadırı zincirlerle sarılmış
İçinde Çin'e esir kağan, tegin, ece var

Ne zor şeymiş kâbusu uyanırken yaşamak
Gözlerimde hortlayan cesetten binlerce var

Ben ıstırap içinde uykumu arasam da
Suların sinesinde uyuyan bir gece var

Kenan Çarboğa

Gece Bekçisinin Aşkı

Sevgilim
Gece hayalimde,
Gündüz düşümdesin.
Akşamları ise
Komşunun kızını düşünüyorum!

Kenan Çarboğa

Gece Lambası

Issız bir sokaktaydım
Ahiri çıkmaz sokak
Göz gözü görmüyordu
Karanlığın yorganı
Bürümüştü her yanı
Ellerim cebimde,
Başım göğsümde
Göge doğru bir türkü tutturmuştum
Sevdalı, yalınayak;
Mumdan, kandilden, aydan medet umarak
Sana gelirdim
Bilmezdim günü, güneşi
Ben gece lambasını bilmezdim
Ben gece yanmasını bilirdim

Kenan Çarboğa

Gece Mesaisi

Varlık ne, vahdet ne, aşk ne, hasret ne?
Düşünüp dururum geceler boyu
Çokluğun içinden sıyrılıp yine
Yokluğa yürürüm geceler boyu

Sabırımı elime asa eylerim
Aşkımı gönlüme yasa eylerim
Ne korku ne şüphe, tasa eylerim
Kendime varırım geceler boyu

Bilemem geceyi ak mı, kara mı?
Sinemdeki alev yâr mi, yara mı?
Şu dikiş tutmayan eski yaramı
Elimle sıırım geceler boyu

Anılar yönelir ânı yakmaya
Benliğim can atar çingı çakmaya
Aklım fırsat kollar kurşun sıkmaya
Gönlümü korurum geceler boyu

Bir araya gelse dert, hasret, acı
Belki de bu derim aşkın miracı
Baş tacı bilirim derdi baş tacı
Başıma bürürüm geceler boyu

Kenan Çarboğa

Gecikmiş Uyarı

'Seni seviyorum' demesem bile
Dilim hep ismini anar Ufaklık!
Ruhumu kanattın bir bakış ile
İçim, için için kanar Ufaklık!

Nasıl oldu bilmem geçtim kendimden
Sana varmak için göçtüm kendimden
Salmadı benliğim kaçtım kendimden
Gönül yarsız yerde yanar Ufaklık!

Düşümde yanına vardığım anda
Sesizce belini sardığım anda
Ahu gözlerini gördüğüm anda
Saatler şaşırır, donar Ufaklık!

Senle firar ettim sensiz günlerden
Yalancı zamandan, sahte dünlerden
Yolumu şaşırdım o dört yönlerden
Pusulam hep sana döner Ufaklık!

Muhabbet aradım his meclisinde
Dövüldüm, kovuldum us meclisinde
Düğün, bayram ettim yas meclisinde
Halimi bilmeyen kınar Ufaklık!

Kenan Çarboğa

Geçkere'ye İkaz

Ey kuduz kes sesini
Elimizi kan etme
Ağzındaki salyayla
Hakkımızda ta'n etme
Sakın ola kendini
Tahdirevan zannetme

Bitmeye ramak kaldı
Sana verilen süre
Çok fazla oluyorsun
Kendine gel Geçkere!

Hilede, desisede
Maharetin çok senin
Alçaklık sanatında
Eşin, dengin yok senin
Senin yükün necaset
İçin, dışın bok senin

Senin gibi pisliği
Yakmalı bana göre
Herkesi dalıyorsun
Kendine gel Geçkere!

Yalakalık, yağdanlık
Ciğerine işlemiş
Edep, ahlâk, haysiyet
Teğet geçmiş, boşlamış
Şeytan bile Mina'da
Dönüp seni taşlamış

Kendini boşa yordun
Mekke'ye dek boş yere
Suçunu biliyorsun
Kendine gel Geçkere!

Kurtlar ile dalaşmak
İtin harcı değildir
Çınar ile boy ölçmek
Ötün harcı değildir
Doğru çizgi göstermek
Çotun harcı değildir

Yoldaşların yavşaktır
Yoldaşların bit, pire
Bulutâ uluyorsun
Kendine gel Geçkere!

Başımız Tanrı Dağı
Kuloğlu eğer sanma
Bin köpek bir olsa da
Bozkurdu boğar sanma

İt it olur, kurt da kurt
Kendince zağar sanma

Islık ile çağırdım
Ben adını kaç kere
Dil dışta soluyorsun
Kendine gel Geçkere!

Şair senin adını
Söylese ağzı batar
Gölgen kayıp, bedenin
Kağı dibinde yatar
Belki annen bir tane
Babansa katar katar

Bunun ile övün, gez
Göğsünü gere gere
İbretlik kalıyorsun
Kendine gel Geçkere!

Kenan Çarboğa

Geçme Hâli

Dünya denen şu boş hana
Göz ucuyla bakıp geçtim
Diz kırdım ulu divana
Gemileri yakıp geçtim

Akıl bana "Sus" deyince
Dilime "Mahpus" deyince
Sözüme söz söyleyince
Boğazını sıkıp geçtim

Ben uslanmaz deli kurttum
Küfrün duvağını yırttım
Üzerine toprak örttüm
Hanesini yıkıp geçtim

Boyun eğmeden birine
Getirdim hakkı yerine
Soysuzların tekerine
Çomağımı sokup geçtim

Baş olunca ayak olan
Avantadan mühür bulan
"Olmaz! "dedim "Olmaz ulan! "
Zivanadan çıkıp geçtim

Kenan Çarboğa

Geçmez Yârin Yarası

Bilirim ki ölsem bile silinmez
Kara yazım, kaderimin karası
Yaz gününde menzil, maksut bulunmaz
Kar kapatır, eksik olmaz borası

Anılardan ıradıkça dün söner
Ve sehere yaklaştıkça tün söner
Kamer söner, yıldız söner, gün söner
Yanar durur ayrılığın çırası

Aşk özümde yaşadıkça her bir an
Sinem ateş, gönlüm harap, gözüm kan
Rakiplerden, düşmanlardan, ağyardan
Bize gelmez mutluluğun sırası

Töredir bu, değişmez bir yasadır
Biraz derttir, biraz gamdır, tasadır
İki dudak arasınca kısadır
Ölüm ile yaşamının arası

Gâhi gölde, gâhi çölde hey âşık
Derman olmaz hekim, bade, mey âşık
Sen boşuna em arama ey âşık
Yâr geçer de geçmez yârin yarası

Kenan Çarboğa

Geçti

Bir ses geldi küllükten
Yeli, yöreyi geçti
Hödük çıktı höllükten
Hanı, sarayı geçti

Ne hayaldir ne rüya
Göz göre, kulak duya
Balıklar küstü suya
Küstü, karayı geçti

Kel kız saçı tararken
Beliğini sararken
Biz köprüyü ararken
Deli dereyi geçti

Alının, dorusunun
Ölüsü, dirisinin
Avanak sürüsünün
Piri, pireyi geçti

İrileşti keneler
Semizleşti süneler
Şu boğasak danalar
Gene güreyi geçti

Paslılar paklandıkça
Pasağı saklandıkça
Akçeli aklandıkça
Tura, töreyi geçti

Gayrı yayan yapıldak
Dinsiz, donsuz, cııldak
Her yan zırıl, zııldak
Her yan harayı geçti

Sus şair, dinleyen yok
Dinlese anlayan yok
Erkekçe ünleyen yok
Nağme, narayı geçti

Kenan Çarboğa

Gel

Satır arası aşkların
İsimsiz kahramanlarına inat
Çekebiliyorsan en asil restini
Buçuk heceli mısraların
Anlamsızlık girdabından kaçabiliyorsan
Eriyebiliyorsan bir neyzenin elinde
Terletebiliyorsan güneşi
Ufuklarındaki perdeleri yakabiliyorsan
Beklemen boşuna...

Pişmanlık kervanına yüz çevirip
Diz kırdıysan dost dergâhında
Kınalı gelin sandıklarında
Ya da bir derviş bohçasında azık olmuşsan eğer
En temiz sevdalarını gizliyorsan gönlünden
Benlik zincirlerini kırdıysan
Ve ikiliğin duvarını yıkabiliyorsan
Beklemen boşuna...

Sahipsizliğimin gözyaşları dökülmeden avuçlarıma
Yerle bir olmadan hayal âlemim
Gölgelerim kurşunlamadan gövdemi
Dizlerimi dövdürmeden ellerime
Bir de terk ederek sende seni
Benden kendine bakabiliyorsan
Beklemen, bekleme boşuna...

Kenan Çarboğa

Gel De

Ey seydiğim, ey hasretim
Ayrılığı kaldır gel de
Tutmadan özlem nöbetim
Gel yüzümü güldür gel de

Derdini derdime ekle
Hepsini sırtıma yükle
Günler geçmez beklemekle
Yâr cezâmı doldur gel de

İster dağdan dağa aşır
İster ateşinle pişir
İstersen çöllere düşür
Mecnun gibi yeldir gel de

Verilen söz, edilen naz
Vallahi az billahi az
Haydi bağır avaz avaz
Maksadını bildir gel de

Ufaklığım, minik derdim
Seni gördüm, sana erdim
Aklımı ateşe verdim
Gör halimi çıldır gel de

Sen sultansın ben köleyim
Emreyle dağlar deleyim
Şenin elinden öleyim
Öldürürsen öldür gel de

Anlamadım nere gittim
Bir bilinmez yere gittim
Ben beni sende kaybettim
Kereminle buldur gel de

Himmat eyle Hak adına
Kanma nefsin inadına
Bu deliyi muradına
Tut elinden daldır gel de

Kenan Çarboğa

Gel Etme

Senden sonra göğümün direkleri söküldü
Enkazıma bir çare olmuyorsun, gel etme!
Ay'ım, Güneş'im söndü; yıldızlarım döküldü
Kırkım çıkana kadar kalmıyorsun, gel etme!

Bir sararmış resmini sinemde saklıyorum
Kızıp gücenme diye her lahza yokluyorum
Bazen sebepsiz yere ağlayıp sıklıyorum
Gözyaşım umman olsa silmiyorsun, gel etme!

Ben hicranın tahtına kurulmuşum han gibi
Kahrın beni bırakmaz kisas gibi, kan gibi
Ben seni canan bildim, ben ki seni can gibi
Sen beni yaban gibi bilmiyorsun, gel etme!

Beyaz güller nedense tez boyandı al kana?
Benim derdim sendendir, dermanım senden yana
Cehennemini söndürdüm aşkınla yana yana
Feryadıma bir imdat kılmıyorsun, gel etme!

Şu dağ gibi gönlüme hasretinle dağ vurdum
Geçtim elden, obadan; ne evim var ne yurdum
Bulutların üstüne ipsiz salıncak kurdum
Üryan, büryan hâlime gülmüyorsun; gel etme!

Ellerini tutunca tutuştum ellerinle
Ellerin idam etti ipekten tellerinle
O şımarık, o nazlı, çocuksu hâllerinle
Gün gibi pencereden gelmiyorsun, gel etme!
Dün gibi pencereden gelmiyorsun, gel, etme!

Kenan Çarboğa

Gelgit

Gece olur yavaş yavaş
Sen gelirsin, uykum gider!
Karanlıkta başlar savaş
Sen gelirsin, uykum gider!

Çiğ düşürdün izlerime
Kilit vurdun sözlerime
Kan çanağı gözlerime
Sen gelirsin, uykum gider!

Ay parıldar alnım gibi
Gizlenirsin zanlım gibi
Kan davalım, kanlım gibi
Sen gelirsin, uykum gider!

Bazen aşkla, bazen kinle
Bir eyledin biri, binle
Hâlin değil hayalinle
Sen gelirsin, uykum gider!

Sen gel, uykum gelsin bana
Uykularım bağlı sana
Ahvalimi anlasana
Sen gelirsin, uykum gider!

Kenan Çarboğa

Gelirim

Bana boşuna "Gel! " deme
Gelirsem birden gelirim
Çıkıp yolları gözleme
Bilmezsin nerden gelirim

Bazı dertlense de dilim
Hicran ile dilim dilim
Yeter ki çağır sevgilim
Uyumam erden gelirim

Hasretin haddini aşar
Ok vurur tebdilim şaşar
Aramıza çığlar düşer
Diz boyu kardan gelirim

Sen varken alın yazımda
Güzüm de sensin yazım da
Yağlı urgan boğazımda
Atlayıp dârdan gelirim

Mumu söndür, güneşi yak
Göz ucuyla gölgeme bak
Ayak yalın, başım kabak
Bin göçlük yerden gelirim

Kenan Çarboğa

Geliş

Ben Şu fani âlemde
Ben'le nizaya geldim
Derdi gani âlemde
Dertle hizaya geldim

Dert derdim, derdim başka
Ne "Ah! " dedim ne "Keşke! "
Esrik tutundum aşka
Arşaya, fezaya geldim

Aşk adını andıkça
Sükût edip kandıkça
Aşk elinde yandıkça
Közden kozaya geldim

Gâhî çöldüm, kuraktım
Ben kendimden ıraktım
Son'a akan ırmaktım
Döndüm gözeye geldim

Havuroğlu, Şu demde
Hem yâranım, yâr hem de
Ben Şu fani âlemde
Ben'le gazaya geldim

Kenan Çarboğa

Geliş Farkı

El gibi değil vallahi
Ben sana özden gelirim
Aslım aşktır, bağrım ateş
Kül olmuş közden gelirim
Gözyaşım okyanus arki
Gözeden, gözden gelirim
Ervah ceminde sıdk ile
Verdiğim sözden gelirim

Ey sevgili, hâlim budur
Beni elbet sen bilirsin
Ben sana bin yol gelirken
Sense görmezden gelirsin

Kenan Çarboğa

Gelmedin

Kara günler uneledi başıma
Alınyazım karalandı gelmedin
Hasretinle kan karıştı yaşıma
Can bedenden aralandı gelmedin

Uğunurken eleminden, derdinden
Derdin ile sürgün yedim yurdundan
Umutlarım, hayallerim ardından
Parça parça paralandı gelmedin

Sen muradım, sensin yolum, durağım
Olmadığın her yöreden ırağım
Yalnız sana mesken olan yüreğim
Acılara kiralandı gelmedin

Kır çiçeğim, kardelenim, sunam yâr
Neredeysen o tarafa dönem yâr
Zelzeleyle sarsılmayan sinem yâr
Yâr diyerek yaralandı gelmedin

Kenan Çarboğa

Gemerek

Büyük Türkiye'de, Sivas ilinde
Er deyince akla gelen Gemerek
Methini ederim şiir dilinde
Şairin gönlünü alan Gemerek

Tarihe beşiktir asırlar boyu
Ruhuna işlemiş yıldızı, ay'ı
Müslüman Oğuz'dur, Türkmen'dir soyu
Sevdası al-beyaz olan Gemerek

Beş beldesi vardır yanında vezir
Çepni, Yeniçubuk, Eğerci, Sızır,
İnkışla'yla her an, her daim hazır
Yıkılır mı senin kalen Gemerek

Köyleri var inci gibi dizilmiş
Akçaşar, Bulhasan, Burhan yazılmış
Çat'ın ormanında cennet sezilmiş
Mananın sırrını bilen Gemerek

Beştepeler, Kümeören, Köseli
Karagöl'den Yeniköy'e süs eli
Toprağına ayak bastım basalı
Gözümünden gönlüme dolan Gemerek

Kocaoğlu, Tatlıpınar bir gibi
Yeşilöz, Durgunsu özge yâr gibi
Eşikli, Kekliceğ bahtiyar gibi
Dendil'den yüzüme gülen Gemerek

Hacıyusuf, Çiçekoğlu yan yana
Eskiyurt'ta türlü renkler boyana
Öziçi'nden, Cesurlar'dan bu yana
Ekizce, Tekmen'e şölen Gemerek

Arif kelimidir ezelden beri
Hak yolda düşünmez zararı, kârı
Seydinali; Havuroğlu diyarı
Beni de içinde bulan Gemerek

Eskiçubuk; alı, moru deren yurt
Karaağıl; sesime ses veren yurt
Talazoğlu, Kartalkaya, Örenyurt
Sedası sonsuza kalan Gemerek

Küçüktuzhisar'dan aşınca dağı
Başlar Karaerkek bahçesi, bağı
Uzaktan el eder Osmanuşağı
Aklımı, fikrimi çalan Gemerek

İslâm'ı başına taç eyleyen ırk
Binleri vatana koç eyleyen ırk

Mazide de Türk'tü atide de Türk
Türkoğlu Türk yaşar halen Gemerek

Ömrümce durmadan yazsam da her gün
Kalem hasta düşer, dizeler yorgun
Yine de vasfını anlatmaz bir gün
Çıkamaz aşkına dalan Gemerek

Kenan Çarboğa

Gemerek'te Su Akmıyor

Anlamadım ne hikmetse
Gemerek'te su akmiyor
Ellerim musluğa gitse
Gemerek'te su akmiyor

Yıllar yılı aynı durum
Sürünüz sürüm sürüm
Abdest bozmak büyük cürüm
Gemerek'te su akmiyor

Afrikalı kuyu buldu
Çıkan kaynak boyu buldu
Gâvur, Mars'ta suyu buldu
Gemerek'te su akmiyor

Ferhat gibi dağı yarmak
Lazım değil külünk vurmak
Yan başında Kızılırmak
Gemerek'te su akmiyor

İstersen Çat ister Sızır
Gelmek için Göksu hazır
Yetiş bize yetiş Hızır!
Gemerek'te su akmiyor

Taşımaya boru yokmuş
Boruyu kim, nere sokmuş?
Millet kirden, pastan kokmuş
Gemerek'te su akmiyor

Çeşmelerde dolumdayız
Bir tarifsiz zulümdeyiz
Teyemmüme talimdeyiz
Gemerek'te su akmiyor

Havuroğlu, aş bekleriz
Gözlemekten şaş bekleriz
Taharete taş bekleriz
Gemerek'te su akmiyor

Kenan Çarboğa

Gerekçe

Yuvarlak şeyleri sevmedim oldum olası.
Hep dikine yaşadım hayatı
Yalpalamadan, kıvırtmadan,
Kavisler çizmeden yürüdüm.
Dikenler eksilmese de topuklarımdan
Gitmedi ayaklarım suratsız yönlere.
Sözlerim dolambaçlı yollarda dolanmadı
Kestirmeden söyledi diyeceğini

Çünkü öptüğüm nasırlı ellerin vasiyetiydi;
Yanacaktım ama dayanmayacaktım kimseye
Emanet gülüşler göstermeyecektim
Ve dosdoğru yaşayacaktım
Erkekler erkek olacaktı
Kadınlar kadın
Yani hiçbir şeyin olmayacaktı ortası

Belki de bu yüzden sevmedim dünyayı.

Kenan Çarboğa

Geri Geldik

Altay beşik, bozkır yuva
Biz Adem'den beri geldik
Demir dağı döve döve
Durulandık, duru geldik

Başlarımız tolgalandı
Bayrağımız dalgalandı
Güneş gökte gölgelendi
Günden bile arı geldik

Kırbaç olduk azan için
Töre olduk yazan için
Şu acuna düzen için
Hak Tanrı'ya çeri geldik

Kut verince ırkıma Hak
Ses verince türküme Hak
Doğudan kır, batıdan ak
Güney yönden doru geldik

Kutlu otağ, küren varken
Aşkımızı gören varken
Takı taluy, müren varken
Her akından diri geldik

Deva bulduk derdimizle
Kucaklaştık yurdumuzla
Tuğumuzla, kurdumuzla
Dünya duysun geri geldik

Kenan Çarboğa

Giden Canlar

Düşündün mü insanoğlu,
Neden gelmez giden canlar?
Kapalı mı dönüş yolu,
Neden gelmez giden canlar?

Yaşlı gider, bebek gider
Öbek öbek, tek tek gider
Âdem'den bugüne kadar
Neden gelmez giden canlar?

Hasta, düşkün, yorgun değil
Küskün, dargın, kırgın değil
Mahkûm değil, sürgün değil
Neden gelmez giden canlar

Şu dövünüp ağlayan ne?
Gözlerdeki çağlayan ne?
Yollarını bağlayan ne?
Neden gelmez giden canlar?

Biz yolcuyuz dünya da han
Böyle gelir geçer zaman
Bir gün, bir saniye, bir an
Neden gelmez giden canlar?

Arananı bulduk diye
Bulup karar kıldık diye
Hakk'a teslim olduk diye
Geri gelmez giden canlar

Kenan Çarboğa

Gider

Birazcık kabarsa itin eniği
Damından fırlayıp dalaşa gider
Yerinde durdurmaz taban yanığı
Kelden uzaklaşır keleşe gider

Ganimet gözetir yoksuldan, açtan
Beşlenir zulümden, öşürden, bağtan
Sağlam tahta çıkmaz çürük ağaçtan
Hızara girenler talaşa gider

Dostluğu bulunmaz dostu silenin
Pulu, menfaati mabut bilenin
İtibarı olmaz kendi gelenin
Beleşe gelenler beleşe gider

Yiğit örs üstünde yiğit tavadır
Yiğidi kor eden karasevdadır
Kartalın, bozkurdun gözü avdadır
Çakallar, sırtlanlar üleşe gider

Gözler neler görür ömür yeterse
Beni yarenlerim yâre yiterse
Bir gün Havuroğlu vade biterse
Dünyadan dert, tasa, telaşe gider

Kenan Çarboğa

Gidiyorsun

Var gücünle beni benden
Alıp alıp gidiyorsun
Yâr gücünle beni benden
Silip silip gidiyorsun

Yollarıma kurup dârı
Kan ağlattın zârı zârı
Boğazıma Zülfikâr'ı
Çalıp çalıp gidiyorsun

Dönse gözde yaş sicime
Umursama, hiç acıma
Her derdime, her acıma
Gülüp gülüp gidiyorsun

Yoğa katıp sen azımı
Kara ettin ak yazımı
Yâr, secdesiz namazımı
Kılıp kılıp gidiyorsun

Kenan Çarboğa

Göğ Boncuğum

Aç gözünü günden önce
Gün doğmadan doğ boncuğum
Gülüşünle ince ince
Karanlığı boğ boncuğum

Sök belinden sök kuşağı
Belindeki gök kuşağı
Teslim olsun gökkuşağı
Yedi rengi sağ boncuğum

Kardeleni kardan kurtar
Kar altında nârdan kurtar
Himmet eyle, dardan kurtar
Rahmet olup yağ boncuğum

Yara almış aşkın bendi
Benliğimi, beni yendi
Dağdan büyük alevlendi
Gönlümdeki dağ boncuğum

Dağlansam da dayanırım
Aşk rengine boyanırım
Ben her sabah uyanırım
Gözlerinde göğ boncuğum

Kenan Çarboğa

Göge Yakın

Ben bilinmez bir yerdeyim
Yerden uzak, göge yakın
Sonsuzluğa seferdeyim
Yerden uzak, göge yakın

Kuşatınca zaman beni
Azat etti aman beni
Bilmez yahşi, yaman beni
Yerden uzak, göge yakın

İşte yuvam, işte yurdum
Bir direksiz yerde durdum
Bulutlara bağdaş kurdum
Yerden uzak, göge yakın

Ne kargaşa ne ekmek, aş
Ne sulh derdi ne de savaş
Esrik hâlde, yavaş yavaş
Yerden uzak, göge yakın

Kör gecede ay demlerim
Yıldızlara pay demlerim
Ufuklarda çay demlerim
Yerden uzak, göge yakın

Kenan Çarboğa

Gönle Nasihat

Gel boşu boşuna gamlanma gönül
Feryadın, figanın, ahın var ise
Rabbim her derdine derman yaratmış
Şükreyle güneşin, mâhın var ise

Toprak sarar, kar üşütür, od yakar
Gül yanında diken bile gül kokar
Ummında fırtına kopsa ne çıkar
Dümenin başında Nuh'un var ise

Mevla'm istemezse güneş doğamaz
"Yağ" demezse yağmur bile yağamaz
Cümle cihan gelse başın eğmez
Zalime baş eğmez ruhun var ise

Deli gönül derbedersin, naçarsın
Tövbe eder, şükre kapı açarsın
Sırat'tan kuş gibi uçup geçersin
Başta ol Muhammed şahın var ise

Kenan Çarboğa

Gönlüm Seni Unutmadı

Ardın sıra yemin ettim kaç kere
Gönlüm yine unutmadı yâr seni
Ben kendimi unutsam da yok yere
Gönlüm yine unutmadı yâr seni

Hasretinle dağa çıktım, çıldırdım
Çiçekleri saksılarda soldurdum
Duvardaki son resmini kaldırdım
Gönlüm yine unutmadı yâr seni

Kollarımı kırk yerinden kırsan da
Düşlerimi cellâtlara versen de
Suçsuz yere günahıma girsen de
Gönlüm yine unutmadı yâr seni

Ettiğini kanlı düşman etmedi
Gitsin dedim hayallerin gitmedi
Unutmaya benim gücüm yetmedi
Gönlüm yine unutmadı yâr seni

Kenan Çarboğa

Gönül

Gönlünü örs eyle, gözünü çekiç
Zülfünün teliyle harla gönlümü
İster demir dağca eritip kes, biç
İstersen bir eyle yerle gönlümü

Belki nefesinle varlığım erir
Her nefes özüme bengisu verir
Gök yeveli gök kurt bir yol gösterir
Sararsın nevrüzla, nurla gönlümü

Kapında kul iken derviş hâlimle
Hâlimi kaybettim derde talimle
Teslim eden benim kendi elimle
Sen almış değilsin zorla gönlümü

Umut beklemezken baştan, başıstan
Korkup da sinemem yelden, yağıştan
Ölüm kemendini takmış doğuştan
Beşik kertme buldum dârla gönlümü

Her gece içime hicran dolanır
Dertler keleplenir derde ulanır
Hasretin elleri kana bulanır
Gel de hayalinle körle gönlümü

Kenan Çarboğa

Gönül Esareti

Gözlerinle semaya zulmetmeyi bırak yâr
Yıldızlara duyduğun kinini bana sakla
Gururun gözlerinin önünde sonsuz duvar
Gizlenemez bir ömür gönülde saklamakla

Ben inanmış bir âşık, sen Belkıs'ça mağrursun
Sarayların sökülüp Kulleys'e taş olacak
Vazgeç şu inadından, benliğin şöyle dursun
Pişmanlık gölgen gibi sana yoldaş olacak

Sen yüzünü döndükçe bu açgözlü çöllerde
Üzerime Ebrehe fillerini salıyor
Direncimin ecele teslim olduğu yerde
Gözlerim gökyüzünde Ebabiller arıyor

Gökyüzü boş, gökyüzü karanlıklar içinde
Ne ay doğar, ne güneş ve gelmez Ebabiller
Hicranın alevleri gül örgülü saçında
Gül örgülü saçında beni yakan Sicciller

Bu ateşten taşları bağrıma doldurarak
Kahır iklimlerine mecbur kıldın hicreti
Tesellinin peşine düştüm yayan yapıldak
Yine de çözemedim gönlümden esareti.

Kenan Çarboğa

Gördüm

Bir hayal kurdum, kendime sordum
Kaçkın zamanda kaç anı gördüm

Gönülde aşkı, ne şek ne kuşku
Bu yolda candan geçeni gördüm

Dünyadan bıkip varlığı yakıp
Yokluğa kucak açanı gördüm

Yanmış düşüyle, Anka Kuşu'yla
Kaf'ın üstünde uçanı gördüm

Bağrı yaralı, bahtı karalı
Kendi kendinden kaçanı gördüm

Yer gök oynarken, volkan kaynarken
Bengi suları içeni gördüm

Gâh dolu gâh boş, benliği sarhoş
Aleme muştı saçanı gördüm

Şaşırp bir dem, belinleyip hem
Yâr diye nârı seçeni gördüm

Şaşıрма âşık, aşkta dolaşık!
Ben nârdan nura göçeni gördüm

Kenan Çarboğa

Görklü Güzele

Bir adınla yüreğimi doldurdum
Su misali sedasını sevdiğim
Seğmen saldım, göğe bayrak kaldırdım
Dağ eriten nidasını sevdiğim

Ak boz atın yelesine yıkılıp
Yola çıktım, yokluğundan sıkılıp
Senden doğup tekrar sana dökülüp
Dem sürerim edasını sevdiğim

İz ararken hayallerde, biçimde
Sen göründün başka başka biçimde
Ok bakışın sancılanmış içimde
Sinemdeki cidasını sevdiğim

Gönül susuz, sema yüce, yer kurak
Tek umudum hem yakınsın hem irak
Gözlerinle yağmur, dolu, kar bırak
Yıldırım sal, yadasını sevdiğim

Her eziyet, her meşakkat, her zulüm
Fark eder mi ha yaşamak ha ölüm
Ne gelirse senden gelsin kabulüm
Belasını, gadasını sevdiğim

Kenan Çarboğa

Görmedim

Yâr sakiymiş, mey sunarmış aşk ehlinin ceminde
Ben meclise sarhoş geldim, dolusunu görmedim
Bal olan baldıran oldu ayrılığın deminde
Usunu yitiren gördüm, ulusunu görmedim

Bülbül her seher vaktinde feryat eder, ah çeker
Döver dizini, döşünü bir başına vah çeker
Ezelden ikrar verenler elbette eyvah çeker
Güle fizah edenlerin çalısını görmedim

Şu kocamış, kör dünyanın başı nedir, peşi ne?
Ölümsüzlük arayanın ölüm düşer peşine
Azrail'in oku ile düşer peşi peşine
Bengisuya kanaanların ölüsünü görmedim

Gökyüzünün kartalları, doğanları benim, ben!
Yeryüzünden gökyüzüne yağanları benim, ben!
Kamu Mecnun, meczupların kağanları benim, ben!
Bu âlemde benden daha delisini görmedim

Kenan Çarboğa

Göründüğü Gibi Değil

Gözlerim boşlukta bir umut arar
Daldığıma bakma, iyi değilim
Elemle, kelamla, kalemle karar
Kıldığıma bakma, iyi değilim

Önce yitirmiştim, önce kendimi
Yıllardır arardım onca kendimi
Yalnızca kendimi, anca kendimi
Bildiğime bakma, iyi değilim

Gayrı gönlüm gezmez karada, akta
Koyaklar zirvede, zirve koyakta
Bunca kıyametten sonra ayakta
Kaldığıma bakma, iyi değilim

Derdimi demirle dağlaşam olmaz
Bağırsam çağırsam çağlaşam olmaz
Ele güne karşı ağlasam olmaz
Güldüğüme bakma, iyi değilim

Ne ahım duyulur ne imdat ne ses!
Başıma çığ düşer, kalbime kafes
Varlığım bir nefes, varım bir nefes
Aldığıma bakma, iyi değilim

Kenan Çarboğa

Görür

Cahile biat eden
Aklını boŖta görür
İte itaat eden
Etini diŖte görür

Olta atar çap, çalık
Oltaya gelmez balık
Fırsat kaçıran alık
Umudu kuŖta görür

Geçim derdi sarınca
Kararınca karınca
Yazın yanan karınca
Kârını kışta görür

Kâr zararın kardeŖi
Bilenler bilir iŖi
Koyunu yayan kiŖi
Kurdu en baŖta görür

Havuroğlu, düne yan
Dünü bırak güne yan
Ayıyı muhtar yapan
Armudu düŖte görür

Kenan Çarboğa

Görürsün Neler Çıkar

Baksan büyük şaire!
Sözü alıntı çıkar!
Göz at dokuz şiire
Onu çalıntı çıkar

Utanmazdır, alınmaz
Yolu, yönü bilinmez
Şahsiyeti bulunmaz
Şahsı buluntu çıkar

Yakın göründü dinle
Yükseldi yurda kinle
Dışardaki hainle
Birdir, ilinti çıkar

Kapıp yarımından, tamdan
Pul aldı dertten, gamdan
Midesinde haramdan
Hayli kalıntı çıkar

Havuroğlu, çok sözün
Avazısın hak sözün
Kökü kayıp köksüzün
Kökü silinti çıkar

Kenan Çarboğa

Görüş

Ben seyisler harasında
Baştan fazla kuyruk gördüm!
Türk bulunmaz arasında
Türk'ten özge uyruk gördüm!

Memleketin merdi, eri
Bağlandığı günden beri
Töre bilmez asileri
Başlarına buyruk gördüm!

Cehalete talim olan
Düşünene zalim olan
Yağcılıkla âlim olan
Ulemayı sıyrık gördüm!

Havuroğlu, it daladı
İtten evvel bit daladı
Gülistanı ot taladı
Gül mülkünde ayrık gördüm

Kenan Çarboğa

Görüşürüz

Tahtınızdan tavrınız
İtince görüşürüz!
Devranınız, devriniz
Bitince görüşürüz!

Aş verdiniz ağıdan
Dost tuttunuz yağıdan
Güneşiniz doğudan
Batınca görüşürüz!

Girdik dert otağına
Battık borç batağına
Sabrımız yatağına
Yatınca görüşürüz!

Şaşırdınız izleri
Dövün gayrı dizleri
Sahibiniz sizleri
Satınca görüşürüz!

Hâl değil bu, havale
Ne su var ne nevale
Zamanınız zevale
Çatınca görüşürüz!

Şair der taşınızda
Bu yavuz yaşınızda
Baykuşlar başınızda
Ötünce görüşürüz!

Kenan Çarboğa

Göz Alması

Aşk eline adım atsam
Ar alıyor gözlerimi
Ayrılığa kafa tutsam
Dâr alıyor gözlerimi

Dolaşınca yollar, izler
Gizler seni benden gizler
Ateşle kara gözler
Karalıyor gözlerimi

Kara gözler pusu kurup
Kin tazeler durup durup
Tebessümle hañer vurup
Yaralıyor gözlerimi

Sır uyutan nazlı gonca
Düş büyütür ince ince
Günden, kardan, nurdan önce
Yâr alıyor gözlerimi

Kenan Çarboğa

Göze Aldım

Yüreğime yokluğunu
Bildirmeyi göze aldım
Bu dünyanın çokluğunu
Sildirmeyi göze aldım

Tutuşunca yâr ateşi
Söndüremez kar ateşi
Can evime kor ateşi
Doldurmayı göze aldım

Aşka düşmek dalgınlıksa
Hasret, hicran yılgınlıksa
Seni sevmek çılgınlıksa
Çıldırmaı göze aldım

Gördüğünde gözüm seni
Bulamadım bende beni
Şenin için ben de beni
Öldürmeyi göze aldım

Kenan Çarboğa

Gözlerinde

Demir dağı kül eyleyip
Yorulandım gözlerinde
Bir emirle kul eyleyip
Sürülendim gözlerinde

Ne kederdim ne de gamdım
Zannetme ki aşkta hamdım
Bir bütündüm, tastamamdım
Yarılandım gözlerinde

Aşığınken açık seçik
Kimi "Kaç!" der kimi "Kaçık!"
İlk bakışta ayman açık
Görülendim gözlerinde

Yokluğunun hâli zorken
Anı, günü, yılı zorken
Sırılsıklam titriyorken
Kurulandım gözlerinde

Ateş çoktu yanmak için
Sebepler çoktu kanmak için
Suyum oldun yunmak için
Durulandım gözlerinde

Havuroğlu, sen kaç kere
Hem göğsünü gere gere
Tedbirsizce, hiç yok yere
Vurulandım gözlerinde

Kenan Çarboğa

Gözün Aydın

Başı gökte gök çınardım
Çürüttün yâr gözün aydın!
Çağıldayan bir pınardım
Kuruttun yâr gözün aydın!

Perde çekip nazarıma
Erden soktun mezarıma
Cümle derdi üzerime
Yürüttün yâr gözün aydın!

Ne yurdum var ne de yerim
Ne köleyim ne de hürüm
Ardın sıra sürüm sürüm
Sürüttün yâr gözün aydın!

Yüce dağdım, dünya dardı
Eğilmeyen boynum vardı
Yıkılmazdım, başım kardı
Erittin yâr gözün aydın!

Kenan Çarboğa

Gül Öğretmenim

Bir gün olsun gül yüzünle
Gül bize gül öğretmenim
Güneşinle, gündüzünle
Gel bize gül öğretmenim

İster bahar isterse yaz
Özlemini dindirmez az
Cennet kokusundan biraz
Sal bize gül öğretmenim

Genç, ihtiyar, erkek, kadın
Kalplerinden gitmez yâdın
Dilimizde senin adın
Bal bize gül öğretmenim

Şaşırınca bizler yer yer
Gönüllere bir umut ver
Sırat'tan geçerken rehber
Ol bize gül öğretmenim

Dünya hayâl, dünya çetin
Nurunu örtmez cennetin
Hem Kur'an'ın hem sünnetin
Yol bize gül öğretmenim

Kenan Çarboğa

Gül ve Hicret

Bir Gül açılmıştı Mekke şehrinde
Bir Gül kâinata açılıyordu
Sırtındaki ol nübüvvet mühründe
Hakikat apaçık seçiliyordu

Gülşene dönmüştü sema, yeryüzü
Kokusu dört yana saçılıyordu
Gözler gördüğünde o nurlu yüzü
Anadan, babadan geçiliyordu

O'nun gelişiyile küfrün dağları
Birer nokta kadar küçülüyordu
Sanki dünyadaydı İrem Bağları
Sanki Kevser'inden içiliyordu

Ama sevenleri zulüm altında
Körpe ekin gibi biçiliyordu
Ecelin kapıyı çaldığı anda
Şehitlik yurduna uçuluyordu

Hakk'ın rızasının alındığı gün
Yahşetten rahmete kaçılıyordu
Aleme İslâm'ı tanıtmak için
Ensar diyarına göçülüyordu

Kenan Çarboğa

Gülebilirdim

Ben Kerem'im, küle düştüm
Közün olsa ağlamazdım
Mecnun gibi çöle düştüm
İzin olsa ağlamazdım

Ağı yedim aş yerine
Dert büyüttüm yaş yerine
Baş altında taş yerine
Dizin olsa ağlamazdım

Benliğimi benden alan
Yalan, senden gayrı yalan
Yüregime ateş salan
Yüzün olsa ağlamazdım

Gün kesildi, zaman doldu
Nevruz küstü, sümbül soldu
Hazan vaktim hazin oldu
Hüzün olsa ağlamazdım

Gül saçına gül ördüğüm
Ya kör oldum ya kördüğüm
Can verirken son gördüğüm
Gözün olsa ağlamazdım

Kenan Çarboğa

Gün Bugün

Türk milleti kalk ayağa
Gün ayakta durma günü
Şu kokuşmuş kahpe çağa
Son dersini verme günü

Birleşerek ülkü için
Yeminlerin ilki için
Şimdi ecdat mülkü için
Yeniden at sürme günü

Sınırına Haçlı gelmiş
Toplanarak güçlü gelmiş
Uğru, şaki, suçlu gelmiş
Gün bunları vurma günü

Bayrağına yan bakanın
Yüreklerde od yakanın
Toprağına göz dikenin
Alayını kırma günü

Ayrık varsa sök, temizle
Kurşun, ateş dök temizle
İçi, dışı yak temizle
Gün defteri dürme günü

Bir zaferin ağrısı bu
Bu cihattır, doğrusu bu
Seferberlik çağrısı bu
Gün hesabı görme günü

Kenan Çarboğa

Gün Ola

Hakan Yıldırım'a...

Gamlanma, Allah kerim
Gün ola harman ola
Ben seni müjdelirim
Gün ola harman ola

Yağdan ağı yedik
Kan kustuk, şerbet dedik
Atları eyerledik
Gün ola harman ola

Oğuz'un oğlu, kızı
Kalbinde sevda, sızı
Kuşandık kavgamızı
Gün ola harman ola

Üç yarım, iki etmez
Yol biter, yolcu bitmez
Bu devran böyle gitmez
Gün ola harman ola

Ayrılır sapla saman
Gösterir beyi zaman
Görürüz kimmiş yaman?
Gün ola harman ola

Kenan Çarboğa

Günevveli

Böyle çöküp yıkılmazdım
Az etseydin günevveli
Öyle çöküp yıkılmazdım
Naz etseydin günevveli

Gözümden kan, yaş akmazdı
Kimse başıma kakmazdı
Adım deliye çıkmazdı
Gözetseydin günevveli

Beni aşkına yem eden
Zağlı kurşunu yemeden
Arpacık, ateş demeden
Gez etseydin günevveli

Kirpiğinin uçlarını
Gül avcunun içlerini
Ölür müydün saçlarını
Uzatsaydın günevveli

Kenan Çarboğa

Güney Azerbaycan'a Muştu

Tuğ kaldırdık Karabağ'dan
Yola çıktık geliyoruz!
Gedik açtık demir dağdan
Dağı yaktık geliyoruz!

Çağırınca Aras bizi
On bin yıllık miras bizi
Tümen tümen, dizi dizi
Ordu çektik geliyoruz!

Dilde tekbir, elde kına
Birlik için yana yana
Erciyes'ten Savalan'a
Aşkla baktık geliyoruz!

Belki bugün, belki yarın
Muştusuyuz sazın, tarın
Diyarına Şehriyar'ın
Umut ektik geliyoruz!

Gözlüyorken Erk Kalesi
Demir gibi berk kalesi
Bayrak ister Türk kalesi
Bayrak çektik geliyoruz!

Erdebil, Hoy süslenirken
Gök Mescit'e yaslanırken
Tebriz Türkçe seslenirken
Türkçe aktık geliyoruz!

Tanrıdağ'da tören için
Daha deniz, müren için
Kızılelma, Turan için
Kanlar döktük geliyoruz

Tuğ kaldırdık Karabağ'dan
Yola çıktık geliyoruz!
Gedik açtık demir dağdan
Dağı yaktık geliyoruz!

Kenan Çarboğa

Güvenme

Ey gönül, bu ömür bir nefesten az
Yaşına güvenme, yıla güvenme
Güvensen gözünün yaşı kurumaz
Şu uzun sandığın yola güvenme

Doğuştan bellidir; menzilin, mezar...
Hekim de hâkim de olsan ne yazar
Her gün Alp Er Tunga ordunu bozar
Rüstem'e güvenme, Zal'a güvenme

Dünyada ne Karun ne kadı kaldı
Hepsinin içinde muradı kaldı
Sultan Süleyman'ın bir adı kaldı
Makama güvenme, mala güvenme

Ey gönül, âşıklar ihtiyar olmaz
Bahtını bulmayan bahtiyar olmaz
Bahadır kişiye bahtı yâr olmaz
Sığın Yaradan'a, kula güvenme

Kenan Çarboğa

Güzelden Nasihat

Bir güzelle muhabbete dalınca
Sevgiyi demeye söz gerek dedi
Sevdayı anlattı kendi dilince
Aşığın kalbinde köz gerek dedi

Hayat çok tatlıdır aşkla yaşarsan
Yar için tepeler, dağlar aşarsan
Mecnun olup eğer çöle düşersen
Leyla'yı bulmaya iz gerek dedi

Seven insan sevdiğine doyamaz
Yüzüne bakmaya bile kıyamaz
Utanır da seni sevdim diyemez
Ona kızarmayan yüz gerek dedi

Bilmezdim insanı kör eden nedir?
Düşman eden nedir, yar eden nedir?
Anlattı insanı pir eden nedir?
İnsanın içinde öz gerek dedi

Sevmeyen zalimin yılması için
Mecnun'un Leyla'yı bulması için
Güzelin değerli olması için
Her zaman güzele naz gerek dedi

Giderken kaynadı gönül kazanım
Bozuldu böylece bütün düzenim
Söyledim aşkından garip ozanım
Ozansan eline saz gerek dedi

Kenan Çarboğa

Ğ.

Sesli harf değilim, ünlü değilim
Sekizin içinde sayılmaz adım
Yirmi sessiz harf de dışladı beni
Onların yanına sesli gelince
Hepsi birlik olup taşladı beni
Äleme ayanken adım, adresim
Nedense bir türlü duyulmaz sesim...

Kenan Çarboğa

Hâl Bilmez

Hâl bilmeze gönül verme
Hâlini perişan eder
Gölgesine elin sürme
Elini perişan eder

Sev içinden sessiz sessiz
Ko desinler gönlü ıssız
Yoluna düşsen nefessiz
Yolunu perişan eder

Yâri ağyara verenler
Aşk diye aşâ erenler
Kargayı bülbül görenler
Gülünü perişan eder

Havuroğlu hasret, firak
Eder yârden, serden ırak
Çanını, ömrünü bırak
Ölünü perişan eder

Kenan Çarboğa

Hâl Dilinden

Şükür olsun Yaradan'a
Yârden özge yaramız yok
Kül olmuşuz yana yana
Nârimiz var, nâramız yok

Gök sarsılır ünümüzle
Dünya döner dünümüzle
Âlem ıdır günümüzle
Mumumuz yok, çıramız yok

Sırdan gelip sır olmuşuz
Bebeklikte pir olmuşuz
Bir olanla bir olmuşuz
Gayrisıyla aramız yok

Kin tutmayız kanlımıza
Şirk sokmayız gönlümüze
Yâr yazılı alnımıza
Alnımızda karamız yok

Şükür olsun Yaradan'a
Yârden özge yaramız yok
Kül olmuşuz yana yana
Nârimiz var, nâramız yok

Kenan Çarboğa

Hâl İlanı

Sensiz bak ne eyledim
Bir çıkmazı boyladım
Şiir ettim söyledim

Yâr evsizim, barksızım
Bir deliden farksızım

Sen öğrettin gurbeti
Aşk denilen şerbeti
Verdin bitmez hasreti

Yâr evsizim, barksızım
Bir deliden farksızım

Gece, yıldız, ay sensiz
Feryat, figan, vay sensiz
Neler çektim duy sensiz

Yâr evsizim, barksızım
Bir deliden farksızım

İçin için ağladım
Taştım, coştum, çağladım
Canı sana bağladım

Yâr evsizim, barksızım
Bir deliden farksızım

Sensizliği dert ettim
Bir acımı dört ettim
Dağı, taşı yurt ettim

Yâr evsizim, barksızım
Bir deliden farksızım

Bir son versen zulüme
Hicran denen ölüme
Herkes acır hâlime

Yâr evsizim, barksızım
Bir deliden farksızım

Söyle gelmez sabahım
Arşa çıktı eyvahım
Neydi suçum, günahım?

Yâr evsizim, barksızım
Bir deliden farksızım

Kenan Çarboğa

Hamdolsun

Sayenizde bugün Büyük Efendi
Hayal ile doyuyoruz hamdolsun!
Nefsimiz devleşti, vicdanı yendi
Kendimize kıyıyoruz hamdolsun!

Tabanda kıtlık var tavanda bolluk
En makbul zanaat kullara kulluk
Bir ufacık çıkar için kırk yıllık
Ahdimizden cayıyoruz hamdolsun!

El koyunca göz açıklar iyiye
Bize düştü dayı demek ayıya
Rahat için bir devletli dayıya
Sırtımızı dayıyoruz hamdolsun!

Bebeler aç ağlar içecek süt yok
Zeytin yok, peynir yok, ekmek yok, et yok
Mezarlıkta altın dişli ceset yok
Dilenciyi soyuyoruz hamdolsun!

Silemezken alnındaki kirini
Apak etti dünyadaki yerini
Aşağının aşağısı birini
Baş üstüne koyuyoruz hamdolsun!

De Efendi, bu millet n'oldu böyle
Sorumlusu sensin, itiraf eyle
Babamıza satmak için hileyle
Anamızı boyuyoruz hamdolsun!

Kenan arboğa

Han Susar Töre Konuşur

Toy edende kanlı Oğuz
Ozanlar ere konuşur
Çoluk çocuk hep bir ağız
Bir kutlu yöre konuşur

Han emrini duyan sağlar
Bu emirle coşar, çağlar
Kurulur görklü otağlar
Yıldızlar yere konuşur

Bolca kımız, bolca kopuz...
Gider sonsuz yolca kopuz
Sustuğunda kolca kopuz
Tar başlar, cura konuşur

Yedi göğün ağlarında
Soylu destan çağlarında
Bugün Altay Dağları'nda
Yağmur, kar, bora konuşur

Yâr olunca talihim yâr
Bu dünyanın ne hükmü var!
Atlarımız şaha kalkar
Kendine göre konuşur

Gözlerimiz gökte, ayda
Ellerimiz kılıç, yayda
Ötüken'de kurultayda
Han susar, töre konuşur

Kenan Çarboğa

Hasret Ninnisi

Sen uyurken ben sana hasretler büyütürüm
Karanlıklar emzirir süt rengi düşlerimi
Ninniler uydururum yalan olsa ne çıkar
Söylediğim yalana kendim de inanırım

İnanırım ninniler işgal etmiş beynimi
Vefakar mı nankör mü sormaya mecalim yok
Çaresizce sokulur gölgesinde uyurum
Kapanmayan gözlerle karşılarım sabahı

Bazen kapıma rüzgar geçerken bir dokunsa
Sen mi geldin diyerek koşarım var gücümle
Gerçeğin soğuk yüzü dikilince karşıma
Sevincim mecbur döner bin yıllık hücreesine

Davetsiz misafirim sonu gelmez korkular
Nedense senden sonra yalnız bırakmaz beni
Nere gitsem ne yapsam peşimdeler her zaman
Her zaman sorgusuzca kemirirler sabrımı

Neşterler at koşturur yüreğimin üstünde
İçime oluk oluk yalnızlığım dökülür
İsyanın kenarında umudum boynu bükük
Mesafeler bağlamış kollarımı kırk yerden

Ve böyle devam eder takvimden düşen günler
Gün dün den beter olur yarınlar eli kanlı
Aldığım her nefesi haram saydım sensizken
Attığım her adımda kahrederim hayata

Her gece çöktüğünde hasretin huysuzlaşır
Hayallerle doyurur ninniler uydururum
Beşiğini sallarım bir anne şefkatiyle
Sen uyurken ben sana hasretler büyütürüm

Kenan Çarboğa

Hasretimin On Sekiz Yaşına Şiir

On sekiz yıl oldu, sensiz on sekiz
On sekize girdi hasretliğim oy!
On sekiz senedir ne haber ne iz
Ne vuslata erdi hasretliğim oy!

İlk başta beşikte bala gibiydi
Teskini imkânsız bela gibiydi
Feryadı ev yıkan salâ gibiydi
Her yanımı sardı hasretliğim oy!

Emzikle, ninniyle kandırıp önce
Güç bela yürüttüm güç bela anca
Bir buçuk yaşında kapıldı hınca
Her gün hesap sordu hasretliğim oy!

Üç yaşa değince akli karıştı
Çagladı gözyaşı selle yarıştı
Ancak beş yaşında benle barıştı
Yalnız beni yordu hasretliğim oy!

Ele karışmadı yedi yaşında
Adını okurdu mezar taşında
Yokluğa yürüdü yolun başında
Yokluğa at sürdü hasretliğim oy!

On bir, on ikide kısıldı sesi
On beşte mecburen kesildi sesi
On yedi yaşında yaktı nefesi
Yangında yâr gördü hasretliğim oy!

Bugün on sekizde, dinç hâlinde yâr
Uslanmaz bir deli, genç hâlinde yâr
Dağ gibi ayakta, tunç hâlinde yâr
Her kavlinde durdu hasretliğim oy!

Kenan Çarboğa

Hatıralar

Her gece başımda ah vah ettikçe
Elemden elerim hatıraları
Durmadan uğunup fizah ettikçe
Beşiğe belerim hatıraları

Şiltağı kesilmez çordan, çokluktan
Yok yere ayırır yoğu yokluktan
Çıkarıp toplarım yükten, yüklükten
Çarparım, bölerim hatıraları

Önünde dursam da cümle varımla
Ol görüp yenemem yâri yarım
Tozlanıp paslansa gözyaşlarımla
Parlatıp silerim hatıraları

Bahtıma dert düşer, başıma beyaz
Ne bahar güldürür ne gün verir yaz
Yolumu kesince zemheri, ayaz
Yılıya salarım hatıraları

Alevler sarsa da eritmem asla
Yabanın yolunda yürütmem asla
Ölsem de soldurmam, kurutmam asla
Kanımla sularım hatıraları

Kenan Çarboğa

Hatırlama

Gözümde kan ile karışık yaşlar
Aktıkça aklıma sen geliyorsun
Bir bulut misali semaya kuşlar
Çıktıkça aklıma sen geliyorsun

Yadigar diyerek kurumuş güle
Bazen bir resmine bazen mendile
İnanmazsın bomboş sayfaya bile
Baktıkça aklıma sen geliyorsun

Uğradım yıkılmış, viran ilime
Bir ağıt tutuldu garip dilime
Derdini tesbih edip aldım elime
Çektikçe aklıma sen geliyorsun

Bu gurbet el beter etti ölmekten
Düğüm attı boğazıma ilmekten
Sensiz ağlamaktan, sensiz gülmekten
Bıktıkça aklıma sen geliyorsun

Bize aşk badesi sunan pir eli
Deli etti beni vallahi deli
Gönlümdeki bendi bu aşkın seli
Yıktıkça aklıma sen geliyorsun

Kenan Çarboğa

Hatırlatma

Biz Altay'ın b6rus6y6z
Ne ba ne de ba veririz
Oğuz Kağan erisiyiz
Bir verene beş veririz

İster ırak ister yakın
"Akın! " Deriz. Akın akın!
Yurda gelen kargı, okun
Alayına d6ş veririz

El s6z6ne uyanların
El s6z6n6 duyanların
Ulkeye g6z koyanların
G6zlerine yaş veririz

Kan ağlatıp ağıl ağıl
Kustururuz ığıl ığıl
Yad, yabana bir toz değil
Mezarına taş veririz

Hayat, 6l6m salıncağı
Solsa g6l6, gelinceği
Donatırız yalıncağı
A olana aş veririz

Havuroğlu, her g6n, her an
İlla Turan illa Turan!
Vatan, bayrak, iman, Kur'an
Gerisini boş veririz

Kenan arboğa

Havadis

Köyümüze bir hal olmuş bu sene
Bizim katır üç doğurmuş emmoğlu
Kör enikler civciv yapmış çimene
Topal teke koç doğurmuş emmoğlu

Çulsuz muhtar makamına oturmuş
Köyü satmış bankalara yatırmış
Her ne varsa Avrupa'ya götürmüş
Şatosunda taç doğurmuş emmoğlu

Haramiler sukûneti vurmuşlar
Olanları yarasalar görmüşler
Katil diye bebekleri sürmüşler
Kundağımız oç doğurmuş emmoğlu

Muska yazıp büyü yapan hocamız
Hastaları iyi yapan hocamız
Her hutbede Kuran öpen hocamız
Musallada haç doğurmuş emmoğlu

Ah... Adalet köyümüzün gül kızı
Tüm zengin hal kelamı, dil kızı
Anasının on kocalı dul kızı
Rüşvet yerken suç doğurmuş emmoğlu

Sır aradım şu zamanın hiçine
Kafa yordum nedenlere, niçine
Güve düşmüş Kel Güvenin içine
Umut gene hiç doğurmuş emmoğlu

Kenan Çarboğa

Havurca Koçaklama

Meydana çık, kılıç çek
Âlem şaş, vur ha vur!
Hasım dile, teke tek
Bire, beşe; vur ha vur!

Orta yerde at oynat
At kalkanı, at, oynat
Çaşıtlara çat, oynat
Hain başa vur ha vur!

Arş işitsin naranı
Yâr bilmesin yaranı
Boz bahtınla aranı
Bahtı boşa, vur ha vur!

Vuruşmaya koç iste
Öcümüz var, oç iste
Padişahdan baş iste
Vezir, paşa; vur ha vur!

Sürüldükçe sürüler
Kırılarak geriler
Cana gelsin börüler
Gelsin cûşa, vur ha vur!

Erden çıksın er oğlu
Dar gününde gör oğlu
Dadaloğlu, Köroğlu
Desin: "Yaşa, vur Havur!"

İster kargı ister ok
Şadağında binden çok
İmansıza aman yok
Vur peş peşe, vur ha vur!

Şair derki: "Gün bugün
Göge çıksın ün bugün
Kınalanıp tün bugün
Kana düşe, vur ha vur!"

Kenan Çarboğa

Hayalin Dili

Dün geceden habersiz bir hayale dalmıştım
Bulmak için gerçeği hayallerde kalmıştım

Gezinirken bilinmez bir hâl geldi başıma
Sevda denen bir gölge baktım düşmüş peşime

Sordum ona; "niye geldin peşimden?
Ne işin var, ne istersin düşümden? "

Dedi bana; "seni yakan fermanım,
İster isen dertlerine dermanım."

Şaşırp kalakaldım nasıl bilir derdimi!
Ben ondan kaçsam bile o bırakmaz ardımı

Tak edince canıma dönüp baktım yüzüne
Korkudan titreyerek kulak verdim sözüne;

"Vuslat değil firkat verdim,
Sende bitmez hasret gördüm."

Dedi; "artık bundan böyle
Sen Mecnun'sun ben de Leyla"

Ürperdim bu hayalden geledim kendime
Baktım yerle bir olmuş gönlümdeki bendime

Anladım aradığım yâr değil sevda imiş
Göz Leyla'yı ararsa her güzel Leyla imiş

Kenan Çarboğa

Hayat Sanki Şekerli Çay

Bu dünyaya gelen herkes
Baştan ağlar, mutsuz gelir
Hayat başlar, kesilir ses
Dünya yavan, kutsuz gelir

Umut uçar daldan dala
Ona yetip tutmak bela
Dert koşturur hep dörtnala
Ama sevinç atsız gelir

Asır, sene, gün, hafta, ay...
Zamanımı eder pay pay
Hayat sanki şekerli çay
Hayat bana tatsız gelir

Kenan Çarboğa

Hayıf

Yara yara bir kavgaya girmedik
Sağa sola kılıçları vurmadık
At üstünde dövüşerek ölmedik
Ok değmeden gözlerimiz kör oldu
Dadaloğlu

Dadaloğlu, eyerleyip atları
Süre süre bir kavgaya girseydik!
Bir hücumla orduları, hatları
Yara yara bir kavgaya girseydik!

Korkak kaçsın anasının koynuna
Ateş düşsün yüreğine, beynine
Kılıçları düşmanların boynuna
Vura vura bir kavgaya girseydik!

Oğuz Ata, Üçok, Bozok soyundur
Türkmen ere cenk etmesi oyundur
Kayı, Bayat, Avşar, Çepni, Bayındır
Sıra sıra bir kavgaya girseydik!

Kurt bırakmaz yağsının peşini
Umursamaz ordusunu, eşini
Bir meydana cümlesinin leşini
Sere sere bir kavgaya girseydik!

Havuroğlu, hayıflanma zaman yok
Yaşlı bizde, karşımızda yaman yok
Sağ bırakma, hiçbirine aman yok
Kıra kıra bir kavgaya girseydik!

Kenan Çarboğa

Hayır Bekleme

Namertlere eğilmiş
Mertten hayır bekleme
Üflemeyle dağılmış
Sertten hayır bekleme

Yel savurur harmanı
Duymaz hükmü, fermanı
Düşmandaysa dermanı
Dertten hayır bekleme

Çakal, sırtlan melerse
Şesi dağı delerse
Bahara dış bilirse
Marttan hayır bekleme

Bin buçuktan bir olmaz
Zarar olur, kâr olmaz
Bir olmayan var olmaz
Dörtten hayır bekleme

Tavañ görmez tabanı
Otağını, obanı
Yâr bilirse yabanı
Yurttan hayır bekleme

Kulakları bükülen
İt damına tıklan
Boynuna zil takılan
Kurttan hayır bekleme

Kenan Çarboğa

Hayır Gelmez

Dostlar Şu ahir zamanın
Senesinden hayır gelmez
Bebesi ıĝırdan çıkmış
Nenesinden hayır gelmez

Sümtük köpek, hırsız kedi
Bizden uğrun neler yedi
Hele Şu asrın veledi
Zinasından hayır gelmez

ıĝnenirse hür vatanın
Yüzü kızarmaz satanın
Tilkiyi bekçi tutanın
Pinesinden hayır gelmez

Eli baĝlı, dili uzun
Kokmasına sebep tuzun
Nutuk atan namussuzun
enesinden hayır gelmez

Süsü diken bozgevenin
Gözüne iek devenin
Yüz tosun görmüş düvenin
Danasından hayır gelmez

Kenan arboĝa

Hazan

Bir tufana çattı ömrüm
Saç ağardı, yüz sarardı
Bin deryada battı ömrüm
Gök göyündü, göz sarardı

"Hudut bilmez hıncım!" derken
"Devden bile dincim!" derken
"Henüz daha gencim!" derken
Tez kocaldı, tez sarardı

Hasat bitti, harman hani?
Dizindeki derman hani?
Ferin nerde, ferman hani?
Söylemekten söz sarardı

Aşk yolunun yorgunuyla
Dert selinin durgunuyla
Yâr ehlinin vurgunuyla
Yaramdaki tuz sarardı

Yokluk imiş varı zaten
Bu kadarmış kârı zaten
Sararınca sarı zaten
Ar eyleyip güz sarardı

Aslı yasta, kül düğünde
Kerem'i gam küldüğünde
Kamu âşık öldüğünde
Yâr sarmazsa köz sarardı

Kenan Çarboğa

Hazır Kıta

Yemin ettik bir ağızdan
Ölmeye buyruk bekleriz!
Hakanı kutlu Oğuz'dan
Kılmaya buyruk bekleriz!

Tuğ kaldırıp seher vakti
Kurt sürüsü göğe baktı
Ülküsü Turan olmağı
Olmaya buyruk bekleriz!

Gönlü yanık, gözü kara
Alp, alperen sıra sıra
Adım adım ardı sıra
Yelmeye buyruk bekleriz!

Bir deryayız duru gibi
Sarp kayanın suru giibi
Hainlere börü gibi
Dalmaya buyruk bekleriz!

Sefer bizden, zafer Hak'tan
Gün görünmez alını aktan
Dört yanı şerden, nifaktan
Silmeye buyruk bekleriz!

Görölmeli erin farkı
Seyretmeli âlem Türk'ü
Dünyaya, düşmana korku
Salmaya buyruk bekleriz!

Yeter ki emretsin Bey'im
Feda yoluna her şeyim
Elde kılıç en öndeyim
Çalmaya buyruk bekleriz!

Havuroğlu, emir bekler
Örste dövölmüş yürekler
Yakını gözler ıraklar
Gelmeye buyruk bekleriz!

Kenan Çarboğa

Helalleşmem

Dedin: "Helal et Hakkını!"
Tek sözüm var: Helal olsun!
Sandım kılıç kesmez kını
Kes, gözüm var: Helal olsun!

Yârim dedin, yaraladın
Parça parça paraladın
Seni benden araladın
Kalp sızım var, helal olsun!

Çağla, köpür, durulma hiç!
Kul yerine kurulma hiç
Helallikle yorulma hiç
Ne lüzum var, Helal olsun!

Elemle eğilirken
Dört bir yana dağılırken
Gözyaşımda boğulurken
Avazım var: Helal olsun!

Kenan Çarboğa

Hem De Yeminle

Senin için ham gönlümü yetirdim
Kız vallahî, ekmek, Kur'an çarpsın ki!
Yok aklımı gözlerinde yitirdim
Kız vallahî, ekmek, Kur'an çarpsın ki!

O gözlerin beni bana salmadı
Kaçam dedim, geçem dedim, olmadı
Bende gayrı uyku dünek kalmadı
Kız vallahî, ekmek, Kur'an çarpsın ki!

Yalnız kurdum, yalınsağım eşim sen
Gel yanıma, kal yanımda eşimsen
Sabah akşam hayalim sen, düşüm sen
Kız vallahî, ekmek, Kur'an çarpsın ki!

Âşıklıkta halef yoktur selef yok
Senden özge bende bir hâl bir laf yok
Sözlerimde zerre kadar hilaf yok
Kız vallahî, ekmek, Kur'an çarpsın ki!

Aşkın ile ölüyorum yâr dinle
Himmet eyle, saçlarınla sar, dinle
Uğrun uğrun uğunurum derdinle
Kız vallahî, ekmek, Kur'an çarpsın ki!

Konu komşu diyorlar ki: "Deli bu!
Bir kız için kayıp etti yolu bu!"
Tam da böyle, bu garibin hâli bu
Kız vallahî, ekmek, Kur'an çarpsın ki!

Kara bahtım, kör talihim, kaderim
Senin ile hepsini terk ederim
İnanmazsan can borcunu öderim
Kız vallahî, ekmek, Kur'an çarpsın ki!

Kenan Çarboğa

Her Gönle Aşk Gerektir

Bir gönülde aşk yoksa
Her şeyi noksan görür
Gözü özüne baksa
Dokuzu doksan görür

Aşk yoksa bir gönülde
Kir tutar kir gönülde
Ki aşka kör gönülde
Cahiller çok san görür

Bir gönülde yoksa aşk
Her çokluktan çoksa aşk
Bir gün çingı çaksa aşk
Yer ile yeksan görür

Gönülde aşk yoksa bir
Yok olur gönül bir bir
Gönül gafil değildir
Varlıkta yoksan görür

Kenan Çarboğa

Her Şey Leyla

AŞk yurdunda alp gönlümü yay gibi
Geren Leyla, gere Leyla, ger Leyla!
Karanlığa gözlerini ay gibi
Seren Leyla, sere Leyla, ser Leyla!

O hayattır, ilk gz ağrım, ilkim o
Vatanım o, hakanım o, halkım o
Ulu davam, Kızıl Elma'm, lkm o
Turan Leyla, tura Leyla, Tur Leyla!

SaÇlarıyla karanlığı bürünen
Yaylaların kokusunu sürünen
Nevruz gn dağ başında görünen
Karan Leyla, kara Leyla, kar Leyla!

GlŐleri yıldı attan semizdir
Biraz Şiir, biraz destan, komuzdur
Ötüken'de glden aşkın kımızdır
Tren Leyla, tre Leyla, tür Leyla!

Ben Leyla'sız ağlayamam, gülmem ki
Ben Leyla'sız yaşayamam, ölmem ki
Ben Leyla'dan gayrısını bilmem ki
Yâran Leyla, yara Leyla, yr Leyla

Kenan arboğa

Her Şey Sen

Ben isyankâr bir çeriyim
Tek uyduğum dikta sensin
Ben sevdânın askeriyim
Ol serdarım yekta sensin

Yüreğime köz koyan yâr
Gözün hicret, sözlerin dâr
Nere baksam hayalin var
Sözde, gözde, gökte sensin

Sensiz öksüz hem yetimim
Yana gelir can yitimim
Sen ahirim, sen bitimim
Cümle olsam nokta sensin

Yaralarım onmaz ise
Ahım, acım dinmez ise
Eğer dünyam dönmez ise
Bu kıyamet, sekte sensin

Sensin sevinç, sensin hüzün
Sebebinin kışın, güzün
Her nesnede parmak izin
Varda, yokta, çokta sensin

Kenan Çarboğa

Her Şey Sendin

Ey 6mr6m6 yakan kadın
Yakan sendin, yanan da sen
Bedenimde can koymadın
Can da sendin, canan da sen

AŞkını dert eylemedim
Acıları boylamadım
Kanım içtin, söylemedim
Kan da sendin, kanan da sen

Elindeydi yahşi, yaman
Ne ah dedim ne de aman!
G6zlerinde bitti zaman
An da sendin, anan da sen

Yokluğunu felah gibi
KuŐanmıŐtın silah gibi
Bir yalana ilah gibi
Kanan sendin, Kenan da sen

Kenan arboğa

Hesap Vakti Yaklaştı

Duysun sağır sultanlar
Hesap vakti yaklaştı!
Boşa mı akan kanlar?
Hesap vakti yaklaştı!

Bir güneş doğar yine
Umudun sinesine
Az kaldı kutlu güne
Hesap vakti yaklaştı!

Silinsin gözlerden yaş
Zulme karşı bu savaş
Bak geldi yavaş yavaş
Hesap vakti yaklaştı!

Elimizde tüfekler
Namluda mermi bekler
Ey kudurmuş köpekler
Hesap vakti yaklaştı!

Gasp edilen hakların
Ve kanlısı akların
Hainin, alçakların
Hesap vakti yaklaştı!

Suçlar bir bir görülsün
Hükümleri verilsin
Vur kalemler kırılsın
Hesap vakti yaklaştı!

Varken bu kadar acı
Adalettir ilacı
Kurulsun darağacı
Hesap vakti yaklaştı!

Sorulur suçlar tek tek
İğneden ipliğe dek
Sehpayı kır, ipi çek
Hesap vakti yaklaştı!

Damlalar döner sele
Dolaşır ilden ile
Allah'ın izni ile
Hesap vakti yaklaştı!

Kenan Çarboğa

Hocalı

Ben Azeri Türküyüm, duy beni özgür dünya!
Mazlum Türk'se suskunsun, haçlıysa cazgır dünya!
Yeter artık yeter be çağdaş dünya, hür dünya!

Hocalı'nın yasıyla gök çıkar kara bağla!
Yüreğimde yangın var, yüreğim Karabağ'la!

Ne olduysa düşmanlar bir anda çıldırdılar
Göz diktiler yurduma, üstüme saldırdılar
Başımızı ezdiler, vurdular, öldürdüler

Görme dünya bu zulmü, bağla gözünü bağla!
Yüreğimde yangın var, yüreğim Karabağ'la!

Yaşlı, kadın demeden kanımıza girildi
Dağ gibi yiğitlerim kefenlere sarıldı
Yıkıldı minareler, camilerim vuruldu

Sahipsiz dualarım gök çıkar kara bağla!
Yüreğimde yangın var, yüreğim Karabağ'la!

Yakalanınca masum bir hamile Azeri
Üzerine saldırdı iki Ermeni eri
Biri karnını yardı, bebeği kesti biri

Utan artık insanlık ağla haline ağla!
Hocalı'da zulüm var, gök çıkar kara bağla!

Nice Türk'ün ölmeden mezarları kazıldı
Yüzleri parçalandı, derileri yüzüldü
Gül yüzlü yarınlarım kurşunlara dizildi

Cesetleri yükseldi yarıştı nice dağla!
Yüreğimde yangın var yüreğim Karabağ'la!

Dün Van'da, Erzurum'da, Ağrı'da akan kanlar
Bayraklaşan şehitler, soykırım gören canlar
Bugün de Hocalı'da yaşandı aynı anlar

Tekrar ettin ey tarih, gök çıkar kara bağla!
Yüreğimde yangın var, yüreğim Karabağ'la!

Suçsuz yere yurdumu basana lanet olsun
Zulme sessiz kalana, susana lanet olsun
Lanet olsun bebeği kesene lanet olsun

Matem et koca dünya, gök çıkar kara bağla!
Yüreğimde yangın var, yüreğim Karabağ'la!

Kenan Çarboğa

Hodri Meydan

“Mademki her Şey hayal, mademki hayat boşa!”
Eğer g¼c¼n yeterse gel de hayatı boşa!

Kenan arboğa

Hoş Geldin

Bende mevsim zemheriydi
Cemre düştü sen gelince
Gönül yurdum gam yeriydi
Gönlüm boştu sen gelince

Yaralıydım, sensiz yarım
Kuşatmıştı kaygılarım
Yalınayak duygularım
Sana koştu sen gelince

İlham alıp tellerinden
Aşkım doğdu küllerinden
Hayalinden, hâllerinden
Gönlüm coştı sen gelince

Yıkılınca gönül bendim
Ben evvela beni yendim
Saçlarında düğümlendim
Aklım şaştı sen gelince

Sen hayatsın, sen kâinat
Seni sevdim sana inat
Kanat taktı aşkım kanat
Çağlar aştı sen gelince

Kenan Çarboğa

Hû Diyelim

Saki bize bir bade sun
Pir aşkına Hû diyelim!
Kesret ehli uzak dursun
Bir aşkına Hû diyelim!

Âşık olan âli gerek
Delil dersen deli gerek
Bize her dem dolu gerek
Sır aşkına Hû diyelim!

Esrimemiz bu dem ile
Yürümeyiz kağem ile
İlk can bulan Âdem ile
Nur aşkına Hû diyelim!

Kör nefsine kilit vuran
Yokluk adlı kale kuran
Bir orduya karşı duran
Er aşkına Hû diyelim!

Bizi aşkla var eden yâr
Yarasına yâr eden yâr
Bize yalnız Yaradan yâr
Yâr aşkına Hû diyelim!

Kenan Çarboğa

Hun Kızı

Şu görklü Hun kızına
Vurulmak işten değil
Vurulup hân kızına
Kırılmak işten değil

Aşkıyla dağı delmek
Zor değil çağı delmek
Şacıyla ilmek ilmek
Örölmek işten değil

Bel verip dayağına
Dağına, koyağına
Toz olup ayağına
Serilmek işten değil

Kesmesee budak diye
Kuşansa sadak diye
Yoluna adak diye
Verilmek işten değil

Ey ozan, yeryüzünde
Yerini gör yüzünde
Ölsen de, gök gözünde
Dirilmek işten değil

Kenan Çarboğa

Hüzün ve Umut

Her baharda Nevruz gülü açarken
Kokusunu elden ele saçarken
Gökyüzünde boz şahinler uçarken
Niçin benim sinem, özüm dağlanır?
Niçin kolum kırk yerinden bağlanır?

Yola çıksam, yönüm dönse sılıya
Kem talihim çeker türlü belaya
Ah kutlu diyara, Kızıl Elma'ya
Kavuşmayı bu gözlerim bir görse
Kabulümdür Allah o an ne verse

Ne vakit sırtımı versem dağlara
Yekinip atımı sürsem dağlara
Dünün hesabını sorsam dağlara
Dağa Ergenekon odu dökülür
Yanar içten içe dağlar yıkılır

O yüzden dağları izler dururum
Uykulu, uykusuz gözler dururum
Eski devirleri özler dururum
Nerede Oğuzhan, Cengiz, Alparslan?
Nerede Turan'ım, nerde Türkistan

Atayurdum parça parça bölünmüş
Anayurdum elden uzak bilinmiş
Birlik aşkı benliklerden silinmiş
Kazak, Kırgız, Özbek, Uygur bir millet
Türkmen, Tatar bir millettir bir elbet

Urumçi, Selanik, Batum yastadır
Yorgun Kudüs, Bağdat, Musul hastadır
Tebriz, Kırım, Kerkük, son nefestedir
Yetişsin Allah'ın askeri Türkler
Mazlumlar dört gözle onları bekler

Kim ne derse desin dünümüz aynı
Ülkümüz, Kabemiz, yönümüz aynı
Aynı soydan geldik, kanımız aynı
Yıllardır çıkmayan sesler gürleşsin
Birleşsin kardeşler, Türkler birleşsin

Sorulur zalime suçları o an
Haine, soysuza verilmez aman
Şahit ol ey dünya, şahit ol zaman
Yaklaştık menzile, günler azaldı
Şükür Hakk'a kutlu güne az kaldı

Kenan Çarboğa

İbret

Kız güzeldi
Güzeldi gözleri
Gözleri alev alevdi
Gözleri süt emzirirdi körpe ateşlere

O gözler insafsız, belalı gözler
Kimleri yakmıştı, kimleri...
Gündüz güneşi, gece ayı
Baktığı aynayı, içtiği suyu
Gördüğü düşü yakmıştı.
Gönlümü çalmıştı gönlümü
Beni yakmıştı...

Ama yanmamıştı yandığına hiçbir aşık
Yanmamıştı güzel gözlerle kavrulmaya
Umut dağlarına kar,
Umut dağlarına kor yağmasına

Gün geldi değişti her şey
Döndü devran tersine
Ve kader başladı hayat dersine
Kalemler kırıldı, infaz vaktidir
Mahkum kurbanı oldu gözlerinin
Ne yazık ki kendini de yaktı güzel kız

Kenan Çarboğa

İç İçe

İç içedir kâinat
Sır, sıranın içinde
Ne kargaşa ne inat
Er, erenin içinde

Çiğ altında kış esir
Uyku zindan, düş esir
Gökyüzünde kuş esir
Dâr, daranın içinde

Ne gökte ne yerdeler
Bilinmez ki nerdeler
Gece, günü perdeler
Kar, karanın içinde

Âdem, Oğuz, İsa'yla
Bengi taşta yasayla
İbrahim'le, Musa'yla
Tur, Turan'ın içinde

Gönül dünya dar ama
Derman derim yarama
Başka yerde arama
Yâr, yaranın içinde

Kenan Çarboğa

İçerim

Deniz suyu gibisin
Sana kanmam imkânsız.
Sana kanamam, sana...
İçerim kana kana,
İçerim yana yana...
Yana yana içerim,
İçerim: sen.

Kenan Çarboğa

İçinde

Gönül, Hak olana bağla özünü
Yüz binini kaybet sıfır içinde
Mukaddes derdinle dağla özünü
Kalma kıyamette sıfır içinde

Makama, rakama meyil eyleme
İşini düşünme gayil eyleme
Sırrını kendine bile söyleme
Yüzün yüze çıkmaz zifir içinde

Eğer yakalarsan en kem hâlini
Hem zilleti düşün hem kemalini
Dostun aynasında gör cemalini
İman mekân tutmaz kâfir içinde

Zirveler aşsan da haddini aşma
Haddi bilmeyenin peşine düşme
Menzilini gözet, yolundan şaşma
Zirzibil arama safir içinde

Gün gelir feryadın göğe erişir
Gün ile yıldızla, ayla yarışır
Esrar katmerleşir, hesap karışır
Cifir umuyorken cifir içinde

Kenan Çarboğa

İçten İçe

Delirsem dağları
Delesim gelir

Gelinmez yollardan
Gelesim gelir

Göğün de yerin de
Direklerini

Çelimsiz öfkemle
Çelesim gelir

Hasrete, firkate
Haddi bildirip

Sevdayı sinemden
Silesim gelir

Ağıtın, acının,
Ahın ardından

Güldüğüme bile
Gülesim gelir

Öyle bir sevi ki
Çektiğim çile

Önünde öylece
Ölesim gelir

Kenan Çarboğa

İğde Çiçeği

Sen her gece düşlerime
Geliyorsun burcu burcu
Düşlerimi lime lime
Bölüyorsun burcu burcu

Yıldız kamçın, rüzgâr atın
Ustasisın her sanatın
Bende bitmez saltanatın
Biliyorsun burcu burcu

Şu bozkırda kurak kalsam
Gün kavursa, çorak kalsam
Kaf Dağı'ndan ırak kalsam
Buluyorsun burcu burcu

Hayatımda, ânimda sen
Cananım da canım da sen
Her nefeste kanımda sen
Oluyorsun burcu burcu

Hiç keser mi kılıç kını!
Hiç asar mı kılıç kını!
Bu yetimin günahını
Alıyorsun burcu burcu

Kenan Çarboğa

İğdeler Çiçek Açtı

Buralarda
Isındı toprak
Isındı hava
Bindallısını giydi yeryüzü
Kuzular pürtelaş
Göcekler başak tutma derdinde
Utancını kuşandı salkım söğütler
Her taraf yağmur, yağ
Belki de bilmiyorsun,
İğdeler çiçek açtı!

Hanidir üzerimde bir efkâr
Çizgi çizgi elem
Şerha şerha kaygı
Gece uzun, gün katran
Kalemde hüzün
Kâğıtta karanlık
Anılar olmasa yok olurdu çoktan
Haberin var mı?
İğdeler çiçek açtı!

Kadınlar koşturuyor harman yerlerinde
Bellerinde rengârenk etekler
Dillerinde türkü
Gâh yanık çığırırlar
Gâhi şen şakrak
Tuzu katık ederek
Otururlar yol kenarına
Ziyafet olur yufka dürümünde
Biraz yemlik, biraz madımak
Duymadıysan benden duy
İğdeler çiçek açtı!

Şu sıralar
Sarmaş dolaş saçım sakalım
Yastığım ıslak
Boynum bükük
Gözüm bulutlu
Farkı yok dostun, düşmanın
Aynalarla barıştığım yok
Nevruzlar göçeli hayli gün olmuş
Yalnızlıkta karar kılmışım
Ele güne karıştığım yok
Ha, bu arada!
İğdeler çiçek açtı!

Kenan Çarboğa

İğşik

İğşikte taban, tavan
Yok yemekte yarış eder
Ne bulduysa yağlı, yavan
Çok yemekte yarış eder

Mera demez, meram demez
Çare bulsun yaram, demez
Helal demez, haram demez
Bak yemekte yarış eder

Çabuk satar fırkasını
Değiştirir hırkasını
Hasma verir arkasını
Ok yemekte yarış eder

Biri üleş yese nazla
Herkes onu izler hazla
Hepsi ondan daha fazla
.ok yemekte yarış eder

Kimi katar ete kini
Kimi katar süte kini
Kimse sevmez ötekini
Tek yemekte yarış eder

El ne derse desin amma
Bu kargaşa kesin amma
Açlar yesin, yesin amma
Tok yemekte yarış eder

İstersen söv, istersen sev
Bu iğşik batırır ev
Münafıklar alev alev
Şek yemekte yarış eder

Şair sözü söyler çetin
Hisse alsın sıtkı bütün
Haksız kadı, hadim, hatun
Hak yemekte yarış eder

Kenan Çarboğa

İkaz

Benden selam edin büyük başlara
Zerdüşt döllerini öttürmesinler
Bölücü, talancı, başıboşlara
Mübarek vatanı dittirmesinler

Bu necip milleti horlayıp böyle
Her daim sabrını zorlayıp böyle
İzanı bağlanmış birkaç ip neyle?
Kardeş kavgasına ittirmesinler

Kırılan her gönül, vurulan her can
Dökülen gözyaşı, düşen damla kan
Artık son bulmalı çok geç olmadan
Artık başka acı tattırmasinlar

Bu ihanet, bu serkeşlik, dalalet
Yeryüzünden silinmeye delalet
Ya kıyam ederiz ya da kıyamet
Millete illallah ettirmesinler

Bayrak yakmak, asker vurmak ne demek!
Çocuklara pusu kurmak ne demek!
Halt yemektir bunun adı halt yemek!
Tepemin tasını attırmasinlar

Velhasılı, uzun lafın kısası
Can alanlar düşünmeli kısası
Hüküm versin görklü Oğuz Yasası
Bize darağacı çattırmasinlar

Kenan Çarboğa

İlan-ı Aşk

Gönlümün sultanı, gözümün nuru
Aşığım, aşığım, aşığım sana!
Firdevsi Alâ'da arana huri
Aşığım, aşığım, aşığım sana!

Aşkın ki alınma yazılan kader
Ölürsem benimle mezara gider
Mezarda son bulmaz mahşere kadar
Aşığım, aşığım, aşığım sana!

Sanma ki bu aşkım tükenip, biter
Herkesine inan ki herkese yeter
Ferhat'tan, Mecnun'dan, Kerem'den beter
Aşığım, aşığım, aşığım sana!

Rüzgarın savurup, yıktığı için
Ateşin maddeyi yaktığı için
Nefsim fanilikten bıktığı için
Aşığım, aşığım, aşığım sana!

Biçare gönlüme girersen eğer
Kendini bulursun ararsan eğer
Gülüm ahvalimi sorarsan eğer
Aşığım, aşığım, aşığım sana!

Uykuda, hayalde, gördüğüm düşte
Yazdığım şiirde, yaptığım işte
Bil ki her mevsimde baharda kış da
Aşığım, aşığım, aşığım sana!

Kenan Çarboğa

İlham Yağmuru

Yâr sinemi dağladılar gönlüme gam üşüştü
Tuz buz oldu sırça köşküm gözüme cam üşüştü

Kanlı yaşın deryasında yapayalnız kalmışken
Teselliler terk eyledi bir de evham üşüştü

Sıyrıldım özden, özgeden üryan gezdim acunda
Mecnunluğa erdiğim an üstüme kam üşüştü

Deli miyim, âşık mıyım, şair miyim, ben neyim?
Ben adımlı düşünürken binlerce nam üşüştü

Eli bağlı, dili bağlı bu çaresiz garibe
Ahrazı bülbül eyleyen nice ilham üşüştü

Kenan Çarboğa

İmir'in İti

Zerre şair değil, "Şairim!" diye
Kırk kapı dolaşır İmir'in İti
Sesini çıkarmaz kuşa, kekiye
Kendiyle dalaşır İmir'in İti

Görüntüsü yoktur ıslık misali
Suları kesilmiş musluk misali
Bir işe yaramaz pislik misali
Ne kokar, bulaşır İmir'in İti

Bir tazı sanırsın izin peşinde
Yürümez çok varken azın peşinde
Her daim bir avuç tuzun peşinde
Koşturur, meleşir İmir'in İti

Tam otuz sehimli kitabı vardır
Pek yağlı, pek cıvık hitabı vardır
Kıymeti yediği üleş kadardır
Üleş üleşir İmir'in İti

Havuroğlu, kızıp "Çüşt!" deme şuna
Puştlara da yazık "Puşt!" deme şuna
Yanına yanaşmaz "Hoşt!" deme şuna
Dengine ulaşır İmir'in İti

Kenan Çarboğa

İmkânsız Aşk

Yüzüm, gün yanığıydı;
Kışlağıydı ayazın.
Utanıp da gülmezdim.
Masmaviydi gözleri,
Gözleri mavi deniz...
Bense yüzme bilmezdim.

Kenan Çarboğa

İmtihan

İmtihan var hayatta
Hayır, şerde sınıanır
Süvariler kır attı,
Pusat erde sınıanır

Bir acıdır onulmaz
Adı bir kez anılmaz
Kelam ile denilmez
Sevda sırda sınıanır

Aş görünmez toklukta
Kıymet olmaz çoklukta
Kadın kısmı yoklukta
Erkek varda sınıanır

Usta örse alacak
Sıkıp çekiç çalacak
Sağlam kılıç olacak
Demir korda sınıanır

Kemlik olsa iyide
Yakar odu, suyu da
Yusuf bekler kuyuda
Musa Tur'da sınıanır

İnsanoğlu gel, düşün
Eti yenmez her kuşun
İt açlıkta, kurt kışın
Yiğit zorda sınıanır

Kenan Çarboğa

İnadına!

Ne söylersen söyle be gönlüme söz geçmiyor
Terslesen de eyvallah kızsın da seviyorum!
Anlamadım ne varsa senden hiç vazgeçmiyor
Beni günde üç öğün üzsen de seviyorum!

Seviyorum yalan yok gerekçesi yok amma
Öylesine bir duygu belki de bir muamma
Sayenizde sevdiğim demir attım idama
Cezama yağlı urgan yazsan da seviyorum!

Bilmem ne istiyorsun müptelanım daha ne
Çileni deva bildim nefretin de şahane
İtiraza gerek yok bahane yok bahane
Ağlatsan da, vursan da, ezsen de seviyorum!

Kenan Çarboğa

İnanma

Mecalsizim, yel gibi
Estiğime inanma!
Muhabbeti el gibi
Kestiğime inanma!

Ecelimle yarıştım
Ala kana karıştım
Hicranımla barıştım
Küstüğüme inanma!

Söylemedim ismini
Özlemedim cismini
Nişangâha resmini
Astığıma inanma!

Mektup, mendil, yağlığım
Şayrılığım, sağlığım
İçimedir çığığım
Sustuğuma inanma!

Dilimdeki son hece
Bir muamma, bilmece
Ağlamadım her gece
Yastığıma inanma!

Kenan Çarboğa

İnsaf Eyle

Ruhum, aşkım, kır çiçeğim
Bu garibe insaf eyle
Gönlümdeki yâr çiçeğim
Bu garibe insaf eyle

Hâlim yaman, işlerim zor
Bahar siyah, kışlarım mor
Ağlar gözüm yaşlarım kor
Bu garibe insaf eyle

Yanardağda yanar gönlüm
İçten içe kanar gönlüm
Seni derman sanar gönlüm
Bu garibe insaf eyle

İçim, dışım, özüm sende
Aklım, gönlüm, gözüm sende
Çaresizim çözüm sende
Bu garibe insaf eyle

Aşkın beni del'etmeden
Hazan vurmuş gül etmeden
Darağacı gel etmeden
Bu garibe insaf eyle

Kenan Çarboğa

İnsan Ayrımım

Ne rengi umurumda
Ne mezhebi ne dini
Her kişi kimliğiyle
Belli eder kendini

Benim gönül dünyamda
İki ayrı taraf var
Öyle zıt ki iki yan
Merhametle kin kadar

Saklamaya lüzum yok
Açıkça bunu derim:
Dost diye bildiklerim,
Dost diyebildiklerim!

Kenan Çarboğa

İntizar

Beni böyle sensizliğe attın ya
Nazar değdi, göze geldik göze mi?
Elin oldun, gelin oldun, gittin ya
Kefenlere bürünesin kız e mi

Sağır iken feryadıma, sözüme
Kızgın oklar sancıladın özüme
Çık gönlümden, git görünme gözüme
Şeytanlara görünesin kız e mi

Bile bile bir haini yâr seçtim
Kabul ettim, zararını kâr seçtim
Bak sayende yaşamaktan vazgeçtim
Sürüm sürüm sürünesin kız e mi

Saçlarına yaban eller değerse
Kirpiğini bir kul oğlu eğerse
Gül yüzüne eğer güneş doğarsa
Topraklara sarınasın kız e mi

Kenan Çarboğa

İntizar II

Verdiğin sözünden caydığın zaman
Kesilsin nefesin, kesilsin sesin
Cayıp da canıma kıydığın zaman
Sana Yaradan'dan niyazım kesin:
"Dönüşü olmayan yola gidesin"

Seninle gelecek düşlerim vardı
Sevincim, ümidim dağlar kadardı
Sen gittin her yeri alevler sardı
Dinlemem yüreğim ne derse desin
Dönüşü olmayan yola gidesin

Bu nasıl bir veda ölümden beter
Kırk yıllık yangının dumanı tüter
Âlemi üstüme güldürdün yeter
Dertleri kendine yoldaş edesin
Dönüşü olmayan yola gidesin

Hicranla ağlarken ben inim inim
Aslında aşkını büyüttü kinim
Seni böylesine yücelten benim
Nedir bu çalımın, sen kimsin, nesin
Dönüşü olmayan yola gidesin

Kenan Çarboğa

İskit Kızına Davet

Alp gönlünü ver bana
Durdurmasın bir engel
Yâr bedenim yoluna
Döşenmeden bana gel!

Yürü deli huyunca
Koyudeniz boyunca
Kurt sesimi duyunca
Üşenmeden bana gel!

Bele döküp örgünü
Verme zülûf vurgunu
Kılıcını, kargını
Kuşanmadan bana gel!

Ötüken'de beklerim
Nevruz diye koklarım
Çin'e doğru oklarım
Boşanmadan bana gel!

Haydi, görklüm gel hele
At sürelim el ele
Mavi gökte velvele
Yaşanmadan bana gel!

Kenan Çarboğa

İslâm Güzel Ahlâktır

Böyle demiş Resulüm:
"İslâm, güzel ahlâktır"
Ben O'na uymuş kulum
İslâm, güzel ahlâktır

Alnımdan akar terim
Çalışır, helal yerim
Hep doğruyu söylerim
İslâm, güzel ahlâktır

Hak yaratmış onları
Bitkiyi, hayvanları
Sevdim cümle canları
İslâm, güzel ahlâktır

Kimsesize, yoksula
Garip, yetime, dula
Müslüman cömert ola
İslâm, güzel ahlâktır

Ah edip dövünemem
Malımla övünemem
Düşküne sevinemem
İslâm, güzel ahlâktır

Sevgi, saygı, adalet
Halis amel, has niyet
Yaşa, yaşat, beyan et
İslâm, güzel ahlâktır

Kenan Çarboğa

İslâm Ümmetiyiz Türk Milletiyiz

Bir hakikat yürür gönülden dile:
İslâm ümmetiyiz Türk milletiyiz
Allah'ın hikmeti, kudreti ile
İslâm ümmetiyiz Türk milletiyiz

Biz Elest Bezmi'nde etmişiz yemin
Tanrıdağ'ca Türk'üz Hira'ca mümin
Şahit yedi kat gök, yedi kat zemin
İslâm ümmetiyiz Türk milletiyiz

Timur, Baybars, Selahaddin Eyyubi
Bir büyük ummandır görünmez dibi
Yunus Emre gibi Mevlana gibi
İslâm ümmetiyiz Türk milletiyiz

Gemiyi karadan, atı denizden
Geçirdik ecdadın çizdiği izden
Mevla'ca övülmüş soyuz, o yüzden
İslâm ümmetiyiz Türk milletiyiz

Fethi muştuladı Resulüm bize
O aşkla surları getirdik dize
Ne tüfek yıldırır ne top ne füze
İslâm ümmetiyiz Türk milletiyiz

Gönlümüze yâr belledik hilâli
Namus dedik, ar belledik hilâli
Bizler kendimizi bildik bileli
İslâm ümmetiyiz Türk milletiyiz

Dar geliyor düşünceme âlem dar
Söylenmemiş nice destan, türküm var
İsrafil Surunu çalana kadar
İslâm ümmetiyiz Türk milletiyiz!

Bu kimlik bizlerin alın yazısı
Mekke'de yeşeren gülün yazısı
Ceddim İbrahim'in kurban kuzusu
İslâm ümmetiyiz Türk milletiyiz!

Bir kula Yaradan ne versin daha
Müslüman-Türk diye katmış ervaha
Şükürler olsun ki yüce Allah'a
İslâm ümmetiyiz Türk milletiyiz!

Kenan Çarboğa

İslâm'ın Şartları

Namaz, oruç, hac, zekât
Kelime-i şehadet
İslam'ın şartı bunlar
Hem inan hem tatbik et

Kelime-i şehadet;
Kapısıdır İslâm'ın
Bu şahitlik ebedi
Tapusudur İslâm'ın

Namaz; dinin direği,
Kalplerin huzurudur
Namaz kılan Müslüman
Akan sudan durudur

Rabbim Oruç tutmayı
Kur'an'ında emreder
Resulüm de bizlere:
"Oruç tut, sıhhat bul." der

Zekât ile zenginler
Siler kazanç kirini
Yoksullara malının
Verir kırkta birini

Sağlıklı, zengin mümin
Hacca gider koşarak
Kâbe'yi tavaf eder
Bir şevk ile coşarak

Bizler de bu beş emri
Öğrenerek uyalım
Hep beraber İslâm'ın
Şartlarını sayalım:

"Namaz, oruç, hac, zekât
Kelime-i şehadet!"
Allah'ım sen bizleri
Sana layık kullar et

Kenan Çarboğa

İstek Çeşitlemesi

Gün olup bir yürek tutulsa aşka
Hudutsuz şu yollar yürünmek ister
Herkesin arzusu, hevesi başka
Meçhuller de bazen aranmak ister

Kartallık dilerken karga sürüsü
Bal derdine düşer eşek arısı
Yuvarlak dünyanın oynak karısı
Dalkavuk düzene yaranmak ister

Eğer denk değilse dışı içine
Kılıflar üretir müzmin suçuna
Sonra bel bağlayıp abla saçına
Kel kız sabah akşam taranmak ister

Yobazın gayesi postta yer almak
Emanet gönülle sırdan sır çalmak
Müminin tasası yokta var olmak
Nefsin hilesinden korunmak ister

Bir mübarek var ki ölme derdi yok
Sararma derdi yok, solma derdi yok
Göründüğü gibi olma derdi yok
Düzenbaz her renge bürünmek ister

Çoban unutursa davar gütmeyi
Ö vakit öğrenir koyun satmayı
Hainler pek sever alta yatmayı
Mayasında vardır, sürünmek ister

Besleme aydınlar bütün varıyla
İttifakta şeytan torunlarıyla
Süngü yardımıyla, dipçik zoruyla
Bunlar yeryüzünden kürünmek ister

Bu millet silkinip aşka gelince
Şaşırır yerle gök sefer olunca
Korkaklar saklanıp kucak bulunca
Yiğitler meydanda görünmek ister

Kenan Çarboğa

İstemedim

Bu dünyada senden ırak
Kul olmayı istemedim
Kor ateşe düşmüş yürek,
Dil olmayı istemedim

Bir denizdim durulmayan
Dalga dalga kırılmayan
Yâr boynuna sarılmayan
Kol olmayı istemedim

Sen gülerken otağında
Mutluluğun eteğinde
Ben ayrılık batağında
Yol olmayı istemedim

Çevriliyken yanım yörem
Bir bakışla bitti sürem
Sen Aslı'ydın ben de Kerem
Kül olmayı istemedim

Nişangâhta gördün beni
Kaf Dağı'na sürdün beni
Ak alnımdan vurdun beni
Al olmayı istemedim

Kenan Çarboğa

İster

İyi sözü bilmez adi
Nodul ister, yergi ister
Ayıbını gören kedi
Ondan bundan sargı ister

Göç edince edep, haya
Kimler kanun, töre saya
Köprü kurar kuru çaya
Deli Dumrul vergi ister

Meziyetse soygun, talan
Yalan olur umut yalan
Diş arası haram dolan
Kürdan diye kargı ister

Havuroğlu gelmez dize
Her belayı alır göze
Soysuzları Akdeniz'e
Sürmek için sürgü ister

Kenan Çarboğa

İstikâmet Kızılelma

Türk Milleti akının var
İstikâmet Kızılelma
Sar ülkünle cihanı sar
İstikâmet Kızılelma

Çerilerle doldu meydan
Gök görünmez oktan, yaydan
Karar çıktı kurultaydan
İstikâmet Kızılelma

Alp kişiler dinlediler
Aşk oduyla inlediler
Aksakallar ünlediler:
İstikâmet Kızılelma!

Gün bahtında durdu, hazır
Hânı hazır, yurdu hazır
Bozkurtlardan ordu hazır
İstikâmet Kızılelma

Havuroğlu, destan der de
Kopuzuyla perde perde
Son nefeste, son neferde
İstikâmet Kızılelma

Kenan Çarboğa

İstisna

Deli kızım, gül kokulum
Her şey haram senden başka
Öğretmenim, aşk okulum
Her şey haram senden başka

Ne söylersen baş üstüne
Taş başarımla taş üstüne
Gördüğüm son düş üstüne
Her şey haram senden başka

Özlemim sen hayalim sen
Fırtınasın bende esen
Ben gülemem sen gülmezsen
Her şey haram senden başka

Kenan Çarboğa

İsyan Bildirisi

Şaşırmış, şaşırmış, şaşırmış zaman
Saatler, takvimler, yıllar isyanda
Zaman Ahir Zaman halimiz yaman
Cenneti reddeden kullar isyanda

Elbise edebin evini yıktı
Pantolon hırsından bedeni sıktı
Örtüye sığmadı ortaya çıktı
Göbekler, bacaklar, belller isyanda

Erkekler küpeli saç elinde
Kimisi tıraşlı dövme kelinde
Kızların eteği durmaz belinde
Kemerler, kuşaklar, şallar isyanda

Karanlık aydınlar, ruhu cüceler
İlim fukarası alim yüceler!
Yalancı hacılar, sahte hocalar
Ameller, niyetler, yollar isyanda

Velhasıl dedeler, kocakarılar
Makamı büyükler, tuzu kurular
Yaşayan ölüler, merhum diriler
Evliler, bekarlar, dullar isyanda

Kenan Çarboğa

İsyan Kemiğe Dayandı

Sizden sonra gözlerimiz
Nemli oldu, nemli ulan!
Kederimiz, közlerimiz
Demli oldu, demli ulan!

İşleriniz arapsaçı
Soyarsınız toku, aç
Kestiğiniz Dumrul baçı
Zamlı oldu, zamlı ulan!

Hak kalmadı kadımızda
Tat bulunmaz tadımızda
Sayenizde adımız da
Mimli oldu, mimli ulan!

Ülkümüzdür üttüğünüz
Yurdumuzdur yuttuğunuz
Bağrımıza tuttuğunuz
Namlu oldu, namlu ulan!

Dinlemezken öğütleri
Arşı tuttu ağıtları
Ötüken'in yiğitleri
Şamlı oldu, Şamlı ulan!

Kim giderse izinizden...
Kim tutarsa dizinizden...
Şair, sizin yüzünüzden
Gamlı oldu, gamlı ulan!

Kenan Çarboğa

İsyana Sebep

İbrahim, sultan;
İbşir, paşa
Bunlara kem söz
Söylenmez haşa!

Birisi haşin,
Biri han gezer
Sivas'ta Tombul
Perihan gezer

İşbu Perihan'ı
İster validen
İster İbrahim,
Varvar Ali'den

Ki nikâhlıdır
Peri, İbşir'e
Sultan uzatınca
Elini kire

Varvar tınlamaz
Ferman dinlemez

Kırar Köprülü'yü,
Kör Hüseyin'i
Kimse durduramaz
Tutuşan kini

Sultanla paşa
Bakar baş başa

Onlar titreyerek
Görünce bunu
Varvar Ali'nin
Er olduğunu

El ele verip
Hile yaparlar
Hileyle ancak
Kurdu kaparlar

Arsızla deyyus
As Ali'yi, as!
Çağlar geçse de
Unutmaz Sivas

Hâlâ kol koladır
İbrahim, İbşir
İşte siz birsiniz,
İşte biz de bir...

Kenan Çarboğa

İŖi Erbabına Sorun

Ben bilirim Ŗu çifteli
İneğın ahirini
Ben bilirim anasını,
İpini, ahırını

İnciğından, cıncığından,
Etinden haberdarım
Çifte atıp devirdiğı
Ŗütünden haberdarım

KimŖe bana anlatmasın
Alçağın değerini
Biliyorum bu soysuzun
Ruhunu, ciğerini

Boynuzunu kırıp saldım,
Bellettim ağılı da
Onu danalı da sağdım,
Yanı buzağılı da

Kenan Çarboğa

İşitene

Aynı ufuklarda buluştuğumuz dostlar!
Mermisiz günlerde kaleme süngüler taktım.
İşyani ben çaldım karanlık gecelerden.
Kurşun gibi şiirler yazdım ışık ışık
Ayazda bırakmadım nevrüz çiçeklerini
Mavi önlüklerde umut büyüttüm,
Tezek sobasında güneş...
Muhalif oldum sefil yüzyıla.
Çocuklar yarınsız kalmasın diye
Karşıma aldım şeytanın çocuklarını.

Her adımda bin çelme geldi ayaklarıma,
Her köşe başında bin tuzak,
Ellerim yapıştı buzlu demire.
Sevinçlerim çalıntı bayram sabahı.
Gülümsemek yasak olduğundan beri
Çatık kaşarımla perdeledim gülüşlerimi.
Cahiliye devrine nispet
Kuma gömüldü sevdalarım.
Adı konulmadan, bir kez görülmeden,
Göbeği kesilmeden boynu vuruldu.

Ama siz mavi umutlarım!
Sakın tükenmeyin onlara inat.
Çin Seddi saramasın hayallerinizi.
Düşünceleriniz sığmasın evrene
Kesmesin yolunuzu demir dağlar
Kucaklaşın kardeşlerinizle.
Kalemlerinizle yıkın siperleri
Yanlışları silginizle düzeltin.
Ve bir ülke çizin resim defterinize
Sınırsız...

Kenan Çarboğa

İşte At, İşte Meydan

Azrail'e omuz attık
Ordunuzdan korkumuz yok!
Ağanıza kafa tuttuk
Ardınızdan korkumuz yok!

Biz bilmeyiz baron, loca
Tepeleriz uçtan uca
Papa, papaz, haham, hoca,
Lordunuzdan korkumuz yok!

Planları kuran kursun
İçlerini dışa vursun
Namerdiniz şöyle dursun
Merdinizden korkumuz yok!

Ötüken'in öz kurduyuz
Göğün yerde göz kurduyuz
Biz bozkırın bozkurduyuz
Kurdunuzdan korkumuz yok!

Kenan Çarboğa

İtibar Etme

Ey aslı ezelden örste dövülen
Çarığa çürüğe itibar etme
Sen iman, irfanla, harsla dövülen
Köçeğe, kırığa itibar etme

Gayrısını boş ver Hakk sana yârken
Ülküne ülkeler, kıtalar darken
Önünde kılavuz Gökbörü varken
Keriğe, kürüğe itibar etme

Düşün Atilla'yı, düşün Mete'yi
Düşünüp onlardan daha öteyi
Otağa kondurma uğru çeteyi
Moruğa, sırığa itibar etme

Ceddindir cihana mührünü vuran
Adalet eliyle mizanı kuran
Güçlü karşısında elpençe duran,
Cübbeye, sarığa itibar etme

Başını merkebin çektiği katar
Ya çifte savurur ya küle yatar
Üç haral buğdayı bir urup yutar
Çiniğe, çeriğe itibar etme

Milletim ölçünü, tartını bil ki
Türklüğün, İslam'ın şartını bil ki
Gel, Kızıl Elma'ya öyle eğil ki
Eriğe, kuruğa itibar etme

Kenan Çarboğa

İtin Biri

Bu diyarda asil diye
Anılıyor itin biri
Her şeylerden mesûl diye
Sunuluyor itin biri

Çıkar için çöker yere
Ağı kemik, sırtı pire
Kuyruk sallayıp habire
Dınılıyor itin biri

Sümtüktür, gözler aşımı
Yal için bekler başımı
Biraz kaldırsam kaşımı
Siniliyor itin biri

Doğruluğa varmaz, dargın
Merde düşman, merde kırgın
Ezana, ozana her gün
Vanılıyor itin biri

Kapıdan kovsa sahibi
Başından savsa sahibi
Değnekle taş yemiş gibi
Çeniliyor itin biri

Çakalı, sırtlanı tanır
Şoyunu demez, utanır
İtliği yiğitlik sanır
Yanılıyor itin biri

Kurt hayali düşse ine
Korkusundan girer sine
Bir kedinin gölgesine
Yeniliyor itin biri

Kenan Çarboğa

İtiraf

Ne barikat tutar beni
Ne kelepçe ne karakol
Otobüs, tren de tutmaz
Deniz hiç tutmaz

Dünya durmadan dönse de
Etkilemez beni ama
Bir aşkın tutar beni
Bir gözlerin döndürür başımı

Galiba tutkunum sana!

Kenan Çarboğa

İyi Geliyorsun

Mevsim bahar,
Ruhum zemheride tutsak,
Sevincim yok el kadar...
Bilirsin,
Sen bana iyi gelirsin.
O hâlde yâr!
Düşünme yakın ırak,
Gel de iyi olayım!

Kenan Çarboğa

İyi misin Yâr

Dün gece düşümde mihmanım oldun
Biraz solgun gördüm, iyi misin yâr!
Sen bana gelip de kapı mı çaldın?
Hayli dalgın gördüm, iyi misin yâr!

Oturdun, gitmedin uzun bir süre
Tam düğün bayramdı tam bana göre
Gizlice yüzüne baktım bir kere
Seni ölgün gördüm, iyi misin yâr!

Eser kalmamıştı eski hâlinden
Cümleler güç bela düştü dilinden
Seni benim gibi derdin elinden
Sanki yılgın gördüm, iyi misin yâr!

Dün gece düşümde uzun bir müddet
Gözünde ne gurur ne kin ne hiddet
Aman ha kendine aman dikkat et
Aman algın gördüm, iyi misin yâr!

Kenan Çarboğa

Kaç Kişiyiz?

Biri saysın bir taraftan
Gerçek, yalan kaç kişiyiz?
Beri gelsin bertaraftan
Baki kalan kaç kişiyiz?

Hani Havva, hani Âdem?
Başı varlık, sonu adem
Bir kaynaktan geldik madem
Bunu bilen kaç kişiyiz?

Şimdi nerde hanlar hanı?
Neye yarar tahtı, şanı?
Gören var mı Süleyman'ı?
Bahtı solan kaç kişiyiz?

Söz söyleyin ağız dilden
Ses getirin kumdan, kilden
İbrahim'den, İsmail'den
İbret alan kaç kişiyiz?

Kağan kayıp, kut nerede?
Lokman ile Lût nerede?
Ruh nerede, put nerede?
Putsuz olan kaç kişiyiz?

Yetim yaşı çağlıyorken
Alem kara bağlıyorken
Mazlum, masum ağlıyorken
Yüzü gülen kaç kişiyiz?

Haramlara, hakka, harca
Borç büyüttük harca harca
İnsan doğduk milyarlarca
İnsan kalan kaç kişiyiz?

Kenan Çarboğa

Kaçış

Gökyüzüne kucak açtım
Yer yakındı, kaçtı benden
Maveradan öte geçtim
Sır yakındı, kaçtı benden

Irayınca çarh-ı felek
Can döküldü telek telek
Yoğa koştum yelyepelek
Var yakındı, kaçtı benden

Yorganına düş uzattım
Kurganına taş uzattım
Urganına baş uzattım
Dâr yakındı, kaçtı benden

Eğilmedim asa gibi
Çarmihtaydım İsa gibi
Kırk gün durdum Musa gibi
Tur yakındı, kaçtı benden

Gam dersinde övülmezdim
Dert örsünde dövülmezdim
Aşk yurdundan kovulmazdım
Yâr yakındı, kaçtı benden

Kenan Çarboğa

Kaçma Benden

Ey gökçe kız, var olmamdan
Bunlu gibi kaçma benden
Hayaline yâr olmamdan
Kinli gibi kaçma benden

Her seherde estim sana
Rüzgâr rüzgâr sustum sana
Düşman değil dostum sana
Kanlı gibi kaçma benden

Bayrağını açıp giden
Yârden, serden geçip giden
Cenk yerine uçup giden
Hunlu gibi kaçma benden

Seni bendim üst eyleyen
Yüreğini post eyleyen
Hayatıma kast eyleyen
Zanlı gibi kaçma benden

Ey gökçe kız, saldın derde
Dertlerini perde perde
Beni gördüğün her yerde
Çinli gibi kaçma benden

Kenan Çarboğa

Kader

El evinde öz malını arayan
Gözden düşer, taze iken lönk olur
Başkasının izlerinde yürüyen
Ancak avcı köpeğine denk olur

Altın olan ahmın ile tartılmaz
Kâğıt gibi üflemeyle yırtılmaz
Mert olanın başı dertten kurtulmaz
Er bağrında hançer olur, tank olur

Tutsak düşse utancından çıldırır
Tutar tuğu mavi göğe kaldırır
Kırk yiğitle on binlere saldırır
Vey ağılarken ne de yaman cenk olur

Havuroğlu ılgar eder dörtnala
Doğduğunda baş koyduğu Hak yola
Kılıç vurur, kalkan, topuz, gürz, pala
Ak alnında al kanları renk olur

Kenan Çarboğa

Kadim Yurtlardan Soydaş Daveti

Atla artık el atından
El atından in gel gardaş!
Güneş doğsun al atından
Al atına bin gel gardaş!

Boşa geçti boşa çağlar
Gözüm yaşı ondan çağlar
Devrimize demir dağlar
Engel değil, engel gardaş!

Ben Kerem'dim, Aslı gittin
Kılıç kında paslı gittin
Yaralandın, yaslı gittin
Şan kazanıp şen gel gardaş!

Sen gelince sel de gelir
Yarınımız yelde gelir
İyi günde el de gelir
Kötü günde sen gel gardaş!

Sütü kurttan emen benim
Kan gölünde çimen benim
Kırım, Kaşgar, Yemen benim
Yağları yen gel gardaş!

Haramiye han diyemem
Can veririm, can diyemem
Ben ki sana yan diyemem
Dön diyorum, dön gel gardaş!

Kenan Çarboğa

Kahır Divanı

Cana canan arar iken canımı unutmuşum
Hala nasıl ölmemişim vallahi şaşıyorum
Yıllar yılı bir hayalle bin gerçek avutmuşum
Hayal gerçek arasında sıkışıp yaşıyorum

Aşk başa gelince gördüm akıl gezmeye çıktı
Tüm mülkümü harap etti, evi başıma yıktı
Ben denizde dalga idim bir damla beni yaktı
Her bir yanım alev amma yine de üşüyorum

Çelişkiler yumağıyla bağlanmışım kördüğüm
Beni benden alıp gitmiş benden önce gördüğüm
Gel artık gel yollarına yıllarımı serdiğim!
İsyan ettim yaşamaya hayatı boşuyorum

Hatıralar birer kurşun sıkar gider beynime
Mutluluk uzağa düşer acı, keder beynime
Deliler bile üzülür şu derbeder beynime
Sonsuzluğun bitiminde bir mezar eşiyorum

Kenan Çarboğa

Kaide

-Anası bar adamdır eşkaşan kaytarmaydı-

Söze ağyar sözüyle başlanmaz hiçbir zaman
Gönüller, özge sözden hoşlanmaz hiçbir zaman

Yâr adını zikreder âşık olan âdemler
Yabancıнын taşıyla taşlanmaz hiçbir zaman

Bakarsa canan bakar, yakarsa canan yakar
Âlemin alevinde kışlanmaz hiçbir zaman

Gönlü de gördüğü de bir olunca insanın
Ayrılığın dünyası düşünmez hiçbir zaman

Öküz bile çift sürmez eşyle koşulmazsa
Mert olan, namert ile eşlenmez hiçbir zaman

Bahtı olan tahtını en yücede gözetir
Hayat, ham ayva gibi dişlenmez hiçbir zaman

Dert, bir anda kocadır öksüzü beşiğinde
Anası yaşayanlar yaşlanmaz hiçbir zaman

Kenan Çarboğa

Kalsaydın

Sen, gitmeye yer arardın;
Ben, kalmaya yer...
Ne sen ne de biz kalırdık,
Kalsaydın eğer.

Kenan arboğa

Kandırmışlar

Öğrendim ki bizim safı!
Göre göre kandırmışlar!
Üstüne gaflet çarşafı
Gere gere kandırmışlar!

Göndermişler köyden ırak
Bilememiş hiç dur durak
Köre ayna, kele tarak
Vere vere kandırmışlar!

Duygu sıfır, akıl yarı
Ağlaması sarmış şarı
Emziğine lokumları
Süre süre kandırmışlar!

Söyleneni tekrar etmiş
Söylenilen yere gitmiş
Bir atımlık barut bitmiş
Yora yora kandırmışlar!

Havuroğlu, bizim ümmi
Bazı mümin bazı zimmi
Bir değil beş değil emmi
Sıra sıra kandırmışlar!

Kenan Çarboğa

Kanun

Şah etseler muhannetin birini
Karun olsa bir misafir çağırılmaz
Pahıl kulun pek malamat torunu
Hayalini hakikatle yoğurmaz

At giderken dörtnal ile kenterle
Merkep ehli yarış etsin çontarla
Arşın malı satılmaz ki kantarla
Bedestende sarraf olan bağırılmaz

Ana, ata; yavruları yetiren
Membaından menziline götüreren
Ürüyerek koyuna kurt getiren,
Korkak kancık kurtçu enik doğurmaz

Eğri oklar atılmaz yaylarla
Karavaşlar bir olamaz beylerle
Uğraşılmaz aslı bozuk şeylerle!
İğle kirmen it kılını eğirmez

Havuroğlu ozan olan, er olan
Ozanların serdarına ser olan
Dedem Korkut dergâhında pir olan
Sözünü der, el türküsü çağırılmaz

Kenan Çarboğa

Kapı Duvar

Uzandım umut diye
Ellerin kapı duvar!
Her sabah esmez niye?
Yellerin kapı duvar!

Cihanda asi kuldum
Aradım aşkı buldum
Leyli yâr, Mecnun oldum
Çöllerin kapı duvar!

El bile, özün bile
Görmedi gözün bile
Aslı yok közün bile
Küllerin kapı duvar!

Goncayken yoklatmıyor
Yay gerip oklatmıyor
Kokmuyor, koklatmıyor
Güllerin kapı duvar!

Yıkıldım ara yerde
Belendim kana, derde
Karardı kalkmaz perde
Tüllerin kapı duvar!

Ağlarım, ilenirim
Aşkınla bilenirim
Ses gelmez, dilenirim
Dillerin kapı duvar!

Kenan Çarboğa

Kar

Pamuk pamuk kar yağıyor pencereden
Ben hüzünle seyrediyorum
Keşke kardan adamın koluna girip
Çocukluğum gelse, diyorum!

Kar yağıyor lapa lapa
Üşümekten korkuyorum
Anamın ördüğü yün çoraplar çocukluğumda kalmış
Bulamıyorum...

Toprak damlar üstüne kar yağıyor
Ellerimle kürüyorum
Tek parmaklı eldivenim ıslanmış
Kızağımı buzda sürüyorum

Kar yağıyor dur duraksız
Eve ancak akşam varıyorum
Çorabım kaskatı, elim uyuşmuş
Babam kızacak biliyorum

Kar yağıyor bahtımın üzerine
Bembeyaz düşlerden uyanıyorum
Kartopuna tutuyorum cümle dertleri
Ben hayata böyle dayanıyorum...

Kenan Çarboğa

Kar Tatili

Öyle tatile böyle şiir

Ey muhterem azizler
Kar tatili olmalı
Dalgalansa denizler
Kar tatili olmalı

Geçmek için en öne
Yine olmalı yine
Bir gün değil bir sene
Kar tatili olmalı

Soba yanar, çay demli
Gönlüm bunlu, matemli
Bugün hava pek nemli
Kar tatili olmalı

Eller giderken aya
Fark etmez kalsak yaya
Güz gelmeden dünyaya
Kar tatili olmalı

Yılbaşının önünde
Bin haftanın bininde
Sevgililer gününde
Kar tatili olmalı

Güneş puslu doğmasın
Bulut yere ağmasın
Kar yağmazsa yağmasın
Kar tatili olmalı

Kenan Çarboğa

Kara Bağım

Ȓa ezelden bağlanmış
Özüme kara bağım
Ya doluya tutulur
Ya dona, kara bağım
Elin yurdu gülistan
Benim ki kara bağım
Gün gele kem talihi
Toprağa kara bağım
O gün azat olacak
Hocalı'm, Karabağ'ım

Kenan Çarboğa

Karabağ

Kaç senedir bizleri gözü yaşlı beklersin
Çok az kaldı murada ereceğiz Karabağ
"Ya istiklâl ya ölüm" artık sabrımız taştı
Canımızı bu yolda vereceğiz Karabağ

Eller işgal ederken Türk'ün kadim ilini
Ancak şeytan susturur zulme karşı dilini
Bağrında cirit atan Ermeni'nin dölünü
Yedi devlet bir millet süreceğiz Karabağ

Saf saf dizildiğinde ehli Kur'an ordusu
Çağlar boyu zalime kan kusturan ordusu
Yürüyecek tekbirle büyük Turan ordusu
Kurt başlı bayraklarla varacağız Karabağ

Gökbörüler en önde akıtarak terini
Sağ bırakmaz dünyada düşmanının birini
Kollarına bağlanan esaret zincirini
Daha güneş doğmadan kıracağız Karabağ

Bir cezası var elbet parçalanan yüzlerin
Ahı yerde kalamaz dulların, öksüzlerin
Oyulan sinelerin, çıkarılan gözlerin
Hesabını eksiksiz soracağız Karabağ

Yedi düvel üstüne kuduz iti salarsa
İtin sonu ölümdür eğer seni dalarsa
Bu vahşete, bu zulme yardım eden kim varsa
Hepsinin defterini düreceğiz Karabağ

Talihimiz dönecek biz öcünü aldıkça
Zalimlerin boynuna alpler kılıç çaldıkça
Allah şahit olsun ki Türk milleti oldukça
Üzerinde hilâli göreceğiz Karabağ

Kenan Çarboğa

Karabağ'a Azadlık Çağrısı

Ey Türkoğlu kalk, doğrul yurdun yaban eldedir
Niye suskun durursun, bu sendeki hâl nedir?
Türklüğünden hicap duy, vatanın işgaldedir!
Oyalanmak boşuna, beklemek boşa bugün
Azad olsun Karabağ, hür olsun Şuşa bugün

Bir uyuz, kuduz köpek toprağını aparmış
Namusuna el atmış, yüreğini koparmış
Bozkurtların yurdunda kurt payını kaparmış
Kurtluğunu hatırla, kan değsin dişe bugün
Azad olsun Karabağ, hür olsun Şuşa bugün

Oğuz Han'ın ordusu boyun eğmez kimseye
Dünya teslim olunca oku değmez kimseye
Biz izin vermedikçe güneş doğmaz kimseye
Buyruğumuz ulaşsın toprağa, taşa bugün
Azad olsun Karabağ, hür olsun Şuşa bugün

Gök bayrağın altında birleşerek Türk Eli
Bu ayıplı duruma bir anda son vermeli
Türk'ün demir gücünü dünyaya göstermeli
Ulu Turan erleri koşsun savaşa bugün
Azad olsun Karabağ, hür olsun Şuşa bugün

Eğer layık olursan ecdadına, ismine
Rüzgâr bile korkuyla dokunamaz cismine
Beklemeden dörtnala saldırmalı hasmına
Düşmanların kalesi yıkılıp düşe bugün
Azad olsun Karabağ, hür olsun Şuşa bugün

Bu uğurda erimiz, hânımız feda olsun
Kara yere dökülsün, kanımız feda olsun
Var olsun da Türk yurdu canımız feda olsun
Şehit olma aşkıyla yiğitler coşa bugün
Azad olsun Karabağ, hür olsun Şuşa bugün

Kenan Çarboğa

Karasaz'da İlk Kar

Kar taladı boz yazıyı erkenden
Aladağ'ın karaları aklaştı
Ağır ağır menziline giderken
Karasz'ın dereleri aklaştı

Bozkır bizi çağırınca yekindik
Bu çağrıya geç kalmaktan çekindik
Bir şairin esrarına dokunduk
Söz göğünün çıraları aklaştı

Konuk olduk sımsıcak bir haneye
Gelin, oğul, üç torunlu nineye
Tebessümle bağdaş kurdu sineye
Seksen yaşın hareleri aklaştı

Acar Apa kımızından köp koydu
Neyi varsa sofrasına hep koydu
Beşparmakla borsak dolu kap koydu
Kazı, kurut pareleri aklaştı

Almat ile Kuralay'ı gör asıl
Güvey, gelin işte bunlar er asıl
Balaları: Sabır, Aknur, Erasıl
Koştururken araları aklaştı

Kar sarınca hasretimin yolunu
Seyre daldım kısrakları, kulunu
Kuday sakla bu tufanda kulunu!
Yüregimin yaraları aklaştı

02.10.2021
Almatı, Narıncul, Karasz Köyü...

Kenan Çarboğa

Kardan Adam

Ablam bir gün bahçemize
Yapmıştı bir kardan adam
Hem arkadaş hem dost bize
Apak saçlı, kırdan adam

Neşe geldi o gelince
İçimize ince ince
Uyumazdı bizden önce
Uyanırdı erden adam

Mor atkılı, kara gözlü
Gülüyordu gizli gizli
Dedem gibi gül benizli
Eli, yüzü nurdan adam

O, haberdar karnı açtan
Uzak durur kinden, suçtan
Burnu kırmızı havuçtan
Gözleri kömürden adam

Üzerine bir kuş konsa
Biri inse biri binse
Ses çıkarmaz canı yansa
Kımıldamaz birden adam

Aç kediler, boş köpekler
Gölgesine gölge ekler
Kapımızda nöbet bekler
Gece gündüz surdan adam

Şırlar bilir demez neden?
Üzdük mü onu bilmeden
Kayboluyor yaz gelmeden
Bahçedeki sırdan adam

Kenan Çarboğa

Kardeş Kavgası

I

Timur'la Bayezid iki kardeşti
Türk Eli'nin iki büyük hakanı
Alemde tek bayrak dalgalanırdı
Paylaşmasalardı aynı zamanı

Dünyayı titreten iki cengâver
Birisi Yıldırım birisi Demir
Buyrukları diz çöktürür dizliye
Sözleri demiri kesen bir emir

Bir gün karşılaştı yolları birden
Çubuk Ovası'na ordu çektiler
Düşmanlar sevindi, dostlar ağladı
İki sultan, kardeş kanı döktüler

II

Fatih Sultan Mehmet, Uzun Hasan'la
Bir necip milletin torunlarıydı
Yürekleri aynı örste dövülen
Türklüğün muştulu yarınlarıydı

İlden ile at sürdüler durmadan
Rüzgâr gibi nice dağlar aştılar
Bir ülkünün peşi sıra giderken
Ayrılığın kollarına düştüler

Otlukbeli üzerinde ikisi
Kılıç çaldı, birbirine ok saldı
Göz kırpmadan vuruştı Türk erleri
Onlar gitti, matemi bize kaldı

III

Yavuz Sultan Selim ve Şah İsmail
İki korkusuz alp, iki alperen
Bir ulu çınarın dallarıydılar
Dünyayı bir uçtan bir uca saran

İki içli şair, iki bahadır
"Bu dünyaya iki sultan çok." diyor
Çaldıran'da zafer için bir millet
İkiye bölünüp savaş ediyor

Bir milletin, bir ümmetin evladı
Kendi sinesine kargı atmakta
O meydanda cenk eyleyen yiğitler
Bir mezarda sarmaş dolaş yatmakta

Velhasıl...

Yıldırım Bayezid, Yavuz, Fatih Han
Timur, Şah İsmail ve Uzun Hasan
Hepsi birbirinin kardeşydiler
Aynı ümmet, aynı millet, aynı kan

Kenan Çarboğa

Kargış

Yerde, gökte şerden yana
Olanlara kıran girsin
İkbal için yana yana
Solanlara kıran girsin

Namert aşu olsa leziz
Ölürüz de tatmayız biz
Parayı her şeyden aziz
Bilenlere kıran girsin

Aydın denilen bir sürü
Kılıç artığı ekseri
Cenk zamanı cenkten geri
Kalanlara kıran girsin

Aslını gör kökünü çek
Devşirilme bunlar tek tek
Memleketi evlek evlek
Bölenlere kıran girsin

Münafiğin olsa dini
Ölmazdı bu yurda kini
Ülkeden Türk kimliğini
Silenlere kıran girsin

Suskun minber suskun hutbe
Biraz edep biraz ut be!
Papadan, papazdan rütbe
Alanlara kıran girsin

Müslümanım dinim İslam
İmanım tam ikrarım tam
Özünü şirkte tastamam
Bulanlara kıran girsin

Baş yarıyor pamuk, kesek
Yüzler süslü, içler pasak
Ayasofyamızı yasak
Kılanlara kıran girsin

Ham ruha, boş beyinlere
Seyreleyen koyunlara
Kansızlara, sayınlara
Ulanlara kıran girsin

Kenan Çarboğa

Kargış Yağmuru

Günahıma girdin ya sen
Her derde hazır olasın
Kalemimi kırdın ya sen
Her yerde muzır olasın

Yol değil gittiğin yolun
Daldan kopsun elin, kolun
Uzanıp da edna kulun
Yoluna nezir olasın

Mazlum ahı kalmaz hani
Nice ah ettirdin beni
Tahtalıköy alsın seni
O köye kızır olasın

Evin yansın kış içinde
Alevlerin piş içinde
Her muhteşem iş içinde
Her zaman özür olasın

Adım attığında geri
Yüzülesin diri diri
Sen Cengiz'e asi çeri,
Yavuz'a vezir olasın

Kenan Çarboğa

Karınca Destanı

Bir karınca aldım pazar yerinden
Kilosunca altın verdim inanma!
Bağlamaya ip istedim birinden
Tüm paramı buna serdim inanma!

On beş urgan aldım parası peşin
Boyu uzun, göğşe değıyor düşün
Işığını göremedim güneşin
Gölgesine çadır kurdum inanma!

Dört vinç geldi yüklemeyi denedi
Kalkmadı yerinden tutmuş inadı
Zorlarken çizildi, dizi kanadı
On saatte ancak sardım inanma!

Beş kamyonla zor taşıdım köyüme
Uç yüz adam tutmak benim neyime?
Yol masrafı fazla geldi dayıma
Borca sokup biraz kırdım inanma!

Kamyonlar peş peşe köye varınca
Etrafını halay, bando sarınca
Ah nasıl şımardı bizim karınca
Utancımдан yere girdim inanma!

Yaptığını herhal fazla kınadım
Sonra gidip konuşmayı denedim
Sinirlendim hızar ile enedim
Sekiz günde sona vardım inanma!

Neyse ki sonunda avluya geldi
Sanmayın ki ahır içine aldı
Acıdım zavallı dışarda kaldı
Altı sene kazak ördüm inanma!

Ne yapayım bu koskoca hayvanı
Bir günde bitirdi bütün samanı
Boynuna geçirdim demir palanı
Pulluk takıp tarla sürdüm inanma!

Sulamaya Van Gölü'ne götürdüm
İki günde kaynağını bitirdim
Millîet ayaklandı geri getirdim
Ferhat gibi dağlar yardım inanma!

Yaz gelince yünlerini kırtırdım
Yünü ile on bin çadır diktirdim
Yemi için tüm Harran'ı ektirdim
Epeyce kendimi yordum inanma!

Irgatlar çalıştı bizimki yedi
Daha fazla verin diye bekledi

Kazancımı bir kediye yükledi
Abdestsiz namaza durdum inanma!

Usandım elinden ipini çözdüm
Sonra pişman oldun peşinde gezdim
Oturdum adına bir destan yazdım
Farzet ki bir rüya gördüm inanma!

Kenan Çarboğa

Karışık İşler

Büğelek ısırmış boğsak ineğin
Danası belli de babası değil!
Doğuştan tescilli puştun, döneğin
Anası belli de babası değil!

Adalet her sene çocuk düşürür
Acısı mazlumu yakar, pişirir
Kapkaççı şairler şiir deşirir
Manası belli de babası değil!

Bir soysuz yücelse türü içinde
Zerzevat utanır pürü içinde
Enenmiş tekenin sürü içinde
Kınası belli de babası değil!

Bu nasıl bir dünya, bu nasıl devir!
Bu devre balta vur, toprağa devir
Bu alçak düzene bir yumruk savur
Çenesi belli de babası değil!

Kenan Çarboğa

Kaza Kurşunu

Gözlerin elini kana buladı
Gözünde kurbanlık gördüm kendimi
Kaşların canıma bıçak biledi
Korkmadan bıçağa verdim kendimi

Zaten mahkûmundum, esirdim sende
Tesiri olmayan tesirdim sende
Kendimi kaybettim sen bilmesen de
Kendimden uzağa sürdüm kendimi

Şaşırdım ha bugün ha yarın derken
Gönlümün muradı ağyarın derken
Ben kuşu gözünden vuran askerken
Sana nişan alıp vurdum kendimi

Kenan Çarboğa

Kendi Başına

İşte def, işte davul
Kendin çal, kendin oyna
Uzak dur, öte savul
Kendin çal, kendin oyna

Çalgını çak eline
Kınanı yak eline
Zilini tak eline
Kendin çal, kendin oyna

Kusurun kıvır kıvır
Yandaşın ıvır zıvır
Çalkala, yandan kıvır
Kendin çal, kendin oyna

Ödleğe özenirsin
Ucuza uzanırın
Bol bahşış kazanırın
Kendin çal, kendin oyna

Sırtında minnet taşı
Taşı ha, durma taşı
Başında çeribaşı
Kendin çal, kendin oyna

Bilgisiz bilgen ile
Ahmaklık belgen ile
Halay çek gölgen ile
Kendin çal, kendin oyna

Ey nadan, ipsiz sapsız!
Çapsızın dünden çapsız
Sen kurnaz, ben hesapsız
Kendin çal, kendin oyna

Şair der: "Son hecesin
Ne gündüz ne gecesin
Apaçık imecesin
Kendin çal, kendin oyna"

Kenan Çarboğa

Kendi Kendime

Kar kuşanmış dağ başıydım
Dört mevsimde puslandım oy!
Gariplerin gözyaşıydım
Gözyaşıyla ıslandım oy!

Yaren dedim yağı çıktı
Çağ, düzenbaz çağı çıktı
Kaderime ağı çıktı
Kederimle süslendim oy!

Men eyledim korkuyu men
Korkuları bendim gömen
Saklanılmış silahtım ben
Kara yerde paslandım oy!

Er düşümden uyanmadım
Her boyaya boyanmadım
Namertlere dayanmadım
Yalnızlığa yaslandım oy!

Gezdim yürek yarasıyla
Yazısının karasıyla
Bir Köroğlu narasıyla
Yüreğime seslendim oy!

Kenan Çarboğa

Kerkük Ağdı

Sitem sana Türkiye'm, sana aziz milletim
Dilim dilim derimi yüzüyorlar nerdesin?
Öksüz kaldı lisânım, geleneğim, âdetim
Hoyratıma, türküme kızıyorlar nerdesin?

Türkçe konuşuyorum, seninle aynı dilden
Nasıl anlamıyorsun düştüğüm korkunç hâlden?
Fayda beklemiyorum vallahi yaban elden
Üzerimi kalemler çiziyorlar nerdesin?

Bölüştüler sırtlanlar illeri, bölgeleri
Hani dönme olanlar, haçlının gölgeleri
Yaktılar nüfustaki tarihi belgeleri
'Burda Türkmen yok' diye yazıyorlar nerdesin?

Kardeşim ben senin zor mu bunu anlamak?
Yalvarıyorum sana kapında ağlayarak
İstersen aç tarihi Misak-ı Milli'ye bak
Onu bildiklerinden eziyorlar nerdesin?

Bugün zulüm altında mahcup doğan bebekler
Anayurt'tan dört gözle umutlu haber bekler
Dün senin kemiğinle zincir kıran köpekler
Dişini gösteriyor, azıyorlar nerdesin?

Çanakkale'de vardım, Galiçya'da her yerde
Koyun koyuna öldük Yemen'deki siperde
Kurban olam ne olur muhtaç etme nâmerde
Sahipsiz belliyorlar, üzüyorlar nerdesin?

Bomba yüklü kamyonlar yol açarak mermiye
Söndürmeye geliyor yurdumu söndürmeye
Ben burada Türkmen'im sadece Türk'üm diye
Güpegündüz kurşuna diziyorlar nerdesin?

Hiç tepki vermiyorsun, sabrına şaşıyorum
Unuttu mu diyerek şüpheye düşüyorum
Bilmiyorsan bil artık soykırım yaşıyorum!
Kerkük'ten Türk adını kazıyorlar nerdesin?

Kenan Çarboğa

Kerkük'ten Nida

Türk Milleti derdime
Durak deyip ırama
Eller girdi yurduma
Bırak deyip ırama

Ben Oğuz'um, Türk benim
Müjdelenen ırk benim
Ayrı başım, bedenim
Fırak deyip ırama

Umutlarım eridi
Ahım arşı bürüdü
Yaşım gözde kurudu
Kurak deyip ırama

Ben Bayat'ım ben Kayı
Yurt edenim Altay'ı
Cellat biler baltayı
Orak deyip ırama

Ya sen öldür ya gözet
Ben gelirim sen göz et
Dibindeyim el uzat
Irak deyip ırama

Kenan Çarboğa

Kesik Mâni

Serince
Bir yel eser serince
Gönül hayli yanıktır
Bir teselli ser ince
Ruhlar şaduman olur
Göge bayrak serince

Yaya kaldık
Ok ile yaya kaldık
Kurt sürüyü bitirdi
Kuşları yaya kaldık
Eller gitti Merih'e
Biz hala yaya kaldık

Geçmişini
Geçmiş eş, geçmiş ini
Ben nereden bileyim
Soysuzun geçmişini
Fazla söze ne hacet
Gelmiş geçişini

Düşüne
Akli olan düşünce
Bilmez misin köpeğin
Emeli ne düşünce ne?
Gündüz gördüğü kemik
Gece girer düşünce

Kapalı
Kap beyazı, kap alı
Adalet göçüp gitti
Kadı mührü kapalı
Bu yüzden ki bahtımız
Yüz senedir kapalı

Kenan Çarboğa

Kıbrıs Andı

Ey Kıbrıs'ım, Yavru Vatan!
Sonsuza dek seninleyiz!
Can veririz uğruna can
Sonsuza dek seninleyiz!

Beşparmak'la Karadağlar
Altaylara gönül bağlar
Şahit olsun yıllar, çağlar
Sonsuza dek seninleyiz!

Maraş suskun, ayrı olmaz
Ayrılığın hayrı olmaz
Bu ayrılık gayrı olmaz
Sonsuza dek seninleyiz!

Girne, Mersin baş başadır
Ülküm varken söz boşadır
Yüreğimiz Lefkoşa'dır
Sonsuza dek seninleyiz!

Mehmetçiğin asil kanı
Bayrak etti her bir yanı
Türkoğlu'nun Türk vatani
Sonsuza dek seninleyiz!

Gök toprağa inmedikçe
Dağlar dağa binmedikçe
Hilal, yıldız sönmedikçe
Sonsuza dek seninleyiz!

Kenan Çarboğa

Kılavuz ve Kervan Meselesi

Bir kervan dizilmiş peşi peşine
Soran yok, bu kervan nereye gider?
Herkes birbirinin bakar peşine
Sanırsın bir sürü meraya gider

Menzil yok, merak yok, yürünür yalnız
Uzaktan ip gibi görünür yalnız
Aslında yerlerde sürünür yalnız
İnsanlık beyhude araya gider

Bazen "Yürü!" diyor, bazen "Durma, koş!"
Sarvancı ne derse, oh ne âlâ, hoş!
Beyinler tatilde, kafalar bomboş
Kafalar bu yüzden kiraya gider!

Fikirler hükümsüz olduktan sonra
Hele ki sarvancı öldükten sonra
Merkebin keyfine kaldıktan sonra
Nereye isterse oraya gider!

Kenan Çarboğa

Kına Yakın

Kına yakın, kına yakın
Bıçak elden kına yakın
Gülün kılıç artıkları
Bayram edin, kına yakın

Beyler bugün sırasıyla
Birinize kına yakın
Malum kuyruk yarasıyla,
Kirinize kına yakın

Geri kalsın ışık hızı
Küstürmeden oğlu, kızı
Emsal gösterip baldızı
Karınıza kına yakın

Nazik nazik, ince ince
Yollar tāmuya erince
Alayınız geberince
Gorunuza kına yakın

İşte kısmet işte nasip
Durun biraz dizgin kasıp
Bana kalsa en münasip
Yerinize kına yakın

Bu sözlerim eğer zorsa
Sizi mutsuz ediyorsa
Zorunuza gidiyorsa
Zorunuza kına yakın

Kenan Çarboğa

Kırlangıç

Kırlangıç bir garip kuş
Görmedim nere tüner?
Mevlevi derviş gibi
Semada sema döner

Zararı yok, dokunmaz
Ne buğdaya ne bağa
O yüzden gerek duymaz
Kuytuya, barınağa

Gökyüzü sofraları
Gönüller evleridir
İncitmeden yaşamak
Sanki görevleridir

Kenan Çarboğa

Kıskançlık Değil

Gel peçeni kaldırma
Kar utanır sevdiğim
Esrarını öldürme
Ar utanır sevdiğim

Yanmaz ise adından
Edebinden, udundan
Gözlerinin odundan
Nâr utanır sevdiğim

Sehpasına varınca
Belik belik sarınca
Saçlarını görünce
Dâr utanır sevdiğim

Sevda ile dolmayan
Hasretiyle solmayan
Sana mahkûm olmayan
Hür utanır sevdiğim

Göğü başa bürüme
Ardın sıra sürüme
Öyle nazlı yürüme
Yer utanır sevdiğim

Sen yoklukta çok isen
Yok olmaya tok isen
Diyarında yok isen
Var utanır sevdiğim

Kenan Çarboğa

Kızıl Elma Aşkı

Toplandı kurt sürüsü
Kızıl Elma aşkıyla
Turan yurdun çerisi
Yürür alma aşkıyla

Kından çıktı kılınçlar
Şimşek çaktı kılınçlar
Göge baktı kılınçlar
Göğü dilme aşkıyla

Hak Tanrı'nın Türk eri
Yürür, kalmaz hiç geri
Sahraları, çölleri
Vatan kılma aşkıyla

Deniz, ırmak, çöl, vaha
Geçip kalkar at şaha
Demir dağı bir daha
Yakıp delme aşkıyla

Kurt doğuran analar
Yavrusunu kınalar
Vurur yiğit sineler
Şehit olma aşkıyla

Ordu millet, er millet
Orduları yer millet
Birlik oldu bir millet
Kızıl Elma aşkıyla

Kenan Çarboğa

Kızıl Elma'ya

Ziya Gökalp bize verdi müjdeyi
"Türk'üz, varacağız Kızıl Elma'ya!"
Ulu Türk Birliği kurulsun deyi
Otağ kuracağız Kızıl Elma'ya

İlhan başta, biz ardında çeriyiz
Hak Tanrı'nın kılıcıyız, eriyiz
Yeryüzünde Börteçine, börüyüz
Birgün gireceğiz Kızıl Elma'ya

Peşi sıra koştuğumuz Altın Yurt
Dağlar, çöller aştığımız Altın Yurt
Sevdasına düştüğümüz Altın Yurt
Elbet ereceğiz Kızıl Elma'ya

Cümle yağı birleşerek gelse ne!
Yolumuza alev, ateş dolsa ne!
Kaf Dağı'nın ötesinde olsa ne!
Atlar süreceğiz Kızıl Elma'ya

Ulu Tanrım nasip eyle o günü
Ötüken'de olsun Türk'ün düğünü
Ay yıldızlı, arı, duru göğünü
Duvak saracağız Kızıl Elma'ya

Hint, Sind, Roma, Maçın, Mısır, Viyana
Koşa koşa gök renklere boyana
Gün doğudan, gün batıdan bu yana
Eller dereceğiz Kızıl Elma'ya

Havuroğlu, hakanları, hanları
Sebil ettik yolunda al kanları
Her birimiz şu emanet canları
Adak vereceğiz Kızıl Elma'ya

Kenan Çarboğa

Kızılırmak Kirletilirken

Niçin Kızılırmak solgun yeşildir?
Niçin pak yüzünü pasak bağlamış?
Duru güzelliği nerede şimdi?
Diri duruşunu kimler dağlamış?

"Su, Hakk'ın yüzünü görmüştür!" derler
Bu suyun yüzünü Allah görmesin
Sorumlusu kimse, suçlusu kimse
Dünyada huzurlu hayat sürmesin

Gardaş Kızılırmak, Can Kızılırmak!
Kimler yatağını tarumar etti?
Susuzluktan ölsek suyun içilmez
Hangi el suyunu zehrimar etti?

Çocuklar çimmiyor yazın yansa da
Koyun yıkayan yok, tokaç çalan yok
Yolcular molayı uzakta verir
Yanına yanaşıp abdest alan yok

Balığın azaldı, kurbağan arttı
Gayrı görülmüyor su itlerin de
Sanki ahı tutmuş kurbanlarının
Sanki gelin, kızın, yiğitlerin de

Misk kokun pis olmuş elbirliğiyle
Bir yandan fabrika, bir yandan lağım
Eski günlerini özler durmadan
Bir mucize bekler gözüm, kulağım

Hemşehrim, gardaşım, Kızılırmak'ım!
Bunlar son vadedir, bu son fasıldır
Sivas'ta bu kadar kirletildiysen
Bilemem Samsun'da hâlin nasıldır?

"Su, Hakk'ın yüzünü görmüştür!" derler...

Kenan arboğa

Kızımın Dilinden

Gözümün aydını kızım her gece
Gamlı düşlerimi şölen ediyor
Kollarını açıp Aybala Ece
"Seni seviyorum, çok ama!" diyor

Uçarak gelirken kanatsız peri
Bir sevinç kaplıyor semayı, yeri
Eliyle gösterip öptüğü yeri
"Sakın ha burayı yıkama!" diyor

Eliyle saçımda şekil çizerek
"Çok yaşlandın!" diyor dudak büzerek
"Yaşlanmadım!" desem bana kızarak
"Saçların kar gibi ak ama!" diyor

Evcilik oynarken kuş, bebek, ayı
Nefsime ayırır en büyük payı
Getirip avcunda pembe tokayı
"Saçımı çekmeden tak ama!" diyor

Saçını tarayıp belik örünce
Örgünün uçları bele erince
Sıkı olsun diye ipi gerince
"Bir şeyler olmasın tokama!" diyor

"Seni seviyorum, çok ama!" diyor
Kollarını açıp Aybala Ece
Gamlı düşlerimi şölen ediyor
Gözümün aydını kızım her gece

Kenan Çarboğa

Kim Bilir

Yâr benim gönlümü yaranı kim bilir?
Gönlüme nakşolmuş yâranı kim bilir?

Geceler harami, ak mıdır kara mı?
Bu benim yarımı saranı kim bilir?

Şu göğün mahında, şahların şahında
Âşkın dergâhında duranı kim bilir?

Yanıp da tütmeyen, dosdoğru gitmeyen
Deryaya yetmeyen müreni kim bilir?

Ey âşık söz deme, söz gelmez bu deme
Âşkî bu âdeme vereni kim bilir?

Kenan Çarboğa

Kimlik

Duysun beni kamu âlem
Ben Oğuz'un öz oğluyam
Dağlar eritir meşalem
Ben Oğuz'un öz oğluyam

Zülkarneyn'dir asıl adı
Çağlar aşar asil adı
Hanif'ti, Hanif yaşadı
Ben Oğuz'un öz oğluyam

"Daha deniz, daha müren! "
Deyip konur atı süren
Hemi alpim hem alperen
Ben Oğuz'un öz oğluyam

Üçok solda, Bozok sağda
Toy kurarız Tanrı Dağ'da
Yer denen şu gök otağda
Ben Oğuz'un öz oğluyam

Gün, Ay, Yıldız ulu handır
Gök, Dağ, Deniz aynı kandır
Babası Oğuz Kağan'dır
Ben Oğuz'un öz oğluyam

Anahtarı cümle şarın
Dün benimdi, benim yarın
Arzı fetheden serdarın,
Ben Oğuz'un öz oğluyam

Çizilmiş Levh-i Mahfuz'da
Yazılmış Levh-i Mahfuz'da
Kazılmış Levh-i Mahfuz'da
Ben Oğuz'un öz oğluyam

Havuroğlu ötesinin
Taniğı yok hatasının
Tüm Türklerin atasının,
Ben Oğuz'un öz oğluyam

Kenan Çarboğa

Kimlik Beyanı

Leyleğin yuvadan attığı yavruyum
Zayıfım, küçüğüm biraz.
Kardeşlerim yaşasın diye
Annem bile tanımaz

Annem bile tanımaz,
Payımı üleşir kardeşlerim.
Dünyanın kanunu böyleymiş!
Kime, ne derim?

Kime, ne derim?
Göç var, yolculuk var;
Kanadımda takat yokmuş
Uçacak kadar.

Uçacak kadar
Büyümedim diye
Azmetmiş annem
Beni katletmeye

Beni katletmeye
İlk talip annemdir.
Çünkü cesedim
Kardeşlerime yemdir

Kardeşlerime yemdir
Bedenim, gülüşüm, umudum
Mazlumlar içine adım yazılmış,
Ben leyleğin yuvadan attığı yavruyum!

Kenan Çarboğa

KiŖiođlu lmldr

Oğul, kanma gücüne
Er kiŖi ölümlüdür
Kulak versen acuna
Der: KiŖi lmldr

Ganimet, deve, ylki
Kurtarmaz canı gel ki
Ardında malı, mülkü
Kor, kiŖi ölümlüdür

Görklü bahçeye, bağa
Aldanıp dŖme ağa
İnanmazsan toprağa
Sor, kiŖi ölümlüdür

Sor canlıya, cansıza
Gir meydana, insize
Sr atını sonsuza
Sr, kiŖi ölümlüdür

Seyretmeden naklini
Ayan eyle saklını
Gel birazcık aklını
Yor, kiŖi ölümlüdür

Havuroğlu, kul beŖer
Kul ki gorunu eŖer
Zamanı Tanrı yaŖar
Her kiŖi ölümlüdür

Kenan arboğa

Kitaplara Sual Ettim

Ey kitaplar ses verin
Sizlere ses veren kim?
Bir işaret gösterin
Ufukları geren kim?

Yüce biter yücede
Cümle mahkûm hecede
En karanlık gecede
Karıncayı gören kim?

Gök kurudu, sayrı mı?
Şer mi etti hayrımı?
Yunus, Yavuz ayrı mı?
Söyle alp kim, eren kim?

Bakıp güne, güneye
Rumeli'ne, Sina'ya
Altaylardan Tuna'ya
Yügrük atı yoran kim?

Sevdaların, kinlerin
Şarayların, inlerin
Üzerine binlerin
Yalıncılığ varan kim?

Ses ver kitap ses çağa!
Tanrı Dağ'dan eş çağa!
Erce sekiz uçmağa
Sorgusuzca giren kim?

Kenan Çarboğa

Koçaklar Köçek Çıktı!

Selam Dadaloğlu'na, selam Koç Köroğlu'na
Sizden sonra meydana bir yığın koçak çıktı!
Kimi kula kul oldu kimi meyletti şana
Riyakârlık, korkaklık hep salkım saçak çıktı!

İtler aşık atınca yedi dağın kurduyla
Boz eşekler ip kırdı kırat olma derdiyle
Ahali bir olunca âlemin namerdiyle
Memleketin sırtına hançer ve bıçak çıktı!

Delik demirle zaten yara almıştı erlik
Soysuzların elinde yalnız kalmıştı erlik
Unutuldu yurt için cenk etmek, seferberlik
Haramiler çoğaldı her yerde kaçak çıktı!

Dağları eşkıyaya teslim ettik edeli
Bayraklara uzandı hainlerin bed eli
Ödenmedi bir türlü ihanetin bedeli
Bel bağlanan gafiller alçaktan alçak çıktı!

Ulufeci şairler sükûtta ikrar eyler
Ruhu satılan diller hakkı demeyi neyler
Eteklerin altına saklandı yiğit beyler!
Kökten bozuldu mertlik koçaklar köçek çıktı!

Kenan Çarboğa

Koltuknâme

Arkadaş şu koltuk ne menem şeymiş!
Âlemin muradı ille koltukta
Kaç gölge aşk ile üstüne giymiş
Kaç ceset çürümüş pille koltukta

Bu yüzden birçoğu yolundan sapmış
Sapanlar kemiği havada kapmış
Kırk boyaya girmiş, kırk puta tapmış
Kırk köçek aratmış zille koltukta

Birinde tevellüt geçkin olunca
Biri yeni yetme bıçkın olunca
Adalet, liyakat kaçkın olunca
Onlar da oturmuş pulla koltukta

Âmâdan gözetçi, ahrazdan hatip
Okumadan âlim, yazmadan kâtip
Olunca cahiller ilimde kutup
Beşik uleması, molla koltukta

Birçoğu zamana ayak uydurmuş
Dinine, dününe sövüp saydırmış
Hileyle hurdayla ayak kaydirmiş
Gününü gün etmiş alla koltukta

Her vakit huzurda haram yiyenler
Yoksulun hakkıyla hırka giyenler
Devletin malına deniz, diyenler
Tüketmiş kaymağı balla koltukta

Kimisi vurgunda lirayı sevmiş
Neresi yağlıysa orayı sevmiş
Kimisi koltukta parayı sevmiş
Biz vatan severken kelle koltukta

Kenan Çarboğa

Korkutça

Ünüm anla hânım hey!
Boy boyladım Oğuz'da
Sözüm dinle hânım hey!
Soy soyladım Oğuz'da

Göğe saldıım tuğları
Binek kıldım çağları
Karşı yatan dağları
Düz eyledim Oğuz'da

Koyun, buğra, deve, at
Kesip yığdım nice kat
Kimiz ile pek rahat
Toy toyladım Oğuz'da

Kale ettim doğuyu
Aş bilmedim ağıyı
Kopuzumla yağıyı
Çok payladım Oğuz'da

Görklü sudan giderken
Yüceye göç ederken
Yilkıları güderken
Ne hayladım Oğuz'da!

Havuroğlu, yay gerdim
Mavi göğe ay gerdim
Türk eline yom verdim
Söz söyledim Oğuz'da

Kenan Çarboğa

Koyduğum Yerde

Kaç yıl geçti eski hamam eski tas
Gören var mı doğru nerde, hak nerde
İşler hile, işler oyun, iltimas
Ayaktan örklenmiş, gözünde perde
Bir merkep otluyor koyduğum yerde

Yem derdiyle yurt derdini unutmuş
Kendisini anırmayla tanıtmış
Küllükleri parsellemiş, yer tutmuş
Kuyruğu yukarda, kafası yerde
Bir merkep otluyor koyduğum yerde

Arpayı bulunca senede, ayda
Dünyayı inletir ondaki gayda
Meses vursam, nodullasam ne fayda
Sırtını çevirmiş topluma, ferde
Bir merkep otluyor koyduğum yerde

Anayı eslemez, atayı anmaz
Sıpası geberse yüreği yanmaz
Dalap olmuş, diş gösterir utanmaz
Hem de bana bakar ikide birde
Bir merkep otluyor koyduğum yerde

Doğuştan terk etmiş haysiyet, gurur
Bu gerçek aslını yüzüne vurur
"Çüş" desem koşturur, "Çü" desem durur
Çifteyi savurur mazluma, merde
Bir merkep otluyor koyduğum yerde

Anlatmakla eşek tarif olmuyor
Diplomayla, zorla arif olmuyor
Özü belli, söze hacet kalmıyor
Eşeklik oldukça izanı körde
Bir merkep otluyor koyduğum yerde

Kenan Çarboğa

Kör Bıçak

Yüreğimden tutup dâra
Küreliyor kesmiyorsun
Kurban gibi sıra sıra
Sıralıyor kesmiyorsun

Söylemeden nedenimi
Döndürmedin gidenimi
Başım ile bedenimi
Aralıyor kesmiyorsun

Aşk ağına düşen serçe
Ne sır bilir ne de sırça
Beni böyle paramparça
Paralıyor kesmiyorsun

Her derdim de, her nazım da
Sen kadersin, sen yazım da
Kör bıçaksın boğazımda
Yaralıyor kesmiyorsun

Kenan Çarboğa

Kördüğüm

Her yanımız dört duvar
Akıl, izân, baş bağı!
Ne kızan ne soran var
Ağız bağı, diş bağı!

Yüzsüzlük salkım saçak
Revaçta hain, alçak
Umudun sırtı bıçak
Hayal bağı, düş bağı!

Payın varsa vurgunda
Baş olursun bir günde
Güzellikler sürgünde
Nahoş gezer, hoş bağı!

Bey denilen alıklar
Her tarafı delikler
Akvaryumda balıklar
Kafeslerde kuş bağı!

Cebe uzanan eli
Vatandaş bellemeli
Körü gözcü edeli
Zindanlarda şaş bağı!

Halksan zaten demirsin
Gelen giden sömürsün
Fakir taş mı kemirsin?
Ekmek bağı, aş bağı!

Ben bunlara ne deyim?
Deli ise 'he' deyim
Küfretmek üzereyim
Oha yasak, çüş bağı!

Harâmi elde fişek
Dolaşır ardı eşek
Adâlet yorgan döşek
İtler serbest taş bağı!

Kenan Çarboğa

Köydeki Eski Sevdama

Aklına gelir mi eski zamanlar?
Yanıp tütüğümü hatırlar mısın?
Çeşmenin başına geldiğin anlar
Bayram ettiğimi hatırlar mısın?

Bir fistan, bir yağlık yeşilden, aldan
Bin gülşen dökülür sütbeyaz koldan
Toya gider gibi geçtiğin yoldan
Köye gittiğimi hatırlar mısın?

Güneş yönelince yüzüne doğru
Yüreğim kapandı izine doğru
Beni görmen için gözüne doğru
Ayna tuttuğumu hatırlar mısın?

Bir elinde helke, bir elde güğüm
Sana bağlamıştı aşk düğüm düğüm
Sana sevdalıydım, sana kördüğüm
Sende yittiğimi hatırlar mısın?

Saat şaşırınca erkeni, eri
Ayağım taş etti gezdiğim yeri
Her gün dam başında ileri, geri
Volta attığımı hatırlar mısın?

Hiç gönül çevrilmez setle surla da
Gâh Selcen'de olur gâhi Burla'da
Siz yığın yığarken sizin tarlada
Kuzu güttüğümü hatırlar mısın?

Çocuklar oyunla avunsun diye
Millete gösterip övünsün diye
Bacınla kardeşin sevinsin diye
Aşık üttüğümü hatırlar mısın?

Aklına gelir mi eski zamanlar?
Yanıp tütüğümü hatırlar mısın?
Çeşmenin başına geldiğin anlar
Bayram ettiğimi hatırlar mısın?

Kenan Çarboğa

Köyden Eksik Haber

Deli Dumrul dedemizden güç aldık
Uçmayı, kaçmayı
Köprülerden, geçitler baş aldık
Biz geçeni, geçmeyi
Biz geçeni, geçmeyi

Muhtar kızdı, salma saldık her eve
Toparladık koyun, keçi, at, deve
Bekçi, aza sahip çıktı göreve
Kör Muhtar'ı seçmeyi

Çoban Ali azığını getirdi
Her nesnenin bozuğunu getirdi
Cingöz hemen kazığını getirdi
Uygun kılıf biçmeyi

Siz sanmayın ahalide kahır var
Kahredene ağıl yaptık, ahır var
Elimizde türlü türlü zehir var
Eli ile içmeyi

Havuroğlu, kervan devam edecek
Eşek önde deve artta gidecek
Köyde duran bu deveyi güdecek
Gütmeyeni, göçmeyi

Kenan Çarboğa

Kuçukuçu Destanı

Bir diyarın kırk zağarı bir olmuş
Bir kurda ürüyor kuçukuçular
İtlerin beyliği nerde görülmüş
Ecele yürüyor kuçukuçular

Birinin babasını bilen yok
Birinin anasını bulan yok
Birinin bilmediği yalan yok
Fitneyi deriyor kuçukuçular

Birisi Çil İnek, biri Boz Ayı
Biri necasetten dönmüş kıl payı
Biri tercih etmiş kancık olmayı
Aslına varıyor kuçukuçular

Birinin kızandan ayağı kırık
Birinin geçmişi, temeli çürük
Eğer duysa bir tıkırtı, öksürük
Damına giriyor kuçukuçular

Kırk köy gezmiş birisini doğuran
Ne besleyen çıkmış ne de çağırın
Gölgesine çenileyip bağırın
Arkadaş arıyor kuçukuçular

Aklı varken kırıntıda, zavarda
Kalması mümkün mü dağda, davarda
Siğip siğip kirlettiği duvarda
Kendini görüyor kuçukuçular

Paçadan kaparlar güçsüzse kişi
Dalamaktır zaten bunların işi
Pislenilen kaba atılan leşi
Gözünden koruyor kuçukuçular

Bir destanla bitmese de bu fasıl
Asıl lazım ite bile bir asıl
Daha fazla yazacaktım velhasıl
Zinciri kırıyor kuçukuçular!

Kenan Çarboğa

Kudret Meselesi

Türk'üz, yaktık dağ, kaya
Üstüne köz çöktürdük
Baş eğdirdik başlıya
Dizliye diz çöktürdük

Yürüdü Börteçine
Hind'e, Maçın'e, Çin'e
Vardık Roma içine
Kaç kez, kaç kez çöktürdük

Kurunca yağı tuzak
Diklendi uzak uzak
Bir oldu Uygur, Kazak,
Oğuz'la, Uz çöktürdük

Göğe ulaştı tuğu
Toya evrildi yuğu
Emredince Başbuğu
Dağları düz çöktürdük

Bizle kocaldı tarih
Bizle yüceldi tarih
Bizden güç aldı tarih
Yıllara toz çöktürdük

Havuroğlu, daima
Acunda şer çok ama
Bir gün çökerse sema
Anlayın biz çöktürdük

Kenan Çarboğa

Kudüs Nöbeti

Ben Hasan!
İğdırlı Onbaşı
Osmanlı ordusundan
Yirminci kolordu, otuz altıncı tabur,
Sekizinci bölük,
On birinci ağır makineli tüfek takımında komutan

Ben İğdırlı Onbaşı Hasan!
Mescid-i Aksa'da nöbet tutan asker
Ordumuz yenildiğinde gâvura
Artçı bölük diye bırakıldık
Kudüs'te elli üç nefer

Ben Hasan Onbaşı!
Son peygamberin ilk kıblesini
Terk etmemek için düşmana
Çiğnetmemek için Türk'ün sancağını
Ânt içmiştik Selim Hân'a

Ben İğdırlı Onbaşı
Buyrukluyum Yüzbaşı Mustafa'dan
Elli üç erin son neferiyim
Son nefese kadar nöbet başında
Dipçik gibi diriyim

Ben İğdırlı Onbaşı Hasan!
Osmanlı ordusundan
Ecdadın vardığı her yerde varım
Gökyüzünde Hilâl sönmesin diye
Yeryüzünde nöbet tutarım

Kenan Çarboğa

Kulak Asma

Ey milletim el izinde
Yürüyene kulak asma!
Yabanın kör dehlizinde
Çürüyene kulak asma!

Uyacaksan buyruğa uy
Bu yolda yan, bu yolda buy
Duyacaksan Türk sesi duy
Ürüyene kulak asma!

Öteleyip öksüzleri
Yoldaş etme köksüzleri
"Hak!" deyip de haksızları
Koruyana kulak asma!

Soysuzun da soyağın da
Dahli varsa dayağında
Adaleti ayağında
Sürüyene kulak asma!

Susturmadan salâları
Sürüp dertten cilaları
Başımıza belaları
Bürüyene kulak asma!

Ey milletim bölüp seni
Dilim dilim dilip seni
Yüreğinden silip seni
Kürüyene kulak asma!

Kenan Çarboğa

Kur'an Öğren, Kur'an Öğret

Hak olanı bulmak için
Kur'an öğren, Kur'an öğret
Hakk'a lâıyk olmak için
Kur'an öğren, Kur'an öğret

Her bilgi O'nda, bilirsın
Âlemi O'nda bulursun
Hayırlı bir kul olursun
Kur'an öğren, Kur'an öğret

"Elif" deyip durma başla
Meşgul olma başka işle
Hayır işle, hayır düşle
Kur'an öğren, Kur'an öğret

Kur'an, Mevla'nın dilidir
Resulün sözü, hâlidir
İman, inaç temelidir
Kur'an öğren, Kur'an öğret

Her harfinin sevabı var
Her sorunun cevabı var
Hükmü sonsuzluğu sarar
Kur'an öğren, Kur'an öğret

Kenan Çarboğa

Kurban

Hep Hazreti İbrahim
Hakk'a dua ederdi:
"Bir oğlum olur ise
Kurban ederim."derdi

Bu duanın üstüne
Doğdu nurlu İsmail
Babasının ahdini
Mevla unutmuş değil

Rüyasında sözünü
Hatırladı İbrahim
Oğlunu kurban diye
Hazırladı İbrahim

Bıçağı her çalışta
Bıçak kesmedi onu
Hak, İsmail yerine
Gönderdi bir koyunu

İşte o günden sonra
Bizlere emrolundu
Hür, zengin müminlere
Kurban vacip kılındı

Kenan Çarboğa

Kurbanın Bayramı

Bu bayramda kurban kesme
Ben kurbanın olayım yâr
Yüz çevirme, kızma, küsme
Bak, bir körpe balayım yâr

Unutmaya üşenmişim
Yaşamadan yaşanmışım
Senle sevda kuşanmışım
Seni bahtım kılayım yâr

Yokluğunda berbat oldum
Zehir verdin, şerbet oldum
Ben özüme gurbet oldum
Her derdine sılayım yâr

Her sitemin aslı hançer
Yaşlı durur yaşlı hançer
Yağannımda paslı hançer
Alınmaz ki alayım yâr!

Yıkma aşkın töresini
Yakma yanı yöresini
Sensizliğin çaresini
Senin ile bulayım yâr

Kenan Çarboğa

Kurt Ağzı Bağlanması

Ah gardaşım, ah bize
Kurt ağzı bağlatmışlar!
"Vah!" diyorum "Vah bize
Kurt ağzı bağlatmışlar!"

Çer çöp ile samanlar
Yabancılar, yamanlar
İmamlarla şamanlar
Kurt ağzı bağlatmışlar

Yarışırken şerlikte
Nankörlükte, körlükte
Cümle çıfıt birlikte
Kurt ağzı bağlatmışlar

Bir bıçağı kapatıp
Kör bıçağı kapatıp
Lalık gibi tıpa tıp
Kurt ağzı bağlatmışlar

Üfleyerek, çatarak
Tersten süre katarak
Yedi düğüm atarak
Kurt ağzı bağlatmışlar

Soylar değişsin diye
Tüyler değişsin diye
Huylar değişsin diye
Kurt ağzı bağlatmışlar

Tay, malak, bağ esenken
Koç, keçi, yağ esenken
Mal, davar sağ, esenken
Kurt ağzı bağlatmışlar

Giysi var, giyen olmaz
Lokma var, yiyen olmaz
Bir kelâm diyen olmaz
Kurt ağzı bağlatmışlar

"Hayır!" derse, "He!" derse
Baş sallanır ne derse
Geç öğrendim meğerse
Kurt ağzı bağlatmışlar

Ah gardaşım, ah bize
Kurt ağzı bağlatmışlar!
"Vah!" diyorum "Vah bize
Kurt ağzı bağlatmışlar!"

Kenan Çarboğa

Kurt Sandım Köpek Çıktı

Katranlar kaynadıkça
Aklandı, apak çıktı!
Zil takip oynadıkça
Börk çıktı, papak çıktı!

Kıvırdı kıvrak yılan
Yalandır işi yalan
Kaleye gözcü olan
Bir gözsüz sepek çıktı!

Cismi yok isimlerde
Haykırır resimlerde
Kırk yıllık hasımlar da!
Tencere, kapak çıktı!

Semirmiş kulu, yanı
Yağcıyla dolu yanı
Uzaktan uluyanı
Kurt sandım köpek çıktı!

Kenan Çarboğa

Kurt Yalnızlığı

Üşüyorum medet ey yâr!
Saçlarınla ört içimi
Baştanbaşa kana boyar
Eli kanlı dert içimi

Yahşi iken yaman etti
Her sözünü aman etti
Yüreğimi duman etti
Sevdanın en sert içimi

Akıl almaz cümle işler
Kanı emer, canı dişler
Tüm mülteci, göçmen düşler
Yurt belledi yurt içimi

Dağlanırken biz ucuyla
Yakaladı göz ucuyla
Sardı Turan kiskacıyla
Bir yalinsak kurt içimi

Kenan Çarboğa

Kurt Zümresine

Kurt dediğin avını yer
Leş yiyene kurt denir mi?
Bir zağardan kaçıp eğer
Diş yiyene kurt denir mi?

Ürkse itin şarkısıyla
Eşek güler terkisiyle
Çakal, sırtlan korkusuyla
Kuş yiyene kurt denir mi?

Töre, soy sop, mertlik, gurur
Kurt kanında kurtça durur
Kurdu belki kurşun vurur
Şiş yiyene kurt denir mi?

Kulağını kestirerek
Töresini susturarak
Kuyruğunu kıstırarak
Düş yiyene kurt denir mi?

Çekinerek güçlerinden
Geçmiyorsa içlerinden
Mahallenin piçlerinden
Taş yiyene kurt denir mi?

Havuroğlu, haykır yine
Dağı delen girmez ine
El elinden sine sine
Aş yiyene kurt denir mi?

Kenan Çarboğa

Kurusıkı

Cöfsüz Memmed yürek yemiş!
Sağa sola taş keskenir
Avradından kürek yemiş
Düşmüş yola, taş keskenir

Düzeltemez yamuğunu
Çok sıktırmış ümüğünü
Kollarıyla sümüğünü
Sile sile taş keskenir

Gücü yetmez göndermeye
Eli gitmez göndermeye
Kafa tutar cendermeye
Karakola taş keskenir

Bir kavgada yumruğu yok
Bir değneği, tomruğu yok
Yalan lafın gümrüğü yok
Çıkmış dala taş keskenir!

Sesi kesip boyun burmaz
Çenesi çok, rahat durmaz
Tutsan durmaz, salsan vurmaz
Vurmaz ula, taş keskenir!

Bilir yolun cılgasını
Her denizin dalgasını
Gece görse gölgesini
Ona bile taş keskenir!

Cöfsüz Memmed adın bata
Çok yoruldun ata ata!
Kurulsa da saltanata
Bu hergele taş keskenir!

Kenan Çarboğa

Kuş Uykusundayım

İkrar kavlince değil bu sükût
Sabrı bilerken,
Kini belerken
Susmayı yeğlerim
Acele, Şeytan işi;
Allah, Kerim!

Affetmeyi, unutmayı,
Uğrularla iş tutmayı
Bir tűrlű bilmez gururum
Kan ile kin arasında,
Kılıçla kın arasında
Bekler dururum

Gam deęil ki gűnlűmde
Gamlardan gemi vardır
İp kırmışsa iğdiş at,
Kudurtan yemi vardır
Kudursa da nafile
Ağzında gemi vardır
Aslı olan ayağında getirir
Er olan insanın erdemi vardır
El belde, gűz yolda geęse de zaman
Çayın da űcűn de bir demi vardır

Gűren kűrler!
Duyan sağırlar!
Devran dűndűęűnde,
Mumunuz sűndűęűnde
Gidince kaęnı gűlgeleri
İřte o gűn vah size,
Eyvah size!
Dar bilin koca yeri

Bunlar iyi gűnler,
Bunlar hoř gűnler,
Bunlar sizi aldatan sarhoř gűnler
Sizler için elbet ibret var bunda
Kopacak kıyamet
Kıyamet yakın
Amma velakin
Siz kiş uykusundasınız,
Ben kuş uykusunda!

Kenan Çarboğa

Kut Şiiri

Albız soyu bilmez asla
Kat alınır, kut alınmaz
İhaleyle, iltimasla
Yat alınır, kut alınmaz

Kut, güneştir; kızıl tandır
Kut; kişiye şeref, şandır
Kut, Tanrı'dan armağandır
At alınır, kut alınmaz

Kut, ihsandır gökten yere
Yoldaş olur görklü ere
Para pulla pis kefere!
Put alınır, kut alınmaz

Kut, kurtları evi bilir
Ne evren ne devi bilir
Türk'ü tunçtan kavi bilir
İt alınır, kut alınmaz

Ahmakların azarından
Nadanların nazarından
Çiftlerin pazarından
Bit alınır, kut alınmaz

Kut almadan, baş olanlar
Yürekleri taş olanlar
Ey alınıp şaş olanlar!
Ot alınır, kut alınmaz

Albız anlar aldan ancak
Yaladığı yaldan ancak
Tezekteki baldan ancak
Tat alınır, kut alınmaz

Kenan Çarboğa

Kül Üfürdün

Bir kasırğa vurdu sanki
Sen yanımdan gittiğin gün
Kar yağdırdın kar inan ki
Sıcığıma kül üfürdün

Ateş saldın yağın karda
Darda kaldı gönlüm darda
Firez ettin ilkbaharda
Göçeğime kül üfürdün

Yaşanmamış ânım vardı
Ellerinde kanım vardı
Kucağımda canım vardı
Kucağıma kül üfürdün

Can evimden tuttun beni
Bir çıkmaza ittin beni
Bak yerle bir ettin beni
Ocağıma kül üfürdün

Kenan Çarboğa

Kürşad'a Çağrı

Yerinden kalk Kürşad'ım
Yas bürüsün yas Çin'i
Adınla adım adım
Kaplmalı pus Çin'i

Kurul doru aygıra
Alnı duru aygıra
Kısas olsun Uygur'a
Çin Seddi'nde as Çin'i

Akın gibi aniden
Hesabı sor caniden
Bugün yine, yeniden
Kırk çerinle bas Çin'i

Bitir zulmü, sürgünü
Bunca yıllık kırgını
Sok kalbine kargını,
Kılıcınla kes Çin'i

Tut, oklayıp tut önce
Kor aleve at önce
Börü gibi yut önce
Parça parça kus Çin'i

Yalınkılıç saldır gel
Hıncın ile çıldır gel
Şu dünyadan kaldır gel
Şu dünyadan pis Çin'i

Kenan Çarboğa

Lâ İlâhe İllallah

Söyleyelim aşk ile
Lâ ilâhe illallah
Kalpteki gelsin dile
Lâ ilâhe illallah

Anlatılmaz nice dir
Ne gündüz ne gecedir
Allah birdir, yücedir
Lâ ilâhe illallah

Âlemi sarar nuru
İnsanı, göğü, yeri
Yoktur eşi, benzeri
Lâ ilâhe illallah

Sağlık oldukça canda
Bu ses dolanır kanda
Her anda her mekânda
Lâ ilâhe illallah

Ölsem de yine derim
Bin kez yemin ederim
Son Resul; Peygamberim
Lâ ilâhe illallah

Kenan Çarboğa

Lanet Olsun

Ulu Tanrı yanımızdan
Yal ehlini uzak kılsın
Canımızdan, kanımızdan
Semirene lanet olsun

Adam sanıp kılığını
Bey belledik alığını
Halkın kanı, iliğini
Sömürene lanet olsun

Yetim, mazlum, dul ahıyla
Piyonuyla hem şahıyla
Yurdumu it iştahıyla
Kemirene lanet olsun

Dönüp durur teker gibi
Bizi sona çeker gibi
Kul hakkını şeker gibi
Somurana lanet olsun

Kenan Çarboğa

Leyla

Söylemedim sevgimi ben dağlara, taşlara
Bahar gözüyle baktım senle geçen kışlara
Sevdayı bir sorsaydın gözden akan yaşlara

Diyecektir yar için oluyorum sel Leyla
Sana olan aşkımı gözyaşımından bil Leyla

Bir el etsen dağları aşıp da gelmez miyim?
Milyonların içinde arayıp bulmaz mıyım?
Bu canım zaten senin öl desen ölmez miyim?

İste kölen olayım, istersen bir kul Leyla
Sana olan aşkımı gözyaşımından bil Leyla

Senelerdir ardından koşan ben değil miyim?
Ferhat olup dağları eşen ben değil miyim?
Mecnun misali çöle düşen ben değil miyim?

Olmadım mı uğruna Kerem gibi kül Leyla
Sana olan aşkımı gözyaşımından bil Leyla

Kenan Çarboğa

Leyla ıkılmaz Sokak

Leyla dedikleri bir çıkılmaz sokak
Açılmış bir yanı sonsuz boşluğa
Bir yanı sonsuz yasak
Zamanı yoğurur seherden kuşluğa
Zaman ki içinde yiter yeknesak
Dur diyen çıkmalı bu sarhoşluğa
Yoksa umutlarım kaçacak elden
Yanacak külden
Leyla dedikleri bir çıkılmaz sokak
Yüzü kaçak
İzi kaçak
Gözü kaçak
Özü kaçak

Leyla dedikleri bir çıkılmaz sokak
Sütü kara, katranı ak
Hayali hâlınden berrak
Seslenmez
Hislenmez
Tak eder canıma tak
Leyla dedikleri bir çıkılmaz sokak
Söylediğim kelam
Sitem olmaz
Matem olmaz
Sözüm vesselam
Yâran olmaz
Viran olmaz
Gece kan uyutur
Elleri kanlı
Gece can büyütür
Ahir zamanlı

Yoksa umutlarım kaçacak elden
Yanacak külden
Sütü kara, katranı ak
Leyla dedikleri bir çıkılmaz sokak
Ben yorgun
Ben durgun
Ben vurgun
Ağıttan
Öğütten
Hisseden
Kissadan
Payını alan ben
Pay alamıyorum kara geceden
Yerlere seriyorum göğün yıldızlarını
Ülker'in gölgesinde terimi siliyorum
Geride bıraksam da Ayzıt'ın kızlarını
O gelmez biliyorum

Kenan Çarboğa

Limon

Kedimin adı Limon
Hem yaramaz hem tonton
Onu bir gün görmesem
Kederim artar ton ton

Evimize gelince
Sevimli, haylaz kedim
Altın tüyü yüzünden
Ben ona Limon dedim

Aldanmayın adına
Kedim baldan tatlıdır
Uçuşur düşlerimde
İpekten kanatlıdır

O, minderin üstünde
Uyurken mışıl mışıl
Ben de ona yaklaşır
Severim usul usul

Hiç canını acıtmam
Yalnız bırakmam onu
Beni sevdiğinden çok
Ben de sevdim Limon'u

Kenan Çarboğa

Mâkus Talih

Gözlerinden yaş dökülse
Benim başım yere düşer
Yâr izine göz takılsa
Yanar canım, nâra düşer

İşlensem aşk oyasına
Boyansam kalp boyasına
Ayın, günün zıyasına
Bahtımdaki kara düşer

Ey sebebim, eli kanlım
İşte yazım, işte anlım
Bile bile naçar gönlüm
Yâr yerine yara düşer

Kenan Çarboğa

Malazgirt'te Alparslan

Ey alpler, alperenler
Girmesin kılıç kına
Hakk'a gönül verenler
Küffar dönsün şaşkına

Mübarek cuma günü
Duyulsun Türk'ün ünü
Ovaya cenk düğünü
Kurun Allah aşkına

Giydim kefeni işte
At sürerim en başta
On eri bir vuruşta
Serin Allah aşkına

Muştulu yiğit kanı
Bayrak eder dört yanı
Turan ile düşmanı
Sarın Allah aşkına

Ölüm ise payları
Biter günü, ayları
Kurt sinirli yayları
Gerin Allah aşkına

Afşin, Aksungur ile
Atsız'a karşı gele
Âleme bir velvele
Verin Allah aşkına

Şaldırınca Türk eri
Ölse de dönmez geri
Şu kâfir neferleri
Kırın Allah aşkına

Bir sevdanın derdine
Düşüp koştuk ardına
Şehitlerin yurduna
Girin Allah aşkına

Ey alpler, alperenler
Girmesin kılıç kına
Millet için, din için
Vurun Allah aşkına

Kenan Çarboğa

Manzara

Eğrileri baş ettik
Doğrular dışlanıyor

Mina'da şeytan değil
Melekler taşlanıyor

Dirildi cahiliye
Sil baştan başlanıyor

Harman ettik haramı
Harami hoşlanıyor

Gayya kuyularında
Ameller haşlanıyor

Zaman garip, yer garip
Yoklukta kışlanıyor

Ölen öldüğü yaşta
Diriler yaşlanıyor

Kenan Çarboğa

Masal

Sen ylk peşinde bir gökçek kızdın
Ben demir giyimli cilasun erdim
Kimseler bilmezdi, sen anlamazdın
Gizliden gizliye seni severdim

Bazen tuğ bellerdim gülen yüzünü
Kirpiğın nispetti kayın oklara
Birden kaybederdim dzde izini
Atımı srerdim karanlıklara

Bozkırın bağrında ileri geri
Öyle kan terletip doru tayımı
Dşn arardım ezelden beri
Hilâle çevirip dolunayımı

Yaylakta, kışlakta, cenkte, akında
Yüreğim arayıp bulurdu seni
Seni kuşanırdım kılıçta, kında
Ne oba ne budun bilirdi seni

Gizliden gizliye seni severdim
Kimseler bilmezdi, sen anlamazdın
Ben demir giyimli cilasun erdim
Sen ylk peşinde bir gökçek kızdın

Kenan arboğa

Masimiyor

Mührü verdik, muhtar ettik
Köyü muhtar masimiyor!
Toplanarak ihtar ettik
Toyu muhtar masimiyor!

Bekçi de o, aza da o
Her cümbüşte, nizada o
Kısrak tutmuş kazada o
Tayı muhtar masimiyor!

"Akçe, akçe!" deyip durdu
Dumrul'a dar etti yurdu
Kuru çaya köprü kurdu
Çayı muhtar masimiyor!

Bir parlayıp sönmesi var!
Bir uzayıp sünmesi var!
Devşirmesi, dönmesi var
Soyu muhtar masimiyor!

Su istedi suyu verdik
Sussun diye kuyu verdik
"Oy!" diyerek oyu verdik
Oy'u muhtar masimiyor!

Bir çıkmaza gidiyor da
Amma köyü güdüyor da
Gününü gün ediyor da
Ay'ı muhtar masimiyor!

Kenan Çarboğa

Mehmet Âkif Ersoy

Hak yolunda yılmayan er,
Gurur Mehmet Âkif Ersoy
Hürriyetten kuşlu haber
Verir Mehmet Âkif Ersoy

Ol Kur'an'ın nuru ile
İmanını döker dile
İstiklâlden istikbâle
Yürür Mehmet Âkif Ersoy

Nice şehit nice gazi
Razı bin kez ondan razı
Bayrak gibi ufku mu zu
Bürür Mehmet Âkif Ersoy

Hilâl varsa yüce yerde
Esiyorsa perde perde
İlelebet gönüllerde
Durur Mehmet Âkif Ersoy

Kenan Çarboğa

Mehmetçik Fethe Yürüyor

Toplandı Allah'ın kadim ordusu
Muhammed Nebi'nin hadim ordusu
Mazlumun, garibin nedim ordusu
Âleme yeniden nizam veriyor
Mehmetçik yeni bir fethe yürüyor

Güneş olmak için nifak vaktinde
Patladı bir namlu, tüfek; vaktinde
"Ya Allah!" diyerek şafak vaktinde
Oğuz çerileri ufku yarıyor
Mehmetçik yeni bir fethe yürüyor

İmanlı döşlerde yanan çırallar
Zaferin yurduna kapı aralar
Dualar, tekbirler, kösler, naralar...
Mehterin sedası göğü sarıyor
Mehmetçik yeni bir fethe yürüyor

Bir ozan kopuzu çalıp söyledi
Korkut'ça yom verdi, coştı, soyladı
Çıkıp Türkmen Beyi buyruk eyledi:
Artık fetret devri sona eriyor!
Mehmetçik yeni bir fethe yürüyor!

El basıp pusata yemin içtiler
Yemin içenleri yâran seçtiler
Baturlar, koçaklar, serdengeçtiler
Meydanda vurmaya düşman arıyor
Mehmetçik yeni bir fethe yürüyor

Yazılır tarihte yeni bir destan
Kurtulur bir millet kurtulur yastan
Filistin, Kafkasya, Doğu Türkistan
Bu kutlu akını umut görüyor
Mehmetçik yeni bir fethe yürüyor

Kenan Çarboğa

Mektup

Benim gibi eyvah ile
Doluyor musun?
Saçlarını ah, vah ile
Yoluyor musun?

Hicranınla sine yakıp
Gül zülfüne güller takıp
Boş yollara bakıp bakıp
Dalıyor musun?

Başlayınca düşün cemi
Geleceksin düşünce mi?
Hislerimi, düşüncemi
Biliyor musun?

Yalnız kalıp dik başınla
Mezardaki tek taşınla
Yastığını gözyaşınla
Suluyor musun?

Say bozkırda bozkurt benim
Yara bere gönlüm, tenim
Ben ağlarken inim inim
Gülüyor musun?

Benim gibi ar elinde
İnsaf bilmez yâr elinde
Kıl sicimde, dâr elinde
Ölüyor musun?

Kenan Çarboğa

Mengü Tengri Küçündür

Selam olsun en başta
Mengü Tengri küçündür!
Hem toyda hem savaştta
Mengü Tengri küçündür!

İlah denen, Hak denen
Eşi, dengi yok denen
Mengü Tengri biz menen
Mengü Tengri küçündür!

"Türk!" dedi Türk olduk biz
Başlara börk olduk biz
Demir dağı deldik biz
Mengü Tengri küçündür!

Yönetiriz acunu
Acunun her ucunu
Kırdık küfrün gücünü
Mengü Tengri küçündür!

Deva bulur dert bizde
Gök çadırılı yurt bizde
Kut bizdedir kurt bizde
Mengü Tengri küçündür!

Yaşadıkça Türk kanı
Türkü sarsın her yanı
Ozan desin destanı
Mengü Tengri küçündür!

Mengü Tengri küçündür: Sonsuz olan Tanrı'nın gücüyle.

Kenan Çarboğa

Merak

Zaman hızla geçiyor, hızla geçiyor zaman
Zaman böyle koşmaktan vazgeçecek ne zaman?

Kenan Çarboğa

Merhaba

Merhaba doğru yoldan şaşmayanlar merhaba!
Dağlar aşıp haddini aşmayanlar merhaba!

Bu dünyada yaşarken ak alın, dik başıyla
Menfaatin peşinde koşmayanlar merhaba!

Makam için, mal için eğilmeden bir kere
Namerdin ocağında pişmeyenler merhaba!

Kurt dediğin elbette kurdun izinden gider
Köpeklerin ardına düşmeyenler merhaba!

Merhaba doğru yoldan şaşmayanlar merhaba!
Dağlar aşıp haddini aşmayanlar merhaba!

Kenan Çarboğa

Merkep Cinsine

Diş gösteren dalap eşek
Yaydığım yerde otluyor
Sığırtmaçta öküz, köşek
Saydığım yerde otluyor

Bilen çıkmaz damarını
Eksik etmez tımarını
Kolanını, semerini
Soyduğum yerde otluyor

Göz diker yem gözerine
Yem dayanmaz nazarına
Şeleğini üzerine
Kaydığım yerde otluyor

Sahtekârdır şebek gibi
Damgası var tabak gibi
Namtı ile kabak gibi
Oyduğum yerde otluyor

On babanın nesidir o?
Kaldırımın süsüdür o
Sahibinin sesidir o
Koyduğum yerde otluyor

Kenan Çarboğa

Mevsimler

İlkbahar, yaz, sonbahar, kış
Her mevsimin sırası var
Yurdumuzu nakış nakış
Dört bir yandan öresi var

İlkbahar; mevsimler başı
Cennet eder dağı, taşı
Yağmur, bulut arkadaşı
Coşkun akan deresi var

Yaz, sımsıcak koşar gelir
Hasadı, harmanı bilir
Gökte güneşi yükselir
Gün görmeyen neresi var?

Sonbaharda düşer yaprak
Sürülür, ekilir toprak
Rüzgârdaki telaşa bak
Sanki kışı göresi var

Kış, soğuktur hem de ayaz
Yeryüzü olur bembeyaz
Kardan adam üşüse az
Şefkat ile sarası var

Kimi sıcak kimi serin
Neşesi göklerin, yerin
İşte bizim mevsimlerin
Ayrı ayrı töresi var

Kenan Çarboğa

Meydan Okuma

İşte er meydanı, işte alının
Çatına güvenen meydana çıksın!
Tescilli alçağın, zani zanlının
Zatına güvenen meydana çıksın!

Ezelden er oğlu erat bizdedir
Süvari doğmuşuz, sürat bizdedir
Tanrı'nın verdiği berat bizdedir
"Kut"una güvenen meydana çıksın!

Kundakta kınından söktük kılıcı
Zaferin burcuna çaktık kılıcı
Biz "Allah!" diyerek çektik kılıcı
Putuna güvenen meydana çıksın!

Köşede, kuytuda şaşan beynamaz
Katrana katsam da kırk yıl kaynamaz
Aygırlar beygirle cirit oynamaz
Atına güvenen meydana çıksın!

Yerlerin demirden kök börüsüyüz
Tarihin temelli tek börüsüyüz
Göklerin görkemli gökbörüsüyüz
İtine güvenen meydana çıksın!

Bizi tehdit eden iblisin eri
Yanında olsa da sayısız çeri
İşte hesap yeri, işte cenk yeri
.ötüne güvenen meydana çıksın!

Kenan Çarboğa

Misyoner Türküsü

İthal imamdan...

Ey aziz Müslümanlar, pek muhterem cemaat!
Bundan sonra sözüme mutlak olsun itaat.

Unutmayın ahrette soru dinden sorulur.
Malumunuz dünyada din de benden sorulur.

Benle bu sebeplerden aranız iyi olsun.
Bol bol muhabbet için paranız iyi olsun.

Okuyup üflemeği kolay iş sanmayın ha!
Üç-beş kuruş yüzünden ateşte yanmayın ha!

Bakınız Avrupa'da sizin için çalıştım.
Gördüğünüz gibi de her şeyine alıştım.

On yıl tahsil eyledim on papazın elinde.
Sünnet bile olmadım bu görevin yolunda.

Şarapla yıkadılar, kutsadılar ayınle.
Ruhu çarmıhta yaktım, aram bozuk beyinle.

Derseniz ki; Buraya ne sebeple geldiniz?
Cevap basit müminler dinden mahrum kaldınız.

Benim işim sizlere öğretmek dininizi.
Birkaç ufak ayarla döndürmek yönünüzü.

Mesela kardeşlerim oruç, zekat hurafe!
Tekbir olmaz namazda, kıyam, rekat hurafe!

Hele beş vakit namaz öyle şey yok bir olsun.
O da çok zaman alır isterseniz sır olsun.

Bir şey olmaz namazlar örtünmeden kılınsa.
Bir de dua okurken hafif müzik çalınsa.

Örtünme hususunda hanımlar çok zorluyor.
Garipler kapanarak balık gibi terliyor.

Ben diyorum; açılın, hava alsın içiniz.
Serinlemek suç değil görünse de gıcınız.

Baldır, bacak, kol, göbek hepsi güzel maşallah!
Bütün vatan kızları böyle olur inşallah!

Bu dilekle efendim namazı bitirelim.
Konumuzun yönünü oruca götürelim.

Bir ay akşama kadar aç, susuz kalmak niye?
Biri bana anlatsın budur nedeni diye.

Anlatamaz hiç kimse çünkü cevabı meçhul!
Tutmamak günah değil, tutsan sevabı meçhul!

İlle tutacaksanız otuz şubat sonrası
Tutunuz içki serbest iftar imsak arası.

Hac, kurban, zekat, bayram zamanımız kalmadı.
Kul hakkına, fitreye gelmek nasip olmadı.

Söyleyecek çok şey var soru fazla zaman dar.
Bugün hutbemiz bitti artık benden bu kadar.

Bir daha sakın ola camiye gelmeyiniz.
Ben tatilde olurum kapıyı çalmayınız.

Gayrı siz de kilise, havralarla tanışın.
Dini meseleleri oralarda konuşun.

Ben size ekranlardan hutbe takdim ederim.
Zaten düşünmezsiniz, sizi rahat güderim.

Muhterem efendiler terk etmeyin izimi.
Her zaman hatırlayın şu kıymetli sözümü;

Sarılınız dünyaya cami fazla uhrevi.
Herkes gitsin evine bura Allah'ın evi.

Kenan Çarboğa

Mizaç

İnsan gönlü ile görür dünyayı
Gönlü olmayanın sezgisi olmaz
Yarasa ne bilsin güneşi, ayı
Yılanın dosdoğru çizgisi olmaz

Acılar peşinde pürdikkat olur
Ömrü elem olur, meşakkat olur
Yiğidin çilesi yedi kat olur
Yiğidin yiğitçe yazgısı olmaz

Geceye gündüz der, gündüze gece
Zifiri taht kurar yüceden yüce!
Kendini dev görür, âlemi cüce
Cahilde hakikat güzgüsü olmaz

Rağbet edilmezken onun postuna
Taş atar, leş atar gelen dostuna
On türküsü vardır armut üstüne
Ayının başka bir ezgisi olmaz

Kenan Çarboğa

Mizaç Meselesi

Ben kimseyle kavga etmek istemem
Çünkü bilmem barışmayı arkadaş
Düşünmedim bugüne dek beylerle
Yolsuzlukta yarışmayı arkadaş

Boyun bükmek bir papaza bir saha
Ağır gelir hem bedene hem ruha
Amentü'yü kesip kırpan gürüha
Zül sayarım karışmayı arkadaş

Bir soysuzluk varsa kulun kanında
Çıkar elbet bak eninde sonunda
Halkı soyup hem de halkın önünde
Beceremem kırışmayı arkadaş

Kenan Çarboğa

Modern Şir Denemesi

Gel, oyun oynayalım
Mızıkçılık yapmak yok!
Kaybeden, kazananı
Her gün, her gece psn!

Kenan arboğa

Muamma

Biri var ki muamma,
Ne idiği belirsiz
Belki cismi var amma
Ne idiği belirsiz

Hanende mi, saki mi?
Gebermez mi, baki mi?
Şakirt midir, şaki mi?
Ne idiği belirsiz

Asilim der, aslı yok
Fasılada faslı yok
Nesepsizdir, nesli yok
Ne idiği belirsiz

Ne bulaşır ne kokar
Ne üşütür ne yakar
Hacı olur, haç takar
Ne idiği belirsiz

İlaç mıdır, illet mi?
Zifir midir, zillet mi?
Cerrah mı bu, cellat mı?
Ne idiği belirsiz

Mareşaldir, cengi yok
Alçaklıkta dengi yok
Rengârenktir, rengi yok
Ne idiği belirsiz

Çullanana çul olur
Kuyruk sallar, kul olur
Her duldada dul olur
Ne idiği belirsiz

Zılgıt mıdır, zavur mu?
Tavır mıdır, tevir mi?
Müslüman mı, gavur mu?
Ne idiği belirsiz

Havuroğlu, yalan yok
Anası var, bulan yok
Babasını bilen yok
Ne idiği belirsiz

Kenan Çarboğa

Muhammed Mustafa'ya

Selam olsun gül yüzlü
Muhammed Mustafa'ya(S.A.V)
Sevdası kalpte gizli
Muhammed Mustafa'ya(S.A.V)

Hep adını anmışız
Aşkı ile yanmışız
Gönülden bağlanmışız
Muhammed Mustafa'ya(S.A.V)

Rahmettir yere, göğe
Sığmaz zamana, çağa
Bin salâvat, bin dua
Muhammed Mustafa'ya(S.A.V)

Kendisine yâr etti
Hürmetine var etti
Hak, âlemi yarattı
Muhammed Mustafa'ya(S.A.V)

Mavi sema, kara yer
"Biz O'na hayranız" der
Melekler gıpta eder
Muhammed Mustafa'ya(S.A.V)

Servetim, mülküm, çabam
Evladım, anam, babam
Kurban canım, akrabam
Muhammed Mustafa'ya(S.A.V)

Kenan Çarboğa

Muştu

Gün doğacak gün doğudan
Cümle âlem nur olacak
O kutlu gün geldiği an
Durmak bize ar olacak

Dikilince akın tuğu
Türk unuttur varı, yoğu
Uğrunda eri, başbuğu
Göz kırpmadan yer olacak

Yönelip yıldıza, aya
Yürür Allah diye diye
Viyana'dan Urumçi'ye
Bütün eller bir olacak

Kalmaz Kudüs, Kıbrıs yarım
Biter Uygur'da soykırım
Kurtulacak Musul, Kırım
Türkmen, Tatar hür olacak

Yıllar yılı gözlenilen
Adım adım izlenilen
O Ülkü ki özlenilen
Dünya ona dar olacak

Dilde birlik, işte birlik
Hem fikirde, düşte birlik
Kurulacak büyük dirlik
Turan baki yâr olacak

İster isen murat alma
Çalış, şükret, geri kalma
Türk'ün yurdu Kızılelma
Mahşere dek var olacak

Çok olsa da acı, elem
Çare bulur kılıç, kalem
Kurulur Nizam-ı Âlem
Zulmün işi zor olacak

Kaybolunca küfrün süsü
Tez silinir kiri, isi
Müslüman'ın, Türk'ün sesi
Her zamandan gür olacak

Kenan Çarboğa

Müdür Müdür Müdür

Bu yaptığın ayıp ayıp
Gülme müdür, Allah'tan kork!
"Devlet malı deniz!" deyip
Çalma müdür, Allah'tan kork!

İhaleyi yapan sensin
Avantayı kapan sensin
Her kapıda Çapan(!) sensin
Olma müdür, Allah'tan kork!

Korku sarsın yüreğini
Yapan çıkar gereğini
Adaletin direğini
Çelme müdür, Allah'tan kork!

Yalanmasın balı tutan
Hesap versin yiyip yutan
Kul hakkını alma, utan!
"Alma Müdür!", Allah'tan kork!

Ceddin İblis torunları
Haram dolu karınları
Yere yıkma yarınları,
Külme müdür, Allah'tan kork!

Eşin dostun semiz gibi
Göle ettin camız gibi
Beytülmale domuz gibi
Dalma müdür, Allah'tan kork!

Sana düşman olan yansın!
Dostun mala mülke kansın
Ulan nasıl Müslüman'sın!
"Dolma Müdür!", Allah'tan kork!

Şeyhin, şihın hırsız belli
Pek namussuz, arsız belli
Cehenneme git temelli
Gelme müdür, Allah'tan kork!

Kenan Çarboğa

Müslüman Kimdir

Müslüman, Allah'a iman edendir
Şeytanın koynuna çekilen değil
Benliği terk edip birlik güdendir
İkilik yurduna dikilen değil

Resulü Muhammed, rehberi Kur'an
Tevhidin yolundan ayrılmaz bir an
Rabbine kul olur, kuluna yaran
Nefsinin peşine takılan değil

Gönül Hak evidir, gönle değemez
Din deyip devleti, halkı sağamaz
Haçlıya, güçlüye boyun eğemez
Müşrikin önünde bükülen değil

Dost tutmaz İslam'dan ayrı olanı
Tanımaz cihattan geri kalanı
Ribâyı, zinayı helâl bulanı
Yâr bilip yanına sokulan değil

Ümmeti düşünür kendinden önce
Vahdeti arzular vahdeti anca
Müslüman'ca yaşar tam Müslüman'ca
Dininden utanan, sıkılan değil

Müslüman, kâfire karşı durandır
Müslüman, zalimden hesap sorandır
Nizam-ı Âlem'e gönül verendir
Küfrün kümesine tıklan değil

Kenan Çarboğa

Müspet Şiir

Yolsuz beyler yoldan çalsın
Tozumuz bol, bollaşıyor!
Hırsız çoban haraç alsın
Kuzumuz bol, bollaşıyor!

Bazı yalan, bazı yakîn
Konuşulur sakın sakın
İcraat yok, yoktur, lakin...
Sözümüz bol, bollaşıyor!

Ne sucuğa, pastırmaya
Ne dala et astırmaya
Yaramıza bastırmaya
Tuzumuz bol, bollaşıyor!

Aranınca bulunacak
Kadıya pay olunacak
Sürü sürü yolunacak
Kazımız bol, bollaşıyor!

Albız suçu almasa da
Suçsuzları salmasa da
Tavşanımız kalmasa da
Tazımız bol, bollaşıyor!

Yol tükenir, yön azalır
Yorgandaki yün azalır
Bulgur, nohut, un azalır
Azımız bol, bollaşıyor!

Cebimizde pul kalmadı
Sırtımızda çul kalmadı
Bizden yoksul kul kalmadı
Gözümüz bol, bollaşıyor!

Kenan Çarboğa

N/için

Kan damlıyor kan yarından
Düşüm, dözüm yara niçin?
Uzak düştüm diyarından
Ben gidemem yâra niçin?

Sevdalandım amma gönül
Bu zulme göz yumma gönül
Elden medet umma gönül
Kimse yanmaz yaran için

Alın yazım göz üstünde
Aşkim, andım söz üstünde
Yüzükoyun köz üstünde
Yâr götürür yara niçin?

Baldırana ağı demez
Dağlansa da dağı demez
Âşık olan yağı demez
Yarasını yaran için

Âşık, aşkı eda eyler
Gayrısına veda eyler
Neyi varsa feda eyler
Yâr uğruna yâran için

Kenan Çarboğa

Namaz

Sarar beni beş vakit
Başımın tacı namaz
Hak'la aramda akit
Kutlu aracı namaz

Ezan çağırır bizi
Huzura dizi dizi
Siler tüm derdimizi
Derdin ilacı namaz

Korur kötülüklerden
Bela, musibet, şerden
Tutar, kaldırır yerden
Kulun miracı namaz

Kenan Çarboğa

Ne Menem Adamsın

Ey, iblisin balası!
Sen ne menem adamsın?
Başımızın belası!
Sen ne menem adamsın?

Beyim dersin, boyun yok
Şeceren yok, soyun yok
Bilmediğin oyun yok
Sen ne menem adamsın?

Her ustaya baş çömez;
Hizmet eder, söz demez
İte atsam it yemez
Sen ne menem adamsın?

Cıbılsın, örtüğün yok
Söküğün, yırtığın yok
Bir çamda kertığın yok
Sen ne menem adamsın?

Ocakları söndürdün
Harabeye döndürdün
Hepimizi kandırdın
Sen ne menem adamsın?

Değirmensin çarkın yok
Bir heykelden farkın yok
Senin Hak'tan korkun yok
Sen ne menem adamsın?

Kenan Çarboğa

Ne Sivas'a Yaz Gelir Ne Sen

Ayrılığın yurduna beni mahkûm eden yâr
Bilmiyorum suçum ne, niye gittin, neden yâr?

Dört mevsimin dördünde yollarını beklerim
Yüzükoyun alevde çirpınır emeklerim

Ayaz vurur umudu, hayallere çiğ düşer
Sensizlikte payıma yokluk düşer, yağ düşer

Ayrılıktan, ayazdan kaçışım yok bilirsin
Ne Sivas'a yaz gelir ne sen bana gelirsin

Kenan Çarboğa

Ne Vardı

Yaradan'dan yalnız beni
Dileseydin ölür müydün?
Bülbül gibi yakıp teni
Çileseydin ölür müydün?

Yer açsaydın ocağında
Can bulsaydım sığağında
Bala gibi kucağında
Beleseydin ölür müydün?

Huylarını melek edip
Yollarını dökerek edip
Gül sineni elek edip
Eleseydin ölür müydün?

Mührün ile izlerinle
Teslim olup gizlerinle
Göğü bengi gözlerinle
Talasaydın ölür müydün?

Çevirseydin göçlerini
Unuturdum suçlarını
Kollarını, saçlarını
Dolasaydın ölür müydün?

Kızdın kurtça tekliğime
Denk gelmedin çokluğuma
Varlığını yokluğuma
Ulasaydın ölür müydün?

Kenan Çarboğa

Nedense

Yüzünü görünce nutkum tutuldu
Şaşırdı bir anda dilim nedense
Kor ateşler can evime atıldı
İki yana düştü elim nedense

Önce direnmeyi düşündüm fakat
Ne iradem kalmış, ne dizde takat
Her yer yangın yeri her yer felaket
Per perişan olmuş halim nedense

Belki hayal dedim belki de hile
Bütün avuntular çıktı nafile
Bir eda, bir gülüş, bir bakış ile
Karıştı menzilim, yolum nedense

Bir türlü gözüme uyku girmedi
Bir saniye başım yastık görmedi
Düşündüm taşındım aklım ermedi
Tutmadı kanadım, kolum nedense

Zaten alışkındım feryada, aha
Çünkü yaralarım tazeydi daha
Uykusuz gözlerle döndüm Allah'a
Çok uzak gelmedi ölüm nedense

Sonra kabul edip çektim sineme
Seni ellerimle ekdim sineme
Sevda bayrağını diktim sineme
Şenlendi yeşilim, alım nedense

Bilirim kavuşmak imkânsız ama
Bu sevda yasaklı, zamansız ama
N'olur bir bahane, sebep arama
Seni seviyorum gülüm nedense

Kenan Çarboğa

Neme Lazım

Memleketin malı deniz
Yensin boş ver, adam sen de!
Yemeyene "Ahmak, doñuz!"
Densin boş ver, adam sen de!

Budunda dert, beyde neşe
Akıl ermez böyle işe
Dün doğanlar bugün köşe
Dönsün boş ver, adam sen de!

Allameler bunuyormuş
Kafasını yonuyormuş
Haramiler onuyormuş
Onsun boş ver, adam sen de!

Hain çöktü hanımıza
Kast eyliyor canımıza
Ekmegini kanımıza
Bansın boş ver, adam sen de!

Dönüp durur illet kuşu
Nimet bilir millet kuşu
Başımıza zillet kuşu
Konsun boş ver, adam sen de!

Aileye vurduk keser
Bu keser bin dalı keser
Ocaklarda tufan eser
Yansın boş ver, adam sen de!

Havuroğlu, olmaz rızan
Hakkı haykır, hakkı kazan
Korkak şair, kaypak ozan
Sinsin boş ver, adam sen de!

Kenan Çarboğa

Nerdesin Nerde?

Sen gideli bu kaçınıcı geçen yaz
Gönlümün sılası nerdesin nerde?
Ara sıra haber gönder, mektup yaz
Malamat olası nerdesin nerde?

Kayboldun bir anda,yok oldun, gittin
İçimde sayısız nefret büyüttün
Özledim bak yine gözümde tüttün
Gözü kör olası nerdesin nerde?

Var mıydı habersiz gitmek aniden?
Kolay mı bir ömrü kurmak yeniden?
Kanlımsın, katilim evet sensin sen!
Aşkımın selası nerdesin nerde?

Sen giderken henüz mevsim bahardı
Dağlarda karların izleri vardı
Ekinler biçildi, yaprak sarardı
Bin beter solası nerdesin nerde?

Sessizken bu gönül ateşte yandı
Sabır çeşmesinde, yundu, yıkandı
Sana bel bağladı, sana inandı
Başımın belası nerdesin nerde?

Kenan Çarboğa

Neredesin?

Alinyazım neredesin?
Yüreğime kan oturdu
Gönül sızım neredesin?
Hasretliğin yaman vurdu

Ak kımızım neredesin?
Sensiz gece acı verir
Korku verir, öcü verir
Zehirden bir sücû verir

Emlik kuzum neredesin?
Cemre düştü, geldi bahar
Ne sen varsın ne kokun var
Bende özlem dağlar kadar

Deli kızım neredesin?
Neredeysen bekleme, gel!
Erit demir dağları, del
Durdurmasın hiçbir engel

Yüreğime kan oturdu
Alinyazım neredesin?
Hasretliğin yaman vurdu
Gönül sızım neredesin?

Kenan Çarboğa

Netice

Elden çıkıp gitti cümle varımız
Bilmedik nerede, kimde kaybettik
Hâlâ hiç farkında değil yarımız
Buçuğu, çeyreği tamda kaybettik

Şaşırmadık kurda koyun dalarken
Paçamızdan her gün kuduz dalarken
Hezeni, haliği hırsız çalarken
Duvarı, çatıyı himde kaybettik

Ufkumuz buz tuttu karlı, boralı
Biz zannettik beyler illi, töreli
Siyaset ehline kulak vereli
Emeği, ekmeği zamda kaybettik

Sümsük kişilendi yiğit sustukça
Kesekler baş yardı yere pustukça
Kökeni bilinmez yeller estikçe
Poyrazda kaybettik, samda kaybettik

Besleyip sevdikçe kurdu, güveyi
Semirip şişerek geçti deveyi
Yaylımda büğelek tutan düveyi
Ahırda ararken damda kaybettik

Havuroğlu, Rabbim feraset vere
Biz nutku tutulan izanı köre
Dini, diyaneti göz göre göre
Noel'de, hindide, çamda kaybettik

Kenan Çarboğa

Nevruz

Bilmeyen öğrensin, duymayan duysun
Nevruz; Türkeli'nde nakış demektir
Ezelden ebede alp yüreklerden
Kâinata Türkçe bakış demektir

Kişi bastığında yerin üstüne
Bir tatlı yel esti serin üstüne
Kışın, karanlığın, zorun üstüne
Nevruz; şimşek gibi çakış demektir

Âdem'in çamuru yoğruldu bugün
Nuh karaya çıktı, doğruldu bugün
Yusuf'um kuyudan çağrıldı bugün
Nevruz; Hakk'a boyun büküş demektir

Dört yüz yıl beklerken yurdun gizinde
Umutlar büyüttük ülkü dizinde
Gök yeleli bir börünün izinde
Nevruz; demir dağdan çıkış demektir

Bir bayram sabahı, bir bahar günü
Başlayınca yerle, göğün düğünü
Vahdet ateşinde kesreti, kini
Nevruz; alev alev yakış demektir

Kazak, Kırgız, Tatar, Azer el ele
Türkmen, Özbek, Uygur, dindaşım ile
Tuna'dan Altay'a, Kırım'dan Nil'e
Nevruz; sökülmeyen dikiş demektir

Kenan Çarboğa

Nevruziye

Ey Türk'ün Yenigün'ü
Hoş geldin Sultan Nevruz
Şen bayramı, düğünü
Hoş geldin Sultan Nevruz

Gece-gündüz denk oldu
Kutlu bir ahenk oldu
Dünya rengârenk oldu
Hoş geldin Sultan Nevruz

Hava, toprak, su, beşer
Senin aşkına düşer
Gülbankla gönül coşar
Hoş geldin Sultan Nevruz

Ekinimiz göğersin
Semeni göğe ersin
Sen cihana değersin
Hoş geldin Sultan Nevruz

Al, yeşil, sarı tuğlar
Kaldırır kırlar, dağlar
Kar erir, sular çağlar
Hoş geldin Sultan Nevruz

Yanar Tongal ateşi
Kiskandırır güneşi
Sarsın kardeş kardeşi
Hoş geldin Sultan Nevruz

Akıl almaz hikmetle
Damla damla rahmetle
Bollukla, bereketle
Hoş geldin Sultan Nevruz

Kenan Çarboğa

Nihayet

Acizlik harmanında ben kudreti ararken
Kuvvetten mahrum kaldım kuvvetimi sorarken

Mecalsiz çıktım yola menzile varmak için
Menzil benden uzakta, hep beni yormak için

Yorgunluğa düştüm de, yılgınlığa düşmedim
Hedefim belli benim hedefimden şaşmadım

Yemin ettim, and içtim dönmem dönülmez yoldan
Bu yol öyle ince ki, inanki ince kıldan

Ya gidersin küfre dek, ya imanda erirsin
Ya da aşkın hatrına, akli yele verirsin

Ben aşkın diyarına akılla gidemedim
Dağıldı tüm benliğim kendimi güdemedim

Bir yoldaş arıyorken canıma canan diye
Molla Hünkar 'gel' dedi 'gel hadi Kenan' diye

Baktım onun gözüyle insanlığı bir gördüm
Kini zindana attım, düşmanımı yar gördüm

Mevlana'dan giderken Yunus'u gördüm düşte
O cennetten vazgeçmiş ben de vazgeçtim işte

Uyandım ki soymuşlar yüzmek için derimi
Kargaşada verdiler Nesimi'ye yerimi

İçiyorken Nesimi vuslatın şerbetini
Bana bırakıp gitti Mevla'ya hasretini

İşte ben bu hasretle karışırken yoklara
Yandım aşkın narıyla külüm çıktı göklere

Kenan Çarboğa

Niye?

Madem seviyordun, gönlün bendeydi
Niye aramadın, sormadın niye?
Seni bunca zaman bekleten neydi?
Lütfedip bir haber vermedin niye?

Eğer tanısaydın aşk denen şeyi
Yerime koymazdın başka kimseyi
Beni unutturan düşü, nesneyi
Toplayıp yakmadın, kırmadın niye?

Güya umut kesip benden bir ara
Aşkını satmışsın gidip ağyara
Ne yapmak istedin sen aklın sıra?
Bu suçun farkına varmadın niye?

Konuşmadın benle severken için
Hiçbir şey yapmadın yan için için
Bana yakın olmak, sarılmak için
Birazcık kendini yormadın niye?

Eğer seviyorsan orda durmazsın
Şuan kalkıp gelir soru sormazsın
Gönlüme girersin kapı vurmazsın
Bak hâlâ içeri girmedin niye?

Kenan Çarboğa

Nözügüm'e Mavi Ağıt

Bir çığlık yankılanır ulu dağlar ardında
Esarete direnen buğday benizli bir kız
Kara gözü, kararmış talihine muhalif
Peşinde gölgesini takip eden cellatlar
Özgürlüğü çağıran dillerini kıskanır

Yazık, bu kıza yazık!

Ne Solon'a yâr olur, kabul eder kulluğu
Ne de doğurmak ister Kalmuk'tan kara çocuk
Ufukları gözleyip yaslanır yücelere
Alevler göğü tutar saklandığı sazlıkta
Irmak bile iniler hırsından acı acı

Su akar başıbozuk

Urumçi'de, Kaşgar'da, Karamay'da, İli'de
Küllenen ateşleri nefesiyle diriltir
Namusuna uzanmış elleri keser kökten
Yecüc Mecüc soyuna çığnetmez iffetini
Dik başını eğmeden koşup gider ölüme
Ellerinde kelepçe, ayağında pranga

Gül yüzünde bin çizik

O, bir mavi ağıttır yüreğimi dağlayan
Geleceğe saldıgım nurlu umut ışığım
Çekik gözleri gelir karanlık gecelerde
Döngenler bedenini mezara koysa bile
Gökyüzünde Bürgüt'tür, yerin yüzünde Bozkurt

O Nözügüm, o Nazik!

Kenan Çarboğa

Nursultan Nazarbayev'e

Tuğ kaldır Yesi'den Türk ellerine
Gölgesi Merih'te görülsün Hakan!
Bir cemre gönder ki hayallerine
Yeni bir nevuza girilsin Hakan!

Yansın Ergenekon odu yeniden
Yücelsin Türklüğün adı yeniden
Kopsun düşmanların ödü yeniden
Hesaplar yeniden sorulsun Hakan!

Duası üstünde Korkut Ata'nın
Tapusu sendedir altı kıtanın
Türkistan yurdunun, aziz vatanın
Erleri emrinde derilsin Hakan!

Önce Oğuz Kağan buyruğu gelsin
Kürşad kırk çeriyle yerini alsın
Manas at koşturup meydana dalsın
Sesiyle börüler dirilsin Hakan!

Özbek, Tatar, Kazak, Uygur, Başkurd'u
Gök bayrağın gölgesine diz vurdu
Bir olmalı, birleşmeli Türk yurdu
Kardeşler kardeşe sarılsın Hakan!

Sarsın ülkü bağı, sarsın aşk bağı
Bu aşkla şenlensin ol Tanrı Dağı
Gökyüzü üstüne Türk'ün otağı
El ele verilip kurulsun Hakan!

Bu alperen gönül, bunca alp sine
O kutlu birliği arzular yine
Tuna'dan Altay'a, Bosna'dan Çin'e
Bir ulu kağanlık kurulsun Hakan!

Kenan Çarboğa

Nuutta Assiyani

Le pai pupu!
Gögün tılsımına kanma ne olur
Yerin cilvesine aldanma
Bu yorgun döndüğüm kaçınıcı akın?
Bu taşa kazdığım kaçınıcı şiir?
Ağlayıp anma

Hatti ülkesinde yapayalnızım
İçimi dökerim Kızılırmak'a,
İç çekerim...
Kâhinler de bilmez geleceğini
Geleceğini...
Yolunu unutmuşum evin barkın
Gözlerim yollarda
Yolları gözlerim
Gönlümün iyesi,
Kardiyaş harkun!

Sırtımda dedemin acıları var
Babamın derdini de derdime sardım
Yağdım, yalvardım
Bağırdım yavaş yavaş
Yüreğim vurgun yedi
Çiğliğim sürgün
Ümudum sende kaldı
Mu iştamaş!

Gitme sevgili!
Kalbimin sahibi!
Duy beni!
Gönlüm yanık, gözüm yaş
Le pai pupu!
Kardiyaş harkun!
Mu iştamaş!

Kenan Çarboğa

O Değilden

Gemi delik, kaptan sarhoş
Batıyoruz o değilden!
Mürettebat hepten sarhoş
Yatıyoruz o değilden!

Bağlıyoruz kaçanları
Başka rota seçenleri
Elimize geçenleri
Atıyoruz o değilden!

Gemi batar, mal ortada
Düşünen yok son kertede
Ne kaldıysa güvertede
Satıyoruz o değilden!

Bulamadık pek direği
Her yürekte şek direği
Avaz avaz tek direği
Tutuyoruz o değilden!

Bilmiyoruz kimde hata?
Suçlu olan gitmez öte
Su alırken suyu süte
Katıyoruz o değilden!

Ne olursa olsun artık
Yolun sonu gelsin artık
Bilmeyenler bilsin artık
Bitiyoruz o değilden!

Kenan Çarboğa

Oğlum Turan'a Nasihat

Ey Türkmen'in bozkurt gözlü balası
Gönlünü yâre ver, yara düşürme
Kimsesizin gvenci ol, kalesi
Dâra gitsen bile dara düşürme

Aç gönlünü gariplere pazar et
Hakkı gözet, halka hakça nazar et
Gözlerini gözyaşına mezar et
Ağlayıp bir damla yere düşürme

Her yanından sarsa yangın, zelzele
Yer yarılrsa kopsa kıyamet bile
Acıandan l ama el açma ele
Yiğidim namını nara düşürme

Ben milletim, sen derdime devamsım
Soluduğum hayatımsın, havamsın
Sen ki al bayraksın, yüce davamsın
Sakın ha alnına kara düşürme

Kenan Çarboğa

Oğlum Turan'a Ninni

Uyu demem uyumakta gaflet var
Büyü oğlum bir an evvel büyü sen
Bu gaflette türlü türlü zahmet var
Büyü oğlum bir an evvel büyü sen

Bu dünyanın neşesisin, tadısın
Yüreğimde yanan ülkü odusun
Hayalimin, ümidimin adısın
Büyü oğlum bir an evvel büyü sen

Dar gelmeli kundakların artık dar
Zor değil ki istediğim o kadar
Kırk günlükken ata binen atan var
Büyü oğlum bir an evvel büyü sen

Damarında yürüyorken Türk kanın
O kan ile şad olacak her yanın
Sırası mı beşiklerde yatmanın
Büyü oğlum bir an evvel büyü sen

Oyuncaklar kandırmasın boşuna
Kırk yiğidin ılgar etsin peşine
Er ağzında o emziğin işi ne?
Büyü oğlum bir an evvel büyü sen

Sen büyü ki muradımız tam olsun
Ne ümmete ne millete gam olsun
Kâinata birliğimiz nam olsun
Büyü oğlum bir an evvel büyü sen

Kenan Çarboğa

Oğlumun Dilinden

Haykırdı oğlum Turan:
Ben kağan olacağım!
Kalksın tahtta oturan
Ben kağan olacağım!

At versin kutlu Tanrı
Tat versin kutlu Tanrı
Kut versin kutlu Tanrı
Ben kağan olacağım!

Kışnesin doru taylor
Çınlasın alp Altaylor
Kurulsun kurultaylor
Ben kağan olacağım!

Ardımda kurttan çeri
Yurt etsin bütün yeri
Derleyip tüm Türkleri
Ben kağan olacağım!

Göl gibi kımız sağdım
Dağ kadar eti yığdım
Yekindim, yeni doğdum
Ben kağan olacağım!

Görüldü gökbörüler
Derildi gökbörüler
Dirildi gökbörüler
Ben kağan olacağım!

Kenan Çarboğa

Oğuz Kağan Buyruğu

Tanrı Kut Mete'nin torunlarına seslenmesidir

Durmayın, kurtlarım vurun
Baş üstünde baş kalmasın
Kılıç çalın, ok savurun
Taş üstünde taş kalmasın

Gün doğmadan çıkın yola
Omuzda yay, elde pala
Benden size buyruk ola
Turan artık düş kalmasın

Önde Başbuğ Gökbörüler
Yürür yolları yarılar
Sağ dönsün Alpler, çeriler
Türk'ün ili boş kalmasın

Eyerlensin atlarımız
Bilesin masatlarımız
Baş alsın pusatlarımız
Gözlerde telaş kalmasın

Saldırın dörtnala hemen
Bir çığ gibi tümen tümen
Vurun bozkurtlarım koman!
Uğru, çasıt, keş kalmasın

Ey muştulu Türk Budun'u
Yeniden duyur adını
Baş itlere tokadını
Ağzında hiç diş kalmasın

Er kişide budur töre
Canını yurduna vere
Göğüsler dönsün kevgire
Sağlam bir tek döş kalmasın

Kim ki Türk'e kemlik güder
Kinini canıyla öder
Kesin son yağıya kadar
Azrail'e iş kalmasın

Cenktir erden miras kalan
Bize düğün, bayram olan
Yeryüzünde nefes alan
Bir tane kalleş kalmasın

Kenan Çarboğa

Olan Olmuş

İs bağlamış ocakları
Kor alevler araz olmuş
Güneş yakmış göcekleri
Bizim tarla firez olmuş

Taş yerinde hislenirken
Ahraz suya seslenirken
Alıç, çördük süslenirken
Karamıklar kiraz olmuş

Boğulunca sabun kirde
Taç edilmiş pislik serde
Yetim hakkı orta yerde
Haydutlara çerez olmuş

Ayan olsa uğruluğu
Denmez namert eğriliği
Hiç sormayın doğruluğu
Mert olana maraz olmuş

Vaat, hayal, yalan dolan
Bir gün semer, bir gün kolan
Birden değil bize olan
Her gün biraz biraz olmuş

Kenan Çarboğa

Olan Olur

Bir gönülde yer bulan
Maşere dek var olur
Özü Hakk'a yâr olan
Özgeye ağyar olur

Gülü gonca derene
Deniz nedir dere ne!
Aşk yurduna girene
Dünya elbet dar olur

İçi odla dolanın
Yana yana solanın
Bahtı kara olanın
Başı baştan kar olur

Yüzü nurla bezeli
Hem ebedi, ezeli
Hak sevdiren güzeli
Sevmeyen küffar olur

Yansan bile yakınma
Yeğnileşip yekinme
Aşık aşktan çekinme
Seven bahtiyar olur

Kenan Çarboğa

Olan Var Olmayan Var

Türküm deme ey şair
Olan var olmayan var!
Konuşma Türk'e dair
Olan var olmayan var!

On bin yıllık geçmişin
Bulunmaz dengin, eşin
Biraz elleri düşün
Olan var olmayan var!

Neslinin şeref, şanı
Sarar Çin'i, Balkan'ı
Katıksız, asil kanı
Olan var olmayan var!

Bu necip ırka Allah
Kut verdi Türk'e Allah
Kırk bir kere maşallah
Olan var olmayan var!

Hem Türk hem Türkmen olmak
Büyük payedir el hak
Başı dimdik, alını ak
Olan var olmayan var!

Çoğu bilmez atayı
Anasından öteyi
Gel, söyletme her şeyi
Olan var olmayan var!

Kenan Çarboğa

Oldu Olacak

Zemheriyi saçlarıma işlerken
Bahtıma da işleseydin ne vardı!
Olur olmaz kâbusları düşlerken
Yalnız beni düşleseydin ne vardı!

Dağıtırken otağımı, hanemi
Sele verdin günü, ayı, senemi
İlkbaharda yağma ettin sinemi
Yüreğimde kışlasaydın ne vardı!

İşkenceye, eziyete, sürgüne
Ses etmedim ben bir günden bir güne
Yaşadığın her lahzaya, her güne
Benim ile başlasaydın ne vardı!

Ey sevgili, ey gönlümün dirliği
Nimet bildim yolundaki zorluğu
Kalbindeki benden özge varlığı
Kalp evinden taşlasaydın ne vardı!

Kenan Çarboğa

Olmadı

Ardından şiirler yazdığım gökçek
Aşkıyla ordular bozduğum gökçek
Adıyla âlemi gezdiğim gökçek
Sen gittin, hayatın tadı kalmadı
Olmadı sevdiğim, sensiz olmadı

Başıma belayken bahtım, beşikten
Devrilip savruldu tahtım beşikten
Ayağım kesildi evden, eşikten
Vurgunu, sürgünü aklım almadı
Olmadı sevdiğim, sensiz olmadı

Ne isyan ederim hükmü yazana
Ne meyil ederim naza, nazana
Ya hüzne giderim ya da hazana
Sensizlik başka bir yöne salmadı
Olmadı sevdiğim, sensiz olmadı

Belki de bu yüzden şiirler yarım
Belki de ben senin hicrinle varım
Umudum, özlemim, derdim, efkârım!
Bu gönül canansız, cansız olmadı
Olmadı sevdiğim, sensiz olmadı

Kenan Çarboğa

Olmadım

Üçkâğıtla milleti
Ütenlerden olmadım
İhaneti, zilleti
Tutanlardan olmadım

Bakmadan şer restine
Hücum ettim üstüne
Kulağının üstüne
Yatanlardan olmadım

Yad bilmedi yaramı
Uzak kıldım aramı
Helaline haramı
Katanlardan olmadım

Eğilmedim çul için
Bir devşirme kul için
Davasını pul için
Satanlardan olmadım

Pasağıyla, pasıyla
Pisliğiyle, pisiyle
Şahibinin sesiyle
Ötenlerden olmadım

Ben şairim, ozanım
Sözle ordu bozanım
Bitmez hükmüm, mizanım
Bitenlerden olmadım

Kenan Çarboğa

Olmadin

Olsun dedim amma olmadı işte
Gerçek yâr nasılsa öyle olmadın
Sınırsız bir aşkla severdin düşte
Düşümdeki gibi şöyle olmadın

Yokluğun dünyamı ateşe verdi
Ellerim canımı yoluna serdi
Sırtıma yükledim belayı, derdi
"Eyyvah"la olmadın, "vay"la olmadın

Bir kere gözlerin değince kana
Seni seyrederdim baksam ne yana
Mecnun çırağımdı, mecnundum sana
Nedense sen bana Leyla olmadın

Kenan Çarboğa

Olmaz mıydı?

Yanık bağrım üstünde
Kar olsan olmaz mıydı?
Şu perişan, dar günde
Var olsan olmaz mıydı?

Derdi salıp derine
Böyle körü körüne
Elin olmak yerine
Yer olsan olmaz mıydı?

Asılırken saçında
Hem de senin suçunda
Bunca çokluk içinde
Bir olsan olmaz mıydı?

Ağı verme sayrıya
Canı tenden ayırıya
Ne var benden gayrıya
Kör olsan olmaz mıydı?

Ey sevdiğim ilk andan
Kuşatsaydın dört yandan
Bu deliye yalandan
Yâr olsan olmaz mıydı?

Kenan Çarboğa

Olmazsa Olmaz

Dünyanın serveti senin olsa ne!
Yurdunda, yuvanda huzur olmazsa
Sonra kör bakarsın kamu cihana
Gözlerin gönlüne nazır olmazsa

Hayat bir imtihan; etme, bulursun
Bilmezsen malamat, rüsvay olursun
Karada, denizde şaşır kalırsın
Yoldaşın İlyas'la Hızır olmazsa

Nefsi öldürenin kendisi ölmez
Birlik gözesinden ikilik gelmez
Gülen ağlayamaz, ağlayan gülmez
Ömürde med ile cezir olmazsa

Maziye, atıye, güne sınırınsın
Zahiri kaybeder, gaybı tanırınsın
Bir nefeslik ömrü sonsuz sanırınsın
Kefenin sarıkta hazır olmazsa

Kıymeti var mıdır tahtın, urbanın?
Yâre ağı sunan asi kurbanın
Ne bayramın olur ne de kurbanın
Canın sevdiğine nezir olmazsa

Kenan Çarboğa

Olsaydın

Sorar mıydın beni bana?
Bende biraz sen olsaydın
Kastetmezdim tatlı cana
Tende biraz sen olsaydın

Baş olsan alnın olurdu
Göyünür gönlün olurdu
Vurulup kanlın olurdu
Kinde biraz sen olsaydın

Bu kaderim keder miydi?
Bahtımı taht eder miydi?
Günüm güme gider miydi?
Düde biraz sen olsaydın

Mecnun diye anılmazdım
Her yalana yanılmazdım
Sensizliğe yenilmezdim
Sende biraz sen olsaydın

Kenan Çarboğa

Olur

Gönül göğe alıştı
Gayrı yer bela olur
Çingı düştü, alıştı
Âteş, yer; bela olur

Ne can kalır ne de ten
Ne "benlik" var ne de "ben"
Bir olur cümle beden
İki; şer, bela olur

Arayı aralarsa
Bahtını karalarsa
Yaradan yaralarsa
Yara, yâr bela olur

Aşk atını sürmeyen
Sirra kanat germeyen
Derdi, derman görmeyen
Derdi der, bela olur

Alev aldıktan sonra
Aşkla dolduktan sonra
Yârden olduktan sonra
Olsun, her bela olur

Göyündükçe içerim
Pir dolusu içerim
Görünenden geçerim
Aşikâr bela olur

Dolana yâr dolana
Yâr varmasın yalana
Gönlü Mecnun olana
Cennet Kerbela olur

Kenan Çarboğa

Oralı Olmak

Kapında köle oldum
Kalbine almıyorsun
Hâlimi, hayalimi
Ol görüp bilmiyorsun
Yalandan olsa bile
Yüzüme gülmüyorsun

Ne derse desin dilim
Umurunda değilim

Alışsam da tütsem de
Oralı olmuyorsun
Tükensem de bitsem de
Oralı olmuyorsun
Ne yapsam ne etsem de
Oralı olmuyorsun

Yâr bana bir yol göster
Ya bir çare bulayım
Ya da sen nereliysen
Ben "oralı" olayım

Kenan Çarboğa

Oş'a Selam

İlk adım atışta aldın gönlümü
Akboz at üstünde çaldın gönlümü
Üç bin yıl öteye saldın gönlümü

Türklük dünyasının kültür başşehri
Selam olsun sana, selam Oş şehri

Süleyman Dağı'nda seyrine durdum
Kurmanca Datka'yı özünde gördüm
Yiğit Babür Şah'ın yanına vardım

Mazinin, birliğin, aşkın hoş şehri
Selam olsun sana, selam Oş şehri

Alay Yaylası'nda kımız tadında
Kırgız çadırında komuz tadında
Akburu Nehri'nin temiz tadında

Bozkırın cennete emsal, eş şehri
Selam olsun sana, selam Oş şehri

Cümle Türk Elleri geldi sinene
Şairi, ressamı doldu sinene
Bengi sevdaları saldı sinene

Turan diyarının nazlı düş şehri
Selam olsun sana, selam Oş şehri

Kenan Çarboğa

Oş'a Veda

Gönüllü geldiğim Oş şehri senden
Gönülsüz giderim, iyi bak ona
Bir bedel istersen bir bedel benden
Canımla öderim, iyi bak ona

Aman incitmesin toprağın, taşın
Alevle yazların, ayazla kışın
Üzerse yağmurun, üzerse yaşın
Dağ olur kederim, iyi bak ona

Saçına rüzgârdan dalga düşerse
Yaylada yolları cılga düşerse
Yüzüne güneşten gölge düşerse
O zaman hederim, iyi bak ona

Başında al gülü soldurmayasın
Zülfünü yellere yoldurmayasın
Sırrımı ellere bildirmeyesin
Ellere ne derim, iyi bak ona

Kenan Çarboğa

Öğrenciler Not Versin

Madem büyüklerim emretmiş bize
"Öğrenciler öğretmene not versin!"
Gayrı ne söylenir bu büyük söze!
Öğrenciler öğretmene not versin!

Kurban olup koşturdukça önde biz
Her zamanda kurban biziz, bende biz
Çağ atlarınız hem ilimde, fende biz
Öğrenciler öğretmene not versin!

Talebe buyursun, yapsın öğretmen
Büyükçe notları kapsın öğretmen
Diyorlar: "El etek öpsün öğretmen
Öğrenciler öğretmene not versin!"

Öğretmenler iyi takla atmazsa!
Hakareti, tehditleri yutmazsa!
Velilere temizliğe gitmezse!
Öğrenciler öğretmene not versin!

Öğretmenlik onurunu devirip
Haksızlığın ocağında kavurup
Müdür, veli dört taraftan çevirip
Öğrenciler öğretmene not versin!

Ödev, sınav, ders çalışmak olmasın
İlim için Çin'e kadar yelmesin
Şürülmeyen tek öğretmen kalmasın
Öğrenciler öğretmene not versin!

Hayvanlar baytara, tarla ekime
Mahkûm gardiyana, hasta hekime
Eşkiya askere, suçlu hâkime
Öğrenciler öğretmene not versin!

Havuroğlu, muammayı çöz ince
Mana kalın, anlayana söz ince
Bundan sonra yatağında, keyfince!
Öğrenciler öğretmene not versin!

Kenan Çarboğa

Öğretmenim

Ben öğretmenim Anadolu'da
Kimsenin olmadığı yerde ben varım
Karış karış memleketimin her köşesinde
Bayrak olur dalgalanırım.

Umutlar ekerim cehaletin orta yerine
Işığım la kaybolur karanlıklar
Yıldızlar toplarım körpecik yüreklere
Kiskanır gökyüzü böyle zamanlar

Çocuklarım gelir sabahları erkenden
Karalastiklerle koşa oynaya
Hepsinin içinde ayrı bir ışık
Hepsinde bir güneş bekler doğmaya

Kimi doktor olmak ister kimi öğretmen
Kiminin aklında başka hayaller
Büyük Türkiye'ye ulaşmak için
Böyle kalem tutar bu minik eller

Gördüğümde üşümüş ufacık parmakları
Nefesimle ısıtır ve bağrıma basarım
Bir türkü söylemeye başlarlar ülkem için
O an dilim tutulur, konuşamam, susarım

Nevruz getirirler kırdan, bayırdan
Anlarım yakındır gelmeye bahar
Hiçbir çiçek ısıtmadı içimi
Nevruzun içimi yaktığı kadar

Ben öğretmenim Anadolu'da
Kimsenin olmadığı yerde ben varım
Karış karış memleketimin her köşesinde
Bayrak olur dalgalanırım

Kenan Çarboğa

Öğüt

Rahmetsin, boşa
Akma çocuğum
Yolu yokuşa
Çekme çocuğum

Uyandır devi
Bildir görevi
Gönül, Hak evi
Yıkma çocuğum

İmana, ilme
Sen karşı gelme
Diz kırıp zulme
Çökme çocuğum

Mazlumu gözet
Dosdoğru söz et
Aça el uzat
Bıkma çocuğum

Nefsin yüzünden
Cayma sözünden
Hakk'ın izinden
Çıkma çocuğum

Kenan Çarboğa

Öğüt Bâbında

Evladım, sen sen ol, şaşırma sakın
Arsızın adını kapına koyma
Arife, agâha yakın dur yakın
Gayrının yâdını kapına koyma

Gönül bir muamma çözen bulunmaz
Manayı gönülsüz sezen bulunmaz
Gülde, gülistanda hezen bulunmaz
Merteği, odunu kapına koyma

Kanarsan karganmış şara götürür
Şiveye şiveye yara götürür
Seni ilk fırsatta dâra götürür
Gel buçuk budunu kapına koyma

Evlat, hatırına geçerse nazım
Bir çift küpe olsun sözüm, avazım
İte de, ata da asalet lazım
Asılsız kadını kapına koyma

Kenan Çarboğa

Ölmedim

Kaderine bağlanmışım bir kere
Kederimi berk ettiler ölmedim
Yokluğunu damarıma yok yere
Acımadan zerk ettiler ölmedim

Seher vakti gül kokunla yekindim
Gül kokunu incitmeye çekindim
İlkbaharda dizde göcek ekindim
Ateş atıp herk ettiler ölmedim

Aklımdayken akıl almaz işlerin
Aman bilmez, insaf bilmez işlerin
Anıların, hayallerin, düşlerin
Birer birer terk ettiler ölmedim

Kenan Çarboğa

Ölmek İçin Yaşıyoruz

Hayat denen yolculukta
Sona doğru koşuyoruz
Göz kırpmadan bir solukta
Engelleri aşıyoruz

Saçlardaki ilk ak gibi
Uçurumda toprak gibi
Güz gününde yaprak gibi
Takvimlerden düşüyoruz

Dişimizle, dilimizle
Gâh kürekle, belimizle
Hiç durmadan elimizle
Kabrimizi eşiyoruz

Günün sahibi değiliz
Tenin sahibi değiliz
Canın sahibi değiliz
Emaneti taşıyoruz

Daha doğmadan çizilmiş
Alna, kadere kazılmış
Yazımız böyle yazılmış
Ölmek için yaşıyoruz

Kenan Çarboğa

Ölsem Söylemem

Boşuna sözümde mana arama
Seni sevdiğimi ölsem söylemem
Bir şeyler saklamak ere ar ama
Seni sevdiğimi ölsem söylemem

Temelden yıkılsa gönül hisarım
Her yanı kaplasa derdim, hasarım
Kanayan yarama tütün basarım
Seni sevdiğimi ölsem söylemem

Yormadan hiçbir gün hayra düşümü,
Bu aşk alp işi mi, bu kalp işi mi?
Yüreğim yansa da sıkıp dişimi
Seni sevdiğimi ölsem söylemem

Sırrımı herkesten gizlerim ancak
Gizliden gizliye özlerim ancak
İçimden ağlayıp sızlarım ancak
Seni sevdiğimi ölsem söylemem

Hasretin bağrımı yanardağ yapsa
Umudum dönülmez yollara sapsa
Yer çökse, gök çökse, kıyamet kopsa
Seni sevdiğimi ölsem söylemem

Kenan Çarboğa

Ölüm

Korkaklar uzun yaşar er olanlar er ölür
Yiğit dârda sözünü sakınmadan der, ölür

İkbâlini düşünmez istiklâl dileyenler
İt tasmada geberir, bozkurt soyu hür ölür

Hakkı haykıran diller titretir mavi göğü
Avazını duymazsa kara yağız yer ölür

Kişioğlu acunda bir nefeslik konuktur
Şerefini kaybeden şeytanlaşır, şer ölür

Herkeste başka yaşar ölüm denilen nesne
Namert her gün ölürken yiğit bir sefer ölür

Kenan Çarboğa

Ölüm Sensizliği

Sanki tufan sonrası
Sûr üflenmiş, zaman dar
Yüreğimde yâr yası,
Ölüm sensizliği var

Sen sinemde bir oksun
Gir sineme kan koksun
Neyleyim ki sen yoksun
Ölüm sensizliği var

Her günümde, ayımda
Dert çoğalır payımda
Tütünümde, çayımda
Ölüm sensizliği var

Yokluğunda yaşatan
Yokluğuna taş atan
Dört yanımı kuşatan
Ölüm sensizliği var

Sen atlı, ben piyade
Hicranınla yandım yâr
Bende senden ziyade
Ölüm sensizliği var

Kenan Çarboğa

Ömer Halisdemir

Türkeji'nde emsalsiz alp,
Eren Ömer Halisdemir
O, sınırsız kutlu vatan,
Turan Ömer Halisdemir

Düşüp Kürşad'ın peşine
Yazıldı bengi taşına
Şer ehlini bir başına
Kıran Ömer Halisdemir

Ün olsa Tanrı katından
Kem gelmez sıdkı bütünden
İti alnının çatından
Vuran Ömer Halisdemir

Tutmamak lazım yasını
Arşa duyurdu sesini
Yurdu için sinesini
Geren Ömer Halisdemir

Teslim olarak yazıya
Şan verdi hâle, maziye
Mustafa'ya, Önkuzu'ya
Yâran Ömer Halisdemir

O Atilla, Oğuz Han'dır
Can içinde özge candır
Bu kan, vallahî o kandır
Süren Ömer Halisdemir

Ne beyine ne şahına
Bakmadan nefsin ahına
Şehitlerin dergâhına
Varan Ömer Halisdemir

Kenan Çarboğa

Ömür

Ömür elde mercan tespih
Kayıp kayıp gitti elden
Ne söz tuttu ne de tembih
Duyup duyup gitti elden

Eksilse de günden güne
Yine ders almadı yine
Sonun sonsuzluk sesine
Uyup uyup gitti elden

Tane tane, damla damla
Kavruldu zamansız samla
Yüzünü tasayla, gamla
Yuyup yuyup gitti elden

Aralaştı aradıkça
Ses zülfünü taradıkça
Baştan, kökten ıradıkça
Seyip seyip gitti elden

Tamam olduğunda süre
Çeke çeke, süre süre
Döndü başladığı yere
Sayıp sayıp gitti elden

Kenan Çarboğa

Öneri

Ey insanlar!
Çoğalan, kalabalıklaşan insanlar!
Ve kaybolan insanlık!
Bir teklif sunmaktayım size
Masumca bir öneri
Ticaret sanmayın sakın
Menfaat gelmesin aklınıza
Getirin bana
Pişmanlıklarınızı, acılarınızı
Gizlediğiniz suçlar, günahlar yük olmasın sırtınızda
Yalnızlık işinize yaramaz
Görülmesin alnınızda ihanetler
Kapkara rıyanızı
Ve kâbusa dönen rüyanızı
Sarmalayıp yalanlarınızla
Veya ellerine tutuşturarak gayrı meşru çocuklarınızın
Bırakın bana
Cami avlusuna bıraktığınız bebekler gibi

Perde arkasındaki rahip gibi pirüpak yapamayabilirim
Kefaret Günü'nde horoz ve tavuklara günahlarınızı yüklemeyi bilmem
Tövbenizi alıp şefaate edecek gücüm de yok
Horoz ve tavukları boğazlamadan
Ücreti mukabilinde arındırmadan nefsinizi
Siz iffet abideleri!
Namus timsalleri!
Adaletli yürekler!
Kabul ediyorum cümle kirlerinizi
Ki temiz doğsun bugünden sonrakiler
Ve kirleriniz bulaşmasın yarına...

Kenan Çarboğa

Öylesine

Gözlerin her zaman kara gözlerin
Sanki bir borç sanki vebal boynuma
Elinden kurtulsam düşüncelerin
Koskoca bir ilmek dolar beynime
Sürükler bir garip yere gözlerin

Sensiz üzgün uçar gökteki kuşlar
Boynu bükük kaldı şiirlerim bak
Ah biri bitmeden öteki başlar
Bilmem ki saçını kim okşayacak
Sebepsiz dökülür gözümden yaşlar

Anılar ömrümün köşe başında
Kuşatmış bırakmaz soluk almaya
Bilmezsin kapımın her çalınışında
Nasıl da koşarım toprak olmaya
Ayağın değerse bir karışına

Umut perde çeker baktığım yöne
Ellerim belimde kalakalırım
Kaçmaya çalışsam aşkımdan yine
Daha düşünmeden yakalanırım
Ve hayat yaşarım ben öylesine

Kenan Çarboğa

Öylesine II

Hayat atlı, ben peşinde
Koşuyorum öylesine
Yalnızlığın ateşinde
Üşüyorum öylesine

Ağır aksak, dizin dizin
Peşindeyim meçhul izin
Gadasını kimsesizin
Taşıyorum öylesine

Yuva kurmuş dert sinede
Dert bedeni hep sin ede
Yandım, kül oldum yine de
Pişiyorum öylesine

Yazım bahtın karasında
Canım ceylan yarasında
Varlık, yokluk arasında
Yaşıyorum öylesine

Kenan Çarboğa

Özgürlük

Gökyüzüyle yeryüzü sınır çizemez asla
Sınırları, setleri aşarız ihtirasla

Patlayan bir volkandır özgürlük özümüzden
Özümüzle ant içtik, dönmeyiz sözümüzden

Biz onu arzularız ekmek gibi, su gibi
O bir ulu ülküdür, ne başı var ne dibi

Özü gür olmayanlar kendini özgür sanır
Ruhuna tasma takan, utanmaktan usanır

Tüyümüz değişse de huyumuz baki bizim
Bizi sermest eyleyen mey bizim, saki bizim

O yüzden ayrıksıyız, ayırız bu sürüden
Çünkü bizim aslımız yürümüş gökbörüden

Köpeklerin gayesi ya kemiktir ya ettir
Özgürlük kurda nimet, köpeğe felakettir

Tutsaklığı bilmeyiz, bilmeyiz böyle zulüm
Dilimizde zikirdir: Ya özgürlük ya ölüm!

Kenan Çarboğa

Özlem

Müminler sefer kılmalı fitnenin üzerine
Dost kimmiş, düşman kimmiş hep aşikâr olmalı

Dört yandan hücum etmeli ayrılık pazarına
Dudaklarda Fatihalar, başta hünkar olmalı

Başkasına gıpta etmek yakışmaz Müslüman'a
Gönümüzde Nebi aşkı, dilde ikrar olmalı

Allah'a iman edenler döndürür kainatı
O'na ulaşmak isteyen kendine yâr olmalı

İkiliği yerle yeksan edecek yüreklerin
Hepsi bir anda vurmaları, hepsi ensar olmalı

Gün gelir ses verir toprak, muştular insanlığı
Bilâl'in ezanı ile cihan bahar olmalı

Ebu Bekir ardımızdan Osman ile yetişir
Ömer'in teslim aldığı kutlu diyar olmalı

Hasan ile Hüseyin'i teslim edip Fatma'ya
Cenkte Ali'nin elinde bir Zülfikâr olmalı

Ebu Cehil bir değil ki türedi biner biner
Sahabelerin hatrına şirk tarumar olmalı

Firavun'un nesli zaten İslâm'a saldırmakta
Bunun için Mehmetçikler daima var olmalı

İşgal altındaki yurtlar kavuşsa azatlığa
O zaman ruhum kurtulur, can bahtiyar olmalı

Boynu bükük kalan hilâl yükselir gökyüzüne
Gölgesinin değdiği yer bana mezar olmalı

Kenan Çarboğa

Özlem Ötesi

Çoktan beri gökyüzüne bakmadım
Şöyle içesine, şöyle gönlümce
Başımı kaldırıp, başkaldırıp
Ülgen'e, dolunaya
Senden geri
Senden beri
Doyasıya bakmadım

Matemli bulutlardan sırkan damlalar
İlkildikçe gözlerimde
Sıçrayarak uyanmış bir çocuğun korkusuyla
Fırlanırım delibaş oğlak gibi
Pusulası kırılmış, kervanını kaybetmiş sarvanlar
Sema eder, semah döner başımda
Akılsız başım da...

Bu kalmakalın içinde
Çeliği dövüle dövüle incelmış
Kemiğime kaynayan Sivas işi bir bıçak balkır
Kabzası kemikten
Kemiğimle sarmaş dolaş
Ayırmadan birini birinden
Birbirinden
Aralarına giresim gelir
Azımın bu kadar çok olduğu zamanlarda
Yüzüm gökyüzüne döner sırtını
Yüzünü özlerim, gölgeni...
Seni görmesem bile
Sesini göresim gelir

Kenan Çarboğa

Özüme Nasihat

Az sözümü dinle anamın oğlu
Diz kırıp anamın sözünü dinle
Evvela cenge çık ellerin bağlı
Evvela cenk eyle kendi kendinle

Acunu, öcünü, gücünü boş ver
Boş ver sen, âlemler alevde yansın
Boş ver el âlemi, acını boş ver
Boş ver gün koynunda muımlar uyansın

Özünle savaşınsın özün teke tek
Kılıçlar üşürsün sözün peş peşe
Dünyanın tufanı neyine gerek?
Neyine gerektir bunca telaşe?

Tacın da tahtın da ardında gitme
Şen bir han değilsin sancaklı, tuğlu
Özünü özgeye emanet etme
Oğlumun babası, babamın oğlu

Kenan Çarboğa

Perşembenin Gelişi

Bu devranın en baştan
Biteceği belliydi
Bizi yara yavaştan
İteceği belliydi

Boya vurup postuna
Beylik verdi dostuna
Beytûlmalin üstüne
Yatacağı belliydi

Baldız, kayın, güveyi
Öz yapınca üveyi
Hamuduyla deveyi
Yutacağı belliydi

Öğrenmişti beşikte
Gözü vardı kaşıkta
Mazlumları aşıkta
Üteceği belliydi

Kusuruydu zeminin
Hilesiydi eminin
Bu harami geminin
Batacağı belliydi

Ben demiştim önce de
Hemi kalın, ince de
Bir çıkmaza bence de
Çatacağı belliydi

Bu devranın en baştan
Biteceği belliydi
Bizi yara yavaştan
İteceği belliydi

Kenan Çarboğa

Peşin De

Bir garip hâl oldu ahir zamanda
Hakan kula döndü uyruk peşinde
İkbâl peydahlandı sapta, samanda
Otların cümlesi buyruk peşinde

Koca dünya koktu, tadı kalmadı
Merdi yedi, kurdu yedi, kalmadı
Nevruzun, nergisin adı kalmadı
Kaç öküz görelti ayrık peşinde

Cihanı öldürdük cana kıymazken
Eğriden, uğrudan hicap duymazken
Kılıç yarasını yara saymazken
İstikbâl kollanır sıyrık peşinde

Havuroğlu, kızıp küfür etme sen
Bazısı gocunur küfür etmesen
Gel gardaşım, gel de küfür etme sen!
Başlar sıralıyken kuyruk peşinde

Kenan Çarboğa

Rakipsizlik

Benden daha büyüğü yok
En akıllı deli benim!
Buna benden layığı yok
En akıllı deli benim!

"He!" diyemem kimseye "He!"
Akil kimmiş, allame ne?
Ehliyetim 46 C
En akıllı deli benim!

Tahtadan at, taştan sucuk
Kışın gömlek, yazın gocuk
Deli Dumrul dünkü çocuk
En akıllı deli benim!

Şu sonsuzluk seyranımdır
Ay dediğin ayranımdır
Mazhar Osman hayranımdır
En akıllı deli benim!

Masa ile bağlanmayan
Kasa ile bağlanmayan
Nisa ile bağlanmayan
En akıllı deli benim!

Yayı kırdım, elimde ok
Gönlüm gani, gözlerim tok
Delilikte üstüme yok
En akıllı deli benim!

Dost tuzağı, düşman toru
Susturamaz zulmü, zoru
Ben Türkmen'im, atım doru
En akıllı deli benim!

Budur işte hâl beyanım
Hezen, mertek, dal beyanım
Ortada bak mal beyanım
En akıllı deli benim!

Kenan Çarboğa

Ramazan Mjdesi

NeŒe sarsın her yanı
Mutlu ramazan geldi
On bir ayın sultanı
Kutlu ramazan geldi

Mahyaların ssnde
Bülbüllerin sesinde
Nebi seccadesinde
Katlı ramazan geldi

Cennet eder dünyayı
YetiŒen alır payı
Bereket, rahmet ayı
Tatlı ramazan geldi

Kenan arboĒa

Reis

Alperen Kekilli'ye...

Isırganı dost eyledik,
Ağıya aşlandı reis
Ne ağladık ne söyledik
Hasretten haşlandı reis

Birinci köy, bininci köy...
Ardımızda sonuncu köy
Mekânımız onuncu köy
Her köyde taşlandı reis

Uğramadık uğrulara
Baş eğmedik eğrilere
Arka çıktık doğrulara
Devrandan dışlandı reis

Obamıza yağ mu düştü?
Göğümüzden tuğ mu düştü?
Başımıza çığ mı düştü?
Ne vakit yaşlandı reis?

Kenan Çarboğa

Reklam

Az Sonra...

Sayın seyirciler bugün, bu akşam
Şöhrete muhtaçlar fitnevizyonda
Yarışmadan sonra Habersiz Yaşam
Ardından da maçlar fitnevizyonda

İşimiz milleti uyutmak önce
Böylece maksuda ereriz anca
Örnek olsun diye yaşlıya, gence
Koskocaman hiçler fitnevizyonda

Birazdan muhterem dinsizler ile
Halkı bölen sayın kansızlar ile
Edep abidesi donsuzlar ile
Yarı açık gıçlar fitnevizyonda

Siz koyun olunca sizleri güden
Ruhu sermayenin peşinde giden
Sizi oyalayıp perişan eden
Saygıdeğer güçler fitnevizyonda

Bayrağı hilalli, allı olmayan
Toplasam sayısı elli olmayan
Anası, babası belli olmayan
Saniyelik suçlar fitnevizyonda

Aklı gölgesinin izinde gitmiş
Menfaat yönünde yolu kaybetmiş
Ne iman eylemiş, ne inkar etmiş
Fikri bulamaçlar fitnevizyonda

İşte gördüğünüz şu mühim beyler
Çapkın olsalar da namusu söyler
Karısı kollarda seyahat eyler
Dalboynuzlu koçlar fitnevizyonda

Kenan Çarboğa

Ruhun Duymadı

Bana darağacı kurup giderken
Urganı yağladım ruhun duymadı
Sehpaya tekmeyi vurup giderken
İlmeği bağladım ruhun duymadı

Sarıldım sükûta, feryat yok dilde
Tebessüm lütfedip insafa gel de
Seni fısıldadım canhıraş hâlde
Gülerken ağladım ruhun duymadı

Bir kula reva mı bu kadar eza?
Bu kadar işkence, bu kadar ceza?
Yaralı gönlümü yatırdım tuza
Demirle dağladım ruhun duymadı

Böyle kırık dökük yaşamaktansa
Böyle yırtık sökük yaşamaktansa
Böyle boynu bükük yaşamaktansa
Ölmeyi yeğledim ruhun duymadı

Kenan Çarboğa

Rütbesiz Ülkü Erlerine

Dostum Ali Güler'e ithafen...

Bence mühim değil olmak, olmamak!
Hayata kıyımız varsın olmasın!
Biz ateş üstüne hamak kurduk, bak!
Bir damla suyumuz varsın olmasın!

Derdimiz demirle emleniyorken
Öfkemiz sabırla gemleniyorken
Ülkümüz ocakta demleniyorken
İçecek çayımız varsın olmasın!

Karanlık baht ile barışalım da
Bir düşün peşinde yarışalım da
Seferde en önde vuruşalım da
Zaferde payımız varsın olmasın!

Biliriz bu dava doğrudur, haktır
Tek kişi kalsak da vazgeçmek yoktur
İnanmış bir kişi ordudan çoktur
Çok fazla sayımız varsın olmasın!

Âlemi güldürüp kınatacaksa
Matemi maziyi donatacaksa
Ki kardeş boynunu kanatacaksa
Kırılısın yayımız, varsın olmasın!

Semada bayrağın sayesi yeter
Bizi yaşatmaya gayesi yeter
Ülkücü olmanın payesi yeter
Başka bir şeyimiz varsın olmasın!

Uğuna da kurtlar, kuşlar uğuna
Gölge düştüğünde göğün tuğuna
Türk yurdu ellerin olacağına
Kurusun soyumuz, varsın olmasın!

Kenan Çarboğa

Rüzgâra

Deli deli esen rüzgâr
Deli kıza götür beni
Nefesimi kesen rüzgâr
Götür bize götür beni

Nida etsem niyaz vurur
Duvaktaki beyaz vurur
Çiğ bırakmaz, ayaz vurur
Kıştan yaza götür beni

Elemiyle eğlenmişim
Dağ boyunca dağlanmışım
İlmek ilmek bağlanmışım
Çöze çöze götür beni

Demir çarık, demir asa
Yollar uzun, ömür kısa
Çekemezdim aşk olmasa
Düşür ize götür beni

Al göğümü, yerimi de
Yola koydum serimi de
Kes boynumu, derimi de
Yüze yüze götür beni

Kenan Çarboğa

Sabırda Selamet Vardır

Tasalanma ey Müslüman
Sabırda selamet vardır
Şükür eyle, Allah'ı an
Sabırda selamet vardır

Sabra sarılsa birisi
Felahtır için gerisi
Sabır imanın yarısı
Sabırda selamet vardır

Ne gelirse gelir Hak'tan
Var edendir bizi yoktan
Helva olurmuş koruktan
Sabırda selamet vardır

Kaldı bir kemikle deri
Yara bereydi her yeri
Düşün Eyüp peygamberi
Sabırda selamet vardır

Her şey Hak'tan diye diye
Sırtını Allah'a daya
Ne gerek asi olmaya
Sabırda selamet vardır

Hastalıkta surat asma
Sıkıntıda kızıp küsme
Yaradan'dan ümit kesme
Sabırda selamet vardır

Kenan Çarboğa

Saçların

Her seher yelinde gönlüm bulanır
Öyle burcu burcu koksa saçların
Bazen tel tel olup yele dolanır
Zülfünden bir parça çıksa saçların

Gözlerim görünce şaşırıp kalmış
Rüyadan kaldırıp hülyaya salmış
Belli ki rengini bahtımdan almış
Bunca kara olmaz yoksa saçların

Geceyle süslenir, bezenir hemen
Girdiği her cengi kazanır hemen
Altay'dan Alpler'e uzanır hemen
Belikten, örgüden bıksa saçların

Gönlümü peşine takıp güderdim
Yokluğa yönelse yine giderdim
Ah değil vallahi, bayram ederdim
Beni alev alev yaksa saçların

Saçların olmasa sular kururdu
Saatler kendini çekip vururdu
Herhalde sevinçten kalbim dururdu
Aşımın içinden çıksa saçların

Kenan Çarboğa

Saçlarına

Kara bahtım esir oldu
Kara kargı saçlarına
Nere gitsem beni buldu
Olmaz sorgu saçlarına

Ben Mevlâ'dan güç istesem
Saçlarına göç istesem
Beliklerden baş istesem
Kessem vergi saçlarına

Esrarına erse gece
Her rengini verse gece
Bir telini görse gece
Yanar örgü saçlarına

Talihimle barışsaydım
Yâr yolunda yarışsaydım
Bir gül olup karışsaydım
Burgu burgu saçlarına

Kenan Çarboğa

Sadakat ve Diğeri

Sadakat, övgü bilmez
Takdirden uzak
Tahkire yakın
Boyasız, riyasız
Sade
Çırlıçiplak...

Sadakat, doğuştan lal
Doğuştan ahraz
Ne bahtı var ne tahtı
Parasız pulsuz
Çulsuz
İnananı az...

Sadakat, mülteci
Meczip ve mecnun
Leyleğin yuvadan attığı yavru
Yurdundan sürgün
Gönlü teknil bunlu
Gözleri hun...

Çakin ihanet gümbür gümbürdür
İhanet süslü
Hayâsız
Ukala
Onu merhamet büyütür
Sevgi şımartır
Ne bir eksik ne bir fazla
Bin yıl yaşasa bile
Bir kurşun hakkı vardır...

Kenan Çarboğa

Sade Severim

Gök buğulu aşk deminde
Ben yâri ne de severim
Yâr aşkının ademinde
Ölümden vade severim

Olmasa da akıl kârı
Yok etse de cümle varı
Ben yâre giden yolları
Yârden ziyade severim

Yâr seğırtir konur atla
Uçar bir ipek kanatla
Ama ben sonsuz inatla
Onu piyade severim

O koşturur, o terk eder
Damarıma od zerk eder
Zehir olsa ne fark eder
Elinde bade severim

Dağı puslu, gölü nemli
Yiğidi dertte kıdemli
Tütünü sert, çayı demli
Ben yâri sade severim

Kenan Çarboğa

Saklambaç

Saklambaç oynayalım
Çocuklar ebe olsun
Yüze kadar saymadan
Kötülükler kaybolsun

Görmeyelim etrafta
Şavaşları, açlığı
İnsanların insana
Kalmasın muhtaçlığı

Cehalet, saklanırken
Düşsün dipsiz kuyuya
Kin, nefret bir kenarda
Yatsın sonsuz uykuya

Bir bebek yüreğiyle
Cennete dönsün dünya
Sevgiyle, kardeşlikle
Yunsun, yıkansın dünya

Barış sarsın evreni
Kucaklasın bir anda
İyilik tohumları
Çiçek açsın her yanda

Arkamıza dönmeden
Dertleri kurtlar yesin
Beyinleri, kalpleri
Mutluluk sobelesin

Kenan Çarboğa

Salıncak Bıyıklı Çocuk

Salıncak bıyıklarımda
Avuttuğum çocukluk...
Turkuaz düşler ülkesine,
Çat ayaz kışlar ülkesine
Giden yolculuk...
Alnımın çatında bir sevda
Sevda, kara...
Kara, sevda
Sevda, bir soluk...

Salıncak bıyıklarımda
Avuttuğum çocukluk
Oyuncaksız, bilyesiz,
Hilesiz,
Sillesiz,
Sille siz...
Ne varlık umurunda
Ne yokluk
Ne palyaço
Ne korkuluk...

Salıncak bıyıkla
Çatık kaşlarım
Perde çeker hüzünlerime
Benim yerime.
Zulamda küflenmiş müjdeler saklarım
Nemlenmiş kurşunlar
Kurban edilir bir gülüşe yasaklarım
Benim bir nefeslik cellatlarım var

Salıncak bıyıklarımın
Görünmez kahkahalarım
Ve avutulan çocuklukta
Gülüşlerim yarım
Üzerime dikili kalmış
Derdim, aşkım, efkârım
Sicili bozuk birkaç umut
Çıkıp gelmiş her akşam
Ama ne gam!
Ben saman misali
İçten yanarım

Kenan Çarboğa

Sana Rağmen Seni Sevdim

Ey gönlümün Oğuz Gülü
Sana rağmen seni sevdim
İster kul de ister deli
Sana rağmen seni sevdim

Sırt dönüp hayata, aşı
Sana vardım koşa koşa
Boşa gururlanma boşa
Sana rağmen seni sevdim

Dert etsen de durağımı
Söndürsen de چراغımı
Dinledim alp yüreğimi
Sana rağmen seni sevdim

El olunca evim, yurdum
Düş emzirdim, hayal kurdum
Sevmeseydim yok olurdum
Sana rağmen seni sevdim

Ben ki yemin etmiş çeri
Ne melek bildim ne peri
Sen buldum senden içeri
Sana rağmen seni sevdim

Kenan Çarboğa

Sana Türkü Yaktım

Bir çoban ateşinde seyrettim gözlerini
Eleğimsağma gibi gökten saçına aktım
Yol yorgunu geceler kapattı izlerini
Hüsranın kollarına hasretimi bıraktım
Sen beni yaktın diye ben sana türkü yaktım

Hayalleri yıkarken kanlı, kınalı eller
Kitapların koynunda tutuklu kaldı güller
Ucu yanık mektuplar, işlemeli mendiller
Sinemi kevgir etti, sineme nişan taktım
Sen beni yaktın diye ben sana türkü yaktım

İğde kokularına zülüflerin belenmiş
Zülüflerin boynumda bıçak gibi bilenmiş
Talihin eleğinde umutlarım elenmiş
Elemin terkisinden dönüp maziye baktım
Sen beni yaktın diye ben sana türkü yaktım

Ey yoluna öldüğüm, gadasını aldığım
Nazargâhım belleyip kapısını çaldığım
Sana kargış edemem sana kurban olduğum
Ayrılık oklarını deli gönlüme çaktım
Sen beni yaktın diye ben sana türkü yaktım

Kenan Çarboğa

Sana Yaklařtıķa

Saęlarımaya ęıę dūřtı
Sağlarımıla aklaştı
Kor alevi yâr bilip
Kor alevle koklaştı
Azat oldum kendimden
Sana doğru yaklaştı
Ben sana yaklařtıķa
Her Şeyden uzaklaştı

Kenan arboğa

Sanma

Aşkımı yok sayıp gittin gideli
Gönlümde yerini soğuttum sanma
Belki de hayatın budur bedeli
Her şeyi boş verip dağıttım sanma

İtiraf edeyim son zamanlarda
Birazcık deliyim bazı anlarda
Teselli tüketip artık sonlarda
Namluyu beynime doğrulttum sanma

Ardından ayrılık kalan hediye
Niye hep karşıma çıkıyor niye?
Odama hayalim gelecek diye
Dünyayı erkenden uyuttum sanma

Ellerim hasretken gül ellerine
Ellerim uzanmaz başka birine
Kimseyi koymadım senin yerine
Seni başkasıyla bir tuttum sanma

Bazen kızıyorum rüyama girsen
Yastığı yakarım elini sürsen
Bir daha rüyama gelme istersen
Yine de yüzünü unuttum sanma

Kenan Çarboğa

Sansürlü Rica

Uçkuru gevşemiş zevzek duygular
Defolun, defolun, defolun gidin!
Utanmayan yüzler, kapkaç saygılar
Defolun, defolun, defolun gidin!

Ve ince hesaplar, karışık işler
Mayhoş bakışmalar, küflü gülüşler
Kanla abdest alan cenabet düşler
Defolun, defolun, defolun gidin!

Güdümlü kuklalar, siz hayhaycılar
Gayesiz aylaklar, boş laylaycılar
Türkçe'nin katili pis bay baycılar
Defolun, defolun, defolun gidin!

Eşkiyalar, sukûneti bozanlar
Hoşgörüde kuduranlar, azanlar
Vicdan değil cüzdân için yazanlar
Defolun, defolun, defolun gidin!

Evvelden kitabı şişman olanlar
Doğduğu anadan, pişman olanlar
Dinime, töreme düşman olanlar
Defolun, defolun, defolun gidin!

Ey odunlar, saplaşanlar sizler de
Gece gündüz hoplaşanlar sizler de
Toplananlar, toplaşanlar sizler de!
Defolun, defolun, defolun gidin!

Kenan Çarboğa

Sap Saman Karıştı

Karıştı bizim işler
Sap samana karıştı
Pabuç haram gevişler
Kep samana karıştı

Ev yanar, tütmez ocak
Saç tarar balta, nacak
Derde derman olacak
Hap samana karıştı

Yolsuzla yola vardık
Pamuğu köze sardık
Çotu külden çıkardık
Çap samana karıştı

Battı yarın, battı dün
Batıdan yükseldi gün
Ayıklamak ne mümkün!
Çöp samana karıştı

Mazisini andığım
Gölgesine kandiğim
İt çıktı kurt sandığım
İp samana karıştı

Dağ yıkılmaz him varsa
Demir, altın, sim varsa
Dev denilen kim varsa
Hep samana karıştı

Kenan Çarboğa

Sapı Silik

Derman olmaz bir derde
Dolaşır sapı silik!
Üleşİ orta yerde
Üleşir sapı silik!

Ahrazın narasıdır
Deyyusun darasıdır
Kırk kazan karasıdır
Bulaşır sapı silik!

Kusuru katar katar
Kanına katran katar
Gölgesine diş atar,
Dalâşır sapı silik

İmanında, işinde
Ar arama eşinde
Tuz verenin peşinde
Meleşir sapı silik!

Şair, korkmaz korkandan
Çok ürürse arkandan
Eceline erkenden
Ulaşır sapı silik!

Kenan Çarboğa

Sarıkamış

Bir ses gelse ötelerden
Duyar Sarıkamış duyar
Davet alsın ötelerden
Uyar Sarıkamış uyar

Doksan binlik alp peşinde
Canı tırnağı dişinde
Şehitlerin ateşinde
Buyar Sarıkamış buyar

Göç edip İrem Bağı'na
Bağdaş kurup otağına
Sırtını Tanrı Dağı'na
Dayar Sarıkamış dayar

Kardelenler dizi dizi
Can verip yüceltti bizi
Cennet ile ahdimizi
Kıyar Sarıkamış kıyar

Kışı, karı, sisi, donu
Arar sonsuzlukta sonu
Üstüne al, beyaz donu
Giyer Sarıkamış giyer

Müslüman Türk mayasıyla
Demir dağı, kayasıyla
Bizi destan boyasıyla
Boyar Sarıkamış boyar

Kenan Çarboğa

Sarıkamış'tan Er Mektubu

Sarıkamış er beledi
Yüzlerim buz tuttu ana
Dağlarımı kar beledi
Düzlerim buz tuttu ana

Türk yurtları sızlıyorken
Birbirini özlüyorken
Taşkent, Kaşgar gözlüyorken
Gözlerim buz tuttu ana

Kıran girsin kışa kıran
Yere düştük Turan...Turan...
Kesti yolu tipi, boran
İzlerim buz tuttu ana

Bel bağlarken asır Türk'e
Kırım, Kıbrıs, Mısır Türk'e
Varacaktım esir Türk'e
Dizlerim buz tuttu ana

Çin'de yilkı yayacaktım
Niş'le nikâh kıyacaktım
Daha neler diyecektim
Sözlerim buz tuttu ana

Kenan Çarboğa

Sayende

El insaf sevdiğim yeter bu kadar
Her derdi sırtıma şelek eyledin
Çaresiz aşkınla sefil, derbeder
Adını dilimde dilek eyledin

Gözümden saklarken gözümde seni
Beklerdim yıllarca bana dönmeni
Ölmeden mezara gönderdin beni
Sen kara toprağı belek eyledin

Ben senin aşkınla çekerken çile
Uzaktan seyrettin sen güle güle
Bana yörep olan yolları ele
Düzledin hayırsız dölek eyledin

Sevdam sabi çocuk, umudum beşik
Ama sen katilsin zulmün değişik
Gör işte sinemi bak delik deşik
Keyfince oyuncak, elek eyledin

Kızgınım, kırgınım, küskünüm anla
Ömrümü tükettin ah! la, aman! la
İblis'i yücelttin gülüm zamanla
Şeytan'ı yanında melek eyledin

Kenan Çarboğa

Sayıklama

Hey karlı dağların nazlı maralı!
Seni istiyorum seni hep seni
Gözüm kan çanağı, sinem yaralı
Seni istiyorum seni hep seni

Kimi gün özlemde isyan ederim
O vakit depreşir artar kederim
Eğer istemekse benim kaderim
Seni istiyorum seni hep seni

Bir aşık yar için çöllere düşse
Kahrolur sevdiği hayalse, düşse
Ne zaman gözlerin aklıma düşse
Seni istiyorum seni hep seni

Çariksız, اساسız çile yolunda
Biten papatyada, kahve falında
Her gün el kaldırıp dua dilinde
Seni istiyorum seni hep seni

Gönül erlerine katışmak için
Sevda kervanına yetişmek için
Sıratte el ele tutuşmak için
Seni istiyorum seni hep seni

Vicdansız, insafsız, zalim olsan da
Acısı çekilmez zulüm olsan da
Vallahî sonunda ölüm olsan da
Seni istiyorum seni hep seni

Kenan Çarboğa

Sazın Ses Versin

Dostum Âşık Ramin Karaev'e...

Ay âşık, dünyanın derdi cem oldu
Derdini derdime ula, bir dokun
Ne günüm gün oldu ne gecem oldu
Umudum kapıldı sele, bir dokun

Kalbimde kanarken yârin yarası
Yansam da kavuşmaz iki arası
Ne Kür'ü uyandır ne de Aras'ı
Tuna'ya bir seslen, Nil'e bir dokun

Nağmeni dizginsiz eşkin at eyle
Aşkını sinende iki kat eyle
Ben haray salanda sen imdat eyle
Dillendir sazını, tele bir dokun

Sazınla avazın sarsın yaremi
Türküler kuşatsın yanı yöremi
Külümde kaybetti Aslı Kerem'i
Aslını ararsan küle bir dokun

Bir külünk değince dağın bağrına
Ferhat can verirdi Şirin çağrına
Kays'ı Mecnun eden Leyla uğruna
Takatin yeterse çöle bir dokun

Ay âşık, hanların edası ile
Üçlerin, kırkların nidası ile
Dedemiz Korkut'un sedası ile
Kopuzdan ses getir, hele bir dokun
Dillendir sazını, tele bir dokun

Kenan Çarboğa

Sebeb-i Hâl

İçimize bunca nefret
Yığdıkça bozuldu dünya
Rahmet beklerken felaket
Yağdıkça bozuldu dünya

Avlanırken avcı avda
Demir küle döndü tavda
Bir yüreğe iki sevda
Sığdıkça bozuldu dünya

Milletin namus, arına
Kasteder külli varına
İtler cami duvarına
Sığdikçe bozuldu dünya

Yolsuzlukla dolu yollar
Vicdanı mezara yollar
Anasız, atasız kullar
Doğdukça bozuldu dünya

Göç edince akıl, izan
Kalem olur mertek, hezen
Mert olanı namert düzen
Boğdukça bozuldu dünya

Hükmü yok olalı beyin
Ne baş kaldı ne de beyin
Devlet haramiye boyun
Eğdikçe bozuldu dünya

Böyle varıldıkça sona
Mülk temelden batır kana
Mizan haksızlardan yana
Çöğdükçe bozuldu dünya

Kenan Çarboğa

Sebebi Sen

Bilinmeyen derdi, ahı
Buluyorsam sebebi sen
Acıların nişangâhı
Oluyorsam sebebi sen

İster Allah ister din de
Zulme rıza yoktur dinde
Cenazede, yas evinde
Gülüyorsam sebebi sen

Yokluğun büktü belimi
Sona uzattı elimi
Elde neşter ecelimi
Diliyorsam sebebi sen

Vur hıncınla döne döne
Ölmez isem yine dene
Körpe aşkımı kefene
Beliyorsam sebebi sen

Yalınayak izlerinde
Kar umudun dizlerinde
Bir çocuğun gözlerinde
Ölüyorsam sebebi sen

Kenan Çarboğa

Sebep Sonuç

Yeryüzünde gölge kalmaz
Gözün doğsa içerime
Deniz taşar, umman almaz
Hüzün yağsa içerime

Kor ateşte kar olurum
Kar içinde nar olurum
Yokluğunda var olurum
Yüzün ağsa içerime

Bir aşılmaz siper sanki
Öldürürken öper sanki
Kıyametim kopar sanki
Hazan değse içerime

Hayalinin şavkı aya
Düştüğünde yorgun, yaya
Can veririm bengisuya
Canın "tuğ"sa içerime

Öyle birden çöker miyim?
Dik başımı büker miyim?
Ben derdimi döker miyim,
Derdim sığsa içerime?

Kenan Çarboğa

Seherde Bir An

Bugün Cuma,
Bugün bayram,
Ve Kurban...
Bir teğın devrilir sıradağ gibi
Sinesinde ala kana gömülür
Bir harita,
Birkaç kuruş,
Bir Kur'an...

Yedi kurşun,
Yedi yara,
Yedi kan...
Derviş'in sırtından bir şahin düşer
Dudağında ak kımızın köpüğü
Yüreginde
Anadolu,
Türkistan...

Gözler mahmur,
Atlar huysuz,
Yakıt tan...
Abıderya olanlardan habersiz
Parçalanır sükûneti dört yanın
Yere düşer,
Yürek deşer
Belcivan...

Ağla bulut,
Ağla toprak,
Asuman...
Ululaşır Çegan birden gözümde
Teğinimi ana gibi sararken
Hem yorgandır
Hem kurgandır
Hem Turan...

Kenan Çarboğa

Selam Verin

Bir duayı dört bir yöne
Yaymak için selam verin
Peygamberin hadisine
Uymak için selam verin

Selam, kelamdan öncedir
Hem yaşlıya hem gencedir
Selamettir, serincedir
Duymak için selam verin

Boş laftan, kem sözden öte
Şom ağızdan, yüzden öte
Mutluluğa, muhabbete
Doymak için selam verin

Selam vermek sünnet bize
Almak farzsa üstümüze
Kardeşliği dilden öze
Koymak için selam verin

Kenan Çarboğa

Selcen Hatun'a Çağrı

Sarı Donlu Selcen Hatun
Konur ata binip gelsen
Benim sana yandığımca
Sen de bana yanıp gelsen

Kara polat kılıcı al
Dal meydana yağıya çal
Bu ne destan, ne de masal
Gel gönlüme konup gel sen

Boğa, buğra, aslan ne ki!
Bin ejder keseyim de ki
Bir yenilmez aşk bendeki
Sen gururu yenip gelsen

Aradığım yiğit kadın
Yiğitlikte tekdir adın
Güne değmesin kanadın
Yücelerden inip gelsen

Dört gözle beklerim seni
Sinemde saklarım seni
Gelmezsen oklarım seni!
Bu sözüme kanıp gelsen!

Kenan Çarboğa

Sen

Aklıma düştüğünde
Senli hayaller geçer içimden:
Uyanınca ilk gördüğüm sen olursun,
Uyumadan son gördüğüm sen!

Kenan Çarboğa

Sen Bilirsin

Zamansız bir hüznle kuşatıldı mutluluk
Körpeçik sevinçleri budadı hakikatler
Tesellinin omzunda gözyaşları ve umut
Nihayette imtihan ayrılık kollarında
Gönül artık kimsesiz sevdanın yollarında

İğde yapraklarında kokun emanet kalmış
Burcu burcu sen varsın esen deli rüzgarda
Sınırsız bir iştahla hep seni soluklarım
Son nefesim sayarım ah senden uzaklarda
Baharı bekliyorum iğde yapraklarında

Yokuşlara vurulmuş adımlarım bir kere
Diken tarlalarını yol bellemiş neyleyim
Bu kadar acılarla bilmiyorum işim ne
Zorluğa talip olan ben değilim diyorum
Biliyorum velakin yine de yürüyorum

Neredesin kim bilir hangi kuş kanadında
Hangi gülün dalında yaşıyorsun kimbilir
Tekmil endişelerim sükün eder üstüme
Bu gidişten, inattan nedense bıkmıyorsun
Kaç papatya katlettim fallarda çıkmıyorsun

Umutlarım islenmiş boşa kürek çekmekten
Sillesini yemekten boyalı duyguların
Ismarlama vuslatlar yaşarım düşlerimde
Gündüzleri gönlümü hayalin terk etmiyor
Gelsen de gelmesen de inan ki fark etmiyor

Kenan Çarboğa

Sen Bilmezsen

Gözlerimi uyku tutmaz,
Ellerimi sen...
Benim hâlimi kim bilir?
Sen de bilmezsen

Kenan Çarboğa

Sen Geldin

Ben sensiz yarım idim
Sen geldin yârim oldun

Kenan Çarboğa

Sen Gelsen

Umut işte sevdiğim; gönül bu, umar elbet
Umutlarım başıma yıkılmadan sen gelsen!
Sensiz ömür düşünmek intihar, kumar elbet
Namludaki son kurşun sıkılmadan sen gelsen!

Bu bir tehdit değildir, tahdit de değil haşa!
Yine de sen bilirsin, bir gelsen koşa koşa
Serap, şarap vız gelir; mey, ney istemem boşa
Çarelerim çarmıha çakılmadan sen gelsen!

Kaderimi boyarken gecelerin karası
Yanıma yoldaş olur yüreğimin yarası
Vuslat, murat, mutluluk... İki dudak arası
İki dudak, sükûtle dikilmeden sen gelsen!

Bir çeyiz sandığında sarmalanmış inciyim
Biraz beşik kertmesi hicranına kinciyim
Ben öksüz ağlaması, ben yetim sevinciyim
Bin bir yamam yerinden sökülmeden sen gelsen!

Her duada vaslını dilediğim çok oldu
Besmeleyle bağrımı belediğim çok oldu
Gözyaşımı gözümeelediğim çok oldu
Kor alevler özüme dökülmeden sen gelsen!

Sen gelsen seher vakti bülbüller uyanmadan
Sen gelsen ak goncalar al kana boyanmadan
Sen gelsen darağacı kapıma dayanmadan
Yağlı urgan boynuma takılmadan sen gel, sen!

Kenan Çarboğa

Sen Gidersen Ben Kendimi Özlerim

"Gitme!" demem, "Git!" demem de imkansız
Sen gidersen ben kendimi özlerim
Vurgun gibi, kırgın gibi apansız
Sen gidersen ben kendimi özlerim

Yıllarımı an etme yâr!
Gel diyorum, gel gitme yâr!

Bülbül gibi çilemeyi bilmem ki
Başka murat dilemeyi bilmem ki
Ben hasreti belemeyi bilmem ki
Sen gidersen ben kendimi özlerim

Hicranını şan etme yâr!
Gel diyorum, gel gitme yâr!

Arzuhalim ne dudakta ne dilde
Anlatayım hallerimi eğil de
Yâr aslında gitmen mühim değil de!
Sen gidersen ben kendimi özlerim

Ellerini kan etme yâr!
Gel diyorum, gel gitme yâr!

Kenan Çarboğa

Sen Olsaydın

Gönlüm böyle yanar mıydı,
Yâr yanımda sen olsaydın?
İçten içe kanar mıydı,
Yâr yanımda sen olsaydın?

Gök polattım bükülmezdim
Kınına hiç çekilmezdim
Bir dağ gibi yıkılmazdım
Yâr yanımda sen olsaydın?

Dertler nişangâh seçmezdi
Hasret özümü biçmezdi
Kimsenin dişi geçmezdi
Yâr yanımda sen olsaydın

Bu dünyaya er başıma
Diklenirken bir başıma
Yağar mıydı kar başıma,
Yâr yanımda sen olsaydın?

Hançer, mavzer değmez cana
Çünkü canım senden yana
Vız gelirdi âlem bana
Yâr yanımda sen olsaydın?

Kenan Çarboğa

Sen Sen Ol

Sen sen ol!
Görünme kimseye
Konuşma kimseyle
Varlığını bildirme
Suretini gizle var olanlardan
Gölgen dahi görmesin seni
Gölgenin gözleri yormasın seni
Beni öldürme!

Sen sen ol!
Açılmasın perden, penceren
Adresin, ismin bilinmesin
Belki göz değer, yel üşütür
Belki gonca güller haset eder
Belki de Alkarısı eşiktedir
Kapını açıp da bulmasın seni
Ne in ne cin ne melek
Bilmesin yerde ve gökte olanlar
Bir Allah'ın kulu
Bilmesin seni

Sen, sen ol!
Bana sen gereksin
Sen olmayan milyarlarca insan var
Benzeme başkasına
Sınarsan başka sına
Ben bile terk etmişim beni sen için
Ne beden var ne de ben
Sen, sen ol
Yalnızca sen...

Kenan Çarboğa

Sen Sevin!

Dört yanım hain, pusu,
Dört yanım kin karası,
Dört yanım olmaz olası.
Hayat ta baştan kandırmış beni,
Ne kitaplarda yazanlar gerçek,
Ne şiirlerdeki sevdalar.
Bir yalan üstüne iliştirilmiş her şey
Saflığım kapkaççının cebinde tutsak
Yüregim hangi yankesicide?
Kim vurduya gitmiş hayallerim
Aşkım faili meçhullere yazılmış.
Dayandığım dağlar çekmiş hançerini
Kimsesiz kalmışım ortalık yerde
Ellerim böğrümde...

Yine de sitem edemem,
Minnet edemem bir Allah'ın kuluna.
Umudum kundağında çaresiz.
Dört yanım hain, pusu,
Dört yanım kin karası,
Dört yanım olmaz olası.
Kime sitem edeyim,
Kime gönül koyayım?
Açsam, açıktaysam,
Hör lanmışsam, hırpalanmışsam.
Vurulmuşsam kahpe kurşunlarla
Sen sevin!

Kenan Çarboğa

Sen Őiri

Bende gayrı "ben" olmaz
Ben ki sana "bende"yim
Vazgeçtim benliğimden
Nasıl bana "Ben!" deyim?
Tek adresim sensin, sen
Diyemem ki "Bendeyim!"
Ne sorarsan sor bana
Ben, hep sana "Sen!" deyim
Bende benlik bir Şey yok
Ben, her zaman sendeyim

Kenan Çarboğa

Sen Uzaksın

Çaresizim, özlem sardı
Gözüm pınar, sen uzaksın
Çekip gidecek ne vardı
Herkes kınar, sen uzaksın

Bir hayatım gitti güme
Ağlayıp diyeyim kime?
İssız, kimsesiz sineme
Kuşlar tüner, sen uzaksın

Gece sonsuz dert beşiği
Gamda çürütür aşığı
Umudumun son ışığı
Sensiz söner, sen uzaksın

Yüreğime saplı acın
Nefes verir gücün gücün
Kahrolası güneş, acun
Nasıl döner sen uzaksın

Gönlüm seni sevdi diye
Benliğimi kovdu diye
Her baharda her iğdeye
Kokun siner, sen uzaksın

Aşk ateşi yalım yalım
Omuzlarda gider salım
Son nefeste bile dilim
Seni anar sen uzaksın

Kenan Çarboğa

Sen, Ben, Bizim Oğlan

Bir halaya çıktık bugün
Sen, ben bir de bizim oğlan!
Ortalığı yıktık bugün
Sen, ben bir de bizim oğlan!

Ahraz, cüce, zenne, engi
Kuşandılar cümle rengi
Alkışladık bu ahengi
Sen, ben bir de bizim oğlan!

Ya tahtadan ya taştan say
Yorulmadan yavaştan say
Sağ baştan say, sol baştan say
Sen, ben bir de bizim oğlan!

Aksakların ardımız biz
Delilerin derdiyiz biz
Koskoca bir orduyuz biz
Sen, ben bir de bizim oğlan!

O yan aynı, bu yan aynı
Uyaranla uyan aynı
Diyen aynı, duyan aynı
Sen, ben bir de bizim oğlan!

Armut seçen ayımız bu
Köprüdeki dayımız bu
Sorarsanız sayımız bu
Sen, ben bir de bizim oğlan!

Havuroğlu, yakınma hiç
Terbiyeni takınma hiç
Sağa, sola bakınma hiç
Sen, ben bir de bizim oğlan!

Kenan arboğa

Senden Sana Sıgırım

Ulu Rabbim, görklü Rabbim
Senden sana sıgırım
Her nesneden farklı Rabbim
Senden sana sıgırım

İltica ettim kendimden
Yüz dönüp gittim kendimden
Silam sensin gurbetim sen
Senden sana sıgırım

İhlâsım, imanım, dinim
Ruhum, aklım, dünüm, günüm
Narından nuruna yönüm
Senden sana sıgırım

Af kapına azabından
Ve rızana gazabından
Düşünmeden bir kez, bir an
Senden sana sıgırım

Dilim daim seni ana
Kül olayım yana yana
Kahhar isminden Rahman'a
Senden sana sıgırım

Vardan, yoktan, hepten, hiçten
Her günahdan her bir suçtan
İftarı sensiz oruçtan
Senden sana sıgırım

Kenan Çarboğa

Senden Sonra

Sevdiğim haberin olsun
Arttı derdim senden sonra
Kınalar yak, yüzün gülsün
Yere girdim senden sonra

Bir sam vurdu saf düşleri
Kana karıştı yaşları
Viraneler, dağ başları
Evim, yurdum senden sonra

Niye firkat, hicran niye?
Niye âlem kefen giye?
"Al canımı Mevla'm! "diye
Çok yalvardım senden sonra

Dikiş tutmayınca yara
Uzattım boynumu dâra
Başımı taştan taşlara
Vurdum, vurdum senden sonra

İlk sözüm de son sözüm de
Hep sen vardın sen gözümde
Gittin ama can özümde
Seni gördüm senden sonra

Kırıkken kolum, kanadım
Hem ağladım hem kanadım
Sensizlikte adım adım
Sana vardım senden sonra

Kenan Çarboğa

Senden Sonra Olan Oldu

Baskın oldu kıyametim
Ayrılığın baskın oldu
Gönlüm böyle öksüz, yetim
Kaderine küskün oldu

Boş kalmadı bende yerin
Yara açtı yara derin
Hicranında gülüşlerin
Kılıçtan da keskin oldu

Sıyrılınca tenden sonra
Her benlikten, benden sonra
Alp yüreğim senden sonra
Derviş gibi miskin oldu

Dağa çıktı dertli başım
Zehir oldu suyum, aşım
Ardın sıra akan yaşım
Hayalinle teskin oldu

Sen mağrurdun, mutlu, şendin
Yokluğunla beni yendin
Dilimdeki tek söz sendin
Senden sonra suskun oldu

Kenan Çarboğa

Seni Unutmadım

Sensiz bir deli poyrazdım
Estim, seni unutmadım
Gönlümü kurşuna dizdim
Astım, seni unutmadım

Zehir eyledin aşları
Sel ettin kanlı yaşları
Bağrıma kara taşları
Bastım, seni unutmadım

Ne dön dedim ne gel dedim
Durduramaz engel dedim
Kan kustum da söylemedim
Sustum, seni unutmadım

Niye çekip gittin sahi?
Şad ettin eyvahi, ahı
Herkesle selam sabahı
Kestim, seni unutmadım

Parça parça, lime lime
Oldum da söyledim kime?
Sana değil ben kendime
Küstüm, seni unutmadım

Kenan Çarboğa

Seni Unutması Kolay

Öyle çekip gitsen ne gam!
Seni unutması kolay!
Adımı bir hatırlarsam
Seni unutması kolay!

Yokluğunla örtüldüm ben
Ölümlerle tartıldım ben
Kurşunlardan kurtuldum ben
Seni unutması kolay!

Yere yıldız yağsın hele
Yer gökleri boğsun hele
Gün batıdan doğsun hele
Seni unutması kolay!

Kıl sicimde sallanırım
Yokluğuna yollanırım
Altı üstü dellенirim
Seni unutması kolay!

Hep ismini yazarım da
Hükmün yoktur nazarımda!
Bak görürsün mezarımda
Seni unutması kolay!

Kenan Çarboğa

Seninle

Uykusuz sevdiğim gece güzeli
Bir kara sevdaya çattım seninle
Reddetti bu gönül nice güzeli
Hepsini kenara attım seninle

Görmez hiç kimseyi garip gözlerim
Seni arar seni söyler sözlerim
Haziranda kışa döndü yazlarım
Mevsimi mevsime kattım seninle

Önceleri hayat tatlı gelirdi
Mutluluklar arar beni bulurdu
Her bir günüm düğün bayram olurdu
Acıyı, elemi tattım seninle

Kaç yağmurda senin için ıslandım
Kaç haine dostum diye yaslandım
Bilmiyorum böyle nasıl uslandım
Galiba sevgiye battım seninle

Çiçek bildim seni gül aramadım
Benden fazla seven kul göremedim
Kıyıp da yüzüne el süremedim
Düşümde sarılıp yattım seninle

Önce diyar diyar sevdadan kaçtım
Düzlüğe inmedim yüksekte uçtum
Tevazu şehrine bir kapı açtım
Gururu kibiri sattım seninle

15.05.2002
(07.00) BOLU

Kenan Çarboğa

Senle Geldim Kendime

Yaralıydı yüreğim
Yüreğim lime lime
Yâr dedim ağyar çıktı
Emeğim gitti güme
Hançerlendi umudum
Kime güvensen kime?
Saçlarınla kuşatıp
Ey deli kız, cimcime!
Sen bana çıkıp geldin,
Ben de o an kendime!

Kenan Çarboğa

Sen'li Ölümler

Sevdiğim muradın öldürmek ise
Kendini hiç üzme, gül sen ölürüm
Elini yok yere bulama kana
Yüzüme yalandan gülsen ölürüm

Gönüldeki aşkı, dildeki zarı
Bir kere yüzüne deseşdim bari
Gözlerin ecelim ömrümün varı
Azrail gelmesin, gel sen ölürüm

Dilime yasaktın, sır tuttum seni
Sevgimle beleyip uyuttum seni
Uzaktan uzağı büyüttüm seni
Bir kere yanıma gelsen ölürüm

Her defa cevrimini döndürdün başa
Neler getirmedin bu garip başa
Lüzum yok silaha, ağıya boşa
Katlime fermansın bil sen ölürüm

Hayaller Kaf Dağı, umutlar ırak
Özlemin acısı bilmez dur durak
Vuslat şöyle dursun sohbeti bırak
Seni sevdiğimi bilsen ölürüm

Kenan Çarboğı

Sensin

Yârim
Sensin
Yarım
Sensin

Berat
Murat
Sırat
Sensin

Ünüm
Dünüm
Günüm
Sensin

Şair
Şiir
Şuur
Sensin

Havam
Davam
Devam
Sensin

Uran
Duran
Turan
Sensin

Özüm
Gözüm
Sözüm
Sensin

Mahir
Zahir
Ahir
Sensin

Yücem
Gecem
Ecem
Sensin

Kenan Çarboğa

Sensizlik

Bir hüzün bulutu çöker üstüme
Dertler yağmur olur, mutluluk duman
Bir yanım ah eder bir yanım aman!
Gülüşlerim ağlar, özlerim seni
Aynada kendime baktığım zaman
Bir hüzün bulutu çöker üstüme

Umudum tükenir umut bohçamda
Gidecek ne yolum ne yönüm kalır
Puslu bir gecede vurulmuş gibi
Ruhum musallada bedenim kalır
Hırsıza emanet verilmiş gibi
Umudum tükenir umut bohçamda

Gözlerim bakar kör, gözlerim âmâ
Işıklar dünyama karalar saçar
Gönül güvercinim gönlümden kaçar
Güzeller seslenir kolunu açar
Bakarım, bakarım, akarım ama
Gözlerim bakar kör, gözlerim âmâ

Kenan Çarboğa

Sesi Gamzeli

Gönül baharda güzel,
Güzel baharda.
Ebemkuşanınca bir umut.
İçime düşen cemre,
İçime kurulur temelli.
Sesi tebessümlü,
Sesi gamzeli...

Kenan Çarboğa

Sessizce

Haydi, gönül Hakk'a doğru
Yürü sessizce sessizce
Nefsini peşine takıp
Sürü sessizce sessizce

Teslim olup en başından
Her engeli at başından
Islansan da gözyaşından
Kuru sessizce sessizce

Bu yola ayak basalı
Olunmaz dertli, tasalı
Günü gören kar misali
Eri sessizce sessizce

Boş ver el ne derse desin
Ulaşsın menzile sesin
Aman gölgen incitmesin
Yeri sessizce sessizce

Kenan Çarboğa

Sevda Peşinde

(Herkes özünü arar)
Sevda deryasına dalmayan aşık
Sevdayı küllenmiş ocakta arar
Hak'tan bul emrini almayan aşık
Harabeye dönmüş bucakta arar

Kimisi sır diye bir yalan düşte
Kimisi heykelde, putlarda, taşta
Kimisi kutupta bitmeyen kışta
Kimi cehennemde sıcakta arar

Kimisi dudakta, kimisi elde
Kimisi belikte, kimisi telde
Kimisi kıvrılan bir ince belde
Kimisi kalçada, bacakta arar

Kimisi şehvetin az ötesinde
Kimisi cilvenin naz ötesinde
Kimisi fasıl'ın saz ötesinde
Kimisi her gece kucakta arar

Kimisi benimle Hakkın yolunda
Kimisi çingenin çıkmaz falında
Kimisi Mevla'nın Leyla kulunda
Kimisi çiçekte, böcekte arar

07.04.2003 (BOLU)

Kenan Çarboğa

Sevdiğim

Siteminle yaraladın boş yere
Günahımı boşa aldın sevdiğim
Ben ağlarken sensiz geçen günlere
Bir sözünle derde saldın sevdiğim

Gelemem zaman dar, yolların ırak
Düşünür, özlerim içimde merak
"Benim kadar sevmiyorsun" diyerek
Sen aşkıma kara çaldın sevdiğim

Sensizlik krizim tuttuğu zaman
Verdiğin tülbenti koklarım hemen
Ama siteminle, nazlarınla sen
Umutumu yere çaldın sevdiğim

Küsmedim velakin kırıldım işte
Düşlerim kavruldu her ah edişte
Ne bileyim gönlümdeydin ilk başta
Fakat bugün gönlüm oldun sevdiğim

Sen orda, ben burda hep ayrı ayrı
Hayalin ayrı dert hasretin ayrı
Bekliyorum geleceksen gel gayrı!
Neredesin, nerde kaldın sevdiğim?

Kenan Çarboğa

Sevgili Peygamberim

Sensin âlemin güneşi,
Nur sevgili Peygamberim
Bulunmaz benzeri, eşi,
Bir sevgili Peygamberim

Gelmedi sen gibi yere
Yemin olsun yüz bin kere
Sensiz hayat müminlere
Zor sevgili Peygamberim

Biz çocuğuz, bizler sabi
Sana vurgun, sana tabi
Hüseyin'le Hasan gibi
Sar sevgili Peygamberim

Kur'an taçtır başımıza
Sözün rehber işimize
Bir kez olsun düşümüze
Gir sevgili Peygamberim

Kokun gelse bizden yana
Her şey feda, her şey sana
Her mümine, Müslüman'a
Yâr sevgili Peygamberim

Kenan Çarboğa

Seviye

Altüst olmuş dört yanımız
Köprü, yoldan aşağıda!
Türkü söyler yanımız
Duman, külden aşağıda!

Dilsiz hatip, ahraz ozan
Ne feraset ne bir izan
Yere battı yere mizan
Altın, kilden aşağıda!

Maharet yok yağdan büyük
Yıllar doğmuş çağdan büyük
Tepeler var, dağdan büyük
Kuyruk, naldan aşağıda!

Kimi vurgun, kasa ister
Çalışmadan masa ister
Çoğu çokça nisa ister
Beyin, belden aşağıda!

Muteberken kurttan çakal
Gel haksızdan gel de hak al
İtibarda bıyık, sakal
Akıl, kıldan aşağıda!

Havuroğlu coşa coşa
Yazdıkların gitmez hoşa
Sen mallara kızma boşa
Kul var maldan aşağıda!

Kenan Çarboğa

Sığircık

Bu destanım, sözüm sana
Kızmazsan eğer sığircık!
Uymazmış kuşa, insana
Tarifin meğer sığircık

Seni bilmeyen bazısı
Sanır subaşı tazısı
Adaletin terazisi
Şerrinle çöğür sığircık

Büyükbaşın küçüğüsün
Her sayının buçuğusun
Tımarhane kaçığısın
Tasmalı zağar sığircık

Bunca yetim, bağı yanık
Tanık yaptığına tanık
Senin gibi kaç uyanık
Koçtan süt sağar sığircık?

Ne erkeksin ne de kadın
O yüzden karışık adın
Padişah olsa evladın
İlk seni boğar sığircık

Ahı tutarsa açların
Gariplerin, aksaçların
O gün taş olup suçların
Başına yağar sığircık

Arif olan özü bilir
Tükürecek yüzü bilir
Mısraları mızrak olur
Etine değer sığircık

Kenan Çarboğa

Sınır

Sınırlar çizdik durmadan
Çiçekleri bahçelere hapsettik,
Balıkları akvaryuma.
Ahlâkı camilere kilitledik,
Kuzuları ağıllara,
Kitapları raflara...
Suları göllere gömdük,
Sevgileri gönüllere...

Kenan Çarboğa

Sitem

Giderken beni de götürdün benden
Kendime dönecek yol mu bıraktın?
Razıyım vallahi ölmeye dünden
Bana yaşanacak yıl mı bıraktın?

Garip gönlüm boş bıraktı yerini
Sensiz diye istemedi yarını
Sev diyorsun, nasıl sevsin birini?
Sanki yar sevecek hal mi bıraktın?

Ne dertler alemi gezdi peşimde
Ne gözler gözümü oydu düşümde
Söyle ey vefasız bu genç yaşımda
Saçımda bir siyah tel mi bıraktın?

Durgunken gönlümü sel edip gittin
Ümidi vuslatı yel edip gittin
Sen beni sevdiğim lâl edip gittin
Derdimi diyecek dil mi bıraktın?

Bir garip aşığım budur ahvalim
Tükendi takatim, bitti mecalim
Divane eyledin aşkınla zalim
Halime gülmeyen kul mu bıraktın?

Kenan Çarboğa

Sivas Destanı

Gel karşıma gel otur
Sana sözüm var gardaş
Bir türküyle al götür
Sar bağına sar gardaş

Odur erler yuvası
Tüm dertlerin devası
Anlatayım Sivas'ı
Sen gönlünle gör gardaş

Ben aşkıyla yandım he
Her sözünde Sivas de
Alevi ne Sünni ne!
Bizde herkes bir gardaş

Âşık isen beri bak
Başı dimdik, alını ak
Bulgur aşısı, madımak
Yufkasına yâr gardaş

Selçuklu'da doğan gün
Eretna'da susmaz ün
Hem Kadıburhanettin
Başkentine gir gardaş

Osmanlı'da bir yeldir
Türk'te bitmez emeldir
Türkiye'ye temeldir
Cumhuriyet fer gardaş

Halayında er sesi
Halısında çilesi
Gök Medrese, kalesi
Bir çözülmez sır gardaş

Akıncılar: Ezbider
Hışış, Killik göz eder
Günden düne yol gider
Hele biraz dur gardaş

Altınyayla süslenmiş
Mazisine yaslanmış
Celal Oğlan seslenmiş
Ona kulak ver gardaş

Divriği bir bağ gibi
Yaşı sonsuz çağ gibi
Camisi var dağ gibi
Nur dağıtır nur gardaş

Doğanşar'a konuk ol
Bir sofrada lokma böl

Şelaleyle Dipsiz Göl
Bir tarifsiz yer gardaş

Görüürsen sılamla
Toprağı öp, selamla
Gemerek'i kelamla
Anlatması zor gardaş

Gölova'nın gölünden
Konuş gönül dilinden
Göçmen kuşlar elinden
Hür olasin hür gardaş

Ulaşınca Gürün'e
Göze cennet görüne
Şuğul'dan çık serine
Gökpınar'a sür gardaş

Hafik'e sen erken var
Kuşlar türkü derken var
Yeşil ördek, turnalar
Göllerinde sur gardaş

İmranlı'da kış geçmez
Yiğidine diş geçmez
Yurdu sever, vazgeçmez
Her gün yağsa kar gardaş

Balıkli Göl, soy iti
Kangal'dadır hâl, ati
Minhacı'yla Ruhsati
Denilmezi der gardaş

Koyulhisar ses eder
Yaylaları süs eder
Eğriçimen pus eder
Sanırsın ki pir gardaş

El edince Suşehri
Gel edince Suşehri
Yık dağları, geç nehri
Muradına er gardaş

Âşık Veysel, Selimi
Bal eylemiş dilimi
Şarkışla'da kilimi
İlmek ilmek ör gardaş

Oyalanma hiç boşa
Yaşıyorsan şen yaşa
Bir yol uğra Ulaş'a
Yorgunluğu yor gardaş

Yıldızeli canda can
Yan sevdaya, aşka yan
Haykırırken Pir Sultan
Mızrabını vur gardaş

Tödürge'yi bul, ara
Kalmasın tek dert, yara
Zara candır, can Zara
Tüm dünyaya sor gardaş

Sivas ulu, yaşı yok
Onu bilmez kişi yok
Kâinata eşi yok
Göremeyen kör gardaş

Havuroğlu, hevesim
Hem nefestir hem sesim
Bir destandır Sivas'ım
Anlatmamak ar gardaş

Kenan Çarboğa

Size Ne!

Fikirsiz şair isteyen eleştirmenlere...

Mısraları ok ederek düşmana
Saplamaktır en mübarek iş bana

Ey tepkisi içdiş kapıkulları
Olmazları düşünüyorsam size ne!
Sizi gidi devşirmenin dölleri
Soysuzları dışlıyorsam size ne!

Dilim sussa gönlüm razı gelmiyor
Göz budaktan, söz dudaktan yılmıyor
Zulme karşı sessiz kalmak olmuyor
Haksızları haşlıyorsam size ne!

Hicvederken sergilenen etleri
Sırtımızda devran süren bitleri
Her mısrada besmeleyle itleri,
Şeytanları taşıyorsam size ne!

Ben şairim, susmak-pusmak yok bende
Baş olunca baba asmak yok bende
Bölücüye kuyruk kısmak yok bende
Geçmişinden başlıyorsam size ne!

Kenan Çarboğa

Somuncu Baba

Peygamberin torunu,
İzi Somuncu Baba
Aydınlatır yarını,
Bizi Somuncu Baba

“Somun, müminler, somun! ”
Deyip dağıttı emin
Yemin bin kere yemin
Azı Somuncu Baba

O’ndan alarak eli
Hacı Bayram-ı Veli
Çoşturdu sevgi seli
Özü: Somuncu Baba

Ne hırs bildi ne de kin
İlla iman illa din
Bolu’da Akşemseddin
Sözü: Somuncu Baba

Halil Taybi evladı
Osman Hulusi yâdı
Onunla sürdü adı
Gözü: Somuncu Baba

Hamidettin Efendi
Babasının ta kendi
Gönlünde aşkı yandı
Közü: Somuncu Baba

Malatya son durağı
Hâlâ yanar çırağı
Darenden’in yüreği,
Yüzü Somuncu Baba

Hak yola gidenlerden
Doğruluk güdenlerden
Ziyaret edenlerden
Razı Somuncu Baba

Kenan Çarboğa

Son Rica

Gelmezsin bilirim
Ölüm gibi muhakkaktır kararın
Dönüşü yok, çaresi yok
Kaçışı yok bir gerçektir
Değiştirilmesi teklif dahi edilmeyecek bir hüküm
Ama aşkımız buz tutar bu ayrılıkta
Yetim çocuklar gibi büzüşür bir köşede
Üzerinde yazdan kalma giysiler
Ayaklarında terlikleri
Yorgan eder kaldırımları kendine
İliklerine işler sensizliğin soğuğu
Köşe başlarında aç susuz bekler
Senden başkasına el açmaz inan

Bu senden ilk isteğimdir sevdiğim
Ve son olacaktır bilesin
Eğer albümdeyse şapkalı resmim
Saklıyorsan doğum gününde çaldığım gülü
Hala benim kazağım üzerindeyse
Tavla oynarken dilindeyse sözlerim
Ekmeğin içini bırakıyorsan yine
Ellerin unutmadıysa ellerimi

Tanıştığımız geçenin,
İşlandığımız yağmurun,
Üzerime döktüğün çorbanın aşkına!
Kapıda vurduğum voltanın,
Ördüğün eldivenin,
Beklettiğin anların aşkına!
Yaşanmış dünlerin,
Yaşanmamış günlerin,
Verdiğin sözlerin,
Kurduğumuz hayallerin aşkına!
Eğer inanıyorsan Allah aşkına
Allah aşkına dön!

Kenan Çarboğa

Sonuç

Biz düşündük, biz yaptık
Beyler üstüne yattı
Albızları dost bilip
Alçaklarla aldattı

Kenan Çarboğa

Sorgulama

Varlığım, yokluğum, derdim,dermanım
Ruhumu habersiz çalan sen misin?
Yaşama ümidim, ölüm fermanım
Beni bin parçaya bölen sen misin?

Sen misin elinden sevda içtiğim?
Sen misin uğruna candan geçtiğim?
Sen misin gönlüme canan seçtiğim?
Bütün benliğime dolan sen misin?

Sen misin ışığım, ayım, güneşim?
Sen misin içimde sönmez ateşim?
Sen misin sevdiğim, sen misin eşim?
Beni sevdalara salan sen misin?

Sen misin her gece gördüğüm rüya?
Sen misin gökyüzü, kainat, dünya?
Sen misin Aslıhan, Züleyha, Leyla?
Solmaz çiçeğimken solan sen misin?

Sen misin herkesten gizlenen güzel?
Sen misin gizlice izlenen güzel?
Sen misin beklenen, özlenen güzel?
Her zaman aklımda olan sen misin?

Kenan Çarboğa

Soykırım

Milletime iftira atanlar duysun beni
Ruhlarını şeytana satanlar duysun beni
Her fırsatta Türklüğe çatanlar duysun beni

Saldırsaydık, bu kadar sayınız kalır mıydı?
Türk, soykırım yapsaydı soyunuz kalır mıydı?

Sizden özür dileriz çünkü sizi kesmedik
Biz masumu, yaşlıyı ağaçlara asmadık
Kadınları, kızları kuyulara basmadık

Doldursaydık, dolmadık kuyunuz kalır mıydı?
Türk, soykırım yapsaydı soyunuz kalır mıydı?

Kars, Erzurum, Ardahan, Bayburt, Iğdır, Sivas, Van
Vahşetiniz yüzünden kan kokuyor hâlâ kan
Hocalı'da tek canlı bırakmayan kimdi lan?

Aynısını etseydik tüyünüz kalır mıydı?
Türk, soykırım yapsaydı soyunuz kalır mıydı?

İblisin döllerinden bir yalanı aldınız
Allayıp pulladınız, dört tarafa saldınız
Madem soykırım yaptık, siz nasıl çoğaldınız?

Kırsak bunca emminiz, dayınız kalır mıydı?
Türk, soykırım yapsaydı soyunuz kalır mıydı?

Şerefli mazimizi karalayan sizsiniz
Sadakati hunharca paralayan sizsiniz
Sahibini paçadan yaralayan sizsiniz

İtlaf etsek itiniz, ayınız kalır mıydı?
Türk, soykırım yapsaydı soyunuz kalır mıydı?

Türk; âleme adalet, merhamet yayan ırktır
Her canlıyı Tanrı'dan emanet sayan ırktır
Varlığını haklıya, Hakk'a adayan ırktır

Mazlumların babası zalimden olur muydu?
Türk, soykırım yapsaydı soyunuz kalır mıydı?

Kenan Çarboğa

Söyle Sevdiğim

Saçlarını belik belik ördüğüm
Acep hakikatli yar mısın bana?
İlk defa yüzünü düşte gördüğüm
Söyle hayal misin sır mısın bana?

Sayende ulaştım özüne hiç'in
Sensizlik saklanmış gözüne hiç'in
Şu yanan bağrımı soğutmak için
Yüce dağ başında kar mısın bana?

Hasretin ile kanlı yaşlar dökerim
Ne söylesen hep boynumu bükerim
Yunus gibi sana odun çekerim
Derviş ettin yoksa pir misin bana?

Cevap ver yolunda ölemediğim!
Dünyada dengini bulamadığım
Feth etmek isteyip alamadığım
Yıkılmaz kale mi sur musun bana?

Sevgimi canımla ördüm sen oldun
Evim - barkım, obam, yurdum sen oldun
Çekmekle bitmeyen derdim sen oldun
Bağrımı kül ettin nar mısın bana?

Aşkın ile dolup dolup taşmışım
Bu halime kendim bile şaşmışım
Sensizliğin kuyusuna düşmüşüm
Uzat ellerini der misin bana?

Kenan Çarboğa

Söyleyemedim

“Seni seviyorum” dese ydim ey yâr
Cesaret edip de niye demedim?
Dizimi, bağrımı dövüm o kadar
Aşkıımı bir türlü söyleyemedim

Haftalar aylara, aylar yıllara
Ulandıkça arttı bendeki yara
Karşına erkekçe çıkıp bir ara
Aşkıımı bir türlü söyleyemedim

Yiğittim, mağrurdum, vakurdum amma
Şiirle gönüller dokurdum amma
Bin kişiye meydan okurdum amma
Aşkıımı bir türlü söyleyemedim

Mağlup olduğunda aklıma restim
Kaç kere düşümde yolunu kestim
Ben ki deli dolu, koca reistim
Aşkıımı bir türlü söyleyemedim

Tam sana demeye vardığım anlar
Sanki çekilirdi damarda kanlar
Kurt ağzı bağlattı belki düşmanlar
Aşkıımı bir türlü söyleyemedim

Pişmanlık boynumda madalya şimdi
Beni engelleyen, durduran kimdi
Haykırmak, söylemek benim işimdi
Aşkıımı bir türlü söyleyemedim

Söyleseydim eğer ben en azından
Düşmezdim yollara hayal izinden
Bir ömrü mahvettim dilim yüzünden
Aşkıımı bir türlü söyleyemedim

Kenan Çarboğa

Söyleyin

Söyleyin ey âlimler, arifler, akledenler
Suçum ne, günahım ne, ben ne ettim, söyleyin?
Hakikati apaçık anlatın nakledenler
Cenneti bir elmaya ben mi sattım, söyleyin?

Ben ervahın yurduna attığımda kademi
Yazan alnıma yazmış varlığını, vademi
Ateş ile balçığı, İblis ile Adem'i
Bir tükenmez kavgaya ben mi tuttum, söyleyin?

Ben mi yalnız bıraktım azgın kavmiyle Lût'u?
Ben mi sağlam bıraktım ortada büyük putu?
Ben mi hükümrân kıldım Hak bilmeyen Nemrut'u?
İbrahim'i ateşe ben mi attım, söyleyin?

Deryada ada mıyım, sahrada sebil miyim?
Küllü zebercet miyim, küllükte zibil miyim?
Kardeş miyim, kalleş mi, Habil mi, Kabil miyim?
Yusuf'u kör kuyuya ben mi ittim, söyleyin?

Harut ile Marut'u ben mi astım saçından?
Ben mi medet bekledim İsa ile haçından?
Ben mi azat edildim zamanın birkaçından?
Üç yüz yıllık uykuya ben mi yattım, söyleyin?

Firavun'un elinde nasıl büyüdü Musa?
O Musa'nın elinde nasıl çürüdü asa?
Süleyman'ın hükmünü kim söyledi Belkıs'a?
Ebrehe'yle Kâbe'ye ben mi gittim, söyleyin?

Ömer'i hançeriyle namazda yaran mıyım?
Hüseyin'in boynuna kılıcı vuran mıyım?
Yezid'in arkasında saf olup duran mıyım?
Kuteybe'yle vahşete ben mi battım, söyleyin?

Velhasılı âlimler ilahım, ahım belli
Münkir, müşrik değilim; eyvahım, vahım belli
Ben şairim ve Türk'üm; suçum, günahım belli
Kaç bin yıldır Çalap'a ben mi çattım, söyleyin?

Kenan Çarboğa

Söz

Söz, insanın mihengidir
Aynasıdır iç yüzünün
Güzel kelam kapısıdır
Can özünün, kalp gözünün

Nasıl her an kanıyorsa
Bülbüldeki gül yarası
Yüzyıl geçse de kapanmaz
Unutma ki dil yarası

Konuşmadan önce düşün
Ya hayır de veyahut sus
Düşünmeden söylediğin
Sözler sonra olur kâbus

Ağzından çıkmadan evvel
Senin esirindir sözün
Eğer hatalı çıkarsa
Büyük kusurundur sözün

O yüzden atalar bize
"İki dinle bir söyle" der
İki kulak ve bir ağız
İşte bunu tasdik eder

Kenan Çarboğa

Suç Arama

Oğul, baştan ar gitmişse
Yanaklarda suç arama
Bey obayı terk etmişse
Döneklerde suç arama

Berk değilse tasma, yular
Döner sahibini dalar
İt olanlar kemik yalar
Çanaklarda suç arama

Âkil denen sakil ise
Beyni kuştan nakil ise
Cehalette tekil ise
Bunaklarda suç arama

Sevda, gönül, aşk balçıkta
Debelenir meşk balçıkta
Saray, çadır, köşk balçıkta
Konaklarda suç arama

Baş boğalar yüzülmüşse
Sıra sıra dizilmişse
Düve, dana bozulmuşsa
İneklerde suç arama

Kenan Çarboğa

Sultan Mehmet Hân

Hadisin sırrına ermek aşkıyla
Düşlerini böldü Sultan Mehmet Hân
Canını Allah'a vermek aşkıyla
Meydanlara daldı Sultan Mehmet Hân

Akşemseddin; yol gösteren pir idi
Ulubatlı; şanı büyük er idi
Gemiler karadan koştu, yürüdü
Yüce dağlar deldi Sultan Mehmet Hân

Mananın sırrını bildiği için
Bu dertle sararıp solduğu için
İstanbul gönlünü aldığı için
İstanbul'u aldı Sultan Mehmet Hân

Bir çağı kapatıp açtı birini
Hak yola koymuştu çünkü serini
Unutturdu arzın fatihlerini
Cihana nam saldı Sultan Mehmet Hân

O güzel kumandan, o güzel nefer
Kur'an'a, sünnete uyup her sefer
İslâm'ı küffara kıldı muzaffer
Fethe mazhar oldu Sultan Mehmet Hân

Kenan Çarboğa

Susamak

Zaman belli değildi,
Mevsim belli değildi
İsyandaydık zamana

Savaştaydı yerle gök
Su toprağa asiydi
Karışmıştı kan kana

Sen günün doğusunda,
Ben günün batısında
Yan yanaydık, yan yana

Acun feryat ederdi
Sen daima susardın
Ben de sana...

Kenan arboğa

Susarız

Hamdi Zenginbal'a...

Son zamanda dillerimiz tutuldu
Gören gözü şaş ederler, susarız
Her melanet üstümüze atıldı
Her ağıyı aş ederler, susarız

Tıynet midir, gaflet midir bu durum?
Bu durumdan rahatsızım, mağdurum
Ağız bağlı, ne soru var ne yorum
Korkaklığı iş ederler, susarız

Bu suskunluk kader midir, moda mı?
Kıyamete işaret mi, gada mı?
Köyde çelték edilmeyen adamı
Başımıza baş ederler, susarız

Taşlasak da yanaşmazdı davara
Tabansızdı, eba enced avara
Üç-beş köpek camimizde duvara
Tek ayakla çiş ederler, susarız

Han dediğin fol çalarsa gürklükten
Farkı kalmaz albız ile erklikten
İnsanlıktan, İslamlıktan, Türklükten
Üç talakta boş ederler, susarız

Hep yabanda aradıkça çareyi
Akıl ile uzak tuttuk arayı
Dini, dili, milliyeti, töreyi
Kesip kırpıp kuş ederler, susarız

Ses vermedik basıldıkça damara
Razı geldik her tekmeye, şamara
Yönlendirip içki, esrar, kumara
Türk gencini keş ederler, susarız

Havuroğlu, bu yel böyle estikçe
Her gölgeden, her heykelden pustukça
Haksızlığa, zulme karşı sustukça
Şeytan ile eş ederler, susarız

Susarız
Susarız hep susarız
Sustuğumuz için de
Adaletle susarız

Kenan Çarboğa

Sümtük

Bugün sana ne desem
Ne söylesem hak sümtük
Sözümde haksız isem
Çık karşıma çık sümtük

Önceden azılıydın
Kızılın kızılıydın
Sen de modaya uydun
Şimdi rengin ak sümtük

Millete, dine karşı
Karşısın yine karşı
Gel, ele güne karşı
Putlarını yık sümtük

Yanlış amel, pis niyet
Mevcuttu sende gayet
Niye şeref, haysiyet
Üzerine yük sümtük?

Ne eser ne yağarsın
Sinekten süt sağarsın
Sen besili zağarsın
Senin eşin yok sümtük

Zor mu çehre allamak?
Kaz, kırlangıç nallamak?
İşin kuyruk sallamak
Mesleğin şak şak sümtük

Kırık kapı, çökmüş dam
Aynı tas aynı hamam
Anadolu tastamam
Yangın yeri bak sümtük

Kayboldu edep, hayâ
Kâfire uya uya
Halkı çektin uykuya
Her yer riya, şek sümtük

Bıktık şerden, zilletten
Senin gibi illetten
Yeter artık milletten
Çek elini çek sümtük

Kenan Çarboğa

Süslüman

Bir acayip nesnedir
Dinden bizar Süslüman!
Sorulursa: "Süs nedir? "
Kitap yazar Süslüman!

İbadet yok, tâat yok
Kocaya itaat yok
Gezmediği saat yok
Durmaz, gezer Süslüman!

Evde dursa bulaşır
Sesi göğe ulaşır
Seyyah doğmuş, dolaşır
Çarşı pazar Süslüman!

Kim demiş "Açık saçık"
Kalbi pak, akli kaçık
Baş kapalı, kış açık
Ters ters yüzer Süslüman!

Hamakat büyük şanı
Bilmez ilmi, Kur'an'ı
Delik deşik her yanı
Sanki gözer Süslüman!

Farz, sünnet, vacip, mübah
Ümmette dert, kulda ah
Ne bilsin sabah sabah
Kaşın çizer Süslüman!

Hele hele şu demde
Yıkanmıştır zemzemde
Çağdaştır, çağdaş hem de
İçip sızar Süslüman!

Havuroğlu, ne desen
Ne yüz kaldı ne desen
Tam hakkını söyleyen
Sana kızar Süslüman!

Kenan Çarboğa

Şair Bolluğu

Kıymetli şairlerimizi tenzih ederek...

Bugün artık memleketin
Sağı şair, solu şair
Küllükteki her ceketin
Cebi şair, kolu şair

Ar ederim söylerken ar
Zâr eder Türk şiiri zâr
Her şehirde yüz kağı var
Her şehirde dolu şair

Ortalığın puştı, pisi
Çöplük gülü, baca isi
Erkeklerin emeklisi
Kadınların dolu şair

İmlâ, ahenk, imge, mana
Birisine sorup sına
Gına gelir inan gına
Bilmez sözü, dili şair

Anlaşmalı yarışmalar
Ödüllerde görüşmeler!
El sözüyle kırışmalar
Böyle olur ulu şair!

İster atlı ister yaya
Kör nefsinin yaya yaya
Bir tek şiir okumaya
Aşar dağı, beli şair

Bir cemaat, dernek bulup
Ne derlerse biat kılıp
Büyüğünden emir alıp
Yalamada yalı şair

Şeyh güçlüyken şeyhe vara
Şeyh düşünce dümen kıra
İbre nere, ibne ora
Bulmuş hemen yolu şair

Övüyorken hocasını!
Kansızlığın yücesini!
On Beş Temmuz gecesini
Sayar miras malı şair

Geçmişini incele, bak!
Bulamazsın bir sayfa ak
Aldananlar gafil, ahmak
Bunlar gâvur dölü şair

Millî histen hazzetmezler
Bir tek millî söz etmezler
Müslüman, Türk gözetmezler
Hepsi kapıkulu şair

Havuroğlu, sözün tartar
Sözü mızrak döşler yırtar
Alayına yeter artar
Senin gibi deli şair

Kenan Çarboğa

Şair Sözü Yalandır

Ger derse ki Fuzûlî güzellerde vefa var
Aldanma ki şair sözü elbet yalandır
Fuzûlî

İnan seni hiç sevmedim sevgili!
Unutma ki şair sözü yalandır
Dizlerimi hiç dövmedim sevgili!
Unutma ki şair sözü yalandır

Ardın sıra divaneye dönmedim!
Aynalarda kendimi sen sanmadım!
Adım diye adını hiç anmadım!
Unutma ki şair sözü yalandır

Bende seni bulamazsın, ara bak!
Aç zülfünü, tellerini tara bak!
Saçlarım da, sakalım da kara bak!
Unutma ki şair sözü yalandır

Hatırımında mektupların olmadı!
Duvarımda bir tek resmin kalmadı
Aklım sağlam, tımarhane almadı!
Unutma ki şair sözü yalandır

Çok mutluyum, başka başka yâr tuttum!
Kalbim kamdan ölecekti zor tuttum!
Bu dünyada yalnız seni unuttum!
Unutma ki şair sözü yalandır

Ne durursun tam karşımda böyle sen!
Meramın ne, nerelisin söyle sen!
Adın neydi, soyadın ne söyle sen!
Unutma ki şair sözü yalandır

Kenan Çarboğa

Şart

Bu dünyada mazlum ahı kesilmez
Zalimin kellesi kesilmedikçe
İhanet, felaket artar eksilmez
Hainler meydanda asılmadıkça

Çoğalır fakirin feryadı, yası
Azimle, sabırla açılmaz pası
Çıkamaz adaletin sesi sedası
Haksızların sesi kısılmadıkça

Her gün ataletle sona varılır
Ayılar et için kurda sarılır
Kuzunun korkudan ödü yarılır
Çakallar ininde basılmadıkça

Muhannet kollarla kılıç çalınmaz
Korkak yoldaş ile menzil alınmaz
Namerdin yanında yiğit olunmaz
Yiğitten gayrıya küsülmedikçe

Kenan Çarboğa

Şartlı Davet

Vatan için çıktık yola
Erim diyen beri gelsin
Bu uğurda kurban ola
Serim diyen beri gelsin

Yol mukaddes, niyet arı
Er olanlar dönmez geri
Yıkıp köhne siperleri
Hürüm diyen beri gelsin

Bu bedenim ezilse de
Kurşunlara dizilse de
Yine dönmem yüzülse de
Derim diyen beri gelsin

Kim olursa Hak'tan yana
Hak da yardım eder ona
Paraya, ikbale, şana
Körüm diyen beri gelsin

Bağlanıp nazlı hilale
O aşkla geldik bu hale
Zalimlere tunçtan kale
Surum diyen beri gelsin

Çıktığımız bu seferde
Bozgun da nasip zafer de
Allah her daim her yerde
Kerim diyen beri gelsin

Şu âlemde adım adım
Âleme sığmaz muradım
Ben Oğuz soylu Kürşad'ım
Kürüm diyen beri gelsin

Asıl derdim Turan asıl
Bir olacağı usul usul
Kaşgar, Üsküp, Tebriz, Musul
Kırım diyen beri gelsin

Oyun oynamazsa felek
Yakın olur kutlu dilek
Oyunları bozan bilek
Zorum diyen beri gelsin

Yürürken ülkü yönünde
Şehitler yürür önünde
Ölüm olsa da sonunda
Varım diyen beri gelsin

Kenan Çarboğa

Şecere

Köyüm Seydinali, ilçem Gemerek
Yiğitlerin harman yerinden geldim
Vatan, din aşkıyla çırpınan yürek
Ben muazzam Sivas şarından geldim

Babam; Durdu Mehmet, rençperlik işi
Anam Döndü ile bir idi yaşı
Yetirip büyüttü altı gardaşı
Dünyaya namus u arından geldim

Dedem; Türkmen Beyi Havur'un Durdu
Çukurova, Halep kışlağı, yurdu
Uzunayla derler yaylağı vardı
At sürüp yelinden, karından geldim

Sonra o yurtlara iskân diyerek
Türkmen'den gayrıya mesken diyerek
Özüme ateşten göynek giyerek
Göç denen cehennem narından geldim

Evvelce de göçtüm ilimden bazı
Demir dağ büyütüp emzirdi bizi
Gök yeleli börü açınca izi
Dağları eriten harından geldim

Selçuklu, Osmanlı alın yazımdı
Alparslan, Ertuğrul iki gözümdü
Eğilmeyen başım, çökmez dizimdi
Çağ açıp kapayan ferinden geldim

Dede Korkut bağışladı adıımı
Kolca kopuz düşürmedi yâdımı
Dergâhından içtim fetih yudumu
Yesi'nin en ulu pirinden geldim

Soyumun tarihi daha öteden
Münezzeh tutulmuş şirkten, hatadan
Zülkarneyn denilen Oğuz Ata'dan
Saltuk Buğra denen torundan geldim

Muhammed Mustafa canım, habibim
Varlığın sebebi, gönül tabibim
Hilkat çamuruma üfürdü Rabbim
Âleme Mevla'nın nurundan geldim

Kenan Çarboğa

Şiir Sessizliği Sever

El uykuda ben uyanık
İlham hep kapımı döver
Anladım ki yalnız, yanık
Şiir sessizliği sever

Birkaç satır, birkaç hece
Yoldaşımdır bütün gece
Çıkıp gelir acelece
Şiir sessizliği sever

O gelince ben susarım
Diz çöküp bağır basarım
Dili duvara asarım
Şiir sessizliği sever

Demli çayım sis çıkarmaz
Beni yakıp is çıkarmaz
Oltu tespîh ses çıkarmaz
Şiir sessizliği sever

Dergâhtaki çile gibi
Pusudaki bela gibi
Beşikteki bala gibi
Şiir sessizliği sever

El uykuda ben uyanık
İlham hep kapımı döver
Anladım ki yalnız, yanık
Şiir sessizliği sever

Kenan Çarboğa

Şükür

Çok şükür Allah'ım çok şükür sana
Şükür Yaradan'ım, elhamdülillah
Böyle şeref nasip olmaz insana
Türk'üm, Müslüman'ım elhamdülillah

İlk atam Âdem'den, Nuh'tan bu yana
Yafes'in kanıyla gittim her yana
Hem Kürşad'ım yurduma kin duyana
Hem İmam Hasan'ım elhamdülillah

Manas'ın, Fatih'in, Aslan Ali'min,
Bendedir mirası Yavuz Selim'in.
Haçlı deneni küffar, ehli zalimin
Katline fermanım elhamdülillah

Demir dağdan çıkıp giderken Rum'a
Bozkurt başbuğ oldu bozkurt orduma
Gökyüzünü bayrak ettim yurduma
Tüm dünya vatanım elhamdülillah

Bir elimde kılıç, bir elde Kuran
Yürüdüm yıllarca durmadım bir an
Yol Nizam-ı Âlem, ilk hedef Turan
Sarsılmaz imanım elhamdülillah

Tarih benle başlar, dün de ben varım
Kutlu yarınlarda, günde ben varım
Türkçe düşünürüm, Türkçe yaşarım
Türkçedir lisanım elhamdülillah

Çok şükür Allah'ım çok şükür sana
Şükür Yaradan'ım, elhamdülillah
Böyle şeref nasip olmaz insana
Türk'üm, Müslüman'ım elhamdülillah

Kenan Çarboğa

Tahta At

Gel, tahta atıma binip gidelim,
Sevda tahtına...
Tacın papatyadan olsun,
Elbisen menekşeden.
Bir çift küpe alayım yıldızlardan,
Bir kulaç gece
Avuç avuç gökyüzü biriktireyim
Senin bahtına.

Rüzgâr kanat olsun,
Yuvamız kâinat...
Bir tahta kılıç,
Bir tahta at...
Ne ifritten irkil
Ne devlerden kork.
Yedi başlı ejderha kiskansın bizi
Görünce sinemizi.
İşte budur saltanat

Gel, yalnızken inanma tahta atlara
Bir başına binme,
Ağlama, incinme
Eğer terkimde değilsen terk et
Rengârenk elbiseni
Kardan beyaz etmesinler.
Üstünde coştığımız,
Dağları aştığımız
Yügrük sandığın atı
Kırıp da atmasınlar
Omuzda tutmasınlar

Kenan Çarboğa

Taksimât

Tacına aldananın tahtına tavan düşer
Gücüne güvenenin evine şivan düşer

Harmanı savuranlar hesaplar hasadını
Hasede meylederse at düşer, düven düşer

Adalet mizanını bozunca devletliler
Zengine ballı kaymak, yoksula yavan düşer

Eğlensin vezir, nazır işretin meclisinde
Bir yetim nefesiyle bin tane divan düşer

Konmazsa kuzgun başa, kükreyip kızmak boşa
Bülbüle gonca dalı, deveye geven düşer

Söz mülkü sultanıyım, söz bilmem sözüm üste
Ben şiir söyledikçe ruhuma güven düşer

Kenan Çarboğa

Talas Kıyısında

Talas kıyısında içimde bir ses
"Tuğları yeniden yürüt!" diyordu
Mazinin oduyla çıkan her nefes
"Demirden dağları erit!" diyordu

Her yayla yolunda alımlı, semiz
Atları seyrettim ak, berrak, temiz
Kırgız çadırında içtiğim kımız
"Özünü sil baştan arıt!" diyordu

Destanlara daldım öyle bir zaman
Destanlar içinde hâlîm toz duman
Uruğu karganmış Çinli Esen Han
Manas'ın soyuna "Burut!" diyordu

Destandan silkinip dostun başında
Gönlümü dinledim suyun döşünde
Bir yalınca çocuk davar peşinde
"Azığim yalnızca kurut!" diyordu

Talas kıyısında bir çay içimi
Neler neler yaktı neler içimi
Hayal kervanına sardım göçümü
Gözlerim: "Yaşını kurut!" diyordu

Kenan Çarboğa

Tam Olarak

Senden sonra
Bir kızıl kıyamet,
Fırtına, boran,
Zemheri, kuraklık,
Kıtlık, kıran...
Elem bohçasını sanki ben çaldım
Varlığıma kastetti yokluğun
Yüregimi verdi mavzer ağzına
Sol yanımdan darbe aldım
Ne sen kaldın
Ne de ben
Aslını istersen
Tam olarak yarım kaldım

Kenan Çarboğa

Tanrı Türk'ü Korusun

Ne demiş Bilge Kağan:
"Tanrı Türk'ü korusun"
Dilde dua her zaman
Tanrı Türk'ü korusun

Tanrı demek; Hak demek
Başka ilah yok demek
Tek mabuttur Allah tek
Tanrı Türk'ü korusun

Şirke koşan canlardan
Devşirilmiş kanlardan
İğdiş Müslümanlardan
Tanrı Türk'ü korusun

Cihan hoş olsun diye
Zalim taş olsun diye
Hilâl baş olsun diye
Tanrı Türk'ü korusun

Hayır görünen şerden
Bayraksız yurttan, yerden
Amelsiz âlimlerden
Tanrı Türk'ü korusun

Kıyamda duran için
Umudum Turan için
Mübarek Kur'an için
Tanrı Türk'ü korusun

Bu söz atanın sözü
Aslında şudur özü:
Korusun bizden bizi
Tanrı Türk'ü korusun

Kenan Çarboğa

Tanrı Türk'ü Yarattı

Görklü Tanrı ol emriyle
Toprağa bir suret verdi
Üfledi kendi nurundan
Ayrı ayrı suret verdi

Türk'ü türetti Yafes'ten
Kurtardı demir kafesten
Ergenekon'daki sestem
Gökbörüden erat verdi

Türk'e kut verdi hediye
Budunu bağladı beye
Şol acunu yönet diye
Ellerine berat verdi

Kur'an'a uyunca Oğuz
Gâh Yunus oldu gâh Yavuz
Önünde Resul kılavuz
Geçmek için sırat verdi

Gece, gündüz Hak izinde
Türk, Hakk'ı der son sözünde
Göğü bayrak yeryüzünde
Ona bitmez murat verdi

Tanrı Dağ'la nurlu Hirâ
Düşmana sur sıra sıra
Amu Derya, Seyhun, Kura
Nil, Sakarya, Fırat verdi

Nice çağları eliyle
Kapattı Türk kilidiyle
Söyleyip Türkün diliyle
Ağızlara bir tat verdi

Kenan Çarboğa

Tanrı'ya Yakarış

Elimizi semaya kaldırıp dua kıldık
Hâlimizi Halik'e bildirip dua kıldık
Nefsimizi ölmeden öldürüp dua kıldık
Kör şeytan ardımızdan ürür ise ürüsün
Korusun Tanrı Türk'ü, Tanrı Türk'ü korusun!

Alp Er Tunga hükmünce Korkut'un nefesiyle
Oğuz Kağan, Attila, Mañas'ın er sesiyle
Tanrı Dağ'dan güç alıp Ötüken'le Yesi'yle
Gündoğudan batıya tarih, talih yürüsün
Korusun Tanrı Türk'ü, Tanrı Türk'ü korusun!

Dirilince çağları an eyleyen yiğitler
Yurdu için cihanı kan eyleyen yiğitler
Türk'ü tüm milletlere han eyleyen yiğitler
Kızılelma ufkunda sancakları sürüsün
Korusun Tanrı Türk'ü, Tanrı Türk'ü korusun!

Kim demişse "Haine insaf olur, af olur!"
Ya söyleyen gafildir yahut sözü gaf olur
İhanet eyleyenin cezası itlaf olur
Başka tür düşünenin kökü, kanı kurusun
Korusun Tanrı Türk'ü, Tanrı Türk'ü korusun!

Oğuz, Kıpçak, Karluk'u bir eylemek adına
Sedasını, soyunu gür eylemek adına
Cümle tutsak soydaşı hür eylemek adına
Kurt başlı gök bayraklar gökyüzünü bürüsün
Korusun Tanrı Türk'ü, Tanrı Türk'ü korusun!

Tanrı'm bu pak duayla kalpler kurtulsun pastan
Kolca kopuz, kımızla mestan eyle, sen mestan
Ya bir destan yazalım yahut olalım destan
Er olanlar emrinde erim erim erisin
Korusun Tanrı Türk'ü, Tanrı Türk'ü korusun!

Kenan Çarboğa

Tavır

Aygır, beygir nal beklerken
Teke, toklu, tayı demem
İt kapıda yal beklerken
Yalı yesin ayı demem

Ar ederim seslemeye
Boya yetmez süslemeye
Şu devşirme beslemeye
Kınık demem, Kayı demem

Ben şairim, sözün şahı
Bazı deli, bazı dâhi
Hem vallahi hem billahi
Hasma, Türk'ün beyi demem

Soysuzda boy, boyun olmaz
Hayın olur, kayın olmaz
Buçuklardan sayın olmaz
Buçuklara sayı demem

Geçtiğinde ayak başa
Boyun eğmem paşa paşa
Zenginlere: Varol, yaşa!
Aç olana uyu demem

Çakal, sırtlan, akrep, yılan
Şizden olsun sizden yılan
Köprüünüzden geçmem ulan!
Ben ayıya dayı demem

Kenan Çarboğa

Tecelli

Ay düşer yüreğime kimsesiz gecelerden
Şu zavallı, kimsesiz yüreğime ay düşer
Eşkalsiz birkaç gölge sızar pencerelerden
Karanlığa bulanmış kaç sahipsiz vay düşer

İniltiler kuşatır geceyi dört yanından
Şüpheyi düşürürler emini imanından
Dert gemisi yol alsa yalnızlık limanından
Taksimatta muhakkak bu garibe pay düşer

Kenan Çarboğa

Tecnis

Erzurumlu Âşık Firkati'ye...

Ey yüreğim ağyar gelip yâr mülkünde yer tutmuş
Yâr dediğin sevdiğine yakın ola, yarana
Deli gönül her acıyı, her darbeyi unutmuş
Yâr denir mi hançer ile yâr bağrını yarana

Aş yemeden âşık kalkar şükür edip aşk ile
Benliğini her varlıktan fakir edip aşk ile
Dil odur ki gece gündüz zikir edip aşk ile
Özge söze oruç olup yâr söyleye, yâr ana

Gördükleri nazlı düşü gözünden saklayanlar
Dimağından, dudağından, sözünden saklayanlar
Sevdiğinin hayalini özünden saklayanlar
Hâlini aşikâr etmez, sırrın vermez yârana

Kendini ateşe atıp bir gönülde erirsen
Gizlendiği aynalarda muradını görürsen
Hakikatin deryasında, Hakk yolunda yürürsen
Dost bildiğin düşman olur yara açar yarana

Havuroğlu, aşk kabında girdin türlü biçime
Yâr tırpanı salladıkça baş uzattın biçime
Elin kızı çingı attı, ateş saldı içime
Al içinden kor alevi, yar bağrımı yar ana

Kenan Çarboğa

Tek Arzu

Çok şey istemiyorum senden
İstemiyorum çok fazla şey
Aklımdan geçtiğin kadar
Kapımdan geçsen yeter!

Kenan Çarboğa

Tek Yol İslâm

Bu avaz küfre, küffara
Hak yol İslâm, tek yol İslâm
İlandır şirke, inkâra
Hak yol İslâm, tek yol İslâm

İkrarım gürleşir seste
Var oldukça can kafeste
İlk nefeste, son nefeste
Hak yol İslâm, tek yol İslâm

Şahadeti yerin, göğün
Hûşu içinde beş öğün
Âdem'den bugüne değin
Hak yol İslâm, tek yol İslâm

İsa, Musa ve Davut der
Hep Kur'an'ı tasdik eyler
İncil, Zebur, Tevrat söyler:
Hak yol İslâm, tek yol İslâm

Batıl batsın yer dibine
Baş tutsun hakikat yine
Haykırmalı dört bir yöne
Hak yol İslâm, tek yol İslâm

Nur nesliyiz, kalpte iman
Gerçek mümin, tam Müslüman
Evvel zaman, ahir zaman
Hak yol İslâm, tek yol İslâm

Kenan Çarboğa

Tekbir

Ey dilim söyle
Allahu ekber!
Hakk'ı zikreyle
Allahu ekber!

Var eden O'dur
Yâr eden O'dur
Yaradan O'dur
Allahu ekber!

Dildeki hece
Lezzeti nice
Tektir, tek yüce
Allahu ekber!

Gönülde sestir
Canda nefestir
Sonsuz kafestir
Allahu ekber!

Kalpteyken iman
Ne "Ah! " ne "Aman! "
Her an, her zaman
Allahu ekber!

Kenan Çarboğa

Teklif

Türk Milleti kur dârını
Vurani, vurdurani as!
Tez uygula kararını
Üreni, ürdüreni as!

Adaleti koy serine
Hak rücu etsin yerine
Vatandaşı birbirine
Kırani, kırdırani as!

Dağıt başındaki pusu
Bitsin şu gaflet uykusu
Adım başı altmış pusu
Kurani, kurdurani as!

Kimin dahli varsa suçta
Aranmalı dışta, içte
Çareyi beyni kerpicte
Göreni, gördüreni as!

Üç beş şaki, üç beş zine
Yaslanıp yasaya, dine
Devletin en mahremine
Gireni, girdireni as!

Düşman edip dostumuza
Çalışırlar kastımıza
Tankı, topu üstümüze
Süreni, sürdüreni as!

Çıkar ininden melunu
Âlem ibret bilsin bunu
Her kim ki sorarsa onu
Sorani, sordurani as!

Silah verip sabi gence
Kurban eder kadim hınca
Polisi, askeri lince
Varani, vardırani as!

Havuroğlu, ayırmadan
Hiçbirini kayırmadan
Ele yurdu duyurmadan
Vereni, verdireni as!

Kenan Çarboğa

Tembih

Sen giderken
Yastıkta saçın kalmış
Duvarda resmin
Aynada yüzün
Ardında ayak izlerin...
Hepsini toplayıp yolladım sana
İçlerinde yüreğim de gidivermiş
İyi bak ona!

Kenan Çarboğa

Temmuzda oruh

Çoruh durgun akar temmuz ayında
Bahar telaşından eser bulunmaz
Beline kuşak mı, taş mı bağlamış?
Derdi, durgunluğu nedir bilinmez

Çoruh yorgun akar temmuz ayında
Gündönümü sarmış dört bir yanını
Yüzünde yıllardan birkaç kırışık
Belki de özlemiş toy zamanını

Çoruh dargın akar temmuz ayında
Beyrek'in gölgesi düşmez düşüne
Niye kırk ince kız salınmaz bugün?
Niye Banıççek girmez düşüne?

Çoruh kırgın akar temmuz ayında
Gurbetin hüznünü yüreği almaz
Yanından geçenler göçer durmadan
Ölenin yerine geleni olmaz

Öyle içli içli, karasevdalı
Öyle dalgın bakar temmuz ayında
Sanki bir bilinmez yâre sevdalı
Çoruh vurgun akar temmuz ayında

Kenan arboğa

Ters Selam

Selam olsun kara bahta
Aç doyurmaz aşı selam!
Tacı yalan, tahtı sahte
Baş olmayan başa selam!

Varlığıma vade biçtim
Derman varken derdi seçtim
İlkbaharı, yazı geçtim
Kan donduran kışa selam!

Uğru oldum, amanım yok
Düşünecek zamanım yok
Doğru söze imanım yok
Eğri göze, kaşa selam!

Eğilmeyen kula değil
Yalan bilmez dile değil
Papatyaya, güle değil
Dosta değen taş a selam!

Havuroğlu ters söyledin
Biraz hiddet, hers söyledin
Anlayana ders söyledin
Belki biraz şaş a selam!

Kenan Çarboğa

Ters Şiir

Bundan sonra kimse bir şey sormasın
Görmüyorum, duymuyorum, konuşmam!
Israr edip hiç boşuna yormasın
Görmüyorum, duymuyorum, konuşmam!

Kansız varmış, arsız varmış bana ne!
Dinsiz varmış, nursuz varmış bana ne!
Hanemizde hırsız varmış bana ne!
Görmüyorum, duymuyorum, konuşmam!

Yalıncağı, yetimleri, açları
Sömürürken sermayenin güçleri
Hele yurda dış bileyen piçleri
Görmüyorum, duymuyorum, konuşmam!

Yol arayan yolsuzlukta yol bulmuş
Ne ararsa eskisinden bol bulmuş
Adalet ne, hak nerede, ne olmuş?
Görmüyorum, duymuyorum, konuşmam!

Mümin kanı oluk gibi akarken
Haçlı her gün gırtlığını sıkarken
Göz önünde kurşunlarken, yakarken
Görmüyorum, duymuyorum, konuşmam!

Haksızlığı düzeltemem elimle
Haksızlığı düzeltemem dilimle
Eksik iman, eksik irfan, ilimle
Görmüyorum, duymuyorum, konuşmam!

Evrimine geç kalınca geç maymun
Sayamadım adam oldu kaç maymun
Çağdaş dünya şimdilerde üç maymun:
Görmüyorum, duymuyorum, konuşmam!

Havuroğlu, ters söyledin tersten hey!
Doğrusunu tez anlasın paşa, bey
Ben İslâm'dan, ben Türklükten başka şey
Görmüyorum, duymuyorum, konuşmam!

Kenan Çarboğa

Tespit

Kör talihin iyi yanı
Puşta gider, merde gitmez
Zor gösterir zor insanı
Yiğit olan zorda gitmez

Sel çekilir kumu kalır
Tavuk ölür yemi kalır
Batakçının kimi kalır!
Menfaatçi varda gitmez

Kurt ne bilsin erinmeyi
Çakal gibi görünmeyi
Kartal bilmez sürünmeyi
Gökte uçan yerde gitmez

Davar koşar tuz peşinde
Tazı, tavşan hız peşinde
Dava olmaz kız peşinde
Kızan iti kurda gitmez

Kendisini atar suya
Düşman olup çatar suya
Utancından batır suya
Ar gemisi kirde gitmez

Havuroğlu, cönk zamanı
Ak, kırmızı renk zamanı
Türk evladı cenk zamanı
Öne çıkar, arda gitmez

Kenan Çarboğa

Teşhis

Bu milletin devrini
Devirdiniz arkadaş
Alt ettiği cevri
Çevirdiniz arkadaş

Siz şişerken şihlarla
Yol şaşkını şahlarla
Biz ağlarken ahlarla
Kivirdiniz arkadaş

Arkasından atarak
Mazisine çatarak
Kavurgaya katarak
Kavurdunuz arkadaş

Boşalttınız küpünü
Dağ ettiniz çöpünü
Yar başında sapını
Savurdunuz arkadaş

Bahtı küstü, gülmüyor
Gözyaşını silmiyor
Niye dolmak bilmiyor
Avurdunuz arkadaş?

Havuroğlu, ince de
Hem yaşlıya gence de
Siz gâvurdan önce de
Gâvurdunuz arkadaş

Kenan Çarboğa

Tezat

Tuttuğum kalemim
Tutuklu kalemim
Her gün, her gece
Siyah mürekkep ağlar
Beyaz sayfalar zerine
Mahkumdur parmaklarımda tükenmeye
Mahkumdur mahkum lmeye
Őaşarım bu garip haline onun
Herhalde aklının pimi çekilmiş
Yoksa yazar mıydı özgürlük üstüne?
Yazar mıydı boğazını parmaklarımla sıkarken
Mutluluğu,sevinçleri,neşeyi?

Hayatı yazmak neyine? ? ? ?

Kenan Çarboğa

Tırı Vırı

Köyden kaçtı bekçi, çoban,
Aza, kızır, tırı vırı...
Kucaklaştı tavan, taban
Metle cezir tırı vırı

Kitaplara kilit vurduk
Cahillerden ordu kurduk
Liyakatten hesap sorduk
Amir, nazır tırı vırı

İmeceyle yıktık köyü
"Abat" berbat olsun deyi
Bir çerçiden aldık beyi
Sultan, vezir tırı vırı

Yalanlardan beste yapan
Baldırandan pasta yapan
Sağlamları hasta yapan
Lokman, Hızır tırı vırı

Velhasılı başsız katar
Bataklığa varır, yatar
Alkış tutar, takla atar
Vızır vızır tırı vırı

Kenan Çarboğa

Tiksinti

Yüz döndük boyalı çağa
Ne ah ne eyvallah ettik
Selam durmadık alçağa
Düzeninden ikrah ettik

Uzak durup sırtağından
Yala, yağa ortağından
Direğinden, merteginden,
Hezeninden ikrah ettik

İblis, deyyus, şaki yanı
Karga, baykuş şakiyanı
Bulamadık okuyanı
Yazanından ikrah ettik

Kul hakkını çalan beyin
İşi, gücü yalan beyin
Kırkbayırı dolan beyin
Azanından ikrah ettik

Havuroğlu, her zulümden
Her Şeddat'tan, her zalimden
Geviş getiren âlimden,
Ozanından ikrah ettik

Kenan Çarboğa

Töre

Sarmaşıklar başkaldırsa
Göge varsa söğüt olmaz
Güz gününde rüzgâr kırsa
Ardı sıra ağıt olmaz

Gün olunsa sergâhında
Edep gerek bargâhında
Ariflerin dergâhında
Almayana öğüt olmaz

Kara yerin gözü ağaç
Karanlığın közü ağaç
Ak kâğdın özü ağaç
Her ağaçtan kâğıt olmaz

Küfür köksüz, küfür cüce
Her küfürden iman yüce
Tapılmasa kula, güce
Nemrut olmaz, Tağut olmaz

Ayrılmadan tenden canı
Vatan için döker kanı
Tanrı böyle yazmış bunu
Yurt sevmeyen yigit olmaz

Kenan Çarboğa

Töresiz Asla

Töre ister mevcudat
"Ol!" töresiz olamaz!
Mavi gökte yedi kat
Yol töresiz olamaz!

Sonsuz için dün doğan
Gaiplerden ün doğan
Hatırına gün doğan
Gül töresiz olamaz!

Bin it ürse ardında
Biri kalmaz yurdunda
Töresi var kurdun da
Kul töresiz olamaz!

Türk, övülmüş ırk demek
Bini yenen kırk demek
Türkçe demek Türk demek
Dil töresiz olamaz!

İlk, ahiri bulur da
Zaman durur, solur da
İl, İlhansız olur da
İl töresiz olamaz!

Kenan Çarboğa

Tuhaflık

Bir nesil türedi bizim diyarda
Vatanımı bilmez, yöremi bilmez!
Yabanın sözünü kanun sayar da
Bunlar töremesin, töremi bilmez!

Nefsini bir yalan ata bindirir
Vicdanı volkanken susar, sindirir
Cehalet beynine perde indirir
Alnı katran mıdır, kara mı bilmez!

Çekin ey milletim bunlardan çekin
Millete dış biler bunlar topyekûn
Hepsinin dinleri İslâm velâkin
Haremi bilir de haramı bilmez!

Havuroğlu, söyler sözleri iri
Bunların varlığı kirletir yeri
Kökleri kurusun, kalmasın biri
Bunlar bize yad mı, yara mı bilmez!

Kenan Çarboğa

Turan

Yüreğimde bir yanık sevda tüter
Adı alınyazım kadar eski
Ruhum ona koşar nefes nefese
Kalubeladan beri

Demir dağlar kaderimi emzirir
Geleceğe kundaklar Kür Şad'ın terkisinde
Çezbeye kapılırım, genlerim göğe çeker
Ötüken yollarında yahut kopuz sesinde

Bir kurt ulur güpegündüz içimde
Tanrıdağları'ndan yankısı gelir
Tuğlar muştular verir gül yüzlü ufuklardan
Oğuzhan mı, Cengiz mi, Alparslan mı, Fatih mi?
Bu kutlu seferlerden acep hangisi gelir?

Tarifsiz duyguların peşinde dolanırım
Benim ülkemde doğar Seyhun, Nil, Tuna, Fırat
Tarih sayfalarında gönlünce at oynatır
Bak Roma'da Atilla işte Varna'da Murat

Ne zaman gam çökse gönlüm üstüne
Gökbayraklar imdadıma yetişir
Çin Seddi'nde dalgalan türkümüz
Viyana'nın önlerinde gürleşir

Senin ile yaşıyorum duy beni
Nerdesin sevgili ey sonsuz vatan
Kalbimin zikrini dinle birazcık
Turan... Turan... Turan...

Kenan Çarboğa

Turan Alkışı

Görklü Tanrım yeniden
Türk'ü Türk'e yâran et
Rızan için yol giden
Alplerini eren et

Oğuzhan'ın soyları
Obaları, boyları
Ötüken'de toyları
Bir töreli tören et

Nursultan, Bişkek taşa!
Ankara aşkla koşa
Bakü, Taşkent, Lefkoşa,
Aşkabat'ı çıran et

Altay, Başkurt, Yakut var
Hakas, Tuva, Çuvaş yâr
Karaçay, Uygur, Balkar
Vuslatını gören et

Karakalpak, Gökoğuz
Kırgız, Kazak pek çoğuz
Tatar, Özbek tek tuguz
Birliğinde duran et

Ey bizleri er eden
Ordum deyip yâr eden
Yeri göğü var eden
Sen bizleri Turan et

Kenan Çarboğa

Tutamadım

Ben piyade, ömür atlı
Koştu gitti tutamadım
Yıl dağıcı yel kanatlı
Aştı gitti tutamadım

El gözüyle azar azar
Nazar değdi sanki nazar
Kendisine kendi mezar
Eşti gitti tutamadım

Biraz çocuk, biraz sabi
İnadının yoktu dibi
Cezvedeki köpük gibi
Taştı gitti tutamadım

Gün, hafta, ay, mevsim, sene
Bekledim ki geri döne
Takvimlerden tane tane
Düştü gitti tutamadım

Kenan Çarboğa

Tuz Kokmaya Başladı

Çoktan beri meclisler
Poz kokmaya başladı
Ağnayınca iblisler
Toz kokmaya başladı

Ne varsa şu acunda
Yandı küfrün sacında
Güneşin annacında
Köz kokmaya başladı

Bakarken alık alık
Baştan kokarmış balık
Gör ki çifit babalık
Öz kokmaya başladı

Ham ruhları yetirdik
Başımızda bitirdik
Çoğu çoktan yitirdik
Az kokmaya başladı

Edep, hayâ sızlar da
Oğlanlarda, kızlarda
Salyalı ağızlarda
Söz kokmaya başladı

Bak gezer ağır ağır
Namus yeğni, mülk ağır
Baldır, bacak, kol, bağır,
Yüz kokmaya başladı

Şerefe, şana veda
Hep elveda elveda
Çürüdü iffet, eda
Naz kokmaya başladı

Uluk çıktı değerler
Değersiz eğerler
Mangal yürekli erler!
Bez kokmaya başladı

Şaştık batıl izinde
Baharında, yazında
Zemheri ayazında
Buz kokmaya başladı

Artsa da hıncım, derdim
Susardım, hamd ederdim
Et koksa tuz var derdim
Tuz kokmaya başladı

Kenan Çarboğa

Türk Eğitim - Sen Marşı

Bir kutlu sevdanın irfan kalesi
Yarına yazıdır Türk Eğitim-Sen!
Her zaman haklının haykıran sesi,
Yiğitçe sözüdür Türk Eğitim-Sen!

İlimle açarken gonca Türkiye
Umuttur bebeğe, genç Türkiye
"Önce ülkem!" diyor, "Önce Türkiye!"
Ülkemin özüdür Türk Eğitim-Sen!

Bilgiyle donatıp çağı, zamanı
Cahile, haine vermez amanı
Huzurun, güvenin, hakkın limanı,
Şerefli mazidir Türk Eğitim-Sen!

Adalet, liyakat, eğitim, vatan
Yüreği milletin aşkıyla atan
Güçlünün önünde haklıyı tutan
Ülkümün gözüdür Türk Eğitim-Sen!

Tarihe şan veren öğretmeniyle
Yurduna can veren öğretmeniyle
Bayrağa kan veren öğretmeniyle
Hem şehit, gazidir Türk Eğitim-Sen!

Kenan Çarboğa

Türk Gençliğine

Ey yiğit Türkoğlu haydi kalk, davran
Kalkmazsan bin türlü belalar bekler
Vahdete susamış yüz binlerce can,
Kalplerde asırlık çileler bekler

Umudu, ışığı milletin, dinin
Şensin ancak sensin, bu görev senin
Üstünde dikilen beyaz kefenin
Önünde engeller, kaleler bekler

Kudüs'te yuvası yıkılanın var
Tebriz'de boğazı sıkılanın var
Kaşgar'da Kur'an'ı yakılanın var
Kerkük'te babasız balalar bekler

Şancağını çekip bir çıksan öne
Aleme nizamı getirsen yine
Ok sadağa girmez, kılıçlar kına
Kargılar, kalkanlar, palalar bekler

Uslanmaz bir yürek, yorulmaz beden
Bismillah diyerek menzile giden
Şaha kalkmak için aşkla yeniden
Dor atlar, kır atlar, kulalar bekler

Ey yiğit Türkoğlu haydi kalk, davran
Kalkmazsan yerinde köleler bekler
Seni yeryüzünden kaldırmak için
Oyunlar, tuzaklar, hileler bekler

Kenan Çarboğa

Türk Milleti'ne Acil Çağrı

Türk Milleti karar bugün sendedir
Sükûnete, suhulete sus, kurtul
Çare ancak törededir, dindedir
Gayrisına kulak asma, küs, kurtul!

Yaşırken bu acıyla, kahırla
İşin ne ki infazları tehirle!
Meclisinde ürüveni zehirle
Seslerini, soluğunu kıs, kurtul!

Sûr üflensin, artık kopsun kıyamet
Sen de silkin, silkin de bir kıyam et
İhanettir sessiz kalmak ihanet
Gel kinini gafillere kus, kurtul!

Başka yol yok, güç katarak gücüme
Yak kandili, ışık gönder öcüme
İnlerine ateş doldur, acıma
Dağlarında deli deli es, kurtul!

Yıllar yılı sinem dilim dilimdir
Kıyas varken affeylemek zulümdür
Kuduz ite tek kurtuluş ölümdür
Kan dökene bas kurşunu, bas, kurtul!

Birliğine kast eyleyen piçlerin
Dirliğine kast eyleyen piçlerin
Varlığına kast eyleyen piçlerin
Kellesini kör bıçakla kes, kurtul!

Havuroğlu, ayırmadan çöpünü
Tak haine darağacı ipini
Enik, cücük kansızların topunu
Ver urgana alayını as, kurtul!

Kenan Çarboğa

Türk Oğluyum

Ben tarihten erken doğdum
Er oğluyum, erk oğluyum
Dün, yarını yerken doğdum
Ben zamanın terk oğluyum

Hak verince hak adımı
Adı gibi pak adımı
Kutlu kıldı muradımı
Kutladığı ırk oğluyum

Ordu yoktu, ordu oldum
Mazlumların yurdu oldum
Bozkırların kurdu oldum
Bozkurtların berk oğluyum

Tulpar ata eyer koyan
Yollarına yıldız yayan
Çin'i, bini hiçe sayan
Tanrı Dağı'n kırk oğluyum

Sel boyunun gür balası
Yel boyunun hür balası
Yeryüzünün er balası,
Gökyüzünün görk oğluyum

Sonsuzluğa eş olan ben
Aç olana aş olan ben
Her millete baş olan ben
Bey oğluyum, börk oğluyum

Adım Türk'tü, âdem Türk'tü
Varlığım da vadem Türk'tü
Anam, atam, dedem Türk'tü
Türk babası, Türk oğluyum

Kenan Çarboğa

Türk Ordusu

Oğuz Han'dan bugüne
Pusu dinlemez pusu
Mazlumu kollar yine
Güldürür Türk ordusu

Hakk'a dayar ardını
Rehber eder kurdunu
Kızılma yurdunu
Buldurur Türk ordusu

Göğsünü gere gere
Yere düşürmez yere
Al bayrağı göklere
Kaldırır Türk ordusu

Korur canı, cansızı
Dost bellemez kansızı
Olmazı, imkânsızı
Oldurur Türk ordusu

Ne sevgili ne ana
Meyli vatandan yana
Göz kırpmadan düşmana
Saldırır Türk ordusu

Yıkar küfrün seddini
Utandırmaz ceddini
Hainlere haddini
Bildirir Türk ordusu

Kenan Çarboğa

Türkçe

Börk eyledik dağları
Dağlarca dalgalandığ
Türk eyledik çağları
Kut aldık, belgelendik

Kurt düştü önümüze
Can geldi canımıza
Diz kırdık hânımıza
Tuğlandık, tolgalandık

At sürüp bastık Çin'i
Doğradık, kestik Çin'i
Sardık Çin'i, Maçın'i
Bilgeydik, bilgelendik

Tanrı tekti, tek kadir
Ondan başka Hak nedir?
Gün tuğ oldu, gök çadır
Acunda gölgelendik

Kenan Çarboğa

Türkçe Alkış

Yarın, yeni doğan günde
Kağan'dan bir yarlık olsun
Talih Türk'e güldüğünde
Vatanında varlık olsun
Türk elleri birlik olsun

Arka çıksın Tanrı Dağı
Alevinde yansın yağı
Göge ersin han otağı
Ne zahmet ne zorluk olsun
Türk elleri birlik olsun

Kut yürüsün dalgasında
Tuğlarında, tolgasında
Gök bayrağın gölgesinde
Oğuz, Kıpçak, Karluk olsun
Türk elleri birlik olsun

Merhameti sarsın yeri
Eski günler gelsin geri
Töresin ki Türk erleri
Yeryüzünde erlik olsun
Türk elleri birlik olsun

Kür'de, Nil'de, Don'da, Vey'de
Türk'ün ruhu var her şeyde
Kaşgar, Kerkük, Kudüs, Rey'de
Bozkurtlara hürlük olsun
Türk elleri birlik olsun

Ey Hak Tanrı, hakan Tanrı!
Al kanımda akan Tanrı!
Alp gönlüme bakan Tanrı!
Türkçe düzen, dirlik olsun
Türk elleri birlik olsun

Kenan Çarboğa

Türkçe Aşkın İlanı

Bakışların doğar Bakü ufkundan
Sen olursun yanım yörem
Hazar'dan, Aras'tan çok
"Men seni çox sevirem!"

Ufa'da uyanmakta seher
Yüreğimde ne dert ne gam
Ural Dağları'nda avazım yankılanır:
"Min hine yaratam!"

Ocaklar kurulmuş Astana'nın göğüne
Yesi'nin alevleri kendinden emin
Aşkı kanat olmuş Bürgüt kuşuna
"Men seni jaksı köremin!"

Bir Bişkek sabahında gülüşünle sar
Beni Tanrı Dağ'ın sinesine göm
Manasçılar söyleyemez gönlümün destanını
"Men seni abdan süyöm!"

Göğüs açtım Taşkent'in rüzgârına
Seni buluyorum can içinde can
Seyhun'la Ceyhun'un sardığı gibi
"Men seni sevaman!"

Saçların Kazan'a yüzgörümlüğü
Saçların bir yıldı, ne dizgin ne gem
Ben sana akarım İdil'den önce
"Min sine söyem!"

Cennet kokar Ahal Teke atları
Aşkabat'ta duygularım pek derin
Karakum Çölü gibi bitmez tükenmez
"Men seni söyyerin!"

Gulca mavi renge bürünür senle
Başka görünürsün mavilikte sen
Altay Dağları'nın boyundan aşkın
"Men seni söyimen!"

Alnıma ezelden işlenen yazgı
Yüreğimde demirden dağları dövüyorum
Gök çadırılı, gök kurtlu, güneş tuğlu vatanım
Ben seni çok seviyorum...

Kenan Çarboğa

Türkçe Dua

TÜRKÇE DUA

Rabbim, nerde sen varsan
Orası Türkçe olsun
Türk'ün âlemi sarsan
Narası Türkçe olsun

Sen Allah'sın, yücesin
Bilen bilir nicesin
Gönlüm Türkçe kocasın
Yarası Türkçe olsun

Adı Türk olan erin
Gözü pek, sözü derin
Yağız yerle göklerin
Arası Türkçe olsun

Yurdu, hakanı, hanı
Hem cananı hem canı
Çepeçevre dört yanı,
Yöresi Türkçe olsun

Otağının, tahtının
Nişanıdır ahtının
Olacaksa bahtının
Karası Türkçe olsun

Boyu çağlardan aşkın
Ulu dağlardan aşkın
Yürekler yakan aşkın
Çırası Türkçe olsun

Dik başını bükmeden
Eğilip diz çökmeden
Asırlara hükmeden
Töresi Türkçe olsun

Rabbim, nerde sen varsan
Orası Türkçe olsun
Türk'ün âlemi sarsan
Narası Türkçe olsun

Kenan Çarboğa

Türkçe Sınır Taşımızdır

Türkçe, bu milletin özü
Yüreğimiz, başımızdır.
Birleştiren odur bizi
Hem hayal hem düşümüzdür.

Türk iliyse bu memleket
Türkçe yaşar ilelebet
Türkçe bir mübarek nimet
Ekmegimiz, aşımızdır.

Türkçe Türk'ün duruşunda
Yurdun her bir karışında
Ve uygarlık yarışında
Tırnağımız, dişimizdir.

Çökmezse mavi gök eğer
Delinmezse şu yağız yer
Koşar sonsuzluğa gider
Türkçe bitmez koşumuzdur.

Her âşık onu düşledi
Her gönül onu işledi
Tarih Türkçeyle başladı
Türkçe bizim yaşımızdır.

Türkçe yoksa Zap Suyu'nda
Türk olmaz kalpte, beyinde
Yemen'de, Tuna boyunda
Yoldaşımız, eşimizdir.

Türkçe Türk'ün şahdamarı
O koparsa biter varı
Türkçe Türklüğün diyarı
Türkçe sınır taşımızdır.

Kenan Çarboğa

Türkçe Yakarış

Avazımı duy benim,
Her şeyi duyan Tanrı'm!
Ben bir deli Türkmen'im
Ahvalim ayan Tanrı'm!

Yöneldiğim tek sensin
Sen, sonsuza dek sensin!
Hakikatsin, Hak sensin
Övgüye şayan Tanrı'm!

Sen bana "Ordum!" dedin
"Askerim, kurdum!" dedin
"Bir töre kurdum!" dedin
Töremi sayan Tanrı'm!

Söz verdim ben de sana
Senle gittim her yana
Adın yaydım cihana
Atlı ve yayan, Tanrı'm!

Yoksa gün yırtılmalı,
Toprakla örtülmeli,
Yer gibi kertilmeli
Sözünden cayan, Tanrı'm!

Bu bir dua, ah sayma
Duamı günah sayma
Adımı yerde koyma
Adımı koyan Tanrı'm!

Kenan Çarboğa

Türkçedir!

Türkçe bir ay doğar Türk illerinde
Herkesin yüreği, usu Türkçedir!
Başka şey yer tutmaz gönüllerinde
O yâr ki dillerin hası Türkçedir!

Bir muştı yükselmiş çağlardan öte
Doğup hemen Türkçe konuşmuş Mete
Sonra Bilge Kağan ve Yunus Ata
Hepsinin dumanı, pusu Türkçedir!

Türkçedir örtüsü bu hür bucağın
Türkçedir kokusu kışın, sıcağın
Yesi Dergâhı'nda yanan ocağın
Vallahi ateşi, isi Türkçedir!

Gelse Dedem Korkut elinde asa
Sevda çeşmesinde sözleri yusa
Tanrı Dağları'nda bir kurt ulusa
Duyulur Tuna'da, sesi Türkçedir!

Türkoğlu özenme el dillerine
Özensen düşersin hor ellerine
Başka dili sokma hayallerine
Bir kulun en büyük süsü Türkçedir!

Çağları kapatıp açmak istersen
Açıp sonsuzluğa göçmek istersen
Türklük pınarından içmek istersen
O pınarın suyu, tası Türkçedir!

Ne mutlu dünyayı Türkçe görenler
Ne mutlu Türkçe bir ömür sürenler
Ne mutlu Türkçeye gönül verenler
Onların bayramı, yası Türkçedir!

Kenan Çarboğa

Türkiye'yiz

Adımız bir, andımız bir
Biz baş başa Türkiye'yiz!
Hiç bilmeyiz başka tabir
Baştanbaşa Türkiye'yiz!

Güney, kuzey, doğu, batı
Yüreği bir, kavli kati
Kenetlendi mazi, ati
Yazdı taşa "Türkiye'yiz!"

Kucaklaşıp Kars'la, Van'la
Cem eyledik cümle canla
Cuma günü Alparslan'la
Girdik Muşa, Türkiye'yiz!

Altımızda hırçın kırat
Sarmaladı Dicle, Fırat
Selçuk, Tuğrul, Osman, Murat,
Kemal Paşa Türkiye'yiz!

Ali biziz, Alevi de
Aşk evinin alevi de
Gül de biziz, gül evi de
Sor Bektaş'a, Türkiye'yiz!

Koroğlu'nda nara olduk
Yunus'taki yara olduk
Her dertliye çare olduk
Kurda kuşa Türkiye'yiz!

Gördük yağı, yamanı da
Geçtik çağı, zamanı da
Unutmadık Yemeni de
Deyin Huş'a "Türkiye'yiz!"

Karartmadan ak yüzünü
Milletimin pak yüzünü
Fetheyleriz gökyüzünü
İçten dışa Türkiye'yiz!

Kenan Çarboğa

Türklüğe Çağrı

Ey kut almış milletim
Titre de kendine dön!
Yetim misin sen yetim?
Titre de kendine dön!

Terk eyle suskun tavrı
Bahtına küskün tavrı
Devrilsin fetret devri
Titre de kendine dön!

Yağız yer yarılmadan
Gün, yere darılmadan
Yerle gök dürülmeden
Titre de kendine dön

Kopar ayak bağını
Aç zaferler çağını
At ölü toprağını
Titre de kendine dön!

Bekleyen gazam için
Bitmeyen ezam için
Aleme nizam için
Titre de kendine dön!

Pas tuttu kılıç kında
Parlamadı akında
Silkinip bir yekin de
Titre de kendine dön

Derleyip halkı, hânı
Coşsun yine Türk kanı
Yine fethet cihanı
Titre de kendine dön

Mehteran kös vuranda
Toy kurulsun Turan'da
Bir muştuyla bir anda
Titre de kendine dön

Ey milletim kalkın, kalk!
Her milletten ilkin kalk
Silkin artık silkin, kalk!
Titre de kendine dön

Kenan Çarboğa

Türkmen Dağı'na

Bu, Müslüman Türk'ün asil sesidir
Duyanlar yürüsün Türkmen Dağı'na
"Bu hâl yerin, göğün titremesidir! "
Diyenler yürüsün Türkmen Dağı'na

And olsun bayrağa, Kur'an'a, dine
And olsun göklere, yıldıza, güne
Ulu Yaradan'ın cihat emrine
Uyanlar yürüsün Türkmen Dağı'na

Düşünsün yurduma ordular çeken
Fırtına biçecek rüzgârı eken
Kefeni belekte, beşikte iken
Giyenler yürüsün Türkmen Dağı'na

İmanı gürz edip gencecik yaşta
Düşmana saldırır hem de en başta
Vatan ateşiyle Sarıkamış'ta
Buyanlar yürüsün Türkmen Dağı'na

Huşuyla yönelip mübarek göçe
Er olan evvela canından geçe
Şahadet aşkıyla ölümü hiçe
Şayanlar yürüsün Türkmen Dağı'na

Özden sevdalıysa bayrak alına
Ölse de meyletmez dünya malına
Başını koç gibi Allah yoluna
Koyanlar yürüsün Türkmen Dağı'na

İhlas çağıldarken yiğit sineden
Kanar da duyulmaz ağıt sineden
Hakk'ın muştusuyla yardım, anadan
Cayanlar yürüsün Türkmen Dağı'na

Yeniden gem vurup Oğuz atına
O atla ulaşır Resul katına
Dünyanın yalancı saltanatına
Doayanlar yürüsün Türkmen Dağı'na

Yediden yetmişe alp, eren canlar
Kadını, erkeği övülmüş kanlar
Teginler, tarkanlar, yabgular, hanlar
Noyanlar yürüsün Türkmen Dağı'na

Kenan Çarboğa

Türksoy Marşı

Mavi göğün altında bir seda yankılanır
Bir dostluk nağmesidir, bu sesi duyan tanır
Yağız yer yarılrsa da yankısı bitmez sanır
Tulpar atın üstünde yarına koşar TÜRKSOY
Ezelî bir sevdıyla ebedî yaşar TÜRKSOY!

Bengisudan güç alır, Er Manas'tan erliğı
Dede Korkut ruhuyla abat eder dirliğı
Ülküsü, insanlıktır; aşkı, gönül birliğı
Hoca Ahmet kavlince Yesi'de pişer TÜRKSOY!
Ezelî bir sevdıyla ebedî yaşar TÜRKSOY!

Sınır bilmez sevgisi, kardeşliğı adında
Arşa çıkar avazı kolca kopuz tadında
Türkçemizi yüceltir kartalın kanadında
Nevruzun sinesine cemreyle düşer TÜRKSOY!
Ezelî bir sevdıyla ebedî yaşar TÜRKSOY!

Medeniyet tahtında kavi kurmuş yerini
Sahiplenip destekler sanatın her türünü
Tanıtır tüm dünyaya ulu Türk kültürünü
Türkistan yelleriyle çağları aşar TÜRKSOY!
Ezelî bir sevdıyla ebedî yaşar TÜRKSOY!

Kenan Çarboğa

Türk'üm

Alp kuluyum tek Tanrı'nın
Eşsiz, yüce, pak Tanrı'nın
Kılıcıyım Hak Tanrı'nın
Kur'an'daki kutlu ırkım
Türkoğlu'yum, Türk'üm, Türk'üm!

Rabbim berat verip bana
Kurttan erat verip bana
Hakan kıldı tüm cihana
Dünya benim evim barkım
Türkoğlu'yum, Türk'üm, Türk'üm!

Ele pusat aldığında
Bozkurt gibi daldığında
Sebep vatan olduğunda
Bini yener benim kırkım
Türkoğlu'yum, Türk'üm, Türk'üm!

Parmak izim bengi taşlar
Ben yazarım tarih başlar
Saf durunca cümle başlar
En yücede başım, borküm
Türkoğlu'yum, Türk'üm, Türk'üm!

Çiğ, zelzele yıkmaz beni
Güneş, ateş yakmaz beni
Hiçbir kuvvet bükmez beni
Kara polat, tunçtan berkim
Türkoğlu'yum, Türk'üm, Türk'üm!

Her dorukta pusum vardır
Benden nişan, resim vardır
Her mekânda sesim vardır
Yeri, göğü sarar türküm:
"Türkoğlu'yum, Türk'üm, Türk'üm!"

Beni bilir yaren, yağı
Yakan benim demir dağı
Sağım, solum er otağı
Türk olmaktır bütün görküm
Türkoğlu'yum, Türk'üm, Türk'üm!

Havuroğlu, erklik sana
Büyük nimet Türklük sana
Şükür olsun Yaradan'a
Kul içinde budur farkım:
Türkoğlu'yum, Türk'üm, Türk'üm!

Kenan Çarboğa

Türk'ün Duası

Vardan olsun, yoktan olsun
Ne olursa Hak'tan olsun

Bozulmasın birliğimiz
Dağılmasın dirliğimiz

Soylarımız soylanmalı
Toylarımız toylanmalı

Derman bula dertlerimiz
Birlik ola yurtlarımız

Kadir Tanrı, görklü Tanrı!
Ey emsalsiz, farklı Tanrı!

Milletimi çok eyle
Düşmanını yok eyle

Gündüz olsun, gece olsun
Türk'ün adı yüce olsun

Oğlu ordu, kızı devlet
Böyle olsun yurttta evlat

Pusatımız keskin ola
Kınlarına küskün ola

Görklü Allah, eşsiz Allah!
Bizi koyma başsız, Allah!

Dilimizi bir eyle!
İlimizi bir eyle!

Bayram olsun, düğün olsun
Gökbörüler göğün olsun

Hak yandırsın çıramızı
Âlem bilsin töremizi

Rehber olsun Kur'an bize
Vatan olsun Turan bize

Eşsiz Çalap, Ulu Çalap
Duy bu Türk'ten kulu, Çalap

Duamızı fark eyle
Bu cihanı Türk eyle

Kenan Çarboğa

Uçurtmam

Benim elma yanaklım
Gökkuşığı beneklim
Hep sende kalır aklım

Deniz gözlü uçurtmam
Seni yalnız uçurtmam

Aydede'nin izinde
Uyu, dinlen dizinde
Masmavi gökyüzünde

Gülen yüzlü uçurtmam
Seni yalnız uçurtmam

Beyaz bulutlar tanır
Kendisine eş sanır
Kuşlar bile kıskanır

Gizli gizli uçurtmam
Seni yalnız uçurtmam

Rengârenk üstün başın
Kırpığın, gözün, kaşın
Hilâl, yıldız yoldaşın

Narin, nazlı uçurtmam
Seni yalnız uçurtmam

Al gönlümü çık göğe
Gönlüm göklere değe
Haydi, daha yükseğe

Hızlı hızlı uçurtmam
Seni yalnız uçurtmam

Kenan Çarboğa

Ufaklık

Karanlık günlerin şafak sebebi
Hilal mi, keman mı kaşın ufaklık?
Kocaman neşemin ufak sebebi
Var mıdır dünyada eşin ufaklık?

Gönlümün karında közü yakarken
Yanıp duman duman arşa çıkarken
Hislerim meçhulde aşka akarken
Alıp da götürdü düşün ufaklık

Hiç göğe uçtun mu kanadın var mı?
"Ayrılmam" der misin inadin var mı?
Ölümsüz sevmeye senedin var mı?
Söyle reşit midir yaşın ufaklık?

Gün gelse aradan seneler geçse
Dünyada olanlar ahrete göçse
Mahşerde her seven yarini seçse
Bana döner mi ki başın ufaklık?

Al işte ömrümü feda eyledim
Sustum suskunluğu seda eyledim
Senden sonra bana veda eyledim
Yoksa öldürmek mi işin ufaklık?

Kenan Çarboğa

Ulu Sarıkamış

ULU SARIKAMIŞ

Bir ses gelse ötelerden
Duyar Sarıkamış duyar
Davet alsın ötelerden
Uyar Sarıkamış uyar

Doksan binlik alp peşinde
Canı tırnağı dişinde
Şehitlerin ateşinde
Buyar Sarıkamış buyar

Göç edip İrem Bağı'na
Bağdaş kurup otağına
Sirtını Tanrı Dağı'na
Dayar Sarıkamış dayar

Kardelenler dizi dizi
Can verip yüceltti bizi
Cennet ile ahdimizi
Kıyar Sarıkamış kıyar

Kışı, karı, sisi, donu
Arar sonsuzlukta sonu
Üstüne al, beyaz donu
Giyer Sarıkamış giyer

Müslüman Türk mayasıyla
Demir dağı, kayasıyla
Bizi destan boyasıyla
Boyar Sarıkamış boyar

Kenan Çarboğa

Ululama

Hak Tanrı'm!
Pak Tanrı'm!
Ak Tanrı'm!
Gök Tanrı'm!
Kök Tanrı'm!
Tek Tanrı'm!

Sana açtım ellerimi
Bilirsin her hâllerimi

Sen ulusun, sen yücesin
Yücelerden en yücesin

Senin eşin, dengin yoktur
Senden daha engin yoktur

Gök de sensin, yer de sensin
Yer olan her yerde sensin

Doğurmazsın, doğrulmazsın
Dosdoğrusun, eğrilmezsin

Oğlun olmaz, atan olmaz
Kusursuzsun, hatan olmaz

Görür, duyar hem bilirsin
Ne kocarsın ne ölürsün

Sen yaşarsın zamanı da
Sen verirsin imanı da

Âlim sensin, âlem de sen
Kelamda sen, kalemde sen

Ne var ise tüm aç sana
Cümle âlem muhtaç sana

Ebedisin, ezelisin
Sonsuzlukla bezelisin

Her güçlüye gücün yeter
Varlık sende başlar, biter

Ulu Tanrı'm, koca Tanrı'm
Yücelerden yüce Tanrı'm

Gün ısıtsın, yandırmasın
Aleviyle kandırmasın
Ocakları söndürmesin

Ay nurunu salsın yere
Çağıldasın ırmak, dere

Şükredelim yüz bin kere

Pınarlarım coşkun olsun
Yağı yansın, şaşkın olsun
Adım gökten aşkın olsun

Geçit versin karlı dağlar
Çiçeklensin bahçe, bağlar
Türk'ü yazsın Türk'ü çağlar

Bizi aç aş eyle
Milletlere baş eyle
Yoluna yoldaş eyle

Ne bencillik ne benlik ver
Huzur, bolluk ve şenlik ver
Er olana esenlik ver

Ekinlerim başaklansın
Develerim köşeklensin
Beşiklerim uşaklansın

Otlaklarda otlarımız
Yaylalarda atlarımız
Kimizimiz, sütlerimiz

Göl olsun

Yurdun kuzu, kulunları,
Keklikleri, sülünleri,
Oğulları, gelinleri

Bol olsun

Ne yorulma ne de yılma
Hedef hükmü hâkim kılma
Türk'e Turan, Kızılelma

Yol olsun

Yemin olsun, yemin Tanrı'm
Türk'ün olsun zemin Tanrı'm
Amin, âmin, âmin Tanrı'm!

Kenan Çarboğa

Umut

Yetim yüreğime gamı, gadayı
Ekliyorum babam gelecek diye
Harmanı, tarlayı, büyük odayı
Yokluyorum babam gelecek diye

Resmi çerçevende puslansa bile
Gözümün yaşıyla ıslansa bile
Silahı yüklükte paslansa bile
Saklıyorum babam gelecek diye

Anam yirmi yıldır tutar yasını
Unutmak mümkün mü merdin hasını
Tespahi, çakmağı, tabakasını
Kokluyorum babam gelecek diye

Derdinde de deli gönül derdinde
Hayali dolanır Türkmen yurdunda
Sakosu omzunda, eli ardında
Bekliyorum babam gelecek diye

Kenan Çarboğa

Unutma

Ömür boyu ardından
Koştuğumu unutma
Hasretinden, derdinden
Piştiğimi unutma

Ne teselli ne neşe
Beklemeden peş peşe
Yüzükoyun ateşe
Düştüğümü unutma

Alevimi su sanıp
Göyünmemi bû sanıp
Dert elinden usanıp
Şaştığımı unutma

Ferman eyle dilimle
Dilim dilim dilimle
Mezarımı elimle
Deştiğimi unutma

Kenan Çarboğa

Unutmak En Kolayı

Can kırıkları kanattı yüreğimi
Adını perdelemek için kelímeler yığdım üzerine
Destanlar yazdım,
Ağıtlar yaktım,
Albümler yaktım...
Şehirler dolaştım rastgele

Kayboldu içimde zaman
Şümer tabletlerine gizledim seni
İskit türkülerine...
Etrüsk fresklerinde şifrelediğim sendin
Beyaz Piramitler'e işlediğim sen...

Zaman,
Mekân
Birbirinden fersah fersah uzaktı
Adının üzerine yığmamalıydım bu kadar şiiri
Belki en kolayı unutmaktı...

Kenan Çarboğa

Unutmak Yaşamak mı?

Kendi pasıyla çürüyen
Bir demir değildi anılar
Kurşundu şakağımda

Ben aklımı kaybetmişim
Seni hatırladığımda

Kenan Çarboğa

Unutmam Yemin Ettim

Sen bana "Unut!" deme
Unutmam yemin ettim
Hayatım gitse güme
Unutmam yemin ettim

Yer, gök, ok, at üstüne
Alemi kat üstüne
Bayrak, pusat üstüne
Unutmam yemin ettim

Sözümden cayamam ki
Canı yok sayamam ki
"Unuttum!" diyemem ki
Unutmam yemin ettim

Özlemin yedi kattır
Dizginsiz yıldı attır
İnat da bir murattır
Unutmam yemin ettim

Azabın elim olsa
Gözyaşı gölüm olsa
Sonunda ölüm olsa
Unutmam yemin ettim

Kenan Çarboğa

Unutmayı Görürdün

Bir halime koysa gönlüm
Unutmayı görürdün sen!
Az aklıma uysa gönlüm
Unutmayı görürdün sen!

Uykularım çalınmazdı
Her gün canım alınmazdı
Keyfim beyde bulunmazdı
Unutmayı görürdün sen!

Ne anardım ne söyledim
Sevincimden gör neyledim
Ben günümü gün eylerdim
Unutmayı görürdün sen!

Benliğimi yüzmeseydin
Kurşunlara dizmeseydin
Damarımda gezmeseydin
Unutmayı görürdün sen!

Bedenimde can olmasan
Ben bildiğim ben olmasan
Her zerremde sen olmasan
Unutmayı görürdün sen!

Kenan Çarboğa

Unutmayı Unutmuşum

Unutmuşum dünüm kayıp
Sahi neyi unutmuşum!
Hep adını sayıklayıp
"Ah"ı "vay"ı unutmuşum

Çiçeklerin boynu bükük
Fesleğen, gül, nergis, kekik...
Oltu tespîh kırık dökük
Demli çayı unutmuşum

Ardım sıra seslenen kim?
Aynalarda süslenen kim?
Kaçınıcı yıl, hangi mevsim?
Günü, ayı unutmuşum

Ben sevmiştim hürken seni
Annenden de erken seni
Unutayım derken seni
Unutmayı unutmuşum

Kenan Çarboğa

Unuttum

Şöyle bir düşündüm dün akşam üstü
Ömrümden vazgeçip seni unuttum.
Gönlüm ayaklandı, hafızam küstü
Her şeyi sil baştan yeni unuttum.

Ne varsa maziye ait olanlar
Ayrılık vaktinden arta kalanlar
Verilen vaatler, sözler, yalanlar
Hepsine duyduğum kini unuttum.

Dert değil doğmasın dünyama güneş
Dert değil içime dökülsün ateş
On ağustos saat dokuz elli beş
Doğduğun saati, günü unuttum.

Cebimde her daim saçın olsa da
Genliğim elinde rehin kalsa da
İpe saldım seni tek bir celsede
Kırdım kalemini dünü unuttum.

Adımı yazdığın kız yurdu yolu
Kıskandı sevdiğim, kıskandı Bolu
Bahçeden söktüğüm kırmızı gülü
Elimden damlayan kanı unuttum.

Baktım ki hayatım kurtulmaz ipten
İşi deliliğe bıraktım hepten
O senin bildiğin malum sebepten
Sana kızıp ben de beni unuttum.

Kenan Çarboğa

Unuttum Seni

Ettiğin yanına kâr kalsın senin
Ben seni unuttum, ben seni çoktan
Kimsesi değilim artık kimsenin
Ben seni unuttum, ben seni çoktan

Her gece ağlayıp sızlamıyorum
Yüzünü, gözünü özlemiyorum
Gayrı yollarını gözlemiyorum
Ben seni unuttum, ben seni çoktan

Elini boşuna ovarsın artık
Kendini kendine översin artık
Dizini, döşünü döversin artık
Ben seni unuttum, ben seni çoktan

Yüreğim adını ölse çağırılmaz
Gönül kirmeninde hasret eğirmez
Kulağım çınlamaz, gözüm seğirmez
Ben seni unuttum, ben seni çoktan

Dertleri sineme dermiş adamım
Kurşuna göğsünü germiş adamım
Babamı toprağa vermiş adamım
Ben seni unuttum, ben seni çoktan

Yalvarıp yanıma gelsen boşuna
Yalandan yüzüme gülsen boşuna
Yaşasan boşuna, ölsen boşuna
Ben seni unuttum, ben seni çoktan

Kenan Çarboğa

Unuturum Ben Seni

Kaç yıl oldu bir eskimiş resmine
Bakar bakar unuturum ben seni
Gözyaşımı adresine, ismine
Döker döker unuturum ben seni

Yıllarca boş yere kin güttüm diye
Özümü ellerle bir tuttum diye
Tesbihi "Unuttum, unuttum" diye
Çeker çeker unuturum ben seni

Yel değince yüreğime kokundan
Kurtulurum var olmanın yükünden
Hayatımı temelinden, kökünden
Yıkar yıkar unuturum ben seni

İçimde yandıkça hasret kandili
Yanmaya kandıkça hasret kandili
Mektupları, şiirleri, mendili
Yakar yakar unuturum ben seni

Unutması kolay! Tamam, tamam ya
Bir dipsiz boşluğa can atamam ya
"Yüz Bin Sen'i" birden unutamam ya
Teker teker unuturum ben seni

Kenan Çarboğa

Usandık

Bıktık ulan, bıktık be!
Nevrinizden usandık!
Zıvanadan çıktık be!
Cevrinizden usandık!

Ayrılığa aşeren
Hain ile haşeren
Gün aşırı yeşeren
Sevr'inizden usandık!

Her bollukta, genişte
Her ulufe yenişte
Kayın, gelin, enişte,
Yavrunuzdan usandık!

Ham kütükten evrilmiş
Cebimize çevrilmiş
Sayemizde sivrilmiş
Sivrinizden usandık!

Helale el sürmeyen
Doğruya yüz vermeyen
Hâlimizi görmeyen
Tavrınızdan usandık!

İster yağda yakılsın
İster yere çakılsın
Devranınız yıkılsın
Devrinizden usandık!

Kenan Çarboğa

Usandım

Lütfi Yıldız'a...

Senden sonra bir derdimi
Yüz etmekten usandım yâr
İlk cemrede kalp yurdumu
Güz etmekten usandım yâr

Deli gönül döner dağda
Çizgi çizgi kanar dağda
Yüregimi yanardağda
Köz etmekten usandım yâr

Erdim aşkın kemaline
Bakmam şekli şemaline
Boş duvarda cemaline
Göz etmek usandım yâr

Kara imiş bahtım kara
Yara bağrım, gönlüm yara
Ben boynumu organlara
Uzatmaktan usandım yâr

Kenan Çarboğa

Utanırsın

Sakin "Unuttum!" deme sakın ha, sakın, sakın!
Söz bitmeden omzuna sal gelir, utanırsın!
Bir sitemli bakışın eceli eyler yakın
Bu garibin başına hâl gelir, utanırsın!

Ben üç günlük dünyada üç ömürlük yas çektim
Demirdim, demir amma kaç demirlik pas çektim
Kıyamet kundağında kıyamda kısas çektim
Sana sensiz bir ânım yıl gelir, utanırsın

Sevdiğimsin sen benim, sebebim olma e mi?
Göğ göçeğim gölgende kör tırpan çalma e mi?
Günahıma girip de ahımı alma e mi?
Gözlerine közümden kül gelir, utanırsın

Yâr katında suç mudur acım kadar ağırsam?
Aslı, Şirin ar eder derdimi bir bağırsam
Sana seslenir gibi ben Leyla'yı çağırsam
Leyla ile birlikte çöl gelir, utanırsın

Ayağının altına döşendim, ağlamadım
Hasretini hamayıl kuşandım, ağlamadım
Üstelik bin belaya üşendim, ağlamadım
Bir ağlarsam çöllerden sel gelir, utanırsın

Bana gerek kalmaz yâr, sen bende ben olursan
Yüreğim gülşen olur eğer ki şen olursan
Kâinatım sen iken kâinat sen olursan
O gün özüm özüne el gelir, utanırsın

Kenan Çarboğa

Utanmaz

Bizim elde Müslümanlar bir garip
İslâm doğar, gâvur ölür, utanmaz!
Aziz Kur'an Müslüman'dan muzdarip
Ki Kıyamet yakın gelir, utanmaz!

Beş şart bilir, beşin ancak dördü yok
Bir şehadet, onun bile ardı yok
Birçoğunun haram, helal derdi yok
Kaçak suyla abdest alır, utanmaz!

Kimisi var kiri umman batırır
Fırsat bulsa hazineyi bitirir
Parasını faiz için yatırır
Faiz ile hacı olur, utanmaz!

Kurnazları bir köşede post tutar
Çıkarını imanından üst tutar
İsevi'yi, Musevi'yi dost tutar
Gayrimüslim yoldaş bulur, utanmaz!

Harp çıkınca yurtlarından uçanlar
Erkeklikten korkaklığa göçenler
Askerlikten bedel verip kaçanlar
Cihat olsa evde kalır, utanmaz!

Havuroğlu, sözü fazla uzatma
Yaram taze, üzerine tuz atma
Müslümanlar böyle memnun, söz etme
Seni kanlı düşman bilir, utanmaz!

Kenan Çarboğa

Uyanır

Seher vakti gün ışırken
Usul usul yr uyanır
Gözüm güne alışırken
Gök ırpınır, yer uyanır

Gönlüm coşkun tuğ altında
Lav depreşir dağ altında
Bir dağ boyu çığ altında
Kardelenle kar uyanır

Günler boyu a, susuzum
Suya hasret kaç susuzum
Ben geceden uykusuzum
Uykularım er uyanır

Seher vakti gün büyürken
Gün kalbinde can seyirken
Ey sevdiğim sen uyurken
Hayal, umut, sır uyanır

Kenan arboğa

Uyanma!

Ey milletim yıllar yılı bağırdık uyanmadın
Uyu daha dört bir yanın sarılsa da uyanma!
Gaflet tüketti gününü, mazide kaldı adın
Tarihin, kutlu ecdadın darılsa da uyanma!

Ses çıkarma, isyan etmek sana bugün haksı da
İsyân etme bölücüler şehit kanı dökse de
İsrafil Sur'u üflese ve mavi gök çökse de
Utancından şu yağız yer yarılrsa da uyanma!

Sahi yüzün kızarmaz mı öksüzlerin ağlarken?
Al kınalı gelinlerin karaları bağlarken?
Sönmüş, yıkılmış ocaklar yürekleri dağlarken
Anaların ağlamaktan yorulsa da uyanma!

Emine Kız nişanlıydı, gönlünde umut vardı
Umudunu bir pusuda kalles kurşunlar sardı
Zeynep tek evladı için yol gözledi, yalvardı
Yavruları tabutlarda görülse de uyanma!

Varlığına kastedenler kudursun, azsın boş ver!
Talan etsin memleketi, huzuru bozsun boş ver!
Ülkesini sevenler de kızarsa kızsın boş ver!
Türk yurdunda başka bir yurt kurulsa da uyanma!

Kurtuluş harbini düşün, aklına gelmiyor mu?
Bugün hâlâ vatan için yiğitler ölmüyor mu?
Gazileri gördüğünde gözlerin dolmuyor mu?
Kör vicdanın yavaş yavaş dirilse de uyanma!

Hava beleş, toprak beleş bedava yaşa gitsin
İhanete bol paye ver, hainler hoşı gitsin
Sen rahatça uyu diye gençler ateşe gitsin
Bir gününde yirmi şehit verilse de uyanma!

Devşirmeler emreylesin sen düşünme, yat, uyu!
Toprağını, ırmağını, bayrağını sat, uyu!
Rahatsız olmamak için kimliğini at, uyu!
Anadolu'da defterin dürülse de uyanma!

Müslüman'san, Türk'sen eğer, ar değil mi bu gaflet
Hem boynuna, hem beynine dar değil mi gaflet?
Buna suskunluk denilmez, bunun adı ihanet!
N'olur Allah aşkı için bir kerecik uyan be!

Kenan Çarboğa

Uyarı

Sana "Uyan!" derim bak!
Uyan, uyan hemşerim!
Yoksa kâbus olacak
Ruhun, rüyan hemşerim!

Göz yumduğun, taş biler
Doğru göze şiş biler
Devletime diş biler
Yılan, çıyan hemşerim!

Baş yanında gafil çok
Katillere kefil çok
Serseri çok, sefil çok
Kalk da dayan hemşerim!

Artık bağlar aleni
Ortak suçlar aleni
Aha, piçler aleni
Ayan beyan hemşerim!

Hain ile han, paşa
Nasıl verir baş başa?
İllet, zillet, kargaşa
O yan, bu yan hemşerim!

Eciş bücüş şekiller
Vesikalı vekiller
Akıl verir akiller
Akla ziyan hemşerim!

Kalk uykudan, kalk artık
Uyanmalı halk artık
Silkin artık, silk artık
Derde doyan hemşerim!

Bu sözlerim görk olsun
Kulağına berk olsun
Tahtındaki Türk olsun
Türk'e şayan hemşerim!

Kenan Çarboğa

Uykusuz Gece

Dün gece uyku girmedi gözüme
Bir sağa bir sola dönüp durdum yatakta
Soğuk soğuk terler döktüm
Kurtulmaya yetmedi gücüm
İçim sanki yangım yerişti
Sanki mengine de işkencedeydi bedenim
Susuyordum çölde Mecnun gibi
Çeşmeler söndüremiyordu ateşimi
Odanın içinde koşuyordum çaresiz
Ne hata yaptım diye düşünüyordum uzun uzun
Bir kabusun elinde oyuncak gibiydim

Velhasıl çırpınıp durdum sabaha kadar
Anladım ki bugünden sonra
Yatmadan önce yemek yememeliyim!

Kenan Çarboğa

Üç Elma

Bir varmış, bir yokmuş masal zamanı
Semayı salladım üç elma düştü
Semayla duanın visal zamanı
Dualar yolladım üç elma düştü

Sabırla doldurup göleklerimi
Ateşe bıraktım teleklerimi
Öksüz gönlümdeki dileklerimi
Alladım pulladım üç elma düştü

Gözümü göklere dikip merakla
Gökleri gözledim yanmış yürekle
Umut ekmek için belle, kürekle
Bulutı belledim üç elma düştü

Yerimden sürüldüm, yârden ıradım
Mülteci yollarda yâri aradım
Kerevet altında kaldı muradım
Yanarken çilledim üç elma düştü

Kenan Çarboğa

Üç Öğün, Beş Vakit

Seni unutmayı düşünsem bir an
Her an kulağımda çınlıyor sesin
Vebalin kasırga, hayalin boran
Üç öğün, beş vakit yüreğimsin

Her seher gözümü senle açarım
Her bahar ben senden sana göçerim
Şeni nefeslenir, seni içerim
Üç öğün, beş vakit yüreğimsin

Anları bırakıp gün atlarım da
Muradım yeşerir inatlarımda
Yanardağ taşırım kanatlarımda
Üç öğün, beş vakit yüreğimsin

Sen yoksan dünyaya güneş doğmaz ki
Sen yoksan ay çıkmaz, yağmur yağmaz ki
Zamana, mekâna gönlüm sığmaz ki
Üç öğün, beş vakit yüreğimsin

Sen varsın uykuda, yemekte, çayda
Sensizken hayattan gitmek kolay da
Dört mevsim, dört cihet, on iki ayda
Üç öğün, beş vakit yüreğimsin

Kenan Çarboğa

Ülkü Koçaklaması

Bir kurt eritince demir dağları
Beyler, aksakallar hâna çıkmalı
Bu izi, ışığı muştı belleyip
Bozkurdun gittiği yöne çıkmalı

Hakan dört bir yana buyruk salanda
Töre bilmeyene kılıç çalanda
Acunu almaya akın olanda
Yiğidim diyenler öne çıkmalı

Ateşler yakıla, kösler dövüle
Meydanda bahadır, batur övüle
Konur at şahlanır göğe tav ile
Mızrakların ucu güne çıkmalı

Su gibi aktıkça kanı merdinin
Türklüğe kurbandır canı merdinin
Altay'dan Alplere giden ordunun
Bir kolu Kaşgar'dan Van'a çıkmalı

Havuroğlu, her gün methini derler
Şu gökçek gökyüzü, şu yağız yerler
Ölüme at süren ölümsüz erler
Yine çıkmalı hey yine çıkmalı!

Kenan Çarboğa

Ülkü Ocakları Destanı

Alp yürekli bozkurlara
Gurur Ülkü Ocakları
Türk mührünü tüm yurtlara
Vurur Ülkü Ocakları

Yarına yön veren okul
Temeli aşk, gönül, akıl
Türk'ün gençliğine şekil
Verir Ülkü Ocakları

Uygur, Özbek, Peçenek, Uz
Kimi Yunus kimi Yavuz
Davadan vermeden taviz
Yürür Ülkü Ocakları

Âleme nizam kılmaya
Dertlere derman olmaya
Turan'a, Kızıl Elma'ya
Varır Ülkü Ocakları

Kalpler çelik, alınlar ak
Acunu yurt eylemiş Hak
Yeri otağ, göğü bayrak
Görür Ülkü Ocakları

Başbuğ, Fatih, Gazi gibi
Özmen'le Önkuzu gibi
Türk yurdunu gözü gibi
Korur Ülkü Ocakları

Havuroğlu, dört bir yanda
Her zamanda, her bir anda
Dünya durdukça cihanda
Durur Ülkü Ocakları

Kenan Çarboğa

Ülkücüyüz

Bin şükürler olsun yüce Allah'a
Müslümanız, Türk'üz, Ülkücüyüz biz!
Bundan büyük paye bulunmaz daha
Müslümanız, Türk'üz, Ülkücüyüz biz

Hilkat çamuruna nur üflenirken
Bu yazı nakşoldu sır üflenirken
Vallahî silinmez Sûr üflenirken
Müslümanız, Türk'üz, Ülkücüyüz biz

Nuh Peygamber oğlu Yafes atamız
İbrahim Nebi'ye gider ötemiz
Türk'ten türeyeniz, neşlimiz temiz
Müslümanız, Türk'üz, Ülkücüyüz biz

Oğuz Kağan ile arzı yurt eden
Önüne kılavuz gökçe kurt eden
Şarktan garba şu cihanı fetheden
Müslümanız, Türk'üz, Ülkücüyüz biz

Gül Resul'üm tebliğ kıldığı zaman
Şartsız teslim olduk, şartsız Müslüman
Yalnızca Allah'tan razılık uman
Müslümanız, Türk'üz, Ülkücüyüz biz

Dedem Korkut, Satuk Buğra soyladı
Hoca Ahmet hikmetini söyledi
Osman Bey Söğüt'ten ferman eyledi:
Müslümanız, Türk'üz, Ülkücüyüz biz

Yıldırım Han, Fatih, Yavuz bu tuğu
Tutup Atatürk'le süsledi göğü
Ukbadan haykırdı Türkmen Başbuğu;
Müslümanız, Türk'üz, Ülkücüyüz biz

Ülkümüz acunda Turan'ı görmek
Davamız âleme nizamı vermek
Zor değil uçmağa atları sürmek
Müslümanız, Türk'üz, Ülkücüyüz biz

İmamoğlu, Kılıçkıran, Önkuzu
Alev alev tutuşarak can özü
Hep birlikte söylediler son sözü:
Müslümanız, Türk'üz, Ülkücüyüz biz

Havuroğlu, gönlü yanık, gözü pek
Türkoğlu'yuz ne bilelim şüphe, şek
Yemin ettik mahşere dek, haşre dek
Müslümanız, Türk'üz, Ülkücüyüz biz

Kenan Çarboğa

Üstüne Alınma Gazeli veya Râsîh'e Nazire

Süzme çeşmin, gelmesin müjgân müjgân üstüne
Urma zahm-i sîneme, peykân peykân üstüne

Şair Ahmet Râsîh

Yeter artık söyleme, yalan yalan üstüne
Görülmedi böyle hiç talan talan üstüne

Hiçbir işte suçun yok, kabahat ellerdedir
Atarsın her günahı falan filan üstüne

Bir de üstüne üstlük haklıyı susturursun
Arkasından kurarsın plan plan üstüne

Muallimin İblis mi, korkmaz mısın Allah'tan?
Dünyada dengin yoktur yalan dolan üstüne

Bir girizgâh açtın ki giren, çıkan belirsiz
Yağmanın hanesine dolan dolan üstüne

Yol eyledi kulların akçenin ambarını
Öksüz, yetim hakkını çalan çalan üstüne

Namuslu insanlara hazır domuz yaftası
Hazine denizine dalan dalan üstüne

Haram yemek en büyük, muteber meslek şimdi
Mazlumları kuş gibi yolan yolan üstüne

Bahane bulmak kolay, sömür kanı, iliği
Vur garibin sırtına palan palan üstüne

İtiraz ederse de bu palana bazısı
Umursama daha sar kolan kolan üstüne

Bir sövgünün kırk tane talibi çıkar elbet
O yüzdendir payını alan alan üstüne

Ben şiiri Râsîh'e nazire diye yazdım
Sakin üstüne alma, ulan ulan üstüne!

Kenan Çarboğa

Üzülme Ben Varım

Saçların dökülmüşken kıvrım kıvrım yüzüne
Ay telini kıskanıp cemaline vuranda
Elsiz, ayaksız ruhlar görününce gözüne
Korkarak uyanırsan gece vakti bir anda

Üzülme, ben gelirim

Ben gelirim, üzülme derde düştüğünde sen
Umursamam el âlem ardım sıra ne derse!
Yanında ben olurum, yanında yalnızca ben
Çevrendeki gölgeler bir gün çekip giderse

Yanında ben olurum

Bu çocuksu gönlümle, ben bir dilek tutmuşken
Sen içime akmıştın gökyüzünden yıldızca
Senden özge her şeyi bir anda unutmuşken
Senin için yaşarım, senin için yalnızca

Yalnızca ben ölürüm

Kenan Çarboğa

Vakit Dar

Nefesim bir mavi yalnızlık
Senin göklerinde tanıdığım
Elim karanlığa uzanıyor
Karanlık oluyor emellerim

Doru bir at koşuyor ala şafakta
Yüreğimde yelesinden alevler
Yoksulum, yoksunum, zamanım kısa
Gel sevgili, vakit dar...

Kenan Çarboğa

Var Mı

Gözlerine vurulmuşken
Gözlerine doyum var mı?
Vuslatına kurulmuşken
Vazgeçecek huyum var mı?

Sevi göğüm, yıldızımsın
Kavi göğüm, yıldızımsın
Mavi göğüm, yıldızımsın
Senden özge Ay'ım var mı?

Aşkın ile sardın beni
İlmek ilmek ördün beni
Gözlerinden sürdün beni
Bundan âlâ kıyım var mı?

Ey yoluna öldüğüm yâr
Öz canımı böldüğüm yâr
Çay içtiğin bardak kadar
Dudağında payım var mı?

Kenan Çarboğa

Vardar'la Söyleşme

Taş Köprü'de bağdaş kurdum
Ağlıyordu, sustu Vardar
El uzattım, selam verdim
Boyun büktü, pustu Vardar

Yüreğini gam bürüdü
Maziden bir dem bürüdü
Gözlerini nem bürüdü
Gözlerini kısıtı Vardar

Dedi: "Bahtsız Batum mudur?
Kaşgar, Keşmir ketum mudur?
Kerkük hâlâ yetim midir?"
Sordu eşi dostu Vardar

Dedim: "İşte al kanları,
Öcü yakar volkanları,
Gün gelince Balkanları..."
Hemen sözü kesti Vardar

Dedi: "Tüller hasır oldu,
Nazik gönlüm nasır oldu,
Sen gideli asır oldu"
Gül yüzünü astı Vardar

Dedim: "Talih sökün eder,
Uzakları yakın eder,
Akıncılar akın eder,
Yıkar putu, büstü Vardar!"

Bu sözümle coştı birden
Taş Köprü'den taşıtı birden
Bana doğru koştu birden
Ve bağrına bastı Vardar

Kenan Çarboğa

Vatandaşın Mal Beyanı

Mal beyanım bu beyim
İğim, eşeğim aha!
Orta yerde her şeyim
İpim, kuşalım aha!

Hele yaklaş, beri bak
Dert yedim tabak tabak
Ayak yalın, baş kabak
Oğlum, uşalım aha!

Ne eskim var ne yenim
İlerim inim inim
Sırtımı bilmez benim
Evde dőşğim aha!

Yorulduğm ıraklıktan
Yokluktan, çiraklıktan
Kavruldu kuraklıktan
Bağım, başalım aha!

Felek küstü, gam verdi
Üstüme çile serdi
Bırakmaz geçim derdi
Demir duşalım aha!

Mal beyanım bu beyim
Beni söyletme daha!
Orta yerde her şeyim
İpim, kuşalım aha!

Kenan Çarboğa

Vazgeçmem Senden

Unutmak mı, asla, unutmak ne ki!
Elinde şikârim, vazgeçmem senden
Kadere imanım kavi gene ki
Ölsem de çekerim, vazgeçmem senden

Yazgısın silinmez, değişmez yazgı
Alnıma işlendin sen çizgi çizgi
Sesime sedasın, ruhuma güzgü
Ben bana bakarım, vazgeçmem senden

Depremle, darbeyle dağılmam ama
Ummanda, deryada boğulmam ama
Şu koca dünyaya eğilmem ama
Önünde çökerim, vazgeçmem senden

Ela gözlerinden ilham alarak
İdama giderim, ipe gülerek
Belanı, gadanı nimet bilerek
Boynumu bükerim, vazgeçmem senden

Ecelim sen olsan bil ki gam yemem
Şitem dahi etmem, öf bile demem
Canımı çıkarsan bir ah eylemem
Dişimi sıkırım, vazgeçmem senden

Kenan Çarboğa

Vaziyet

Bir karışık hâl şu anki
Yurtta sağlam iş kalmadı
Kel Ali'nin Bağı sanki
Atılmayan taş kalmadı

Yoksullukta ine çıka
Kapanmadı bağır, yaka
"Sık! "dediler, sık sık
Koptu kemer, diş kalmadı

El işlemez, diller vız vız
Tosbağaca bizdeki hız
İtler sürü, kurtlar yalnız
Mert olana eş kalmadı

Rüşvet, hile, torpil, oyun
İşi artık kulun, beyin
Küflenince vicdan, beyin
Yolunmadık kuş kalmadı

Havuroğlu vaziyet bu
Sanmayın ki meziyet bu
Er olana eziyet bu
Boş hükmetti, baş kalmadı

Kenan Çarboğa

Vefasız Yâr

Bundan sonra beni boşa
Arama sen vefasız yâr
Muradına koşa koşa
Varama sen vefasız yâr

Sen biricik, sen ki tektin
Beni uçuruma çektin
Elinle tuz, biber ektin
Yarama sen vefasız yâr

Bunca keder, bunca acı
Acı biraz bana acı
Bu derdimin tek ilacı
Var ama "Sen" vefasız yâr

Boynum dâra varacaksa
Toprağa yüz vuracaksa
Bir gün kefen saracaksa
Sar ama sen vefasız yâr

Kaybolurken bilmedede
Sır aradım her hecede
Katran döktün kör gecede
Çırama sen vefasız yâr

Ele ulaşırsa kokun
Sinene saplansın okun
Sakın bir ağyarı sakın
Sarama sen vefasız yâr

Bundan sonra beni boşa
Arama sen vefasız yâr
Girme sakın hayalinle
Arama sen vefasız yâr

Kenan Çarboğa

Vekâlet Meselesi

Ben milletim, millet; aslolan benim
Deliye, densize vekâlet vermem
Yurduma kurbanken ruhum, bedenim
Haine, kansıza vekâlet vermem

Evvela başlarda akıl ararım
Sakilden ziyade âkil ararım
Aslıma münasip vekil ararım
Dilsiz, ünsüze vekâlet vermem

Çapulcu evinde yere çul olan
Makam, mal peşinde kula kul olan
Kiblesi, Kâbe'si para, pul olan
Yansıza, yönsüze vekâlet vermem

Zorluğu görünce tüyen itlere
Alçaklık kostümü giyen itlere
Korkmasa camiye siyen itlere
Kâfire, dinsize vekâlet vermem

Ahlâkın bağına hançer saplayan
Gözünü, gönlünü katran kaplayan
Açılma haddince alkış toplayan
Cibildak donsuza vekâlet vermem

Müptezel baronlar, cepçi zevatlar
Kalpazan sayınlar, kepçi zevatlar
Muhabbet tellalı, hapçi zevatlar
Vallahi ben size vekâlet vermem

Ben Türk'üm, söz verdim, kararım katî
Tek ipe bağlamam eşeği, atı
Ölsem de bırakmam ben bu sanatı
Ölsem de lan size vekâlet vermem

Kenan Çarboğa

Vız Gelir Tırıs Gider

Beyler, sizin zulmünüz
Vız gelir tırıs gider!
İtliğiniz, ilminiz
Vız gelir tırıs gider!

Baş kaldırdım düzene
Ezileni ezene
Topunuz bu ozana
Vız gelir tırıs gider!

Kurduğunuz şu hızar
Baş kesse azar azar
Şah olsanız ne yazar!
Vız gelir tırıs gider!

Sizin olsun makam, şan
Eğilemem çıksa can
Kurt boynu bükülmez lan!
Vız gelir tırıs gider!

Assanız, vursanız ne!
Hedefte görseniz ne!
Fizan'a sürseniz ne!
Vız gelir tırıs gider!

Havuroğlu er caymaz
Birleşse şaki, aymaz
Oğlumun kuşu duymaz
Vız gelir tırıs gider!

Kenan Çarboğa

Vur Mehmed'im Vur

Bismillah, Bismillah, Allahuekber
Sen Hakk'ın erisin, vur Mehmed'im vur!
Hısmı sağ bırakma, gününü göster
Ürüyen ürüsün, vur Mehmed'im vur!

Resul'den ad alan kahraman ordum
Varımla, yağumla ardında durdum
Akından akına koşan bozkurdum
Akinın yürüsün, vur Mehmed'im vur!

Ulu Korkut Dedem yom verdi sana
Alplerin katında nam verdi sana
Ün verdi, şan verdi, kam verdi sana
Erlerin pırsın, vur Mehmed'im vur!

Bayırdır Han, Kazan, Beyrek, Han Uruz
Basat, Boğaç, Emren yoksa biz varız
Yeri, göğü birbirine katarız
Seni Hak korusun, vur Mehmed'im vur!

Dındaşın, soydaşın gözü sendedir
Atiyi büyüten mazi sendedir
Şüheda sendedir, gazi sendedir
Ne büyük çerisin, vur Mehmed'im vur!

Sen vur ki mazlumlar, garipler gülsün
Sen vur ki ümmete bir umut gelsin
Sen vur ki düşmanlar yok olsun, ölsün
Kökleri kurusun, vur Mehmed'im vur!

Havuroğlu, ecdat, ata seninle
Kürşat, Fatih, Manas, Mete seninle
Huzur bulsun yedi kıta seninle
Türklüğün nurusun, vur Mehmed'im vur!

Kenan Çarboğa

Vurgun

Nazar etti Umay yüzlüm
Ay karardı, güneş durdu
Kırpığını sürdürü yaya
Kırpigiyle kömen vurdu

Çözemedi örgüsünü
Çiğdem, nevrüz sergisini
Yüreğine kargısını
Canımdan pay uman vurdu

Siyah zülfün demi oldum
Acıların cemi oldum
Deryalarda gemi oldum
Sığındığım liman vurdu

Naz gösterip nâr rengini
Al eyleyip har rengini
Saçlarıma kar rengini
Eli kanlı zaman vurdu

Pişman oldum pişmandan çok
Naçar kaldım pişmandan çok
Sası dinli düşmandan çok
Yâr bildiğim yaman vurdu

Kenan Çarboğa

Vuruş

Şô zırilla, zıbıldak
Doğruluktan dem vurur
Şôyandaki cıbıldak
Enenmişe em vurur

Şerefinde şek olan
Köpekliğı pek olan
At üstünde yük olan
Boz eşeğe gem vurur

Ne paraya ne pula
Ne sultana ne kula
Garibana, yoksula
Zalim vurur, zam vurur

Pisliklerden çok pisler
Tez kararır, tez isler
İkiyüzlü iblisler
Hem sarılır hem vurur

Kalbe kara düşünce
Yâre yara düşünce
Yiğit dara düşünce
Kim savunur, kim vurur?

Minder sayar mitili
Fitne ile fitili
Kadı salar katili
Adaleti sam vurur

Kuruyunca koyaklar
Dağı bilmez dayaklar
Baş olunca ayaklar
Gam üstüne gam vurur

Devran böyle durursa
Kan kalemde kurursa
Şayet şair vurursa
Vurduğuna tam vurur

Kenan Çarboğa

Vuslat Günü

Biliyorum geleceksin
İncirler çiçek açınca
Gözyaşımı sileceksin
İncirler çiçek açınca

Ne kırk kalır ne de elli
Gün sayarım bundan kelli
Takvim kesin, zaman belli;
İncirler çiçek açınca

Naçarsa da sensiz naçar
Sensizliğim senden kaçar
Umutlarım çiçek açar
İncirler çiçek açınca

Yorulunca gam, kederim
Yorulmadan yol giderim
Vuslatınla toy ederim
İncirler çiçek açınca

Zulmet biter, seher olur
Bulutlanır, buhar olur
Dört mevsimim bahar olur
İncirler çiçek açınca

Ölsem bile kalkar başım
Şerbetlenir acım, aşım
Kanatlanır mezar taşım
İncirler çiçek açınca

Kenan Çarboğa

Vuslat Yürüyüşü

Gerçeğin Hayaliyle

Gönlüm pusatlandı sefer başladı
Dillerim yürüyor Turan'a doğru
Sürgün umutlarım zafer düşledi
Yollarım yürüyor Turan'a doğru

Silkindi hayaller zulüm eridi
Eylül aylarında itler ürüdü
Beyazımı isyan kana bürüdü
Allarım yürüyor Turana doğru

Yüzyıllarca ülkü aşkıyla yanan
Bir tarih yürüyor bir tarih inan
Fatih'le karadan denize inen
Sallarım yürüyor Turana doğru

Sakarya eline yakınca kına
Nil nehri durmadan yönelmiş ona
Ve gözleri yaşlım,ve dertli Tuna
Sellerim yürüyor Turan'a doğru

Türkmen, Özbek, Kırgız geride kalmaz
Doğu Türkistan'ım riyaya dalmaz
Musulsuz,Kerküksüz yürüyüş olmaz
Kollarım yürüyor Turan'a doğru

Azerbaycan,Kırım koşarak gelir
Bosna engelleri aşarak gelir
Kıbrıs bütünüyle koşarak gelir
Dallarım yürüyor Turan'a doğru

Beş bin yıl önceden dikilen fikir
Şazımda nağmeydi, dilimde zikir
İşte bayram günü Allah'a şükür
İllerim yürüyor Turan'a doğru

Kenan Çarboğa

Ya Atlar Olmasaydı

Esrik bir gülüş sızar kırlangıç tavanlardan
Sonra Tulpar üstünde şaklatır kamçısını
Doludizgin yol alır bozkırın sinesinde
Kanatları sarmalar gündoğudan batıyı
Rüzgârı yelesinde rehin alıp götürür

Yar dibine yığılmış boz şahin telekleri
Rahvan bir yürüyüşle çillenir yavaş yavaş
Konur At'ın ardında cılga yollar, tepeler
Önünde başı eğik, tutsak yılık sürüsü
Mavi göğü, maziyi silip silip götürür

Yarınlar zincirliyen zulmetin annacında
En zifiri gecede yükselirken sessizlik
Dörtnala kalkmış halde çıkagelir Akboz At
Üzerinde ne alp var ne de ağzında gemi
Cilasun bir yiğide razı olup götürür

Bir bala yüreğinde göverir nice umut
Tepel Kaşka Aygır'ın eyerinde yer tutar
Şaha kalkıp incitmez, belinletmez bir kere
Ayağında sekisi, alnında akıtması
Demir dağlar içinde bir yol bulup götürür

Kenan Çarboğa

Ya Benim Ya Sonumsun

Tanrı tanık, talih tanık, gün tanık
Ya benimsin ya sonumsun sevdiğim
Yeminime bugün tanık, dün tanık
Ya benimsin ya sonumsun sevdiğim

Neyleyeyim hicranın himi yok
İyesi yok, kimsesi yok, kimi yok
Meselenin gayrı lamı cimi yok
Ya benimsin ya sonumsun sevdiğim

Kavlimle de kalbimle de bütündüm
Turnaların teleğine tutundum
Yalnız seni istemekle yetindim
Ya benimsin ya sonumsun sevdiğim

Sen olmazsan sensizliği neyleyim?
Deliliği, densizliği neyleyim?
Senden sonra sonsuzluğu neyleyim?
Ya benimsin ya sonumsun sevdiğim

Tespah çeksem dilimdeki sözüm bu
Yara da bu, çare de bu, çözüm bu
Mezarıma yazılacak yazım bu:
Ya benimsin ya sonumsun sevdiğim

Kenan Çarboğa

Ya İstiklâl Ya Ölüm

Ok çıktı yaydan artık
Dert aştı boydan artık
Er görsün meydan artık
Semaya kalktı elim:
"Ya istiklâl ya ölüm!"

Bugün erlik günüdür
Düzen, dirlik günüdür
Seferberlik günüdür
Olsam da dilim dilim
Ya istiklâl ya ölüm!

And olsam, ahit olsam
Andıma şahit olsam
Hak yolda şehit olsam
Hür olsun yurdum, elim
Ya istiklâl ya ölüm!

Yiğidin bağıdır bu
Namerde ağrıdır bu
Bozkurtça çağrıdır bu
Bir olmuş cümle zalim
Ya istiklâl ya ölüm!

Vur Mehmetçik, vur, vur, vur!
Vur düşmanı, vur, savur!
Gününü görsün gâvur
Bitsin mazluma zulüm
Ya istiklâl ya ölüm!

Yakılmadık dağ koyma
Yıkılmadık dağ koyma
Bir kişiyi sağ koyma
Ateş saçmalı yelim
Ya istiklâl ya ölüm!

Sûr'u çal, gök delinsin
Yer yarıp silinsin
Artık böyle bilinsin
Gayrı tufanım, selim
Ya istiklâl ya ölüm!

Kenan Çarboğa

Ya Kiyam Et Ya Kiyamet

Türk Milleti kalk yerinden
Ya kıyam et ya kıyamet
Gafleti at üzerinden
Ya kıyam et ya kıyamet

Zaman, aklın donduğu an
Çepeçevre işte dört yan
Kurtul ölü toprağından
Ya kıyam et ya kıyamet

Alçakları üst ederler
Düşmanını dost ederler
Birliğine kastederler
Ya kıyam et ya kıyamet

Şu dünyada geçen hatır
Ya kırk katır ya kırk satır
Altını üstüne getir
Ya kıyam et ya kıyamet

Kenan Çarboğa

Ya Türkçe Ya Hiç!

Türkçe dalgalansın köyde, şehirde
Dağında, düzünde ya Türkçe ya hiç!
Türkçe konuşulsun Türkçe her yerde
Sevinçte, hüzünde ya Türkçe ya hiç!

Sözler Türkçe olsun Türk'ün ilinde
Kavramlar, terimler Türkçe dilinde
Caddede, sokakta, okul yolunda
Bilimde, yazında ya Türkçe ya hiç!

Birazcık düşünsen Türkoğlu bir an
Türkçe mi vaazın, ilacın, yasan?
Konuştuğu dille düşünür insan
Her Türk'ün özünde ya Türkçe ya hiç!

Yabancı sözlerle doğan yargılar
Milletini, benliğini sorgular
İşyerleri, gazeteler, dergiler
Hepsinin sözünde ya Türkçe ya hiç!

Türkçe yaşıyorsa Türk diyarında
Bugün de olacak elbet yarın da
Yurdun balasında, ihtiyarında
Oğlunda, kızında ya Türkçe ya hiç!

Bir Karamanoğlu gelse dünyaya
Emreder: Ağızlar ayrı olmaya,
Türkçeden başka dil konuşulmaya.
Yazında, güzünde ya Türkçe ya hiç!

Türkiye Türklerin, kilidi tektir
Bayrağı da tektir dili de tektir
Bilirim Türk Demek Türkçe demektir
Atamın izinde ya Türkçe ya hiç!

Çin Seddi'yle, Viyana'nın önünde
Dilim koşar akıncılar yönünde
Varna'da, Çirmen'de zafer gününde
Mohaç'ın tozunda ya Türkçe ya hiç!

Kırım'dan Musul'a, Kıbrıs'tan Van'a
Bosna'dan, Üsküp'e, Azerbaycan'a
Tuna'dan ses gelir tâ Türkistan'a
Tüm yurdun gözünde ya Türkçe ya hiç!

Seyhun bizle çok önceden tanışır
Nil bize seslenir, bize danışır
Hazar Türkçe coşar, Türkçe konuşur
Fırat'ın nazında ya Türkçe ya hiç!

Kuşun ötüşünde, suyun sesinde
Tandır ateşinde, ocak isinde

Düğünde, ağıtta, göç Türküsünde
Gönlünde, sazında ya Türkçe ya hiç!

Türkçe bayrağımız, dillerde sancak
Ana sütü gibi tertemiz, berrak
Yeryüzü dilime dar gelir ancak
Mavi gökyüzünde ya Türkçe ya hiç!

Kenan Çarboğa

Yada Taşı

İçerime od saçtı,
Kül etti yad ataşı
Ya beni bana bırak
Ya düne, yâda taşı
Yüreğinde yük isem
Ya öldür ya da taşı
Eğer özün düşmansa
Yabana, yada taşı
Yanan gönlüm kar ister
Umudum Yada Taşı

Kenan Çarboğa

Yadigâr

Bu yalnızlık, bu delilik
Senden bana yadigârdır
Delilikte ebedilik
Senden bana yadigârdır

Ram olmuşum hicrana ram
Ne aklım tam ne aşkım tam
Bunca şiir, bunca ilham
Senden bana yadigârdır

Saçlarıma yağın karsa
Kainata gönlüm darsa
Var bildiğim neyim varsa
Senden bana yadigârdır

Karalara büründüysem
Yıkıldıysam, süründüysem
Nişangâhta göründüysem
Senden bana yadigârdır

Yokluğuna dayanmam da
Ala kana boyanmam da
Belinleyip uyanmam da
Senden bana yadigârdır

Kenan Çarboğa

Yağma Yok

Bu vatani, bu yurdu
Böldürmeyiz, yağma yok!
Kanıdaki bozkurdu
Öldürmeyiz, yağma yok!

Ne falana fişmana
Ne soyundan pişmana
Tek taşını düşmana
Aldırmayız, yağma yok!

Aşkı için can verip
Şehit verip, şan verip
Bayrağına kan verip
Soldurmamız, yağma yok!

Yolsuzlukla yolunu
Çaresini, çulunu
Çaşıtlara pulunu
Çaldırmayız, yağma yok!

Gücü kılıç, kalemde
Kuşku olmaz kalemde
Türk adını âlemde
Sildirmeyiz yağma yok!

Ne paşaya ne beye
El açmayız el diye
Kan kussak da kimseye
Bildirmeyiz, yağma yok!

Biz Türkçüyüz, Türk eri
Türk eyleriz her yeri
Ölürüz de elleri
Göldürmeyiz, yağma yok!

Kenan Çarboğa

Yahşi

Akif Ahmedgil'e...

Şu üç günlük acunda
Vatan yahşi, el yahşi

Sevdası vatan olan
Yürek yahşi, dil yahşi

Aşkı için dağ yakmış
Kurt atalı kul yahşi

"Ülkü!" deyip gittiği
Menzil yahşi, yol yahşi

Oğuz Han'dan türemiş
Yirmi dört boy kol yahşi

O töreyle yaşayan
İlhan yahşi, il yahşi yahşi

Alp erlerin aldığı
Irmak, deniz, göl yahşi

Emekleyip Altay'dan
Arzı saran sel yahşi

Bu sellerle can bulan
Bozkır yahşi, çöl yahşi

Tiyanşan'dan Tuna'ya
Esen kutlu yel yahşi

Süvarisi alp ise
Doru atta nal yahşi

Kız zülfünden daha çok
Kopuzdaki tel yahşi

Tüm çiçekler güzel de
Her birinden gül yahşi

Beyaz gülün yanında
İllaki de al yahşi

Rabbim gülden gölgeyi
Bize vermiş bol, yahşi

Öleceksen ey şair
Bu gölgede öl yahşi!

Kenan Çarboğa

Yalnız Sen

Neden gelip hayallerime duldalandın?

Sevincimin faili!
Ne vakit bir bahar düşlesem
Nalları neşterden atlar
Sana doğru koşar yüreğimden

Vadesi tükenmiş bir hayat
Tutuşturulmuş elime
Oysa en çok sensizliği bilmek acıtır beni
Bir de senden başka hiçbir şeyi bilmemek...

Kenan Çarboğa

Yalnız Şiir Yaz

"Şair, biraz seni yor
Sen yalnızca şiir yaz!"
Böyükler böyle diyor:
"Sen yalnızca şiir yaz!"

Köpürmeden, esmeden
Budamadan, kesmeden
Pembe günler resmeden
Sen yalnızca şiir yaz!

Açı, açığı görme
Göçü, göçüğü görme
Aslı buçuğu görme
Sen yalnızca şiir yaz!

Bal tutan, balı yesin
Tuttuğu dalı yesin
Doymazsa yalı yesin
Sen yalnızca şiir yaz!

Dinsizlerden sana ne!
Donsuzlardan sana ne!
Kansızlardan sana ne!
Sen yalnızca şiir yaz!

Terk eyle tarzı, tavrı
Söyleme derdi, cevri
Devrimiz Lale Devri
Sen yalnızca şiir yaz!

Kazlar uçsun kadiya
Adil densin adiyeye
Kurt boğulsun kediye
Sen yalnızca şiir yaz!

Nimet bil illetini
Zorluğu, zilletini
Düşünme milletini
Sen yalnızca şiir yaz!

Göğün hilali olma
Rızkın helali olma
Sakın Celalî olma
Sen yalnızca şiir yaz!"

Şair, duyma bunları
Ne söyleyen yazsan az
Haykır hak olanları
Sen yalnızca şiir yaz!

Kenan Çarboğa

Yalnızlık

Yalnızlık garip bir Şey
Mayasında bir sır var
Onu paylaşamayan
AÇıklar ayrılırlar

Kenan arboğa

Yalnızlık Mağdurundan

Takvimden ayrılığı kopardım yaprak yaprak
Tam tükettim diyordum yeni yıl çıkageldi
Bu kader mi talih mi cezamin sonu gelmez?
Bir yıl daha acıya dayanır mı bu yürek?

Eller gülüp, oynasın benim hakkım dert çekmek
Şu daracık odamda beklerim ölümümü
Şobam tüter her akşam, tezek yanmaz, su bozuk
Ekmeğim bir gün daha olmasa hiç gam değil

Şu an yazdığım gerçek; düş değil, ilham değil
Bir sevdanın uğruna davetsiz yanımdalar
Ellerim ısınırken çayımın buharında
Duygularım üşürse özlenenler utansın

Sarılayım yorgana aşkım dışarda kalsın
Buz tutsun bu gecede ya da kurtlar götürsün
Uyku alsın koynuna bırakmasın kimseye
Farelerden başka hiç uyandıran olmasın

Unutayım maziyi hiç hatıra kalmasın
Edilen yeminlerin bileyim puşluğunu
Bayat ekmeği nasıl çorbaya banıyorsam
Öylesine banayım teselliye aklımı

Ama Rabbim koymasın vefasızda hakkımı
Harcadığım ömrümü geri alsın elinden
Beş parasız kalayım, kalmasın zerre sevgim
Göğe çıkarım belki bana kalpsiz deseler

Gecekondu gönlümü beğenmesin kimseler
Ben hurda hayallerle sarayımı kurarım
Her gün varmasam bile korktuğumdan kendimden
Yine garip gönlüme ara sıra uğrarım
Gecekondu gönlümü sevmese de kimseler

Kenan Çarboğa

Yanılsama

Efkârda kâr aradım,
Ağyarda yâr.
Cananda can,
Canda an...

Bu dünyanın oyunları,
Dolandırıp durdu beni.
Hani Denizli'de deniz?
Sevgilide sevgi hani?

Kenan Çarboğa

Yanlış Karar Destanı

Bir gönlümü üç güzele pay ettim
Zannettim üçü de güldürür beni
Ne bileyim tüm ömrümü zay ettim
Her biri peşinde yeldirir beni

Biri veren Allah üç de ver dedim
Bu gönlüm sevdayı çok sever dedim
İşte ben bu haltı böylece yedim
Muradım belaya daldırır beni

Pişmanlık içime oturdu ama
Tövbemi sunmadım yüce makama
Akılsızlık nişan oldu yakama
Cümle alemlere bildirir beni

Hele biri var ki hemen küsüyor
Varmasam yanına surat asıyor
Kör bıçakla boğazlayıp kesiyor
Vicdansız samanla doldurur beni

Biri şüphelenip bir soru sorsa
Derede su koymam çaresi zorsa
Bin dere boşuna yalan uyursa
Kıskançlık yalana saldırır beni

Dedem Nasreddin'i pir ettiğim an
Mavi boncuklarla geçti bir zaman
Sonra iş değışti aman ha aman!
Bunlar yaşamaktan yıldırır beni

Birinci birazcık insan evladı
Benimle evlenmek bütün muradı
Ama bir inat var eşek inadı
Hırsımdan bir günde öldürür beni

İkinci pek saftır, unutkan bir de
Yaradan beynine indirmiş perde
Kendini tanımaz aynasız yerde
Korkarım ki gece çaldırır beni

Üçüncü ben değıl aleme keder
Yemek için günlük otuz kaz güder
Bir bostana girse tarumar eder
Bekçiye bin parça böldürür beni

Üçünü bağıladım atın yerine
Hepsi heveslendi tay kemerine
Hiç eşek çıkmazmış at değırine
Geç bildim gururum çeldirir beni

Aslında gönlümün sahibi vardı
Habersiz pay ettim duysa kızardı

Hayali bir ömür ruhumu sardı
Her gece yataktan kaldırır beni

Kenan arboğa

Yâr

Hicranınla alevlere belendi
Yüreğim yâr, yüreğim yâr, yüreğim
Kapı kapı gözlerini dilendi
Çerağım yâr, çerağım yâr, çerağım

Kara bahtım, kaderimin elinden
Vurgun yedim yağmurundan, yelinden
Yaşadıkça gül kokulu telinden
İrağım yâr, ırağım yâr, ırağım

Mecnun muyum, meczup muyum, neyim ben?
Sen söyle de ahvalimi deyim ben
Aşk bahsinde acemiyim, toyum ben
Çırağım yâr, çırağım yâr, çırağım

Sensizliğin ciğerimi haşladı
Taşa tuttu, umudumu taşladı
İlkbaharda saçlarıma işledi
Kırağım yâr, kırağım yâr, kırağım

Evvel, ahir sensiz dünüm, günüm yok
Bu payeden daha büyük ünüm yok
Senden özge menzilim yok, yönüm yok
Durağım yâr, durağım yâr, durağım

Kenan Çarboğa

Yâr Ben Seni Unutmadım

Ey sevdiğim, hasretin zor
Gece gündüz sensin yâdım
Sen gelmezsen gün doğmuyor
Yok olurum adım adım
Yâr ben seni unutmadım

Albız bize al eylemiş
Ayrılığı sal eylemiş
Tamu gibi hâl eylemiş
Deli kızım, minik cadım
Yâr ben seni unutmadım

Yâr bildiğim ulu yara
Yara çekti beni yara
İşte böyle ardın sıra
Gitti aklım, ağız tadım
Yâr ben seni unutmadım

Hayallerin şükrüm oldu
Her âlemden fikrim oldu
Adın dilde zikrim oldu
Zırdeliye çıktı adım
Yâr ben seni unutmadım

Kenan Çarboğa

Yâr Bildin

Yüregini orta yerden ikiye
Bölen bendim, bölmeyeni yâr bildin
İlk nefeste, son nefeste yâr diye
Ölen bendim, ölmeyeni yâr bildin

Ses verirken her bir zerrem sedana
Ses etmedim bu vakitsiz vedana
Azabına, gazabına, gadana
Gülen bendim, gülmeyeni yâr bildin

Diz çöktürüp devirleri, çağları
Ben yeşerttim bağrındaki bağları
Tırnağımla aşılmayan dağları
Delen bendim, delmeyeni yâr bildin

Vefasızlık rütbe miydi yakanda?
Yakınmadım ateşinde yakanda
Gül yüzüne gözyaşların akanda
Silen bendim, silmeyi yâr bildin

Şair gönlüm, şairlikten ıradı
Yok yurdunda varlığını aradı
Gözündeki, gönlündeki muradı
Bilen bendim, bilmeyeni yâr bildin

Kenan Çarboğa

Yâr Elinden

Yâr eline bıçak almış
Elleriyle yonar beni
Kar yüzüme kara çalmış
Bilmeyenler kınar beni

Azabını tahkim eder
Ondan başka ah kim eder!
Onsuzluğa mahkûm eder
Ayrılıkla sınar beni

Delik deşik olan sine
Nişangâhı olur yine
Kurban bilir bir teline
Cellatlara sunar beni

Kurban olsam, adak olsam
Sırtındaki sadak olsam
Ağız olsam, dudak olsam
Ağyar ile anar beni

Yâr eline bıçak almış
Elleriyle yonar beni
Kar yüzüme kara çalmış
Bilmeyenler kınar beni

Kenan Çarboğa

Yâr Gözleri

Gözün değse boz fireze
İlkbaharda ekin eder
Bakişınla ırmak, göze
Tanrı Dağ'dan skn eder

Gözün bende Nevruz toyu
Misilsiz gök, dipsiz kuyu
Son umudum bengi suyu
Sadağında ıkın eder

Bazen efsun, bazen Yada
Her fırsatta düşer yâda
Karanlıkta, kargaşada
Tehlikeyi tekin eder

Kirpiklerin; kargı, kalı
Dzde gonca, dağda alı
At koşturur yalınkılıç
Sanki Çin'e akın eder

Ll eyleyip dillerimi
Zincirleyip ellerimi
Durduk yere kllerimi
Gözleriyle akın eder

Alev alev ite, dışta
Yakar beni karda, kışta
Gök gözlerin her bakışta
Ecelimi yakın eder

Kenan arboğa

Yâr Türküsü

Sana küstüm, sana sustum,
İlendim yâr, ilendim yâr
Ben sonsuz bir okyanustum
Bulandım yâr, bulandım yâr

Söz ararken söz içinde
Gönül coştı göz içinde
Kundaklanıp köz içinde
Belendim yâr, belendim yâr

Kör talihin tellerini
Yere çaldım yellerini
Kapı kapı ellerini
Dilendim yâr, dilendim yâr

Özleminin çokluğuna
Kandım derdin tokluğuna
Yokluğunda yokluğuna
Bilendim yâr, bilendim yâr

Sağalmayan sızı gibi
Alnındaki yazı gibi
Ardın sıra kuzu gibi
Dolandım yâr, dolandım yâr

Her gittiğin yönde bendim
Ölüm için önde bendim
Sen sultandın, bende bendim
Kölendim yâr, kölendim yâr!

Kenan Çarboğa

Yardan Aldım

El âleme desem olmaz
Ben bu derdi nerden aldım
Kadir bilmez, kıymet bilmez,
Bir vicdanı körden aldım

Bazı sitem etsem bazı
Kış eyler baharı, yazı
Ak alınma kara yazı
Ben karayı yardan aldım

Candan aziz, mübarek yar
Şinemde ok talimi var
Ölüyorum azar azar
Darbesini birden aldım

Kanım aksın ığıl ığıl
Dağıl ey benliğim dağıl
Hekim, ilaç lazım değil
Ben yarayı yardan aldım

Kenan Çarboğa

Yârim misin Yarım mısın

Beni nara atan güzel
Narım mısın, nurum musun?
Ey gözleri vatan güzel
Türkistan mı, Kırım mısın?

Başın Altay, boynun Hazar
Saçların Balkan'a uzar
Türk olanda şirk ne gezer
Bir olanım, birim misin?

Ellerinde yanan kına
Ya Ceyhun'dur ya da Tuna
Nil boyunda görklü suna
Varlığım mı, varım mısın?

Tek aşkımsın koynumdaki
Kıl sicımsin boynumdaki
Gönlümdeki, beynimdeki
Fermanım mı, dârim mısın?

Kederin, elemin, yasın
Benimdir, sana kalmasın
Sen bende Kızılelma'sın
Yârim misin, yarım mısın?

Kenan Çarboğa

Yazgı

Gökte karar var deyi
Göl taşsa deniz dolmaz
Zaman sarar her şeyi
Zamanın zıddı olmaz

Yâr, gönül güzelidir
Gönülle bezelidir
Asalet ezeldir
Soysuzun cediti olmaz

Ne son bilir ne ilki
Görürsün beri gel ki
Riyanın olur belki,
Rüyanın reddi olmaz

Âlem aşk ile hoştur
Aşksız âlem ne boştur
Âşık, kanatsız kuştur
Sevdanın seddi olmaz

Ne heykeller ne putlar
Ne kahreder ne kutlar
Hudut bilmez umutlar
Hayalin haddi olmaz

Kenan Çarboğa

Yemin

Terör şehitlerine...

Şahidim ol Kadir Tanrı
Bu kan yerde kalmayacak!
Türk'ün sözü budur Tanrı:
Bu kan yerde kalmayacak!

Kim ise kanlısı halkın
İpe dizip ipe ilkin
Talkın vereceğiz talkın
Bu kan yerde kalmayacak!

Eri, şerri seçeceğiz
Tırpan vurup biçeceğiz
Kanlarını içeceğiz
Bu kan yerde kalmayacak!

Saldırınca kurt sürüsü
Kalmaz köpeğin birisi
Ya ölüsü ya dirisi!
Bu kan yerde kalmayacak!

Dağları aşar acımız
Sabrına sığmaz gücümüz
Dünyayı yakar öcümüz
Bu kan yerde kalmayacak!

Havuroğlu, yemin olsun
Öç almayan zemin olsun
Türk Milleti emin olsun
Bu kan yerde kalmayacak!

Kenan Çarboğa

Yeni erilere

Herkes iyi bellesin, herkes bilsin yerini
Siz yeni erisiniz, bizler eski eriyiz!
Bizler Türkmen torunu, siz ortalık ürünü
Siz yeni erisiniz, bizler eski eriyiz!

Oğuz Kağın bizleri canımızla sınıadı
Can derdine düşeni kargıladı, kınadı
Tanrı'nın acundaki ordusunu onadı
Siz yeni erisiniz, bizler eski eriyiz!

Biz doğuştın askeriz, ahdimiz tunğın peke
Bin düşmanın üstüne tekçe koşarız, tekçe
Derdimiz devlet bizim; bilmeyiz altın, akçe
Siz yeni erisiniz, bizler eski eriyiz!

Bir ulufe uğruna biz kazan kaldırmadık
Zalimleri bırakıp mazluma saldırmadık
Kan kustuk, yine sustuk, kimseye bildirmedik
Siz yeni erisiniz, bizler eski eriyiz!

Biz mukaddes bilirken memleketi, ulusu
Siz lk edindiniz makam ile clusu
Siz devşirme sürüsü, biz deliler delisi
Siz yeni erisiniz, bizler eski eriyiz!

Bu son ihtar, son ikaz çağrımız, çabamız Türk
Siz kuloğlu, bizler kurt; elimiz, obamız Türk!
Trkoğluyuz ebenced; anamız, babamız Türk!
Siz yeni erisiniz, bizler eski eriyiz!

Kenan arboğa

Yenilgi

Dağ başında dağ gibiydi başımız
Düze indik, başımızı kaybettik
Bengi taşa yazılıydı yaşımız
Yaşadıkça yaşımızı kaybettik

Bulutlara yaslanırken yiğitçe
Sevdamızla süslenirken yiğitçe
Yarınlara seslenirken yiğitçe
Gafil düştük, düşümüzü kaybettik

Ayağımız, kafamıza uymadı
Feryat ettik, ahraz kadı duymadı
Açgözlüler mülkü yedi, doymadı
Biz bir verdik, beşimizi kaybettik

Yağlıların yalanına inandık
Kaçkınların kalanına inandık
Çapulcunun çalanına inandık
Affettikçe aşımızı kaybettik

Dağ başında infaz ettik narayı
Tez unuttuk yâr denilen yarayı
Gören var mı kavlimizi, töreyi?
Biz mezarda taşımızı kaybettik

Kenan Çarboğa

Yenilmek Nedir?

Ok ucuyla demir dağı
Delmek, yenilmek değildir!
Bir kalemde bin alçağı
Silmeğ, yenilmek değildir!

Gönül benzer gökte kuşu
Döner bazen yol yokuşu
Kılıç çekmiş bir bakışu
Gülmek, yenilmek değildir!

Bulut yaşar yağmak için
Kara yere ağmak için
Her ufukta doğmak için
Solmak, yenilmek değildir!

Usanıp nankörden, körden
Namertten, namzetten, şerden
Yalnızlığı orta yerden
Bölmek, yenilmek değildir!

Demese de hakkı diller
Yenilir sermeye filler
Şevinmeyin ey gafiller!
Ölmek, yenilmek değildir!

Kenan Çarboğa

Yerin Kulağı Var

Kâinata kulak verdim
Şağ söyledi, sol söyledi
Önünde el pençe durdum
Ne söylerse bol söyledi

Dinledim her söyleneni
Anladım her söyleneni
Ünledim her söyleneni
Söyleneni lâl söyledi

Muradımın uçtuğunu
Uğrun uğrun kaçığını
Yârin benden geçtiğini
Yürüdüğü yol söyledi

Âşıklardan yaslı yokmuş
Yürekleri paslı yokmuş
Aslı'nın da aslı yokmuş
Kerem'deki kül söyledi

Âşık olduk, düz yaşadık
İlkbaharı güz yaşadık
Sevdaları biz yaşadık
Türküsunü el söyledi

Kenan Çarboğa

Yeter Bana

Uykularda düş yerine
Seni seçsem yeter bana
Her mevsimde kış yerine
Sana göçsem yeter bana

İşte canım, işte yürek
Sen olmazsan neme gerek!
Gözlerini seyrederek
Bir çay içsem yeter bana

Ayak yalın, gözlerim kan
Bir dakika, belki bir an
Yaşadığın diyarlardan
Gelip geçsem yeter bana

Akıbeti zulümse de
Güller açsın gülümse de
Seni sarmak ölümse de
Bir kez koçsam yeter bana

Kenan Çarboğa

Yeter ki Gel

Yâr
Gel!
Sar
Gel!

Yık
Sık
Çık
Gel!

Göç
Geç
Kaç
Gel!

Ez
Sez
Tez
Gel!

Sus
Pus
Küs
Gel!

Kop
Kap
Hep
Gel!

Öv
Kov
Sev
Gel!

Can
Yan
Sen
Gel!

Kenan Çarboğa

Yetmez mi?

Gönlümün hırsızı, ey nazlı güzel
Bunca çektirdiğin çile yetmez mi?
Ne istersin benden ay yüzlü güzel?
Kul oldum kapına, köle yetmez mi?

Öyle bir köle ki masumca gayet
Bir hata işlese canıdır diyet
Ne kötülük ettim diyorsan şayet
Sevgimi düşürdün dile yetmez mi?

Kenan Çarboğa

Yıllarca

Ben bileli varlık ile yokluğun
Arasında bir taş idim yıllarca
Islık ile yürütülen çokluğun
Karşısında bir baş idim yıllarca

Ümitlerim vurduğunda kıyıya
Ne vazgeçtim ne sırt döndüm iyiye
Var gücümle dibi delik kuyuya
Kalbur ile su taşıdım yıllarca

Nara düştüm, ellerimle köz tuttum
Toprak ile bir olmaya yüz tuttum
Yaz gününde çığ altında buz tuttum
El terledi, ben üşüdüm yıllarca

Derile de cümle derdim derile
Ömür geçti kavga ile, zor ile
Yüreğimi kül eyleyen yâr ile
Hemi yandım hem ışıdım yıllarca

Yürüyorken mutlak sonun önünde
Dengesiydim şefkatin de, kinin de
Hâl bilmezsin, had bilmezsin gününde
Çok yoruldu, çok yoşudum yıllarca

Kenan Çarboğa

Yiğit Farkı

Yiğit tez çıkar meydana
Namert üşeni üşeni
Er olan boyar al kana
Haddi aşanı aşanı

Aslı kavi olan kişi
Umursamaz biri, beşi
Mazlum için gözden yaşı
Akar boşanı boşanı

Derdini duyup derinden
Garibi atmaz serinden
Tutar kaldırır yerinden
Yere düşeni düşeni

Söker gülün ayrığını
Bilir hain uyruğunu
Bekler hakan buyruğunu
Kılıç kuşanı kuşanı

Heder olsa her gün heder
Hakk'ı bilen halka ne der!
Kendisine yoldaş eder
Cenge koşanı koşanı

Havuroğlu, erim diyen
Özü örste çekiç yiyen
Görür ülkü aşkı giyen
Aşkla coşanı coşanı

Kenan Çarboğa

Yiğit Yağmurda Ağlarmış

Yâr sayende öğrendim ben
Yiğit yağmurda ağlarmış
Gözyaşını göstermeden
Yiğit yağmurda ağlarmış

Sam vurunca yüreği sam
Hicran nedir, hasret ne gam!
Bir başına sırılsıklam
Yiğit yağmurda ağlarmış

Alp gönlüyle usul usul
Nasıl feryat etsin nasıl!
Damla damla, çisil çisil
Yiğit yağmurda ağlarmış

Yiğidin tahtı yâr olmaz
Yiğide bahtı yâr olmaz
Yiğitler bahtiyar olmaz
Yiğit yağmurda ağlarmış

Kenan Çarboğa

Yiğitlerin Ardından

Yiğitler gitti bir bir
Dillerde cengi kaldı
Arşı aşarken tekbir
Bayrakta rengi kaldı

Nura dönünce al kan
Şanlandı şaha kalkan
Bir elde kılıç, kalkan
Bir elde süngü kaldı

Hem bugün hem de yarın
Manası yokla varın
Allah diyen kulların
Kalbinde yangı kaldı

Binip ala, doruya
Uyup alpe, çeriye
O erlerden geriye
Bir kutlu çingı kaldı

Aşkından, ağıdından
Sözünden, öğüdünden
Bir destan yigidinden
Bin âşık cöngü kaldı

Gittiler dönemezler
Güneştir sönmemezler
Semadan inemezler
Adları bengi kaldı

Kenan Çarboğa

Yok

Memlekete epey konuk getirdik
Ben zannettim adamların yurdu yok!
Paramızı peşlerinde bitirdik
Dillerinin bir insanca viridi yok!

Evlerini teslim edip yabana
Bunlar kaçmış kuvvet deyip tabana
Yaşlı, çocuk, kadın, hastası bana
Erkeğinden ilaç için ordu yok!

Cihat farzken Müslüman'ın üstüne
Harpten kaçıp mümin ters bakmaz dine
Allah! deyip Vatan! Deyip bir tane
La ölecek bir tane mi merdi yok?

Bildikleri tek meziyet üremek
Tavşan gibi art ardına türemek
Adamlara altı, yedi az demek
Yanlarında iki, üçü, dördü yok!

İmanın yarısı temizlik amma
Bunlardaki iman, ihlas muamma
Düşüncesi, işi gücü dilemma
Bunların kararlı önü, ardı yok!

Ah gardaşım dedim olup biteni
Hicap duyup hem utanı utanı
Düşünen yok memleketi, vatani
Hiçbirinin vatan, millet derdi yok!

Kenan Çarboğa

Yok mu Dedim

Sinem sana nişangâhtı
Gerildin de yok mu dedim
Yâr senindi gönül tahtı
Kuruldun da yok mu dedim

Hep kiskandım sevdim diye
Seni gören kefen giye
Benden özge her nesneye
Darıldın da yok mu dedim

Olmasaydın ırağımda
Kalmasaydın ırağımda
Yalnız benim yüreğimde
Görüldün de yok mu dedim

İster vurmak kastı ile
İster kırmak kastı ile
İster sarmak kastı ile
Sarıldın da yok mu dedim

Kenan Çarboğa

Yoluna Kurban

İşte can, işte canan serim yoluna kurban
Yokluk eksilmez mülküm varım yoluna kurban

Yelyepelek peşinde dolaşmışım yıllarca
Yaylalar yüz görümün, şarım yoluna kurban

Kınaladım koçları isminin hatırına
Öveçlerim, yozlarım, sürüm yoluna kurban

Gül yüzünü göstersen başka bir şey istemem
Gözümdeki ışığım, nurum yoluna kurban

Bir yalancı müjdene bin bir adak adadım
Binim ayağa türap birim yoluna kurban

Ey sevgili aşığa cefa etmek şanıdır
Varsın yıkılsın beden, surum yoluna kurban

Nesim gibi yüzdürsen ağzımdan bir "Ah! " çıkmaz
Etim, kemiğim, kanım, derim yoluna kurban

Ve gözlerin dönülmez yollara çeker beni
Gözlerine son sözü derim: "Yoluna kurban"

Kenan Çarboğa

Yom

Ey Oğuz'un mert balası!
Adın dağdan aşkın ola
Yom vereyim kurt balası
Görklü suyun taşkın ola

Sen tuğunu kaldıranda
Cenk davulu çaldıranda
Bozkurt gibi saldıranda
Yağların şaşkın ola

Yer inerken ismin ile
Tamu dolsun hasmın ile
Uçmak gülsün cismin ile
Mavi gökte köşkün ola

Yağız yerin yarılmasın
Puşatların kırılmasın
Yügrük atlar yorulmasın
Atlarınız eşkin ola

Bir bengice ömür olan
Hem körük hem kömür olan
Kor ateşte demir olan
Alp yüreğin coşkun ola

Balam, Türk'ü hür edecek
Hür sesini gür edecek
Türk yurdunu bir edecek
Bir muştulu buşkun ola

Kenan Çarboğa

Yorulдум

Boş yolları senin için
Gözmekten yorulduğum ben!
Gözyaşımı için için
Gizlemekten yorulduğum ben!

Akıyordum çağlayarak
Sen durdurdun bağlayarak
Gece gündüz ağlayarak
Sızlamaktan yorulduğum ben!

Rehber edip gözlerini
Arıyorum gizlerini
Bir kurt gibi izlerini
İzlemekten yorulduğum ben!

Seher vakti esince yel
Durdurmasın hiçbir engel
Geleceksen gel artık, gel!
Özlemekten yorulduğum ben!

Kenan Çarboğa

Yorum Farkı

Bundan sonra her şiiirde
Ezenlere koyu yorum!
Hırsıza, soysuza bir de
Azanlara koyu yorum!

Küsen varsa küssün bana
Ben tâ dünden küstüm ona
Köylü, memur, garibana
Kızanlara koyu yorum!

Devlet malı çalanlara
Soygunlara, talanlara
Bizi bölen planlara
Düzenlere koyu yorum!

Anarşi, terörse konu
Ayırmam hiç şunu, bunu
Memleketin huzurunu
Bozanlara koyu yorum!

Bakın bugün ecnebiye
Yalvarmak, yaranmak niye?
Ecdadımı katil diye
Yazanlara koyu yorum!

Bulamazken ekmek, aşı
Nasıl dinler bakan başı?
Çalıp, çırpıp vatandaşı
Üzenlere koyu yorum!

Müslümansak, müminsek biz
Teslim olup, çökmeyiz diz
Haksızlığı, zulmü sessiz
Süzenlere koyu yorum!

Sözde modernlik pozuyla
Yıkar, dağıtır tozuyla
On arşınlık boynuzuyla
Gezenlere koyu yorum!

Neyse bir insanın huyu
Sürüp gider ömür boyu
Dost postunda yurda kuyu
Kazanlara koyu yorum!

Yaran varsa eğer yaran
Alın işte geldi sıran
Davasından dümen kıran
Ozanlara koyu yorum!

Devşirmenin, dönmenin hay...
Yorumu var gün gün, ay ay

Bu Őirden kendine pay
Sezenlere koyu yorum!

Kenan arboğa

Yuh Bize!

Çevremizde bunca olan biteni
Kör olmuşuz, görmüyoruz yuh bize!
Vicdanını cüzdânında tutanı
Yerden yere vurmuyoruz yuh bize!

Çoraklaştı bakın duygular çorak
Evlat babasına gurbetten ırak
Komşuya hâl hatır sormayı bırak
Selam bile vermiyoruz yuh bize!

Düşünelim kaç yoksulu doyurduk?
Kaç yetim gözettik, öksüz kayırdık?
Kaç doğruyu kaç yanlıştan ayırdık?
Kafamızı yormuyoruz yuh bize!

Önceden memleket aşkımız vardı
Biri vatan dese herkes ağlardı
Şimdi ihanetle ufuk karardı
Hiç varkına varmıyoruz yuh bize!

İblis içeriden haber veriyor
Dışarda itleri asker vuruyor
Sahi bu kahpeyi kimler koruyor?
Hesabını sormuyoruz yuh bize!

Her yanda gözyaşı, şehit her yanda
Nasıl bir gaflet bu akıl ziyanda
İçerden çıkarıp onu meydanda
Defterini dürmüyoruz yuh bize!

'Şayet assak büyük güçler kızarmış!
Sonra karnemize kötü yazarmış!
Türkiye en büyük açık pazarmış! '
Diyenleri yermiyoruz yuh bize!

İthal mal hevesi en büyük tuzak
Ayakkabı, ceket, pantolon, kazak
Yerli malı garip, ilgiden uzak
Elimizi sürmüyoruz yuh bize!

Küresellik demirden bir leblebi
Türlü hilelerle boşaltır cebi
İstiklâl harbinde olduğu gibi
Kuşatmayı yarmıyoruz yuh bize!

Kenan Çarboğa

Yunus Emre

Yaradan'a yâr olan
Bir özge görktü Yunus
Gönülleri aşk ile
Döndüren çarktı Yunus

Hacı Bektaş:"Gel." dedi
"Nasibini al." dedi
Yalnız buğday istedi
Kıtlıktan korktu Yunus

Pişman olunca içi
Kendine buldu suçu
Yürürken kismet göçü
Sevdaya arktı Yunus

Nefsini yorduğunda
Divana durduğunda
Taptuk'a vardığında
Yüreği herkti Yunus

Ne güneşe ne aya
Sığmadı beş kıt'aya
Maveradan öteye,
Öteye sarktı Yunus

Birdi fikri, hâli de
Eli, beli, dili de
Gerek yoktu kilide
Demirden berkti Yunus

Âlemi kardeş gören
Sevgisiyle yön veren
Yesi'den bir alperen
Türkoğlu Türk'tü Yunus

Kenan Çarboğa

Yürek Cemresi

Bir ışık yücelir dertler ceminde
Aya cemre düşer, yüreğime sen
Yalnızlık burcunda, gece deminde
Çaya cemre düşer, yüreğime sen

Hasreti beleyip beze sararım
Aleve, ateşe, köze sararım
Yaylada, yolakta hayal kurarım
Köye cemre düşer, yüreğime sen

Dağların takısı senle değişir
Alemin dokusu senle değişir
Toprağın kokusu senle değişir
Suya cemre düşer, yüreğime sen

Kanım çağıl çağıl akar adakta
Meramım zincirli kalır dudakta
Beklemekten yılgın okum sadakta
Yaya cemre düşer, yüreğime sen

Kenan Çarboğa

Zam Yapıyor

Bizim bakkal yoldan çıktı
Suya, süte zam yapıyor
Tam uyurken gece vakti
Hazır kıta zam yapıyor

Unutturdu evi, aşı
Şaşı etti bizi şaşı
Sıkılınca saat başı
Zamdan öte zam yapıyor

Dinlemiyor sözümüzü
Buz sanıyor közümüzü
Açtırmıyor gözümüzü
Adı bata zam yapıyor

Bebeklerin maması yok
Yırtığının yaması yok
Bunun umursaması yok
Her gün ete zam yapıyor

Hırsızlığa akli yetmiş
Bitmiş vicdan, insaf bitmiş
Yağı, unu istif etmiş
Yata yata zam yapıyor

İşi gücü para, borsa
İçindeki yara, borsa
Şeker, çayı karaborsa
Şata şata zam yapıyor

Bakkal demez "Halka yazık!"
Kazık sunar her gün kazık
"Dur!" demeyiz biz ne yazık!
Bizde hata zam yapıyor

Havuroğlu, dinmez sızı
Soyuluruz ışık hızı
Adam bizim hakkımızı
Yuta yuta zam yapıyor

Kenan Çarboğa

Zaman

Ay karardı, rüzgâr soğuk, yüreğim kan içinde
Gözlerime uyku girmez, gönlümde harp zamanı
Ateş suya duldalandı, can gitti can içinde
Sine sine sine girdim, sinemde darp zamanı

Yalınayak düştüm yola ellerimde asam yok
Bir sevdaya boyun büktüm ondan özge yasam yok
Yörep olmuş, cılga olmuş yoldan yana tasam yok
Yeter ki yâr yol gözlesin yolların sarp zamanı

Her adımda bin harami pusu kurup çıksa da
Çile ile tek çillenmiş umudumu yıksa da
Boy vermesin diye ona ateşten loğ çekse de
Ey yüreğim isyan edip aşkınla çarp zamanı

Havuroğlu, bu derdinle ister ah, vah, vay eyle
İster derdi nimet bilip her gün düğün, toy eyle
Al zamanı gökyüzüne yıldız eyle, ay eyle
Sevdan ile parçalayıp gönlünce kırp zamanı

Kenan Çarboğa

Zaman Meselesi

Nasıl bir zamana çattık?
Şarka gitsek garp çıkıyor
Yolları yollara kattık
Her adımı sarp çıkıyor

Geçip feleğin dârından
Vazgeçtik zarar, kârından
Himmet beklerken yarından
Bahtımıza darp çıkıyor

Devir başka devir olmuş
Gâvurdan da gâvur olmuş
Toprak da bir tevir olmuş
Nohut eksen turp çıkıyor

Havuroğlu, hayır ola
Zulüm var mı bundan âlâ?
Hakkı haykırması bela
Söyleyince harp çıkıyor

Kenan Çarboğa

Zamane Kızına

Gel güzelim beni yorma
Biz beraber olamayız
Nedenleri çoktur, sorma
Biz beraber olamayız

Yar olamaz sana dirim
İzin vermez çünkü pirim
Sen filört ben sevda derim
Biz beraber olamayız

Kız dediğin nazlı gerek
Biraz acı, tuzlu gerek
Cevabımı etme merak
Biz beraber olamayız

Gözüm görmez bil ki seni
Bir yarım güneş teni
Sen de n'olur anla beni
Biz beraber olamayız

Sevenlere saygım vardır
Lakin senden kaygım vardır
Gönül iki yare dardır
Biz beraber olamayız

Bu gönlüm bir yarı bile
Sevdi diye düştü dile
Artık sana güle güle
Biz beraber olamayız

Kenan Çarboğa

Zamanın Dışından

Bir ufuk çizgisinde seyrederken hayatı
Düşünceme nefsimin zincirli ağı düştü.

Tuna'yla nikah kıydım Türkistan'da Fırat'ı
Sınırlar sarhoş oldu, gözlere buğu düştü.

Nice yiğit can verdi Ülkü Kız'ın uğruna
Kahpe Çin sarayında Kürşad'ın tuğu düştü.

Peşinden ayrılmadım, at sürdüm yalnızlığa
Hasret mevsimlerinde her gün kırağı düştü.

Kutsal dost seferinde kılıç çaldım düşmana
En sonunda payıma ihanet bağı düştü.

Sahtekar takvimlerin yüzsüz sayfalarında
Gün görmemiş ayların, yılların çoğu düştü.

Zamandan hicret ettim, sığındım sevdalara
Yöneldiğim her yere yokluğun yoğu düştü.

Şofralarda umudum bağdaş kurdu kadere
Üzerine düzenin katranlı yağı düştü.

Uyku kelepçe taktı bebek yüzlü düşlere
Beynimizin içine mazeret dağı düştü.

Satılmış sevgilerle gönlümüzü çaldılar
Hayallerin üstüne gerçeğin çığı düştü.

Kenan Çarboğa

Zıkkım Olsun

Oturdun suyun başına
Otur, otur, ye efendi!
Yerinden kalkma boşuna
Götür, götür, ye efendi!

Konuşsa da üç beş deli
Değiştirmez mevcut hâli
Acımadan beytûlmâli
Bitir, bitir, ye efendi

İhaleye al karıştır
Yal ehline yal karıştır
Haram, helal çal, karıştır
Çatır çatır ye efendi!

Her kaynağı bitirirsin
Her varlığı yitirirsin
Sonra geviş getirirsin
Kütür kütür ye efendi!

Bazen bağır, bazen kına
Yoksa girmez kılıç kına
Ekmeğini kul hakkına
Batır, batır, ye efendi!

Ahaliye aş kalmasın
Aşı bırak taş kalmasın
Kırkbayırın boş kalmasın
Kıtır kıtır ye efendi!

Havuroğlu, söylenirsen
Bu kıssadan paylanırsan
Şiirimden huylanırsan
Şatır şatır ye efendi!

Kenan Çarboğa

Zırıl

Meydanı boş bulunca
Zırlamış bizim Zırıl!
Sirtına çul alınca
Fırlamış bizim Zırıl!

Yıkınca bendini o
Ne bilsin fendini o
At sanmış kendini o
Parlamış bizim Zırıl!

Düşünmez sinirmeyi,
Gevişi, genirmeyi
Unutmuş anırmayı
Hırlamış bizim Zırıl!

Yer almış arpalıkta
Kralmış arpalıkta
Görelmiş arpalıkta
Çerlemiş bizim Zırıl!

Şair, gel yazma boşa
Alınır poşa, paşa
Bir köyü baştanbaşa
Kirlemiş bizim Zırıl!

Kenan Çarboğa

Zimmet

Ben aşkımı diyemem yâr
Sevda dile zimmetlidir
Bir söylesem âlem duyar
Âlem ele zimmetlidir

Gönüldeki nazlı suna
Can ister ki vuslat suna
Leyla elbet Mecnun'una
Mecnun çöle zimmetlidir

Bir yara ki deva bilmez
Yârden özge merhem bulmaz
Bin gülistan versen olmaz
Bülbül güle zimmetlidir

Kapılınca kutlu derde
Kalkar esrar, kalkar perde
Aslı yanar alevlerde
Kerem küle zimmetlidir

Kara yerde benlik güden
Yok olmaya heves eden
Adım adım sona giden
Yolcu yola zimmetlidir

Uyumadan gelen rüya
Ya ilhamdır ya da riya
Dağ toprağa, bulut suya
Meyve dala zimmetlidir

Menziline yetene dek
Menzilinde yitene dek
Vade dolup bitene dek
Zaman kula zimmetlidir

Kenan Çarboğa

Zoraki Talep

Dünya duysun dün ne idik bugün ne?
Anlat nine, dinle baba, duy oğul!
Sağır sultan duymasa da sen yine
Anlat nine, dinle baba, duy oğul!

Ergenekon, Anadolu neresi?
Niye ülkem gökle yerin arası?
Niye kanla ödeniyor kirası?
Anlat nine, dinle baba, duy oğul!

On sekiz mart bin dokuz yüz on beşte
Neler oldu kim uykuda, kim düşte
Nice Mehmet şehit oldu genç yaşta
Anlat nine, dinle baba, duy oğul!

Aç tarihi göster gözü körlere
Ruhu esir, bedenleri hürlere
Zulüm yağar neden eski yerlere?
Anlat nine, dinle baba, duy oğul!

Dün Bosna'da kan akıttı haçlılar
Kosova'da masum oldu suçlular
Haklı çıkar niçin haksız güçlüler
Anlat nine, dinle baba, duy oğul!

Karabağ'ın yarasını sarmadan
Kerkük'üme eller girdi sormadan
Verilir mi Kıbrıs canı vermeden?
Anlat nine, dinle baba, duy oğul!

Kenan Çarboğa